

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

CITRUS COVE BOOK 2

STOLEN CHANCES

CLIO EVANS

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

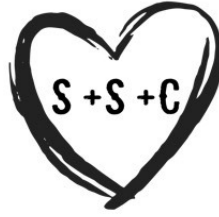

çalıntı şanslar

CITRUS COVE

KİTAP 2

CLIO EVANS

OceanofPDF.com

Telif Hakkı © 2024 Clio Evans

Kapak Tasarımı Emily Wittig

tarafından yapılmıştır

Geliştirme Editörlüğü: Serpent & Sword Yazar Hizmetleri'nden

Samantha Ninmo Çizgi Editörlüğü: Emily in the Archives

@emilyinthearchives

Sanat: Jess @dalooch__

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmadan çoğaltılamaz veya herhangi bir şekilde kullanılamaz.

Bu kitabın hiçbir bölümü Yapay Zeka ile yazılmamıştır. İnsan yaratıcılığını destekliyorum ve asla üretken yapay zeka kullanmayacağım.

clioevansauthor.com

OceanofPDF.com

contents

[İçerik Uyarısı Sarah](#)

1. [Sarah](#)
2. Sammy_
3. [Sarah](#)
4. [Colt](#)
5. Sammy_
6. Sammy_
7. [Sarah](#)
8. [Colt](#)
9. [Sarah](#)
10. Sammy_
11. Sammy_
12. [Sarah](#)
13. [Colt](#)
14. [Sarah](#)
15. [Colt](#)
16. Sammy_
17. Sammy_
18. [Sarah](#)
19. [Colt](#)
20. Sammy_
21. [Sarah](#)
22. [Colt](#)
23. Sammy_
24. [Colt](#)
25. Sammy_
26. [Sarah](#)
27. [Sarah](#)
28. [Colt](#)
29. Sammy_

30. [Colt](#)
31. [Sarah](#)
32. [Sarah](#)
33. [Colt](#)
34. [Sarah](#)
35. [Sammy](#).
36. [Sarah](#)
37. [Colt](#)
38. [Sarah](#)
39. [Sammy](#).
40. [Sarah](#)
41. [Colt](#)
42. [Sarah](#)
43. [Sarah](#)
44. [Sammy](#).
- [Sarah](#)

[Ayrıca Clio Evans](#)
[tarafından Clio Evans](#)
[hakkında](#)

OceanofPDF.com

*Zehirli bir ilişkiden sonra aşkı bulmaya.
Kırık kalpler daha güçlü iyileşir.*

OceanofPDF.com

content warning

- Para güvensizliği
- Geçmişteki kötü niyetli bir ilişkiden iyileşme
- İntihar tartışmaları
- Homofobi tartışmaları
- İnternet nefreti
- Ruh sağlığı tartışmaları
- Değersizlik duyguları
- Takip
- Silah şiddeti
- Kundakçılık
- Araba kovalamacası
- Vücut Güvensizlikleri
- *Ayrıntılı* seks sahneleri ile: Fisting, DVP, horoz piercingleri, seks oyuncakları, üçlü seks, üreme kink, şaplak, esaret bandı, anal seks, oral seks, Dom / sub dinamikleri, bratting, squirting ve ısırma.

İçerik uyarıları ile ilgili herhangi bir sorunuz varsa, lütfen bana Instagram
@clioevansauthor üzerinden veya e-posta yoluyla
clioevansauthor@gmail.com

OceanofPDF.com

Sarah

On İki Yıl Önce 20
Yaşında

BUGÜN hayatımın en güzel günüydü.

Paramız yoktu. Bir planımız bile yoktu. Bunların hiçbirisi önemli değildi, çünkü onun doğru kişi olduğunu biliyordum.

Bir saatten kısa bir süre içinde yüzük parmağımda bir alyans parlayacaktı. Gelinliğim büyükannem Honey tarafından bana uyması için değiştirilmişti. Ayakkabılarım Goodwill'deki çöp kutusunun dibinden çıkardığım fildişi rengi, yıpranmış bir düz ayakkabı takımıydı. Hiçbiri süslü değildi ama yine de benim için mükemmeldi.

Bum! Gök gürültüsü tüm evi salladı ve beni zıplattı.

Bu sabahki kot mavisi gökyüzünü kovalayan fırtına da dahil olmak üzere bugün pek çok şey ters gitmişti. Pastanın kreması çoktan eriyip bir su birikintisine dönüşmüştü ve kız kardeşim geç kalıyordu.

Ama bugün hayatımın en güzel günüydü. David Connor'la evleniyordum ve her şey *mükemmel* olacaktı.

Vantilatör tembelce turlar atıyor, odanın içinde serin havayı hareket ettirmeye çalışırken gıcırdayordu. Ellerimi elbisemden aşağı indirdim ve döndüm, göğüslerimin altında biriken terin dantelli kumaştan görünmemesi için sessiz bir dua gönderdim. Saatlerdir midem düğüm düğüm, sinirlerim kelebek bulutu gibiydi.

Sarah Connor olmak üzereydim. Sonunda, artık Sarah Connor'ın *Bently Girls*.

Kapının hafifçe çalınması neden oldu. Honey kafasını uzattı.

içi

nd "Hal başardı mı?" Hemen sordum.

e. Honey'nin yüz ifadesi düştü ve ben de zorlukla yutkundum. "Hayır, sevgilim. Onun uçuşu

iptal edildi ve sonra iş yerinden aradılar. Özür dilerim."

Gözlerim yaşardı ama makyajımı bozacaksam ne olayım. Eğer kız kardeşim düğününe gelemeyecekse, öyle olsun. İçimden bir hayal kırıklığı geçti ama kendime gelebilseydi burada olacağını hatırlattım. Haley'nin hava durumunu, iptal edilen uçuşu ya da işi kontrol edebileceği gibi bir şey değildi.

"Burada sizi görmek isteyen başka biri var." Honey kollarını kavuşturdu, dudakları ince bir çizgiye dönüştü. "Onu içeri almalı mıyım bilmiyorum."

"O mu?"

Boğuk bir ses duydum ve Honey gözlerini devirdi. "Çabuk olsan iyi olur. Bu fırtına lanet olası evi uçurabilir ve aşağıda bekleyen huysuz bir damadımız var."

"David huysuz değildir." Honey'nin David hakkında neden hep böyle yorumlar yaptığını anlayamıyordum. Sadece planların gitmesinden hoşlanmıyordu.

Onaylamaz bir tavırla mırıldandı ve yana çekilerek düğün günümde görmeyi beklediğim son kişiyi ortaya çıkardı.

Liseye birlikte gittiğim sarışın tanrı, aşık olduğum ilk erkek ve bir yıldır neredeyse tek kelime etmediğim adam.

Colton Hayes.

Kalbim, pencereleri tıkırdatan yağmurdan daha yüksek sesle çarpıyordu. Odaya girdi ve kapıyı arkasından kapattı.

"Burada ne halt ediyorsun?" diye sordum.

Ona bakarken kollarımda tüylerim diken diken oldu. Ele geçirilmiş gibiydi. Bu benim tanıdığım Colt değildi. Bu adam saatlerdir ağlıyormuş, günlerdir içiyormuş ve parçalanmanın eşiğindeymiş gibi görünüyordu.

Colt odanın öbür ucuna yürüdü ve kollarımdan tuttu. "Onunla evlenemezsin, Sarah."

"Ne?" Şaşırmış bir halde fısıldadım.

Şaka mı yapıyordu? En son ne zaman dolu dolu bir konuşma yapmıştık? Uzun, çok uzun zaman olmuştu. Onu Harlow ahır partisinde grup sınıfından bir çocukla öpüşürken yakalayana kadar hayatımın aşkıydı.

Bir erkekle öpüşmesini hiç umursamamıştım. Ama öpülen kişi ben için yıkılmıştı.

"Burada olmaya hakkınız yok," dedim sertçe, kollarımı kavuşturarak. Daha fazla gök gürültüsü evi sarstı. "Seni bu düğüne ben davet etmedim."

"Onunla evlenemezsin," diye homurdandı Colt. "O senin için doğru kişi değil. Asla o olmamalıydı."

"Evet, başka birini öptüğünde umursama şansını kaybettin." "Ne?" diye sordu. Gözlerindeki acı zaten kanayan yaralarımı deşti. kalp. "Sen neden bahsediyorsun?"

İki katına çıkardım. "Ne demek istiyorsun? Seni yıllar önce bir partide Jackson'ı öperken gördüm. O sırada çıkacağımızı sanıyordum. Bana o kişinin ben olduğumu söyledin, sonra başka birini öptün. Sana inandım Colt, ama açıkça yanılmışım."

"Bu... bu... bunu gördün mü? *Bu yüzden* mi benimle konuşmayı bıraktın? Bir çocuğu öptüğüm için mi?"

Sesindeki çatlak beni öldürdü. O öpücüğü başka birinin bilip bilmediğinden emin değildim. Kesinlikle kimseye söylememiştim.

Avucumu göğsüne bastırıp bebek mavilerine bakarken, her şey darmadağın olmasaydı aşağıda beni bekleyen adamın o olup olmayacağını merak etmekten kendimi alamadım.

Bir şimşek çakmasını bir öfke şimşeği izledi. Bunu bana şimdi yapamazdı. Bu adil değildi. Doğru değildi. "Seni seviyordum. Bunu biliyordun. Ve sen başka birini öptün. Bunun senin bir çocuğu öpmenle hiçbir ilgisi yoktu, ama her şey onun *ben olmadığım* gerçeğiyle ilgiliydi. Ve şimdi, buradasın ve *neden?*"

Gözyaşlarımı tutmakta zorlandım.

"Makyajımı mahvediyorsun. Mükemmel günümü. Nasıl böyle gelebildin?"

"Çünkü seni seviyorum," diye fısıldadı. "Citrus Cove'a geldiğin ilk günden beri seni seviyorum."

"Artık David'i seviyorum."

"O senin için yeterince iyi değil."

"Sen de değildin," diye fısıldadım.

Bakışlarındaki kalp kırıklığı, açık bir yaradaki viskiden daha fazla acıtıyordu. *David benim için doğru kişi. David aradığım kişi.* Hayatımda pek çok şey değişmişti ve aşağıdaki adam David'di, Colt değil.

"Gitmelisin," dedim. "David senden hoşlanmıyor. Seni burada istemez."

"Sarah-"

"*Git*. Seninle bir daha asla konuşmak istemiyorum.

Tatlım!" Onun bakışlarını tutarken adını haykırdım.

Eğilip dudakları neredeyse dudaklarıma değerken nefesim kesildi. "Bu şimdiye kadar yaptığım en büyük hata. Sen her zaman kaçan kişi olacaksın. Üzgünüm, Sarah."

Kapının açıldığını duyunca sertçe yutkundum. "Sadece git, Colt."

Honey boğazını temizledi. "Colton Hayes, bence daha fazla sorun çıkarmadan gitsen iyi olur."

Kollarımı bırakmadan önce bakışlarımı bir süre daha tuttu. "Özür dilerim. Onunla evlensen bile seni sevmeye devam edeceğim. Hoşça kal, Sarah."

Ben onu sevdim. O da beni sevdi mi? O dışarı çıkarken duvara yaslandım ve avuç içimi göğsüme bastırdım.

Gitmesini istemedim.

"İptal etmek için çok geç değil." Honey bana yalvaran bir bakış attı.

Günümüze geri döndüm. "Bana bunu söyleme. Şu anda sevdiğim kişi David, tatlım. Onu seviyorum."

"Pekala. Sen öyle diyorsan, Sarah. Hazır mısın?"

Colt bir an daha aklımdan çıkmadı. David'le evlenmemi engellemek için son bir çabaydı ama bunu denemek için neden bu kadar uzun süre beklediğini anlayamıyordum.

Müstakbel kocam aşağıda beni bekliyordu. David benim birlikte olmam gereken kişiydi.

Değil mi?

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BİRİNCİ BÖLÜM

Sarah

Günümüz

Çilekli POP-TART'lar ekmek kızartma makinesinden fırladı ve onları plastik tabaklara attım. İki bardak süt doldurdum ve çocukların üst kattaki tartışmalarını dinledim.

"Çocuklar!" Bağırdım.

Bu onları dördüncü arayışımdı. Sabrım tükeniyordu ama kendimi tutarak bir nefes aldım.

Bir, iki, üç.

"Neredeyse hazır!" Jake aşağıya doğru bağırdı.

Ocağın üstündeki saate baktım. Kahretsin, terapi randevuma geç kalacaktım.

Gitmek istemedim. Sonrasında kendimi hep bitkin hissederdim ama bu kendimi yardımcı olurdu. Yavaş ama emin adımlarla yeniden kendim oluyordum.

Emma pembe ipek pijamaları ve göz altı bantlarıyla mutfağa süzüldü. Koyu renk bukleleri tepeden düğümlenmişti ve 1.80'lik boyuna birkaç santim daha eklenmişti. Altın sarısı teni sabah ışığında parlıyordu ve kaşları makyajsız bile mükemmeldi.

Dokuz ay önce, onun bu kadar zahmetsizce güzel olmasına içerlemiştim. Ama onu tanıdıkça bu düşüncemden vazgeçtim. Birlikte yaşamaya başladığımız ilk birkaç hafta ikimiz için de zorlu bir değişim olmuştu ama Haley'nin onu neden bu kadar çok sevdiğini anlamam uzun sürmedi. Emma kısa sürede

Düzenli olarak Teksas' şikayet etse de hayatımın, hepimizin hayatının temel direği.

"Onları okula götürmemi ister misin?" Emma buzdolabından bir sürahi soğuk demleme kahve çıkardı. "Benim için sorun değil. Sabah on bire kadar telefonum yok."

"Hayır, değil." Ona zaten yük olduğumdan daha fazla yük olmak istemedim. "Ben hallederim."

Saate bir göz attı. "Ama bugün Perşembe. Onları almama izin ver, Sarah. Senin terapin yok mu?"

Sertçe yutkundum, çocukların tekrar kavga ettiğini duyunca kulaklarım çınladı.

Lanet olsun.

"Davy! Jake!" Sesim mutfakta son sesle çınılıyordu. "Aşağı gel ve yemeğini ye. Hemen!"

Emma homurdanarak kaşlarını kaldırdı. "Kahretsin, anne tonunu çok iyi yakalamışsın."

"Özür dilerim." Şakaklarımı ovuşturarak iç çektim.

Yine de haklıydı. Çocukları okula götürürsem geç kalacaktım. Geç kalırsam da ücret ödemem gerekecekti ve bu da endişelenmek istemediğim başka bir fatura olacaktı.

Terapi benim de atlayamayacağım şeylerden biriydi. Honey'ye, Haley'ye ve kendime gideceğime dair söz vermişim. Özellikle dokuz ay önce yaşadıklarımızdan sonra ekstra desteğe ihtiyacım vardı.

Kız kardeşim cehennemi yaşadı. Komşusunu ölü bulduktan ve katil tarafından tehdit edildikten sonra, katilin kendisini takip etmesi için eve geri döndü.

O katil, o zamanki kocamın ikiz kardeşi çıktı.

David'in tüm bunlara karıştığına ikna olmuşum. Evli olduğumuz yılları düşünmeden edemiyor, onun tam olarak kendisi gibi görünmediği tüm zamanları hatırlıyordum.

Şimdi, o zamanlarda garip davrananın gerçekten David olup olmadığını merak ediyordum. Ya hiç kendisi gibi davranmadıysa? Ya ikizi Thomas Connor kocam gibi davrandıysa? Cevabı bilebileceğimden emin değildim ve bir yanım bilmek bile istemiyordu.

Sonrası hepimizin hayatını değiştirdi. Birkaç kadın ölmüştü ve kız kardeşim de neredeyse onlardan biri olacaktı. Bu bilgi göğsüme oturan bir ağırlıktı. Yaşanan acı ve ıstırapta doğrudan bir payım olmasa da, bunun kısmen benim hatam olduğunu hissediyordum. İşaretleri görmem gerekmez miydi?

David'in kendisi olmadığını anlamam gerekmez miydi? Tamamen başka biri olduğunu -aynı görünseler bile?

Şimdi bildiklerime bakınca, bir daha başka birine güvenip güvenemeyeceğimi merak kendimi alamıyordum.

Kendime tekrar güvenip güvenemeyeceğimi.

Çocuklara beşinci kez bağırarak üzüldüm ki ayak sesleri evin içinde gümbürdeyerek yankılandı. Merdivenlerden inip mutfakta belirdiklerinde omuzlarım biraz gevşedi.

Jake pencerenin altındaki küçük masaya doğru ilerlerken, "Günaydın," diye cıvıladı.

"Teşekkürler anne," dedi Davy. "Merhaba Emma."

"Merhaba gremlinler." Kahvesinden bir yudum alırken onlara gülümsedi. "Sizi okula götürüyorum."

"Bu Donnie'yi kucağıma alabileceğim anlamına mı geliyor?" Jake heyecanla sordu.

"Hayır, Donnie'nin kendi araba koltuğu var." Emma tırnaklarını kahve fincanına geçirdi. "Bunu biliyorsun. Yine de iyi denemeydi."

Donnie, Emma'nın pembe kazaklar, fıstık ezmesi ve bir çeşit büyüyle bir arada tutulan küçük, yaşlı, çıplak köpeğiydi. Mutfaktan oturma odasına baktım, orada güneşin altında kıvrılmıştı, dili dışarıdaydı, gözleri mutluluktan parlıyordu.

Ocak ayındaki güneş baharın habercisiydi. Hava, soğuk konusunda karar veremiyordu. Alerjiler yaygındı. Hepimizin sürekli başı ağrıyordu ya da burnumuz akıyordu ve bazı günler monta, bazı günler ise kısa kollu tişörtlere ihtiyacımız oluyordu.

Emma, Jake ve Davy'ye, "Yemekten sonra ayakkabılarınızı giyin," dedi. "Onları aldım, Sarah."

Omuzlarım bir parça gevşedi. "Teşekkür . Sana borçluyum." Ona bir borcum vardı. çok.

Gözlerini devirdi. "Eğer bana bir iyilik yapmak istiyorsan, dışarı ve... git Dışarı çıkın ve *eğlenin*," dedi Davy ve Jake'e yan gözle bakarak.

Omurgamda bir sıcaklık belirdi. "Böyle bir şey için çok meşgulüm." Bu fikri sevmediğimden değil. "Onları okula götürdüğün için teşekkürler Emma. Bu gece geç saatlerde evde olacağım ve onları Haley alacak."

Terapiye ve kafede çift vardiyaya hazırdım. Oğullarımın başına bir öpücük kondurdum ve üstümü değiştirmek için hızla yukarı çıktım. Yumuşak bir şeyler giydim.

Dört gün önce kurutucudan çıkardığımdan beri yerinden kıpırdamayan kıyafet yığınınan bir kot pantolon ve temiz bir tişört karıştırdım.

Eğlenceli.

Emma gidip biriyle yatmam gerektiğini söylüyordu ama David'den sonra biriyle birlikte olma fikri ödümü koparıyordu. İkimiz de evliliğimizin son birkaç yılında cinsel olarak aktif değildik ve şimdi onunla mı yoksa psikopat ikiziyle mi yattığımı merak etmek zorundaydım. *Bunu aklından bile geçirme.*

Boğazımdaki yumru hiç geçmedi. Kumral dalgalarımın arasından bir fırça geçirdim ve çantamla anahtarlarımı kaptığım gibi aşağıya koştum.

"Güle güle, bebeğim!" Ben aradım.

"Hoşça kal anne," diye cevap verdi Jake.

Bir an oyalandım, Davy'nin de veda etmesini bekledim. Sessizliğinin acısını görmezden geldim ve ön verandaya çıktım. Bazen anne olmak dünyanın en güzel şeyiydi. Diğer zamanlarda ise her zaman yanlış yapıyormuşum gibi hissettiriyordu.

Evin ön tarafındaki verandada iki sallanan sandalye ve bir salıncak vardı, hepsi de kayınbiraderimin ağabeyi Hunter Harlow'un hediyesiydi. Ne kadar tuttuklarını bile sormamıştım, dış mekân mobilyaları pahalıydı.

Evi bize Haley almıştı. Karşılığını nasıl ödeyeceğimi bilemediğim bir şey daha. Minnettardım ama onun ne kadar cömert olduğunu bilmek beni strese sokuyordu. Ev, komşuların meşhur Citrus Cove katilinin ailesinin hayatlarına devam edişini izlemeye özel bir ilgi gösterdikleri güzel bir sokakta, iki katlı geniş bir evdi.

Nefes verdim ve stresimi bastırdım. Bu konuda çok fazla düşünürsem ağlardım ve ağlamaktan çok sıkılmıştım.

Terapistim Brenda, itiraf etmek istemediğim kadar çok kez yıkıldığımı görmüştü. Ayrıca çok sivri soruları ve meydan okumalarıyla itiraf etmek istediğimden çok daha fazla kez duygularımı incitmişti ama ...

Geri dönüyordum.

David'den önce olduğum kızın parçaları hala oradaydı - kırılmış ve tozla kaplanmıştı - ama her toplayıp tekrar yapıştırıyordum.

Brenda ilişkimize kötü muamele dedi.

Eski kocam mali durumumuzu, nerede olduğumuzu, her şeyimizi kontrol ediyordu. Tüm bunların ortasında tek önemsemişim şey çocuklarımdı. Onları onun öfkesinden, düzensiz sarhoş tartışmalarından, tehditlerinden korumak. Yumurta kabuklarının üzerinde yürümek benim varsayılanım haline gelmişti.

Brenda bana kurban dedi.

Yavaş bir düşüş olmuştu. Gül renkli gözlükler takınca bayraklar kırmızının farklı bir tonuna bürünüyordu. Onu bir zamanlar sevmiştim, liseden yeni mezun olmuş yıldız gözlü bir kızın sevebileceği her şeyle. O bunu kullandı. Bunu çarpıttı.

Brenda çok şey söyledi ama bana asla zayıf demedi. Hiç aptal olduğumu söylemedi. Asla bir fahişe olduğumu söylemedi. Ve terapiye gitmeden önce, bu tür bir dile karşı ne kadar hissizleştiğimi hiç fark etmemiştim.

Geriye dönüp baktığımda, düğün günüm hayatımın en kötü günüydü. Ama artık David hayatımızdan çıkmıştı. Mahkeme süreci hâlâ devam ediyordu ama benim payıma düşen çoğunlukla bitmişti. Son duyduğuma göre, Citrus Cove'a bir daha adımını atmayacaktı.

Sonsuza kadar böyle kalmasını umuyordum.

Sevilmeye ve bakılmaya ihtiyacı olan iki oğlum vardı. Bunun da ötesinde, onun ele geçirdiği her şeyi yönetmek için hızlandırılmış bir kursa gidiyordum. Mali durum üzerinde hiçbir kontrolüm yokken, tüm sorumluluğa sahip oldum ve daha önce hiç vermek zorunda kalmadığım kararlarla yüzleştim.

Emma elektrik faturasını nasıl ödeyeceğimi bilmediğimi fark eden kişiydi. Haley kredi kartım ya da birikimim olmadığını fark eden kişiydi - tüm çeklerim her zaman David'e giderdi. Son birkaç ayın bir öğrenme eğrisi olduğunu söylemek yetersiz kalır.

Tüm bunların ötesinde, Honey ile aramızda o kadar kalın bir gerilim tabakası vardı ki son birkaç aydır neredeyse hiç konuşmuyorduk. David'in gerçekte ne kadar kontrolcü olduğu konusunda yıllar boyunca ona sayısız kez yalan söylemişim ve bu yalanlar bizi ayırmıştı. Hâlâ çocukların yanındaydı ama ikimiz de olan biten her şeyi açık yüreklilikle konuşmamıştık. Sonunda onunla konuşmayı her düşündüğümde, mideme bir bulantı dalgası çarpıyordu.

Külüstür Honda'ma bindim ve anahtarı çevirdim, bugünün o gün olmaması için sessiz bir dua gönderdim.

Motor ışığı turuncu yanıp söndü. *Lanet olsun.*

"Bunu karşılayamam," diye fısıldadım gözyaşlarımı tutarak.

Zaten etrafımdaki herkese yük oluyordum. Emma'nın ona ödeme yaptığını bilmeme rağmen Haley henüz benden kira talep etmemişti. İçerideki mobilyaların çoğu Emma tarafından satın alınmış ya da Harlow ailesi tarafından hediye edilmişti. Geçen yıl David'le paylaştığım evden aceleyle çıktığımızda sadece benim ve çocukların almıştık. Geri kalan her şey geride kalmıştı.

Sanki hepsi yardıma ihtiyacım olduğu konusunda gizli bir anlaşma yapmış gibiydi. Bundan nefret ediyordum.

Ama ben de bunun için çok minnettardım. Haley'nin hayatıma geri dönmesi ikimiz için de iyileştirici olmuştu. Cam ile ne kadar mutlu olduğunu görmek hoşuma gidiyordu. Çocuklar üzerinde iyi bir etkisi vardı.

Gözlerim saate kaydı ve garaj yolundan geri geri çıkarken içimden mırıldandım. Motor ışığı beklemek zorundaydı. Honda on beş yıldan fazla dayanmıştı, sadece birkaç yıl daha dayanmasına ihtiyacım vardı.

Tek ihtiyacım olan her şeyin dağılmadığı bir gündü.

OceanofPDF.com

İKİNCİ BÖLÜM

Sammy

GÜNÜM iki millik bir koşu ve ardından çiğ pizza hamurunu kış yanağı gibi tokatlayarak başladı.

Telefonumdaki kırmızı düğmeye basarak video kaydını sonlandırdım. Mutfağında üstsüz duruyordum, omzuma bir havlu atmıştım, un tezgahın üzerine saçılmıştı. Her şeyin profesyonel görünmesini sağlayan yumuşak kutular da dahil olmak üzere tüm ışıklar açıktı.

Videolarım susuzluk tuzaklarıydı, bu da beni internetin küçümseme ve tapınma kavşağına soktu. Ama yaptığım şeyi yapmayı seviyordum. Bundan gurur da duyuyordum. İnternette kazandığım para miktarı, kardeşlerimin benden utanması endişesini bastırdı.

Harlow'un üç çocuğundan tek olan bendim. Hunter çiftliğe, Cam de şaraphane ve bara sahipti (ya da her şey yeniden inşa edildikten sonra sahip olacaktı).

İkisinin de düzenli, makul işleri vardı.

Bu arada, Citrus Cove'da ufak tefek işlerle uğraşmanın yanı sıra, çevrimiçi içerik oluşturdum, gitar çaldım ve Austin'deki farklı mekanlarda şarkı söyledim.

Tüm bunlar kesinlikle faturaları ödedi, ancak yine de amaçsız hissettiğim anlar oldu. Bu sabah uyandığımda ilk düşüncem hamurun videom için iyi bir tokat sesi çıkarıp çıkarmayacağı olduğunda akıl sağlığımı sorgulamamak zordu.

Tekrar kayıt düğmesine bastım ve bir şişe zeytinyağına uzandım. Hamurun üzerine bol miktarda gezdirdim, yüzeye sürdüm ve yoğurdum.

Seks pizzası asla yanlış gitmez, değil mi? Haşlanmış domatesleri okşamak, buz banyosundan sonra kabuklarını soymak -nasıl *oldu da bu benim hayatım oldu*- ev yapımı bir sos yapmak için taze soğan ve fesleğen *dilimlemek*, parmaklarımdan biraz emmek.

Ellerimi son bir saat içinde onuncu kez yıkadım. Omuzlarımı yuvarladım ve kamerayı tekrar çalıştırdım.

"Kahretsin," diye mırıldandım ve makarna sosu için ocağın altını açtım.

Durdur, yeniden başlat, farklı aç. İnceledim ve kaşlarımı çattım. Nasıl daha sıcak yapabilirdim?

Kol esnekliği?

"Tanrım, kendimi kaybettim,"

diye iç geçirdim. Ve şimdi kendi kendime konuşuyordum.

Bir saat sonra elimde tamamen pişmiş bir pizza, gelecek haftanın videosu için düzenlemem gereken tüm görüntüler vardı ve mutfağım darmadağınktı. Ellerimi yıkadım, temizlik yaparken üzerinde çalıştığım bir melodiyi mırıldandım.

Sıradan bir perşembe, hamur tokatlamak. Pizzayı dilimlere ayırdım, kahve yaparken bir tanesini kaptım, kalanını buzdolabına attım ve koltuğuma yerleştim.

Telefonumu çıkardım ve en büyük kardeşime bir mesaj gönderdim.

Ben: Pizza artığı var, ister misin?

Ne tür?

Ben: margherita

Hunter: Et yok mu???

Homurdandım. Tabii ki böyle söyleyecekti. Ve lanet olsun, haklıydı. Biraz sosis kesebilirdim.

Oh iyi. Sıradaki pizza.

Ben: kardeşim biraz sebze yemelisin

Hunter: Kahvaltıda pizza yiyen sensin.

Pizza, şampiyonların kahvaltısıydı ve beni başka türlü ikna edemezdi.

Ben: Sana pizza yok

Haley'e mesaj atabilirdim. Artanları kabul etmekten her zaman mutluluk duyardı ve videolarıma gelen bazı yorumlar hakkında benimle dalga geçmeyi severdi.

Colt'a da mesaj atabilirdim. O daha güvenli bir bahis gibi geldi.

Ben: Hey, videolarımdan biri için pizza yaptım ama çok fazla artık var. İster misin?

Colt: 9'dan önce pizza mı? Tabii ki. Birazdan uğrarım.

Ben: Mükemmel, yakında görüşürüz

Muhtemelen bir tişört giymeliydim ama giymemeye karar verdim. Colt'un bazen videolarımı izlediğinden emindim, çünkü ara sıra yorum yapıyordu.

Hazır bahsetmişken... Muhtemelen bunları kontrol etmem gerekiyordu.

Çoğu zaman, gerçekten zararlı olmadığı sürece insanların söylediklerine çok fazla dikkat etmedim, o zaman hızlı bir silme ve engelleme oldu. Yorumların yüzde doksan dokuzu beni rahatsız etmiyordu ama arada sırada boktan bir şey görüp kafama taktığım da oluyordu.

Küçük bir kasabada yaşamak yardımcı oldu. Ailemin etrafımda olması da yardımcı . Bir internet kişiliğim vardı, bir de gerçek ben - sevdiğim insanlar gerçek beni tanıyordu.

Lattemi yudumlarken uygulamayı açtım. Espresso makinesine yatırım yaptığım için şükrederek mutlu bir şekilde iç çektim. Kendimi şımartmışım ve artık sabahları latte içmediğimde hayal kırıklığına uğruyordum.

Bildirimlerin çokluğu midemi bulandırdı. Derin bir nefes aldım ve hepsine göz gezdirmek için kendimi zorladım. Birkaç gün önceki video viral olmuş ve iki milyon izlenme sayısına ulaşmıştı.

Tanrım, bu adamın kendine bir hayat kurması lazım. Ben buraya nasıl geldim?

Bu neden benim FYP'mde kardeşim? Bu FYP'yi tuğla tuğla inşa ettim.

Aman Tanrım, çok ateşlisin. Keşke orada olsaydım da o sosu parmaklarından emebilseydim.

Bunu seviyoruz baba, böyle devam et.

Neden normal bir insan gibi yemek yapamıyorsun?

İstediği her şeyi yapardım.

Evli misin?

Bekar mısın?

Annen ne yaptığını biliyor mu? Onu becerirdim.

Kendini K I L L yapmalısın

Bu yorum beni duraksattı. Profile tıkladım, onları engelledim, yorumu sildim ve böyle başka bir şey olmadığından emin olmak için hepsini gözden geçirmeye devam ettim. Kelimeleri filtrelemiştim ama 'kill' kelimesindeki harflerin arasını açmışlardı, bu yüzden gözden kaçmıştı.

Bu tür videolar yapmaya ilk başladığımda, sadece eğlence içindi. Bir yandan kendim olurken bir yandan da tarifler paylaşmak istiyordum. Bu bir şekilde ilerledi

son birkaç yılda şu anki haline geldi.

Kahvemi oturdum ve kanepeye doğru eğilerek akustik gitarımı standından aldım. Gençliğimden beri yanımdaydı ve tüm kızgınlıklarımı, mutluluğumu, azgınlığımı ve hüznümü içinde barındırıyordu. Onu kucaklarken kaslarım anında gevşedi ve dalgın bir şekilde bronz telleri parmakladım.

Şarkı yazdığım gitar buydu. Sahnede çaldığım gitar masamın üstündeki duvarda asılıydı; kiraz kırmızısı Martin, en değerli varlığımı. Çiçek açmış bir asma, gitarın sapında güzel bir tasarıma dönüşmüştü ve sürgülü cam kapımdan süzülen sabah ışığı klavyedeki kakmaları belirginleştiriyordu.

Müziğime odaklanan yepyeni bir hesap açmayı düşündüm ama bu, videoda bir topak krema yalamaktan çok daha savunmasızdı.

Masama oturup video düzenleme üzerinde çalışmam gerekiyordu ama zihnim çok dağınıktı. Huzursuz. Kahvemi yudumlamaya, gitarımı karıştırmaya ve duvara bakmaya devam ettim.

Bir melodi aylardır peşimi bırakmıyordu ama bir şeyler yolunda gitmiyordu. Bazı kelimeler yazmıştım ama eksikti.

Sarı bir not defteri sürekli olarak sehpanın üzerinde duruyordu. doğru eğildim ve yanındaki kalemi aldım, ilk dizinin karalanmış sözlerine bakarken silgiyle çeneme vurdum.

"Bütün bunlar çok kötü," diye mırıldandım.

Homurdanarak gitarımı bir kenara bıraktım. Parmaklarımı saçlarımda gezdirdim ve iş günümün geri kalanına devam etme zamanının geldiğine karar verdim. Bu da altı saat boyunca editörlük yapmak, marka ortaklarından gelen e-postaları takip etmek ve belki de bu akşam kimsenin planı olup olmadığına bakmak anlamına geliyordu.

Eğer bulamazlarsa, internette birinin tavsiye ettiği kitabı alırdım. Evet, bir uzaylı romantizmiydi. Evet, yalnız yaşamama rağmen kitaplığında saklıydı. Ve evet, dokunaçlarımın olmamasını kıskanıyordum, çünkü lanet olsun, *bu* eğlenceli olurdu.

Eski ahır yandığından beri hepimiz kendimizi biraz kötü hissediyorduk. Rutinlerimiz önemli ölçüde değişmişti. Artık bar vardiyası almıyordum, bu da bana platformum ve müziğim üzerinde çalışmak için daha fazla zaman veriyordu, ancak haftada birkaç kez insanları görmeyi özlemiştim. Aklımı başımda tutmama yardımcı oluyordu.

Thomas Connor her şeyin içine etmişti. Bir seri katil olması ve sayısız hayatı mahvetmesi bir yana, gerçeği öğrendikten sonra yaşananlar hepimizi derinden sarsmıştı. Hem Haley hem de Cam neredeyse ölüyordu ve ben kendimi o kadar çaresiz hissettiğimi asla unutamam.

İyi haber, iyileşmeleri için onlara yer açılmış olmasıydı; Haley'nin kız kardeşi Sarah ve oğullarının da iyileşmeye başlamaları için yer açılmıştı.

Colt'un Sarah'ya bakışı beni hep biraz kıskandırmıştır. Aralarında yapışkan bir geçmiş vardı. Ne olduğunu bile bilmiyordum ama Colt'un Sarah'yı sevmekten asla vazgeçmediğini biliyordum, o başka biriyle evliken bile.

Bu aşk mıydı?

Bir gün birine bu şekilde bakmak ve karşılığında bana da böyle bakılmasını istedim.

Sözler bana bakıyordu, özlediğim tutkudan yoksundu. Belki de bir aşk şarkısı olduğu içindir? Hiç aşık olmamışken nasıl bir aşk şarkısı yazabilirdim ki?

Üç kısa tıkırtı beni düşüncelerimden uyandırdı. Ayağa kalktım ve kapının kilidini açtım. Colt diğer taraftaydı, sırtıyordu, gözleri muziplikle kırışıyordu. Bakışları bana yöneldiğinde kaşları yavaşça kalktı.

Kalbim biraz daha hızlı atmaya başladı. "Hey," dedim.

"Beni içeri alacak mısın yoksa soğukta mı bekleyeceğim?" diye sordu.

"Üzgünüm, evet. İçeri buyurun." Kenara çekildim, üzerimde bir tişört olmadığının fazlasıyla farkındaydım.

Colt yanımdan geçip gitti ve ellerini ceketinin cebine sokarak oturma odama baktı. "Daha önce senin dairene girdiğimi hiç sanmıyorum."

"Fazla bir şey değil," dedim.

"Hoşuma gitti," dedi omuz silkerek. "Kahve güzel kokuyor." "İstersen sana bir tane hazırlayabilirim," diye teklif ettim.

"Aslında evet, sakıncası yoksa. Bir ara sana öğle yemeği ısmarlarım."

Mutfığa girip kapları çıkarırken gülümsedim. "Bir randevu, ha?"

Colt beni takip ederken homurdandı. "Biriyle çıkmak ister misin Sammy?"

Sadece şaka yaptığını biliyordum ama yine de midem bulanıyordu. "Latte'lerini tatlı mı seversin?"

"Latte mi? Oh, şu makinelerden bir tane var." Tezgâha yaslandı ve bir başparmağını kemerinin halkasından geçirdi. Her zamanki gibi, onda zahmetsizce seksi bir şeyler vardı.

Onu bu şekilde düşünme bile.

Colt burnunu kırıştırdı. "Bana ne içmek istersen yap. Yardım edebilir miyim?"

"Hayır," dedim. "Sadece orada dur ve güzel görün."

O beklerken ve izlerken sessizlik üzerimize çöktü. Omurgamın arkasına doğru bir sıcaklık yayıldı. Neydi bu sinirler? Aptalcaydı. Onu tüm hayatım boyunca tanımıştım. Ama yine de portafiltrenin sapını tutup kahve telvesini çöpe atarken ve taze çekirdeklerle yeniden doldururken kendimi huzursuz hissettim.

Makine bir düğmeye basarak kükredi. Bir fincan aldım ve iki shot espresso çektim, kahvenin odunsu kokusu ciğerlerimi doldurdu. "Tam yağlı süt olur mu?" diye sordum.

"Evet," dedi. "Pek çok rastgele şeyi nasıl yapacağını biliyorsun."

Paslanmaz çelik sürahiye süt doldururken gülümsedim. Sütü hassas bir şekilde buharda pişirmemi izledi. Aramızdaki gerginlik ipleri parlıyor, aklımı kaybedip kaybetmediğimi tekrar merak etmeme neden oluyordu. Neden kalbim yerinden çıkacakmış gibi hissediyordum? Sütü bardağa döktüm ve kendime öğrettiğim gibi ağzını oynatarak bir kalp şekli oluşturdum.

Daha yakına eğildi, omzu benimkine çarptı. Colt sıırttı. "Bana ne olduğumuzu merak ettiriyorsun."

"Arkadaşlar, tabii ki."

"Doğru." Colt bardağı aldı ve bir yudum aldı, köpük dudaklarının üst kısmına yapıştı. Köpüğü diliyle sildi.

Sıcaklık önce omurgama sonra da yanaklarıma yayıldı. "Kahve ve pizza için teşekkürler."

"Bana yardım ediyordun," dedim.

Ona iki kap pizza uzattım. Onları bir kolunun altına sıkıştırdı. "Seni rahat bırakayım ama öğle yemeği yemek istediğinde bana haber ver."

". Sonra görüşürüz."

Göz kırptı ve kapıya yöneldi.

Kapı kapanırken düzenli bir nefes aldım. "İşine dön

Romeo," diye mırıldandım kendi kendime.

Düzenlemem gereken videolar ve kendime işkence etmem gereken şarkı sözleri vardı. Yine bir Perşembe günüydü, Colt sadece bir arkadaştı ve ben de umutsuz bir romantiktim.

OceanofPDF.com

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Sarah

Terapide saatler süren bir çöküşün ardından kafede çalışmak beni her zaman özellikle bitkin bırakmıştır. Bugün de farklı değildi.

Akşam yemeği telaşı başladığında vücudumdaki her kas ağrıyordu. Ayaklarım ağrıyordu. Yeni ayakkabılara ihtiyacım vardı ama çocukların da vardı ve onlar önce geliyordu.

Boş tabaklardan oluşan bir tepsiyi kafenin arka tarafına taşıdım, Alice'in buradan geçtiğini fark ettim. Temiz tabaklar istiflenmiş ve hazırды, keten peçeteler de katlanmıştı. Duvarlar yeni bir kat robin's egg blue boyayla kaplanmıştı ve atmosferi aydınlatıyordu.

Alice burada sevdiğim birkaç kişiden biriydi. Neyse ki müdürdü ve son altı ay boyunca benim için defalarca geri adım atmıştı.

Kız kardeşim gibi o da başarılı olmaya kararlıydı. Geçen yılın başlarında babasından devraldığından beri kafe gelişmişti. Yıllardır ilçedeki en iyi vişneli turtayı yapmamızla tanınıyorduk ama artık bu unvana layık başka şeylerimiz de vardı. Her şey daha sıkı bir şekilde yürütülüyordu ama bu hoşuma gidiyordu. Bu, gelip işimi yapıp eve gidebileceğim anlamına geliyordu.

"Hey Sarah," diye seslendi Alice. "Ara mı verdin?"

Trey'i rahatsız etmeden önce tabakları lavaboya koydum ve yoldan çekildim. Mutfak onun alanıydı ve ben kesinlikle haddimi aşmak istemiyordum.

Alice mutfaktan çıkmamı bekledikten sonra önüme geçti ve ben ön kapıdan giren dört kişilik gruba doğru yönelmeden önce yolumu kesti.

"Hoş geldiniz, bir koltuk seçin ve sizinle ilgilenelim," dedim sesimi yükselterek. Adamlardan biri başını salladı ve bir kabin seçtiler.

İpeksi siyah buklelerini omzunun üzerinden itti ve beni bir aşağı bir yukarı süzdü. "Hiç ara verdin mi?" diye tekrar sordu.

"Önce onlara yardım edeyim," dedim.

"Yani bunu hayır olarak kabul ediyorum." Alice dudaklarını birbirine bastırarak kaşlarını kaldırdı. Koyu kahverengi yanaklarına altın rengi fosforlu kalem sürmüş, kaşlarını çatarak bana bakarken bir parça ışık yakalamıştı. Her zaman saçmalıklarımın arasından sıyrılma yeteneğine sahipti, bazen Haley ya da Emma'dan bile daha iyi.

"İhtiyacım yok. Akşam yemeği telaşındayız," dedim. "Çalışmaya devam edebilirim." "Senin yerine ben bakarım," dedi. "Bir şeyler yemen lazım. Bütün gün çalıştın. Çiftler hakkında konuştuğumuzu sanıyordum. bir saat mola mı var? Anlaşmamıza ne oldu?" "Bugün çok yoğundu," diye itiraz ettim.

Ayrıca, öğle yemeği hazırlamamıştım. Sanki aklımdan geçenleri okumuş gibi, içinde söğüş sandviç ve cips olan bir kilitli poşet uzattı.

"Git," diye tısladı. "Arkadaki fazladan odayı mola alanına dönüştürmemin bir nedeni var."

"Bana gerçekten öğle yemeği mi hazırladın?" Sesimin titremesini engelleyemedim.

Kırmızı dudaklarını birbirine bastırdı. "Sarah, git otur ve yemeğini ye. Seninle ilgilenen tek kişi ben olamam. Ayrıca, bu kafenin devam etmesini sağlıyorsun. En azından bunu yapabilirim."

Sandviçi ellerime tutuşturdu ve masaya gitmek için etrafımda dolandı. Ön kapıdan daha fazla insan girerken kafamı kaldırıp baktım ama o çoktan onlara vermek için menüleri kapmaya başlamıştı. Alice ve Debbie -benim gibi deneyimli bir sunucu- katta çalıştığına göre birkaç dakika idare edebilirdik.

İnsanlar size yardım ettiği için neden kendinizi suçlu hissediyorsunuz? Neden onların ilgisine layık olmadığınızı düşünüyorsunuz?

Bugünkü oturumdaki sorular kalbime bıçak gibi saplandı. Alt dudağımı ısırdım ve mola için dışarı çıktım. Arka kapıdan çıktım ve çantayı açarken mavi tuğlalı duvara yaslanarak iç çektim.

Citrus Cove Cafe, Ana Cadde üzerinde, Old Spur Müzesi ve diğer bazı küçük işletmelerin karşısında yer alıyordu. Parlak maviye boyanmıştı ve kararan gökyüzünün arasında göze çarpıyordu.

Sandviçi mideye indirdim ve hemen kendimi daha iyi hissettim.

Telefonumdaki mesajları kontrol ettim ve gülümsedim. Emma bana çocukların ve Donnie'nin kanepede dizi izlerken çekilmiş bir fotoğrafını göndermişti. Haley de oradaydı, sarı buklelerini topuz yapmış ve gözleri mutlulukla parlıyordu.

Bunun onların takılma gecesi olduğunu unutmuşum. Genellikle ikisi haftada bir kez film izler ve genellikle oğlanlarla birlikte olurlardı. *Legally Blonde*, Emma'nın her çocuğun izlemesi gerektiği konusunda ısrar etmesinden sonra Jake'in en sevdiği film haline gelmişti.

Resmi içime çektim ve göğsümdeki baskı hafıflerken derin bir nefes aldım. Mutlu görünüyorlardı ve bu fırtınanın sonuna yaklaştığımız umutluydum.

Yaz tatili Citrus Cove söylentilerinin dinmesine yetecek kadar uzun sürmüştü, ancak söylentiler hâlâ devam ediyordu. Herkes ne olduğunu biliyordu ve haberler küçük kasabamızı ele geçirmişti. *David Connor, yerel bir adam, seri katil Thomas Connor'ın ikizi.*

Onunla daha önce tanışmışlar mıydı? Onunla aynı odada bulunmuşlar mıydı? Herkes ve anneleri kesinlikle buna inanıyordu ve bu konuda dedikodu yapmaya bayılıyorlardı. Küçük bir kasabayı bir araya getirebilecek bir şey varsa, o da komşularının psikopat bir katil olduğunu öğrenmenin dehşetiydi.

Okuldaki çocuklar o zamandan beri Jake ve Davy'ye farklı davranıyorlardı. Özellikle Jake çok fazla zorbalığa maruz kalmıştı. Davy onu savunuyor, bu da kavgalara yol açıyor, çocuklar ona Davy yerine 'David' diyordu. Çok basitti ama her zaman onu incitmeyi başarmıştı. Babası gibi olmamaya kararlıydı ve ona ne kadar öyle olmadığını söylesem de bana inanmasını sağlamak zordu.

Tüm bunlar beni veli-öğretmen toplantılarına ve müdürle sayısız tartışmaya sürükledi. Bir de resepsiyonu yöneten ve sürekli baş ağrısı kaynağı olan huysuz, yaşlı cadı Agatha vardı. Çocukları okula zamanında götürmem konusunda bana her zaman zorluk çıkarır ya da bekâr bir anne olmanın onları nasıl etkileyebileceği konusunda gevezelik etmek isterdi. Bu okulda çalıştığı on yıllar boyunca biraz olsun değiştiğini söyleyemem.

Jake ve Davy de terapiye gidiyorlardı, bu da yardımcı oluyordu ama bu hızlı bir çözüm değildi. Her şey öylece duramazdı.

Bu okul yılı şimdiye kadar tam bir kâbus gibiydi. Tatiller bize bir tür erteleme sağladı ve biraz daha kolay oldu.

Sadece çocuklarımın mutlu olmasını istedim.

Bir kamyon park alanına girerken farlar parladı. Dik durdum, kalbim küt küt atmaya başladı. Tüm sinirlerim havai fişekler gibi parladı, boğazım daraldı.

Bu onun kamyoneti.

David'in Citrus Cove'da olmaması gerekiyordu.

Burada olmaması gerekiyordu.

Ama bu onun kamyonetine benziyordu.

Yine zayıf hissettim. *Yine* kırılmış hissettim. Kendimi ...

Kapı açıldı ve bir adam dışarı çıktı, ama o David değildi.

Rahatlama miktarı dizlerimi jöleye çevirdi. Nefes nefese kalarak duvara yaslandım. David'in burada olmadığını kendime hatırlatarak ona kadar sayarken başım dönüyordu. Güvendeydim.

Başka farlar da yandı ve tanıdık bir kamyon daha gelip David'inkine benzeyen kamyonun hemen yanına park etti. Kalbim çırpındı ama korkuyla değil.

Colton Hayes atladı ve hemen diğer kamyona gitti, plakayı kontrol ederken elleri kalçalarındaydı. Beni fark edince bakışları o tarafa kaydı.

Lanet olsun. Beni böyle görmesini istemiyordum.

Özlemle karışık soğuk panik beni olduğum yerde dondurdu.

Park yerindeki ışıklandırma onun hakkını vermiyordu ama bu önemli değildi. Colt bakkal floresanlarının altında olsa bile yine de sağlam bir manken gibi görünebilirdi. Saçlarını yaz boyunca kestirmiş, neredeyse omuzlarına kadar uzanan saçlarını ensesinde kıvırcık hale getirmişti. Çelik grisi bir gömlek, kahverengi bir ceket ve koyu renk kot pantolon giymişti, kemer tokası parlıyordu.

Bana yaklaşırken kaşlarını çatarak, "Kamyonetinin onun olduğunu sanıyordum," dedi. "Ben de öyle." *Nefes al. Sadece Colt.*

Yüz ifadesi öfkeden endişeye dönüştü. Kaşlarını birbirine kenetleyip ensesini ovuştururken bu kadar yakışıklı olması adil değildi. "İyi misin, Sarah?"

Hayır. "Evet. Ben iyiyim."

"Emin misiniz? İstersen seni eve bırakabilirim."

"Vardiyamın bitmesine daha üç saat var. Yine de teşekkürler. İçeri dönmem gerek." Çalışmaya devam etmezsem yıkılacaktım ve bugün bunu tekrar kaldıramazdım.

Gözleri gezindi. Bana her böyle baktığında, ona karşı erimek ya da kaçmak arasında kalıyordum.

Çok fazla pişmanlık vardı. çok fazla *keşke vardı*.

Bu düşünceleri aklıma getirmekten hoşlanmıyordum. Bu düşünceler beni, düğün günümde Colt'u dinlemiş olsaydım hayatımın ne kadar farklı olabileceğini düşünmeye itti.

Ya onunla kaçsaydım?

"Ondan hiç haber aldın mı?" Colt usulca sordu.

David'i kastetti. Başımı salladım. "Hayır," dedim. Sertçe yutkundum, kalbim sonunda göğsüme yerleşti. Elimde olmadan tekrar kamyonete baktım.

David'in Citrus Cove'a geri dönme fikri beni korkutuyordu.

Her şey darmadağın olduktan sonra yaptığım ilk şeylerden biri boşanma davası açmak ve uzaklaştırma kararı çıkartmak oldu. Bunun kabul edildiğini ve teorik olarak onu bir daha asla görmemem gerektiğini bildiğim için kendimi daha iyi hissediyordum. Ama onun nasıl biri olduğunu da biliyordum. Sonunda hapse girmezse, bir kağıt parçası isterse beni tekrar görmesini engelleyemezdi.

"Son duyduğumda hâlâ mahkeme ve duruşmayla uğraşıyordu. Umarım hapse girer," dedim.

"Ben de öyle. Bir şeye ihtiyacın olursa, her zaman bir telefon uzağındayım," dedi. "Her zaman."

Her zaman. Sesi yumuşak ve tatlıydı. David'den ayrıldıktan sonraki ilk birkaç hafta kanepemde uyumuştum. Beni ve çocukları güvende tutmak için ne gerekiyorsa yapmaya hazırdı. Sonra gerçekten kıyamet koptu ve durum yatıştığında Emma yanıma taşındı.

Colt boğazını temizlemeden önce bir süre daha beni inceledi. "Kamyonun sahibini görmemi ister misin?"

"Hayır," dedim. "Hayır, sorun yok. Adamı gördüm ve o David değildi. Önemli olan tek şey bu."

"Plakası da farklı."

"Güzel. Teşekkür ederim," dedim ses tonumu kibar tutarak. Kapıya doğru uzanırken kalbim güm güm atıyordu.

"İyi geceler Sarah," dedi. "İyi geceler, Colt."

Onu orada o hüzünlü gözleri ve daha da hüzünlü bir gülümsemeye bıraktım.

OceanofPDF.com

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Colt

Citrus Cove'da ortaya çıktığı günden beri Sarah Bently'yi seviyordum.

Sınıfımıza adım attığı günü asla unutmayacağım. O zamanlar sarışındı, güneşte kızarmış bir teni vardı, burnunun üzerinde çiller vardı ve bal rengi gözleri bakarken acı verecek kadar hüzün doluydu.

Onu gülümsetmek hayattaki bir numaralı görevim haline gelmişti.

Şimdi, yıllar sonra, bu hala benim görevimdi. olduğum bir görev.

Kafenin arka kapısı çarparak kapandı ve hayatım boyunca kaç kez onun benden uzaklaşmasını izleyeceğimi merak ederek orada durdum.

Göğsümü ovuşturdum. Ağrı hiç geçmedi.

Kiminle yattığının bir önemi yoktu. Kiminle çıktığının önemi yoktu. Sarah'ı gördüğümde dünyam durdu.

Telefonum cebimde çalarak beni gerçeğe geri döndürdü. Çıkardım ve David'inkine benzeyen kamyonuma bakarak kamyonuma geri dönerken cevap verdim. Citrus Cove'da tekrar yüzünü göstermesi için çelik gibi taşaklara ihtiyacı vardı ve bir yanım bunu yapmasını diliyordu.

"Ne?" Ben sordum.

Cam homurdandı. "Tamam. Sana da merhaba. Neyin var?"

Beni çok iyi tanıyordu. "David'inkine benzeyen bir kamyonun kafeye girdiğini gördüm. Sarah perşembe günleri çalışıyor, ben de kontrol etmek için durdum."

"Ah. Sanırım o değildi, yoksa karakoldan arıyor ."

"Doğru," dedim plakayı ezberleyerek. Ford'uma geri döndüm ve motoru çalıştırdım, motor uğuldayarak canlandı. Başımı koltuğa yasladığımda ısı püskürdü, kabini sıcaklıkla doldurdu.

"Akşam yemeğine gelmek ister misin? Haley, Emma ve çocuklarla bir gece karar verdi. Hunter ve Sammy'yi topluyorum. Biftek ve biram var."

Sammy'yi bugün tekrar göreceğim düşüncesiyle neşelenmekten kendimi alamadım.

Ayrıca, beni ikna etmek için fazla bir şey gerekmedi. "Evet, sana geleceğim."

Cam'e giden yol ezbere bildiğim bir yoldu. Canım her istediğinde uğrayamadığım için artık alışmak zordu. Cam'le olan arkadaşlığımın özlediğim yanları vardı ama Haley onun başına gelen en iyi şeydi. Benim için bir kız kardeş gibiydi ve onu da en az Cam'i sevdiğim kadar seviyordum.

Garaj yolundan aşağı indim ve Sammy'nin arabasını görünce şaşırmadım. Yeni yanaşmış olmalıydı, çünkü yanına park ettiğimde kapıyı açtı.

İkimiz yan yana dururken birbirimizin zıttıydık. *Neredeyse* iki metre olan boyumdan memnundum ama Sammy lanet olası bir basketbol oyuncusu kadar uzundu. Sapsarı saçları ve fırtına mavisi gözleri vardı ve en iyi arkadaşımın kardeşi olmasaydı ağzımın suyunu akıtacak türden bir adamdı.

Ayrıca benden beş yaş küçüktü - ki bu hiçbir şey ifade etmiyordu.

-Ama bu gerçeği, sürtük hayal gücümü dizginlemek için kullanmayı severdim. Özellikle de bu sabah onun evinde yüzünü kızarttığıma yemin edebilirken.

"Merhaba," diye .

Sammy bana kuru bir gülümseme verdi. "Demek seni de buraya biftek ve birayla getirdiler, ha?"

"Evet. Seni bu saatte dışarıda gördüğüme şaşırdım."

Omuz silkti. "Şaraphane olmayınca çok garip oluyor."

Ben de aynı şekilde hissederek başımı salladım. Eski ahır nesillerdir Harlow ailesine aitti ve yanmasının üzerinden dokuz ay geçmişti. Şubat ayını atlattıktan sonra inşaat başlamıştı. Hunter'ın arkadaşı olan bir müteahhitle planlar üzerinde çalışıyorduk.

"Pizza için tekrar teşekkürler," dedim. "Ve kahve için. Çok lezzetliydi. Kesinlikle hepsini bir oturuşta yedim."

Sammy gülümsedi. "Teşekkürler. Yapması eğlenceliydi. Hunter üzerinde et olmadığı için reddetti."

Yani önce beni düşünmemiştii. Bu tamamen mantıklıydı ve kesinlikle daha önce onun kızarmasını fazla düşündüğüm anlamına geliyordu.

Şeytan demişken, Hunter'ın kamyoneti benimkinin yanında durdu ve indi. "Daha iyi bira ve poker kartları getirdim."

"Ve kaybedecek para?" Sammy sordu.

Ben ön kapıyı açarken Hunter homurdandı. Üçümüz içeri daldık ve Haley'nin ev kuralı uyarınca botlarımızı çıkarıp ayakkabı dolabının üzerine koyduk... adı her neyse artık. Ayakkabı dolabı mı?

Sammy bana çarptı ve beni sabitlemek için omuzlarımdan tuttu.

"Uzun boylu orospu çocuğu," diye mırıldandı Hunter.

"Sadece kıskanıyorsun," diye takıldı Sammy.

Bana sırtıttı, elleri hala omuzlarımda sıcaktı. Sonunda beni bıraktı ve ben de arkamı döndüm. *Neden bu kadar ateşli olmak zorundaydı ve neden elleri iyi hissettiriyordu ve neden-*

"Cam?" Ben seslendim.

Sessizlik beni endişelendirdi ve diğer tüm düşünceler kayboldu. Sessizlikten hoşlanmayan tek kişi ben değildim. Hunter hemen yanımdan geçip arka kapıya yöneldi, dışarı baktığında omuzları gevşemişti.

"Dışarıda," diye duyurdu. "Görünüşe göre biftekleri bitiriyor." Sammy ve ben nefes nefese kaldık.

Hepimiz hâlâ gergindik. David Connor her zaman bir orospu çocuğuydu, ama şeytani bir ikizi olduğunu öğrenmek hepimizi mahvetmişti. Bu bir sonraki seviye saçmalıktı.

Cam ve Hunter'ın konuşmalarını duydum ve Sammy'ye bir bakış attım. Her zaman çok sessizdi. Onu hayatım boyunca tanıdım ama hâlâ *tanımıyordum*.

"Kasabada David'in kamyonuna benzeyen bir kamyon var," dedim. "Bil diye söylüyorum. Sarah çalışırken kafeye girdiğini gördüm."

Sessiz bir mırıltı çıkardı. "O değil miydi?" "Hayır."

Sammy dudaklarını birbirine bastırdı. Konuşurken sesi sessizdi. "Bence buraya geri dönmemesi gerektiğini çok iyi biliyor. Onun peşinde olan bir tek biz değiliz. Kardeşinin öldürdüğü tüm kadınlar... aileleri öfkeli. Geçenlerde bir makale okudum."

"Bir makale mi?"

"Evet, bir tane daha."

"İnsan medyanın konuşacak başka bir şey seçeceğini düşünüyor," diye iç geçirdim. Haberler Thomas'la ilgili hikâyeyi tekrar gündeme getirdiğinde Sarah ve çocuklar için daha çok endişelendim.

Sammy başını salladı. "Gözüm üzerindeydi. İnsanlar çok öfkeli. Birini suçlamak istiyorlar. Sanırım ben olsam daha çok Sarah ve

Ama Emma'nın dövüş sanatlarında siyah kuşağı var. Ayrıca Cam bir güvenlik sistemi kurdu. Kimsenin içeri gireceğini ya da onları rahatsız edeceğini sanmıyorum."

"Ne?" Minik Barbie'yi düşünerek homurdandım. "Emma'nın gerçekten siyah kuşağı var mı?"

"Evet," diye güldü. "Bazen dükkânda karşılaşıyoruz."

"Siz ikiniz kapıda durup tavuklar gibi sohbet mi edeceksiniz?" Cam seslendi. "Yoksa mutfağa mı geliyorsunuz?"

İkimiz de alay ettik. Fuayeden mutfağa doğru çıktım ve Sammy de arkamdan geldi. Bir bira alıp kapağını açmak için tezgâhın üstünü kullanırken ona dair keskin bir farkındalıkla tüylerim diken diken oldu.

Hunter beni işaret etti. "Ben de bir tane istiyorum." "Çoktan hallettim, hoss."

Cam biftekleri bir tabakta getirirken ikimize de birer bira açtım. Harika kokuyorlardı, harika görünüyorlardı. Uzun zamandan beri ızgara yapma sanatını mükemmelleştirmişti ve özellikle yemek yapmaktan nefret ettiğim için bundan tam olarak yararlandım.

Sammy kardeşine kaşlarını çatı. "Elbette biftekte daha fazla bir şeyimiz var," dedi.

"Ne gibi?" Cam sordu. "Etimiz ve biramız var. Başka neye ihtiyacımız var?"

"Tanrım, Hal seninle nasıl evli kalabiliyor?"

"Bilmek istediğinden emin değilim." Cam imalı bir şekilde sırtı. "Ayrıca, onun için siz çirkin piçler için yaptığımdan daha iyi yemek yapıyorum."

Hunter birasından bir yudum alırken, "Sevdiğimi hissediyorum," dedi. Sammy güldü. "Hiç sebzen var mı? Patates? Bir şey var mı?" "Buzdolabında sebzeler var."

"Biraz pişireyim."

Hiçbirimiz itiraz etmezdik. Sammy pişirmişse, sebze bile olsa genellikle yerdik. Hunter'la tatillerde herkese brüksel lahanası yedireceğine dair iddiaya girmiş ve ondan yüz dolar kazanmadıysa lanet olsun.

"Son zamanlarda gerçek bir iş yaptın mı?" Hunter alay etti.

"Siktir git," dedi Sammy. "Keşke benim yaptıklarımı sen de yapabilsen."

"Hiç viral video var mı?" Cam yanımdaki tezgâha yaslanarak sordu.

Sammy bir fritöz çıkarırken omuz silkti ve sebzeler için buzdolabını karıştırdı. "Birkaç tane. Her şey yolunda gidiyor."

Birkaç yıl önce bir içerik kanalı açmıştı. Gördüğüm her video ustalıkla çekilmişti ve seksi şef şeyleri yapıyordu. Yorumlar

genellikle ya ona bok atan ya da mümkün olan en utanmaz şekilde ağızlarına için ona yalvaran insanlarla doluydu. Bazen insanların ona söylediklerini görmek endişe vericiydi. Ona sinsice yaklaşmaya çalışmadım ama bazen kendimi onun sayfasını karıştırırken ve kollarını biraz fazla severken buluyordum.

"Başka greyfurt var mı?" Alay ettim.

Bana pis bir bakış fırlattı. "Neden izleyip ? da iyisi, her sabah karşına çıkması için YouTube'uma abone olmaya ne dersin?"

Sırıttım. "Tamam, sakın ol. Bilgin olsun, çoktan abone oldum. Videoların bazen beni derinden endişelendiriyor ama tarifler güzel. Hiçbirini pişirdiğimden değil. Ama yaptığın pizza çok lezzetliydi."

Brokoli ve havuçları biraz yağ ve baharatla birlikte fritöze atarken bir parça rahatladı. "Teşekkürler. Sebzeler birkaç dakika sürer."

"Kağıt tabak mı?" Cam'e sordum.

"Hayır," dedi Cam sırtarak. "Bu evde gerçek tabaklarımız var."

"Adamım kırbaçlandı," diye takıldım. "Bir ayakkabı dolabı. Gerçek tabaklar. Ne oldu böyle?"

Daha da parlak bir şekilde sırttı ve tabakları bir araya getirdi. "Onu o kadar çok seviyorum ki."

"Biliyoruz," diye hepimiz.

Sevimli ve romantikti ve hepimiz onu biraz kıskanıyorduk. Ben de birine karşı böyle bir sevgi hissetmeyi kıskanıyordum. Buna yaklaşabildiğim tek kişi Sarah'ydı ama o da uzun zaman önceydi ve açıkça karşılık görmemişti. Yıllar boyunca birlikte olduğum diğer hiç kimse içimdeki o parçaya ulaşamamıştı. Başka hiç kimsenin ulaşamayacağını kabullenmişim.

Hunter bıçakları, çatalları ve peçeteleri çıkarıp masaya taşıdı. Yemek odası mutfığa bitişikti ve kısa süre sonra hepimiz masaya oturmuştuk, tabaklar biftek ve sebzelerle doluydu ve soğuk biralar açılmıştı. Kartlar dağıtıldı ve yavaş bir poker turu oynadık, uykulu kasabamızda olup biten her şeyi konuştuk. Old Spur Müzesi yeni güncellemeler alıyor, Citrus Cove Park yenileniyor ve kasabanın hemen dışındaki apartman kompleksleri genişliyordu. Konuşmalarımız bir daire çizerek dönüp dolaşıp David Connor'a geliyordu.

"David olmadığına emin misin?" Cam bana gördüğüm kamyonu kastederek sordu. Kaşlarını çatarak sakalını ovuşturdu.

"Evet," dedim. "Ama Sarah'yı arkada gördüm." "O iyi miydi?" Sammy sordu.

"Öyle olduğunu söyledi," diye iç geçirdim.

"O zaman hayır," dedi Hunter. Sandalyesinde arkasına yaslandı. Saçları şu anda biraz uzundu, şakaklarının etrafında birkaç gümüş saç teli filizleniyordu. Kardeşlerinin daha sert bir versiyonu gibi görünüyordu, biraz daha yaşlı ve biraz daha kısaydı. "Yani, nasıl olabilir ki? Tatilleri sorunsuz atlattık ama David'in gitmesine izin verdiler."

"Ne?" Şok olmuş bir şekilde sordum. Bunu neden yapsınlar ki? Bu her şeyi değiştirdi. "Cinayete iştirakle suçlandığını sanıyordum. Hapiste değil miydi?"

Hunter yüzünü buruşturarak, "İyi bir avukatı var," dedi. Kimse Hunter'ı umursamamakla suçlayamazdı, Citrus Cove'un içinde ve dışında olup biten her şeyden haberdar olduğuna yemin edebilirdim. Haley, Sarah ve çocuklar artık ailenin bir parçasıydı, bu da tam Harlow koruma muamelesi gördükleri anlamına geliyordu. Olmak için iyi bir yerdi.

Emma'nın varlığının felaketi olduğunu ve onu hor gördüğünü iddia etmesine rağmen onun da aynı şeyi yaptığından emindim.

"Bilmediğini iddia ediyorlardı. Onu beraat ettirmeyi başardılar. Şimdi ise David'in kardeşinin ne yaptığından tamamen habersiz olduğu ve hiçbir şeyi gizlemediği ya da ona yardım etmediği söyleniyor."

"Bu saçmalık," diye . "Nasıl iyi bir avukat bulmuş ki? Çocuk nafakası ödemesi gerekmiyor mu?"

Hunter ellerini kaldırdı. "Elçiye zeval olmaz. Sadece duyduklarım. Ben de takip ediyorum."

"Sarah biliyor mu?" Sammy Cam'e bakarak sordu.

Cevabı zaten biliyordum ama Cam konuşurken sözünü kesmedim. "Benim bilmediğimi ve bildiğim kadarıyla Haley'nin de bilmediğini düşünürsek Şüpheliyim. David'in Sarah'ya tek kuruş ödemediğini sanmıyorum. Her zaman gibi o çocuklara bakıyor. Kıçını yırtarak çalışıyor ve yardım kabul etmekten nefret ediyor. Anlıyorum ama onu tanıyan ve seven biri olarak bunu izlemek çok zor."

Kendime nefes almam gerektiğini hatırlatmak zorunda kaldım. Duygularımı kontrol altında tutmaya çalışarak biramdan bir yudum alırken üçünden de uzaklara baktım. Ama düşüncelerim onun üzerindeyken bu çok zordu.

"Çok fazla şey yaşadı," diye fısıldadım.

Cam onaylayarak mırıldandı. "Yine de daha iyi gidiyor. Bence Emma onun için gerçekten iyi oldu."

Hunter homurdandı ama itiraz etmedi. O ve Emma aynı odada bulunmaya bile zor katlanıyorlardı, yağ ve su gibi. Hunter'ı severdim ama Emma'nın onu neden bu kadar kızdırdığını anlamıyordum.

Yine de onu neden kızdırdığını anlayabiliyordum. Önemse de, huysuz, aksi ve çoğu zaman bir eşekti.

Yemeğin geri kalanı güzeldi ama yine de Sarah'yı düşünmeden edemiyordum. Gece biterken ve biradan suya geçerken bile aklımda hep o vardı.

Onu rahat bırakmaya çalışıyordum. Tüm olanlardan sonra bir ilişki için zorlamak doğru değildi, ama...

Onun hayatında olmak istedim.

Sadece bana izin verip vermeyeceğinden emin değildim.

Evlendiği gün sanki dün olmuş gibi hala aklımda. David'den o kadar emindi ki, onun doğru kişi olduğundan o kadar emindi ki. Bu arada, onun peşinden gitmemekle hayatımın en büyük hatasını yaptığım açıktı. Konuşmayı bıraktığımız andan evlendiği güne kadar tek yaptığım onun için üzülme ve kendime işkence etme.

Bulaşıkları yıkarken Cam sırtımı sıvazladı ve beni düşüncelerimden kopardı. "Neyin var senin?"

Hunter ve Sammy masada sohbet etmekle meşguldü. Sesimi alçaltarak başımı salladım. "Onun için endişeleniyorum."

"Ona çıkma teklif etmeyi düşündün mü?"

Kafamı kaldırdım. "Ne?"

Cam kollarını kavuşturdu. "Ben sadece... onu sevdiğin bir sır değil. Şimdiye kadar bir hamle yapmışsındır diye düşündüm."

"Kocasının erkek kardeşi neredeyse kız kardeşini öldürüyordu ve... Hiçbir şeyi zorlamak istemiyorum."

"Ama beklemeye devam edersen, başka biri gelir." En büyük korkum buydu.

Bu sefer gitmesine izin veremezdim.

"Benimle neredeyse hiç konuşmuyor," dedim. "Benim için endişelenme, Cam. Ben iyiyim."

"Neden ilk başta seninle konuşmayı kesti?"

Bana hiç bu kadar açık bir şekilde sormamıştı ve cevap vermeme gerek kalmadı çünkü Sammy mutfağa geldi.

"Çıkmak üzereyim," dedi. "Yarın için hazırlanmam gerek." "Yani yatağa girip kitap okumak istiyorsun," dedi Cam.

"Şey. Evet, o da var. İyi geceler, yemek için teşekkürler. Pazar günü görüşürüz." "Seni seviyorum," dedi Cam.

"Ben de seni seviyorum."

Sammy dışarı çıkarken omzumun üzerinden baktım ve bakışlarımı onun kışından ayırdım.

Kotun içinde bu kadar güzel görünmeye hakkı yoktu.

Hunter mutfağa geri döndüğünde Cam ve ben bulaşıkları bitirdik. Bana bir şey söyleyeceği anlamına gelen bir bakış attı.

"Colt, son zamanlarda babanla konuştun mu?"

Hunter'a siktir olup gitmesini söylememek için kendimi zor tuttum. Ama beni üzmemek istemediğini biliyordum. "Neden?"

"Geçen gün onu dükkânda gördüm ve beni durdurdu. Seni sordu."

"Şok edici," dedim sertçe. "Beni önemseydiğini sanmıyordum."

Cam yüzünü buruşturdu ve kardeşine '*kapa çeneni*' der gibi bir bakış attı.

"Ona hiçbir söylemedim," dedi Hunter. "Ben aptal değilim. Bunu o da biliyordu."

Seni bir görmek istediğini istedi." Hayatta olmaz.

"Teşekkürler Hunter," dedim.

Hunter başını salladı. "Ben çıkıyorum. İyi geceler." "İyi geceler," dedi Cam.

Nefesimin altında mırıldandım.

Ön kapı açıldı ve kapandı. Şimdi sadece ben ve Cam vardık. Gözlerini üzerimde hissedebiliyordum.

"Tükür onu," diye mırıldandım.

"Onu bir noktada görmem gerek," dedi Cam. "Burası küçük bir kasaba."

"Onu on yılı aşkın bir süredir görmemeyi başardım. Aklımdaki son şey o. Şu anda aklımda."

Cam sessizdi. Ne zaman itip ne zaman itmeyeceğini biliyordu ve şu an bunun zamanı değildi. Zaten Sarah için endişeleniyordum. Homofobik, boktan babamı düşünmek pek de öncelikli bir konu değildi.

"Sadece diyorum ki, artık bir yetişkin olduğunuza göre onunla konuşmak size iyi gelebilir."

"Beni kovdu," diye tersledim. "Ailen beni yanına aldı. Beni bir daha görmek istemediğini söylediği gün beni kaybetti."

"Belki de değişmiştir."

Bazı insanlar ortaya çıkıp yine de sevebiliyordu. Ben çoğunlukla sevildim ve bunun için minnettardım. Cam'in annesi beni verandasında ağlarken bulduğunda gözünü bile kırpmamıştı. Ona her şeyi anlattığımı, kimsenin beni sevmeyeceğinden korktuğumu ve onun gözleri yaşlı bir şekilde bana sarılıp hiçbir sorunum olmadığına dair söz verdiğini asla unutamam. Cam'in babası Bob Harlow'un olanları öğrendiğinde babamı yumruklamakla tehdit etmesini asla unutamam.

"Özür dilerim," dedi Cam usulca. "Onun düşünce sürecini hayal bile edemiyorum. Bu beni hala çileden çıkarıyor. Aynı yerde olduğumuzda benden uzak duruyor..."

Kollarımı kavuşturdum. "Çıkar ağzındaki baklayı. Söyleyecek başka bir şeyin mi var?" Onu tüm hayatım boyunca tanıyordum.

Cam dudaklarını birbirine bastırdı. "İnsanların değişebileceğini düşünüyorum Colt." Belki değişebilirlerdi. Ama John Hayes değil.

Bu konuşmaya devam etmeyeceğimi anlayabilirdi. Devam edemezdim. İyileşmek için elimden geleni yaptığım pek çok şey vardı ama yara hâlâ açıktı ve dikişlerle zar zor kapatılmıştı.

"Hunter neler olduğunu bilmiyor," dedi Cam. "O yüzden ona kızma."

Ellerimi, fırının sapında öyle yazan, sadece eller için olan havluyla kuruladım. "Hunter'a kızgın değilim." Kendime kızgındım.

Birkaç sebepten dolayı.

"Peki... Bu gece burada kalmak ister misin?"

Çok cazipti. Cam'in en yakın arkadaşı ben olduğumdan ve Haley'nin de Emma'sı olduğundan, bu durum için fazladan birkaç yatak odası ayırmışlardı. Birimizin onların evinde kalması alışılmadık bir durum değildi.

"Sanırım bu gece eve gideceğim," dedim.

Cam başını salladı. Daha fazlasını söylemek istediği belliydi ama zorlamadı.

Duygularımla başa çıkmama ne zaman izin vereceğini biliyordu ve bu gece de o zamanlardan biriydi.

"Bu hafta sonu bir ara görüşürüz," dedim.

"Evet. Ve yakında müteahhitle bir toplantımız olacak. Umarım şaraphaneyle ilgili işleri yoluna koyabiliriz. Normale dönmeye hazırım."

"Ben de," dedim. "Yine de beklemeye değecek. Yeniden lansman iyi olacak. Bütün kasaba hazır."

Cam gülümsedi. "Evet, öyle. Pekala, biraz dinlen."

"Sana da."

Muhtemelen gözümü bile kırpmazdım.

OceanofPDF.com

BEŞİNCİ BÖLÜM

Sammy

CITRUS COVE gece geç saatlerde hayalet bir kasabaydı. İki tarafa da baktıktan sonra kırmızı ışıkta yavaşça geçtim ve kafenin önünden geçerken kaşlarımı çattım.

"Burada neler oluyor?" Mırıldandım.

Sarah'nın küçük Honda'sının yanındaki otoparka girdim. Kaput açıldı ve orada kim olduğunu görmemi engelliyordu. Dışarı çıktım ve Sarah zıplayıp yağ çubuğunu bıçak gibi kullanırken etrafta dolaştım.

"Vay canına," dedim ellerimi kaldırarak. "Sadece benim, Sarah."

"Lanet olsun," dedi, eli göğsüne gitti. "Ne oluyor Sammy? Ödümü kopardın. Bununla gözünü çıkaracaktım."

"Özür dilerim," dedim kahkahamı yutkunarak. "Arabayı gördüm ve endişelendim."

İçini çekti ama kalbinin hâlâ çarpmakta olduğu belliydi. Silahına dikkatle baktım. Bu, açık kaputla birlikte kötüye işaretti.

" oluyor?" diye sordum.

Ceket giymiyordu. Üşümemiş miydi? Güneş battıktan sonra sıcaklık düşmüştü ve kısa kollu giysiler içindeydi. Gerçekten de çok iyi görünüyordu.

"Motor ışığım bu sabah yanıp sönüyordu."

Lanet olsun. Bu hiç iyi değildi.

"Sonra yağı değiştirmeyi denedim. Ama işe yaramadı. Çalışmıyor."

Yüzümü buruşturdum. "Bir bakmamın sakıncası var mı?"

"Al bakalım."

Yanından geçip telefonumu çıkarırken alt dudağını çiğnedi. El fenerini her şeyin üzerine tuttum ve tüm temel bilgileri kontrol ettim. "Yağ çubuğunu alabilir miyim?"

Yanımda durdu, kalçası benimkine değdi ve bana uzattı.

Birden onun varlığının acı verici bir şekilde farkına vardım. Vanilya ve labdanum bana çarptı ve ağzım sulanarak bir nefes çektim. Zihnim beni onun yasak olduğu konusunda uyardı ama diğer hiçbir parçam mesajı almadı.

Belki de bu gece aşırı azmıştım. Colt'un bazı bakışları bende soğuk bir banyoya atlama isteği uyandırmıştı. Kardeşimin yemek masasında otururken bira içmek ve onunla birlikte olmanın nasıl bir şey olacağını düşünmek her türlü berbat bir şeydi.

"Bir şey görüyor musun?" diye sordu.

"Hayır," dedim. Yağ çubuğunu yerine geri koydum ve her şeyi bir kez daha gözden geçirdim, ama araba adamı değildim. "Yarın götürebilir misin?"

"Çalışmak zorundayım," diye fısıldadı. "Sikeyim. Yarın da Cuma. Çocukların okulu var ve uzun zamandır hafta sonu tatili yapmadığım için Cumartesi günü onları bir yere götüreceğimi söyledim."

Yapmayın. Yapmayın. "Cumartesi günü Austin'e gitmem gerekiyor. Arkadaşlık ve dolambaçlı bir yol umurumda olmaz."

"Sana yük olmak istemem-"

"Ciddiyim," dedim başımı kaldırıp ona bakarak.

Onun her zaman muhteşem olduğunu düşünmüştüm ama daha önce ona hiç bu kadar yakın olmamıştım. Belki tatillerde, ama her zaman etrafımız insanlarla çevriliydi. Şimdi yalnız olduğumuz için onu içime çekiyordum. Yumuşak teni, yanaklarına gölge düşüren koyu renk kirpikleri, dolgun dudaklarının kıvrımı. *Isırılabilir dudaklar.*

Siktir, ne düşünüyorsunuz ben? Bu Sarah'ydı.

"En son ne zaman eğlendiğimi hatırlamıyorum. Sadece bazı malzemeler ve soslar için özel bir markete uğramam gerekiyor," dedim kafamda çalan her bir alarm zilini görmezden gelerek.

Ben de yalan söylemiyordum. Kronik olarak çevrimiçiydim ve genellikle çalışıyordum, sosyal medya trendlerini ve saçmalıklarını takip etmeye çalışıyordum. Yorumlardaki azgınlığı ve nefreti yönetiyor ve kendime bunların hiçbirinin bir insan olarak kim olduğumu temsil etmediğini hatırlatıyordum. Daha önce yorum yapan ve bana kendimi öldürmemi söyleyen kişi ya da annemin kanalıma bilip bilmediğini soran kişi gibi.

Öyle de yaptı. Ama kendi akıl sağlığım için onu engelledim. Sarah tereddüt etti.

"Sadece sen istersen," diye ekledim. Yapmak istediğim son şey, benimle zaman geçirmesi için ona baskı yapmaktı.

"İstiyorum," dedi. "Çocuklarla uğraşmaya hazır olduğuna emin misin? Ele avuca sığmazlar."

"Hunter ve Cam ile büyümekten daha iyisini yapamazlar." Ya da en küçükleri olduğum gerçeğini. Hunter'ın benden yedi yaş büyük olması önemli değildi, kavgalarımızdan payımıza düşeni almıştık.

Sarah kıkırdadı. "Annen nasıl başardı bilmiyorum. İki tane yeter."

"Onun da nasıl yaptığını bilmiyorum. Davy ve Jake'in daha uslu olduğunu düşünüyorum."

Gördüğüm ve duyduğum kadarıyla çocuklar vahşi ama tatlıydı. Davy biraz daha sessiz ve metanetliydi ama Cam'e göre babasının yükünü hep o çekerdi.

"Aman Tanrım," diye güldü.

O gülümsediğinde, her şey yavaşladı. *Güm, güm, güm*. Kalbim çırpındı ve ben de kendimi gülümserken buldum.

"Daha iyi davranmalarına imkan yok. Ama tamam. Eğer eminsen. Eğer fikrini değiştirirsen, bunu sana karşı kullanmayacağım."

"Yapmayacağım. Onlar iyi çocuklar, Sarah. Onları doğru yetiştirmişsin."

Yüz ifadesi ağırlaştı ve nefesini içine çekti. "Evet. Evet, öyleler."

Bir çeşit sinirime dokunmuştum. *Hay sikeyim*. "Arabayı burada bırakırsan, birini gönderip aldırırım," dedim. "Seni eve bırakabilirim."

Sarah kollarını kavuşturdu ve bir süre arabasına baktı, kaşları çatıldı. Tanrım, çok güzeldi. Hangi cehennemdeydin ben? Bir kayanın altında mı yaşıyordum?

Bir an için Colt'u tekrar düşündüm. Sarah'yı istediğini biliyordum ama bu hâlâ masada olsaydı çoktan bir hamle yapardı, değil mi? Birine on yıldan uzun bir süre özlem duymak başka bir şeydi, ona gerçekten çıkma teklif etmek başka bir şey.

"Haley'i arayabilirim," dedi. "Seni rahatsız etmek istemiyorum." "Beni rahatsız etmiyorsun," dedim. "Gel hadi."

Kaputu ve kapısını kapattım. Eğildi ve kaldırımdan çantasını aldı, bana temkinli bir gülümseme verdi.

"Haley'i aramamı istemediğine emin misin?"

"Arabaya bin Sarah," diye kıkırdadım. Yolcu tarafını açtım ve onun için açık tuttum.

Koltuğa kayarken burnunu kırıstırdı. "Araban çok temiz," diye mırıldandı.

"Ben evcil hayvanı ya da çocuğu olmayan bekar bir adamım." "Tamam ama sen de bekarsın."

Kapıyı yavaşça kapatırken sırttım ve aceleyle sürücü tarafına geçtim. İçeri girdim ve arabayı çalıştırdım, onun için kaloriferi açtım. Üzerinde ceket olmaması beni rahatsız etti.

Zihnimde, yatmadan önce yerel tamircimiz ve okuldan arkadaşımız Keith'e Sarah'nın arabası hakkında mesaj atmayı not ettim.

Sokaktan aşağı inmeye başladım. Sarah ellerini kucağında birleştirdi ve pencereden dışarı baktı.

"Isı bir dakika sürerse özür dilerim," dedim.

"Bu çok iyi," dedi. "Buna alışık değilim."

Kaşlarımı çattım. Arabasının kaloriferi yok muydu? Ya da kliması? Teksas'ta mı?

Sırf yapabiliyorum diye kardeşimin karısının kız kardeşine yeni bir araba almak çok mu fazlaydı?

Sessiz bir mahalle sokağından sağa dönerken bunu düşündüm. Kulübenin içinde yumuşak bir gümbürtü yankılandı ve kaşlarımı çattım.

"Aç mısın?"

"Evet, ama eve gidince yiyeceğim."

Akşam yemeğini çoktan yemiştim ama her zaman bir şeyler yiyebilirdim. "Hamburger istemiyor musun? Ben yiyebilirim."

"Nereden bir hamburger?"

"İşte Howdy Hank's... Eminim çocuklar sensiz birkaç dakika daha hayatta kalabilirler." Howdy Hank's iyi patates kızartmaları ve shake'leri olan bir Teksas burger zinciriydi.

"Eve Hank'inki gibi kokarak gelirim olmaz... Tamam, peki. Evet."

Zafer. Başka bir sokağa saptım ve restorana doğru yöneldim. Beş dakikalık bir sapmaydı ama bu bana onunla biraz daha uzun zaman kazandıracaktı.

"Ne yapmaktan hoşlanırsın?" diye

sordu. "Genel olarak mı yoksa...?"

"Emin değilim. Sadece merak ediyorum sanırım. Hiç bu kadar çok konuşmamıştık."

"İçin çok güzelsin. Beni geriyorsun." Tekrar güldü.

"Kes şunu. Ciddi olamazsın."

Sırıttım. "Öyleyim. Ama soruna cevap verecek olursam, yemek yapmayı severim. Okumayı. Her sabah koşuya çıkarım ve içerik üretmiyorsam genellikle elimden geldiğince yardım ederim."

"İçerik mi? Porno gibi mi?"

Bir kahkaha attım. "Hayır, porno değil ama buna karşı da değilim. İnternetteki videolarımı hiç izledin mi?"

"Hayır," dedi. "Kusura bakmayın. Sosyal medyayı pek kullanmıyorum. David hep kötü olduğunu söylerdi... şimdi çok aptalca geliyor. Özür dilerim."

"değil," dedim usulca. "Üzgün olmana gerek yok."

Siktiğimin David'i. Eğer o orospu çocuğunu bir daha görürsem, kışına tekme basacaktım. Katil kardeşi olabilirdi ama ben onun masum olduğunu hiç düşünmüyordum. Haley'e yaptıkları yüzünden ona olan nefretim zaten fazlasıyla haklıydı ama Sarah hakkında duyduklarım...

Direksiyonu kavrarken parmak eklemlerim bembeyaz oldu. Onu aklımdan çıkarıp yanımda oturan güzel kadına odaklandım. "Ne yapmaktan hoşlanırsın?" diye sordum.

"Ben mi?"

"Evet."

Sessiz kaldı. "Bilmiyorum. Uzun zamandır bunu düşünmemiştim."

Kırmızı ışıktaki yavaşlarken ona bir bakış attım. Otururken bile geçip gitme isteğimle savaştım.

"Eskiden ne yapmaktan hoşlanırdın?" diye sordum. "David'den önce mi?"

"Bu çok uzun zaman önceydi. İz mi? Ben lisedeyken sen on yaşında falan değil miydin?"

Ağzımın kenarı yukarı doğru çekildi. "Benden sadece beş yaş büyüksün."

Ona baktım ve gülümsemesini yakaladım.

"Yemek yapmayı seviyorum," dedi sonunda. "Zamanım olduğunda. Birlikteyken David'in yapmamı sorun etmediği tek şey buydu."

"Özür dilerim," dedim. Yemekte onun hakkında duyduklarımı düşündüm ve beraat ettiğini söylemek için doğru kişi olmadığımı karar verdim. "Bütün durum gerçekten berbattı. Güvende olmana sevindim."

"Ben de."

"Ne pişirmeyi seversin?" diye sordum. "İyi bir tarif var mı?"

"Pişirmeyi sever misin?"

"Evet," dedim. "Benim ürettiğim içerik bu. Şey... ."

Kaşlarını kaldırdı. "Işık yeşil."

Yolda yavaşladım, birkaç arabanın yanından geçtim. "Ne oluyor lan?" Mırıldandım.

Hank'in otoparkına dönmek için yavaşladığımızda Sarah kahkahalara boğuldu ve uzun araba kuyruğuna katıldı.

"Citrus Cove'daki herkes burada," dedi. "Bir şey isteyen var mı diye bakmalıyım..."

"Ara onları."

Telefonunu çıkardı. Cevap verirken Haley'nin sesini duyabiliyordum. "Hey, biraz yemek için uğradım. Bir şey ister misiniz?" Sarah bir mırıldanma. "Oh, güzel. Tamam, birazdan evde olurum. Sammy beni eve bırakacak... Evet, arabaya bakılması gerekiyor. Hayır, sorun değil. Yakında görüşürüz." Telefonu kapattı ve bana baktı. "Çocuklara makarna ve nugget yapmayı gösterdiler."

"Her genç erkeğin diyetinin vazgeçilmezi," dedim onaylayarak.

Güldü. "Evet. Tamam, tarifler. Sana gönderebileceğim birkaç tane var. Honey'nin eskiden yaptığı elmalı baharatlı bir kek var ama üzerinde bazı değişiklikler yaptım."

"Denemeyi çok isterim. Elmalı her şeyi severim. Bir de balkabağı ekmeği. Bu benim zayıflığım."

"Balkabağı ekmeği senin zayıflığın mı? Gerçekten mi?"

Başımı salladım. "Evet, her sezon on beş somun falan tüketiyorum. Noel'de fark etmediğine şaşırdım. Balkabağı ekmeği yığınları benden."

Sarah başını salladı. "Onları annenin yaptığını sanıyordum."

"Hayır." Sıra ilerledi. "Bütün tatlıları ben yaptım." "Ne? Aman

Tanrım, gerçekten yemek yapabiliyorsun."

Bunu söylediğini duymak gururumu okşadı. Annemi yemek pişirmekten alıkoymayı başardığımız ilk yıld. Babam ve Hunter jambon ve hindiye pişirmiş, Cam ve Haley yan yemeklerle ilgilenmiş, Colt alkolü finanse etmiş ve ben de tatlılarla ilgilenmiştim. Emma, Sarah, Honey ve çocuklar da dahil olmak üzere herkesle güzel bir buluşma olmuştu.

"Pralinlerin içine koyduğunuz lanet sihir karşılığında size elmalı baharatlı kek tarifini vereceğim."

"Ayrarı sıfırdan yaptım. Sanırım bunun yardımı oldu." O video bana çok para kazandırmıştı. İma güçlü bir araçtı. "Ama bir anlaşman var."

Sonunda sipariş penceresine ulaştık. Onlara ne istediğimi söyledim ve sonra Sarah'ya baktım.

"Cheeseburger, patates kızartması ve ballı hardal."

"İçecek?" Ben sordum.

Alt dudağını ısırdı. "Çikolatalı milkshake?" "Evet.

Ben de bir tane alacağım."

Gerisini sıraladım ve o kendi kartını alamadan ben kartımı çıkardım.

"Hayır," dedim.

"Sana geri ödeyebilirim."

"Hayır."

"Ama-"

Başımı koltuk başlığına yasladım ve ona baktım. "Anladım. Bütün gün ayaktaydın."

"zorundaymışsın gibi hissetmeni

istemiyorum." "İstemiyorum," dedim.

"Kendi yemeğimi kendim ödeyebilirim."

Şimdi sesi sinirli geliyordu. Kaşlarımı kaldırdım. "Öyle mi? Yemeğinizi de ödeyebilirim."

Kartımı geri alıp öne doğru çekerken dudaklarını birbirine bastırdı.

Yaptığım işten ne kadar kazandığımı kimse bilmiyordu ama iyi bir miktardı. Endişelenmemem için yeterliydi, ki bu da bu ekonomide önemli bir şeydi.

"Dürüst olabilir miyim?" diye

sordu. "Tabii ki."

"İnsanların benim için ödeme yapmasından hoşlanmıyorum çünkü son zamanlarda bu bir varsayım haline geldi. Para kazanmak için çok çalışıyorum ki kendime ve çocuklarıma bakabileyim. Ben bir hayır kurumu değilim."

"Anlaşılabilir," dedim. Uzanıp çantalarımızı ve milkshakelerimizi aldım. Camı açtım. "Dürüst olabilir miyim?"

"Evet."

"Sana bir kez bile bakıp 'sadaka vakası' diye düşünmedim. Sana baktım ve lanet olsun, bu güzel kadın gerçekten çok çalışıyor diye düşündüm. Belki ona bir hamburger ve milkshake ısmarlayabilirim."

Yanakları kızardı. Yiyecek torbaları kalçalarında dengede duruyordu ve ben arabalı vapurdan çıkarken uzanıp birinden bir kızartma aldım.

Bu ikimizin şimdiye kadar konuştuğu en fazla şeydi ve gerçekten bitmesini istemiyordum. Uzun zamandır kardeşlerimden biriyle bile bu kadar çok konuşmamıştım.

"Pekâlâ," diye iç geçirdi. "Kabul ediyorum." "Teşekkür ederim," diye kıkırdadım.

Birkaç dakika içinde evinin önünde durdum. Işıklar yanıyordu. Haley'nin yeni spor arabası Emma'nınkinin yanına park edilmişti.

Sarah bir an oyalandı. "İçin teşekkürler. Ve yemek için." "Her zaman."

Kapıya doğru uzanmaya başladı ama ben hızlıydım. Yanından geçtim ve o dokunamadan kapı koluna uzandım. Kapıyı onun için iterek açtım ve arkama yaslandım.

Sarah bana baktı, dudakları aralandı.

Onu öpmeyi düşündüm.

Sonra kardeşimin beni erken mezara gönderdiğini düşündüm. Ve Colt'u. Colt mutlu olmazdı.

"Cumartesi görüşürüz," dedim gülümseyerek. "Görüşürüz o zaman."
"İyi uykular meleğim."

OceanofPDF.com

ALTINCI BÖLÜM

Sammy

Ben durduramadan ağzımdan "MELEK" lafı çıkıverdi. Sarah'nın nefesi kesildi ve göz açıp kapayıncaya kadar gitti, içkisini ve yemeğini de yanında götürdü. Arabanın kapısını çarptı ve hızla eve doğru gitti.

Nefes alabileceğimi hissetmeden önce o içeri girene kadar bekledim. Bu da neydi böyle?

Ne düşünüyordum ki? Sarah yasak bölgedeydi.

Bu hafta sonu planımız randevu bile değildi. Çocuklarıyla bir gezintiydi. Rahatlamaya ihtiyacım vardı. Yasaları çiğniyor değildim. *Sadece Colt'la aramızda konuşulmayan bir kural vardı.*

Sokaktan aşağı döndüm, daireme doğru hızlandım. Bu gece uzaylı aşk kitabını bırakıp sıcak bir duş ve biraz porno tercih edecektim.

Birkaç dakika sonra apartmanın otoparkında her zamanki yerime çekildim. Elimde yemeğim ve içeceklerle taş merdivenlerden binanın ikinci katına çıktım.

Ensem karıncalandı. Yavaşladım ve orada birini görmeyi umarak arkamı döndüm.

Hiçbir şey.

"Bundan hoşlanmadım," diye mırıldandım.

Kapımın kilidini yavaşça açtım ve birinin merdivenlerden çıkmasını bekledim. Kimse gelmeyince içeri girdim ve kapıyı arkamdan kilitledim - her iki kilidi de.

"Çok garip." Ayakkabılarımı tekmeleyip yemeğimi mutfağa götürürken milkshake'i emdim.

Cam'in evine kıyasla benim dairem boş görünüyordu. Her ziyaretimde, evimi ne kadar az dekore ettiğimi bir kez daha fark ediyordum. İhtiyacım olan her şey vardı - gitarlarım, bir kanepa, bir sehpa, televizyonum ve bir sürü rastgele ekipman. Yatak odamda bir kitaplık, kink ekipmanlarıyla dolu bir dolap ve büyük bir yatak vardı. Ama bunların hiçbirisi kalıcı değildi.

Gerçekten, burası geçici bir yerdi. Nihayetinde Cam, Hunter ve aileme yakın bir ev istiyordum ama şehrin diğer tarafında olmak da hoşuma gidiyordu. Yeni siteler kuruluyordu ve yakınlarda büyüdüğüm üzüm bağından farklı bir yer olduğunu hissediyordum.

Ailemi severdim. Kardeşlerimi sevdim. Ama bazen bana çok fazla geliyorlardı. Tatilden döndükten sonra bir yanım birkaç aylığına bir yerlerde kaybolmak istiyordu ama ailemden bunun sonunu asla duymayacaktım. Ayrıca, yakında yeni bir şaraphane inşa edecektik ve bunun için evde olmam gerekiyordu.

Patates kızartması ve hamburgerleri buzdolabına koydum ama shake'i sakladım ve pipetini emdim.

Sarah ve Colt aklımdaydı. Sinirlerim göğsümde çırpınıyordu. Colt'un yemekte bana bakışındaki bir şey onu istememe neden olmuştu. Peki ya Sarah? Onun varlığında kanımın nasıl ısındığı konusunda hiçbir kafa karışıklığı yoktu.

İkisinin de huzurunda.

Bi panik yerleşiyordu. İkisiyle birlikte olmanın nasıl bir şey merak etmekten kendimi alamıyordum. Bu sabah Colt'la yemekte yaşadığımız gerginlik ve Sarah'yla az önce olanlar yüzünden *hayal* gücüm biraz fazla gelişmişti.

Kuzey Austin'in dışında yaşayan bir arkadaşımı düşündüm. Rosie. Çok eşli bir ilişkide üç kişiyle birlikte mutlu bir şekilde yaşıyordu. Onunla tanışana kadar bunun bir seçenek olduğunu bilmiyordum ama o zamandan beri epeyce araştırma yapmış ve meraktan birkaç kitap okumuştum.

İnsanlar bunu kesinlikle . Ve bunu mutlu bir şekilde yaptılar. Ama ben küçük bir kasabada yaşıyordum.

İkisiyle birlikte olma fikri hoşuma gitse de Colt ya da Sarah'nın benimle böyle bir anlaşmayı düşüneceklerinden emin değildim.

Neden bunu düşünüyorum ki?

Colt bana asılmış gibi değildi. Sarah'yı bu şekilde düşündüğümü bilse muhtemelen benimle yumruk yumruğa kavga ederdi. Muhtemelen yemekte eriycekmişim gibi hissettiğim birkaç anı hayal ediyordum.

Ve sonra Sarah.

Bu şekilde aklımda olmaması gereken iki kişiydiler. Yasak bölge.

Sadece harekete geçmeden ve her şeyi mahvetmeden önce ezmeme gereken birkaç küçük aşk.

Ya da...

Bir an hareketsiz durdum ve içimi kaplayan dürtüyü düşündüm. Evi ziyaret etmek istiyordum. Lanet olası gecenin bir yarısıydı ve bu da ailemin uyuyor olacağı anlamına geliyordu. Bu da yakalanmadan üzüm bağından gizlice Harlow ağacına gidebileceğim anlamına geliyordu.

Belki de biraz dengesiz davranıyordum. Sadece bir aşktı. Sadece iki aşktı. Bundan kesinlikle hiçbir şey çıkmayacaktı ve bunu düşünmek bile hayalcilikti.

Ama ağaçta bir yer seçmek istedim.

Ne kadar ileri gittim?

Olabileceğim kadar ileri gittim.

Tanıdık araba yolundan aşağı inerken farlarımı kapattım ve babamın kamyonetinin arkasında sessiz bir şekilde durdum. Evin hiçbir ışığı yanmıyordu ve yıldızlar gökyüzüne sıçrayarak keskin havada parıldıyordu.

Kamyondan indim ve kapıya doğru yürüdüm, kolayca üzerinden atladım. Gıcırdayan menteşeleri vardı, bu yüzden eve gizlice girmenin tek yolu buydu. Karanlıkta bile bağ yolunu avucumun içi gibi biliyordum. Çalılıklar sonunda yerini, ara sıra esen rüzgârın altında eğilen uzun otların olduğu bir tepeye bıraktı.

Harlow aile ağacı en tepede oturuyordu, uzun dalları geceye doğru kıvrılıyordu. Sağlam dallar ve toprağın derinliklerine dolanan kökler yılların tarihini destekliyordu. Gövde boyunca kabuğa yontulmuş sayısız kalp ve baş harf vardı.

Cam ve Haley'ninkiler ortadaydı. El fenerimi onlarınkine tutarken gülümsedim.

Gerçekten, çocukluğumdan beri yerimi seçmiştim. Her zaman biriyle tanışacağımdan umutluydum ve şimdi, belki iki kişiyle bile... *Kaybediyorum.*

Sarah ya da Colt'a bir şey olsa da, yine de yalnızlıktan bıkmıştım. Huzursuzluk ve özlem kök salmış, Harlow meşe ağacının gücüyle kalbimde büyüyordu. Ve eğer kaderin garip bir cilvesiyle iki insanı sevebilir ve karşılığında sevinebilirim...

Ağaçta daha büyük bir yere ihtiyacım vardı.

Onu görene kadar meşenin etrafında döndüm. Tam önümdeydi, baş harflerini kazımayı hayal ettiğim yer.

"Sammy, gecenin yarısı burada ne halt ediyorsun?"

Kaslarım sarsıldı ve neredeyse yerimden fırlayacaktım. Babamın pijamaları ve botlarıyla, bir elinde silahı, diğer elinde el feneriyle orada dikildiğini görmek için döndüm.

"Özür dilerim, mesaj atmalıydım," dedim yüzümü buruşturarak.

Homurdanarak başını salladı ve ağaca bakmak için yanıma geldi. Babam annem kadar anlayışlı değildi ama yine de bana yan gözle baktı.

"Daha önce gelip ağaca baktığını hiç görmemiştim. Kim bu kız?"

Sadece o değil. Ailem biseksüel olduğumu bilmiyordu ve kesinlikle çok eşli olduğumu da bilmiyorlardı. İkinci kısım daha yeni bir keşif olsa da, bunun benim için ne anlama gelebileceğine hala karar veriyordum. "Hiç kimse," dedim çabucak.

"Evlat, soğukta dışarıda duruyorsun, neredeyse gece yarısı ve ağaca bakıyorsun. Biri var, tamam mı?"

"Merak etme, ihtiyar."

Bana şakacı bir yumruk atarak alay etti. "O kadar da yaşlı değilsin. Geceyi burada mı geçireceksin? Kalmazsan annem yaygara koparır."

"Evet," diye iç geçirdim. "Eski odamda yatacağım." "Pekâlâ. Yerini seçtin mi o zaman?"

"Evet. Anneme söylemesen iyi olur."

Sırıttı. "Söz vermek yok. Bu kadın sırların kokusunu alabilir."

. "Tamam, en azından sabah buradan çıkana kadar bekle."

Bir homurtu ile sırtımı sıvazladı. "Tamam. Hadi gidelim."

Onu tepeden aşıya doğru takip etmeden önce ağaca son bir kez baktım, biraz dengesi bozulmuş gibi görüldüğü için dikkatim adımlarına yöneldi.

Babamın yenilmez olmadığını fark etmek, yaşlanmanın en korkutucu yanlarından biriydi.

Bağın içinden geçtik. Asmaların çoğu şu anda yapraksızdı ama gelecek yıl yaz sonu ve sonbahar geldiğinde bu durum değişecekti. O zaman hepimiz burada meyve bahçesi ağaçlarından üzüm ve elma topluyor olacaktık. Kapıyı iterek açtığında kapı gıcırdadı ve annemle köpekleri Benny'nin ön verandada oturduklarını görünce şaşırmadım. Gözlerini bana dikmişti.

"Ne yapıyorsun Sammy?" diye sordu.

"Sadece çiftliği kontrol ediyordum," dedim yumuşak bir sesle, verandanın basamaklarını çıkıp yanağına bir öpücük kondurdum.

"Gece yarısı mı?" diye sordu kızgınlıkla. "Ne zamandan beri çiftliği kontrol ediyorsun?"

Babalık başını salladı. "Hadi hepimiz yatağa gidelim. Ona yatıya kalabileceğini söyledim."

"Elbette," dedi, hâlâ şahin gözlerle bakıyordu. "Bana gerçekte neler olduğunu anlatmak ister misin?"

"Hayır," dedim. "Önemli bir şey değil."

Sadece istemem gereken iki kişiye aşık oldum.

YEDİNCİ BÖLÜM

Sarah

Telefonun alarmı çaldı ve beni uykumdan uyandırdı. İnleyerek gözlerimi açtım. Sireni kapattım ve mesaja gözlerimi kısarak baktım.

Sammy: Keith bu sabah arabayı alacak ve öğleden sonra sana verecek. Sanırım anahtara ihtiyacı var. Seni işten alıp ona götürebilir miyim?

"Aman Tanrım," diye fısıldadım. Bunu sabahın beşinde göndermişti. Ben de bir mesajla karşılık verdim.

Ben: Bu kadar erken ne yapıyorsun? Ayrıca teşekkür ederim. Anahtarı ona vereceğim. Ben bir araç bulurum.

Çabuk mesaj atardı.

Sammy: Sabahları koşmayı severim ;) Bugün pek işim yok, daha sonra kafeye uğrarım.

Yatağında yuvarlandım ve tavana baktım. Karnımda, genellikle Colt'un etrafında beliren kelekler hevesle uçuşuyordu.

Ona bir başparmak işareti gönderdim ve aptalca bir sırtışıla savaştım.

Sammy'yi tanıdığım onca yıl boyunca onu hiç dün geceki gibi görmemiştim. Sertçe yutkundum ve başımı çevirip kilitli şifonyer çekmecesine baktım. Vibratörlerimi orada saklıyordum ve kısa bir süre onlardan birini kullanmayı düşündüm, ama sonra kahve kokusu beni çarptı.

Başka biri daha çok erken kalkmış.

Yataktan kalkıp aşağıya indiğimde kahvenin hazır olduğunu ve kız kardeşimin kahvaltı masasına tündüğünü gördüm. Kollarımı onun omuzlarına dolayarak sarıldım.

"Merhaba," dedi Haley, bana doğru eğilerek. "Geceyi burada geçirdim. Emma'nın yatağında uyudum. Kahve yaptım."

"Cam burada kalmanı kışkırdı mı?"

Sırıttı. "Evet. Yine de barışacağımıza eminim. Bazen biraz yalnız kalmak iyidir. Yakın zamanda Honey'lere gidecek misin?"

İçimi çektim. O ve benim hâlâ işleri yoluna koymamız gerekiyordu. Onunla gerginlik yaşamaktan hoşlanmıyordum ama yine de vardı. "Yarın şehre döndükten sonra uğramayı planlıyordum..."

"Oh?"

Tam da bunun içine girmiştim. Tezgâha gidip ikimize birer fincan kahve koyarken düşüncelerimi gözden geçirdim. Saat erkendi ve çocuklar otuz dakika daha uyuyabilirdi.

Kupasını kaydardım ve karşılıklı oturduk, bileğim yapışkan bir şeye değince irkildim. "Kahretsin," diye mırıldandım.

"Ben hallederim." Benden önce ayağa fırladı ve bir havlu kapıp sıcak suyun altına tuttu. Havluyu aldım ve önce masayı sonra da bileğimi sildim.

"Bunun ne olduğunu bilmek bile istemiyorum," diye iç geçirdim. "Ben de istemiyorum. O zaman bana dün geceyi anlat."

Kaşlarımı kaldırdım. "Önemli bir şey değildi. Sammy tesadüfen oradan geçiyordu." "Sammy çok seksi."

Ağzım açık kaldı. "*Haley*."

Sırıttı ve buklelerini dağınık bir topuz haline getirdi. "Ne dedin? Mutlu bir evliliğim olsa da, ölmedim. Ve sadece *söylüyorum*, o çok tatlı."

Öyleydi. Kahvemden bir yudum alırken gözlerimi devirdim ve gülümsemeye karşı koydum. "Yarın Austin'e gidiyor ve arabanın tamirciye gitmesi gerektiği için çocukları ve beni davet etti."

Kaşları havaya kalktı. "*İlginç*." "Bana öyle bakma."

"Oh, o bakışı atıyorum. Bana daha fazlasını anlat."

"Bu çok saçma," diye mırıldandım. "Sammy Harlow, onca insan arasında, benimle bu şekilde ilgilenmez."

Haley bacak bacak üstüne attı. "Buna ben karar vereceğim. Bana her şeyi anlat."

En baştan başlayın."

Bunu kaçırmışım. Ona mesajlar da dahil olmak üzere tüm hikayeyi baştan sona anlatırken gülümsemekten kendimi alamadım. Tekrar yakınlaştığımızdan beri, ona her şeyi gençken yaptığımız gibi anlatmaya özen gösteriyordum. Ağzı açık kaldı ve ben başımı salladım.

"Önemli bir şey değil," diye ısrar ettim.

"Tamam, şunu açıklığa kavuşturalım. Onun kayınbiraderim ve bunun da Sammy olduğu gerçeğini görmezden geleyim. Bu adam seni kafede mahsur bulmuş.

-ki bu konuda beni aramalıydın, ama şimdilik bunu boş veriyorum- sana ne yapmaktan hoşlandığını sordu, fırıncılığa ilgi duyuyormuşsun, sana yarın çıkma teklif etti, seni yemek yemeye götürdü -ki parasını o ödedi- ve arabayı tamircinin almasını ayarladı, böylece endişelenmene gerek kalmadı. Tanrım, bu Harlow adamlarının içine ne koymuşlar?"

"Bilmiyorum ama eminim benim için üzülüyordur," dedim.

"Mmhm. Tamam. Yarın Cam ve ben çocukları alabiliriz."

"Ne? Bunu yapmana gerek yok," dedim. "Her zaman onları izliyorsun."

"Onları görmediğim yılları telafi etmek için yıllarım var," diye savundu. "Cam ve ben eğlenceli bir şeyler bulacağız."

"Uzun zamandır Cumartesi günleri izin yapmadım," dedim. "Beni özlediklerinden endişeleniyorum.

Ya da yeterince etrafta değilim."

"onların etrafındasın," dedi. "Pazar günü sadece yarım vardiya çalışıyorsun. Sammy ile yalnız gitmelisin. Bir *randevuya çık*."

"Sen ve Emma bana karşı komplo kuruyorsunuz."

Haley bana suçlu bir gülümseme verdi. "Belki, ama bu gelişmeyle benim hiçbir ilgim yok. Dışarı çık, biraz eğlen. Ayrıca, güvende olduğumu biliyoruz."

"Yani, onun bir seri katil olmadığını biliyoruz," diye mırıldandım.

Haley'nin gözleri yumuşadı. "Evet. Sarah. Sarah... Konuyu değiştirdiğim için özür dilerim ama bilmen gereken bir şey duydum. Cam dün gece bana mesaj attı. Son zamanlarda avukatla konuştun mu?"

Midem bulandı. Larry'den gelen ve dinlemediğim bir sesli mesaj vardı. Şimdiye kadar unutmuştum. "Ne oldu?"

"David dışarıda."

Nasıl nefes alacağımı unuttum. Sözleri karnıma bir yumruk gibi çarptı, kulaklarım çınladı. "Ne?" Fısıldadım.

Masanın öbür ucuna uzandı ve elimi tutup sıktı. "Tamamen özgür değil. Sadece iyi bir avukat tuttu. Olaylar hâlâ devam ediyor, hâlâ suçlanıyor. Citrus Cove'a geri dönerse diye bilmen gerektiğini düşündüm."

Kalbim atmıyordu. Kendimi nefes almaya zorladım, tüm vücudumun titremeye başlamasına engel olamadım.

"Korkman normal," dedi Haley. "Ama yalnız değilsin. Onunla bir daha asla yalnız kalmayacaksın. Ben senin yanındayım. Hepimiz yanındayız. Güvendesin, Sarah. Çocuklar güvende. Bir daha asla onun tuzağına düşmeyeceksin. Çok üzgünüm."

"Seni seviyorum," diye fısıldadım gözyaşlarımı tutarak. "Olan her şey için çok üzgünüm."

"Ben de öyleyim," dedi.

Ayağa kalktı ve masanın etrafına geldi. Sarılma sırası bendeydi ve ona doğru eğildim. Hâlâ titriyordum. Bu aylardır korktuğum bir haberdirdi ama Haley'den duyduğum için minnettardım. "Bana söylediğin için teşekkür ederim."

"Elbette," diye mırıldandı, başımın üstünü öperek. Durakladı ve sonra bir mırıltı çıkardı. "Bu gece saçını boyamamı ister misin?"

"Seni kaltak," diye tıslayarak ona vurdum. Bir kahkaha yükseldi ve gerginliği bozdu.

"Ya da rastgele grileri tutabilirsin. Oldukça seksiler. Tek bir seksi anne veriyor."

"Dur," diye güldüm. "İşten sonra hallederim. Bugün sadece sekiz saat çalışacağım."

Ben kahvemi yudumlarken o da omuzlarımı okşadı. Dışarıda güneş doğmaya başlamıştı ve çocukları kaldırmam gerekiyordu.

"Meraklı bir sorum var. Colt'tan ne haber?"

Neredeyse kahvemde boğuluyordum. "Peki ya o?"

"Yani... bilirsin işte."

İçimi çektim. "O... Colt. Başka ne diyeceğimi bilmiyorum." Onu istiyordum ama bu konuda ne yapacağımı bilmiyordum. Her konuştuğumuzda kendimi garip bir ergen gibi hissediyordum.

Devam edemedim Donnie'nin patilerini merdivenlerde duydum, bu da Emma'nın kalktığı anlamına geliyordu. Bu da onun bir zombi olacağı anlamına geliyordu.

Tabii ki bir saniye sonra aşağıdaydı. "Kahve kokusu aldığımı sandım," diye iç geçirdi. "Bize bir espresso makinesi lazım."

Haley, "Bunlar çok gürültülü," dedi.

İkisi sohbet ederken kahvemi yudumladım ve yarını düşündüm. Bir randevuya çıkacaktım - David'den biriyle çıktığım ilk randevu. bile resmi olarak başka biriyle çıkmamıştım. Kalbim Kahvemden bir yudum hızım arttı, midem heyecandan düğümlendi.

Telefonumun ikinci alarmı çaldı ve ben de kalkıp çocukları uyandırmak için yukarı çıktım. Yatak odalarının kapısını iterek açtım ve içeriye baktım.

İkisini de çok sevdim.

Geçmişle ilgili pek çok şeyden pişmanlık duydum ama asla.
Zor günlerde bile.

"zamanı," dedim usulca, Jake'in yatağına giderek. Kenara oturdum ve parmaklarımı uykuda dağılmış saçlarında gezdirdim.

"Gitmek istemiyorum," diye iç geçirdi.

"Biliyorum bebeğim. Ama bugün Cuma. gel."

Kalktım ve Davy'ye de aynısını yaptım. O zaten uyanıktı. Onun iç saati her zaman doğruydı, oysa ben her zaman Jake'i uyandırmak zorunda kalırdım.

"Evde kalabilir miyim?" Davy sordu. "Kendimi iyi hissetmiyorum."

Kaşlarımı çattım ve elimi alnına bastırdım. Ateşi yoktu. "Neyin var bebeğim?"

"Kötü rüyalar görmüş," dedi

Jake. "Hayır, görmedim," diye
tersledi Davy.

"Evet, duydum. Seni duydum."

"Tamam, Jake. Gidip bir duş almaya ne dersin? Haley Teyze de hâlâ burada, elini çabuk tutarsan onu gitmeden yakalayabilirsin."

Göz açıp kapayıncaya kadar yataktan kalktı.

İkisi arasında Jake her zaman en neşeli olanıydı. Kardeşi giderken Davy iç çekti ve bana baktı. "Rüyamda *David*'i gördüm."

Sertçe yutkundum. Yaklaşık altı ay önce David'e 'baba' demeyi bırakmıştı. Bu kalbimi kırmıştı.

"Özür dilerim, bebeğim. Kötü müydü?"

"Evet," diye fısıldadı. "Bu konuda konuşmak istemiyorum. Adımı değiştirmek para tutar mı? Para biriktirmek için kafede çalışabilir miyim?"

Gözyaşlarımı tuttum. "Bunu araştıracağım. Hepimiz senin Davy olduğunu biliyoruz." "Ama okuldaki çocuklar bana hâlâ David diyor.

Öğretmenler bile öyle diyor." Kahretsin. Ona David dememek için öğretmenleriyle kavga ediyordum. "Sadece onun gibi olmak istemiyorum anne."

Onu kucaklayıp başının üstünü öperken gözlerim yanıyordu. "Asla öyle olmayacaksın. Olanlar korkunçtu ama bu hiçbirimizi kötü yapmaz. Tamam mı? Sen onun gibi değilsin."

"Söz mü?"

"Söz veriyorum. Ama okula gitmen gerekiyor dostum." "Tamam," diye iç geçirdi. "Sanırım."

"Yarın... teyzen ve amcanla takılmaya ne dersin?"

Kaşlarını çattı. "Yarın izinli olduğumu sanıyordum."

Kalbim küt küt atmaya başladı. "Öyleyim ama birkaç saatliğine Cam'in kardeşi Sammy ile Austin'e gitmeyi düşünüyorum."

"Oh. Sanırım sorun değil."

"Tamam," dedim. "ama. Senin de bir duşa ihtiyacın var. Çürük süt gibi kokuyorsun."

Güldü ve yataktan kalktı. Kirli çamaşır sepetini kaptığım gibi aşağıya indirdim. Davy ve Jake'in sohbet ettiklerini, sonra tartıştıklarını, sonra bağışladıklarını, sonra tekrar sohbet ettiklerini duyabiliyordum - bu ikisi arasında sürekli bir döngü vardı. Onlar arkadaşların en iyisi, düşmanların en kötüsüydü ve birbirlerini bu kadar çok sevdikleri için gurur duyuyordum.

"Sarah kahvaltı ister misin?" Emma

seslendi. "Evet! Teşekkürler!"

Çamaşır makinesini çalıştırdım ve kendim duş alıp güne hazırlanmak için yukarı çıktım.

Adımlarımda fazladan bir coşku vardı. Aptalcaydı ama tek düşünebildiğim Sammy ve Colt'tu.

Oraya geri dönmeyi düşünmek beni çok korkutuyordu. Onları hayatım boyunca tanımıştım ama bir yanım dolaplarında hiçbirimizin bilmediği iskeletleri olduğundan endişeleniyordu. Bu çok saçmaydı. İkisi de katil değildi.

Ama David'in bir ikizi olduğunu da bilmiyordum. Hatta bir kardeşi olduğunu bile bilmiyordum.

O adamla neredeyse on iki yıldır evliydim. Başka neyi bilmiyordum?

Sıcak suyu açtım ve duşa girdim. Isı vücuduma nüfuz etti, cildimi kızgın bıraktı ama kaslarımdaki düğümleri gevşetti. Çıktım ve temel cilt bakım rutinimi uyguladım -temizleyici, tonik, nemlendirici ve her gün sürmemi isteyen Emma'nın izniyle güneş kremi.

Bir saat içinde hepimiz kapıdan çıkmıştık. Haley çocukları okula bıraktı ve Citrus Cove Cafe'ye doğru yola koyuldu.

Otoparka girdiğinde "Teşekkür ," dedim. Arabam orada değildi.

"Sorun değil. Seni sonra almamı ister misin?"

"Eğer yapabilirsen," diye iç geçirdim. "Kusura bakma."

"Sorun değil. Umarım arabada büyük bir sorun yoktur. Eğer varsa, bir yolunu buluruz."

İkimiz de umutlu değildik. Ama başımı salladım ve bir hareketsiz oturdum. İçeri girip güne başlamam gerekiyordu.

Haley eğildi ve yanağını omzuma yasladı. "Birazdan Honey ile konuşmaya git. Sanırım seni özlüyor."

"Yapacağım," diye fısıldadım. "Sadece birbirimize kızgınız." "Sana kızgın olduğunu sanmıyorum."

"Evet, öyle. İşlerin kontrolden çıkmasına izin verdiğim için kızgın. David'le evlendiğim için kızgın."

"Onun ya da kardeşinin hakkında hiçbir fikrin yoktu."

"Ama yapmalıydım." Zorlukla yutkunarak gözyaşlarına karşı koydum. "Bir seri katille seks yapmış olma ve bundan haberimin bile olmama ihtimali var. Tüm o kadınlar, Hal..."

"Biliyorum." Bir an sessiz kaldı ve sonra içini çekti. "Her şey berbat oldu, Sarah. Ama birkaç ay oldu. Her şey düzeliyor. Çocuklar başka sorun yaşadımı?"

"Sanırım biraz," dedim. "Öğretmenler Davy'ye 'David' demekten vazgeçmiyorlar. Bu onu gerçekten üzüyor."

"Emma'yla sohbet etmemizi ister misin?"

Güldüm ve rahatladığımı hissettim. İkisinin okullarına gidip herkesi azarlama düşüncesi çok komikti. "Hayır. Ama teşekkür ederim."

"Hunter'ı getirebilirim. O herkesi tanır."

"Evet, öyle. Ama hayır. Pekala, seni seviyorum. Gitmem gerek." "Ben de seni seviyorum."

Arabadan indim ve kapıyı yavaşça kapatarak kafenin arka kapısına yöneldim.

On yılı aşkın bir süredir burada çalışıyordum. Her tuğlayı avucumun içi gibi bilirdim. Bazı açılardan burası başka bir yerden daha çok evim gibiydi.

Keşke bırakabilseydim.

Kendi evimin olmasını dilediğim çok gün oldu. Ya da kız kardeşim gibi olup kendi seçimlerimi yapabilmeyi. Eğer yapabilseydim bir fırın açar ve yapmayı sevdiğim şeyleri satardım.

Bunun gibi rüyalar beni uzun iş günlerinden çekip çıkarırdı. Bugün de farklı olmayacaktı.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Colt

Kafenin girerken o günkü zihinsel kontrol listemi gözden geçirdim. Kahvaltı ve sıcak kahve istiyordum ve Cam'le birlikte bir inşaatçıyla buluşmak için kereste deposuna gitmem gerekiyordu.

Yeni yerimiz tertemiz olacaktı. Ayrıca çok fazla paraya mal olacaktı ama bu lanet eyaletteki en iyi şarap ve elma şarabını yapmaya başlamak için ihtiyacım olan her şeye sahip olacaktım. Eski ahır kaybetmek bizi geriye götürmüştü ama aynı zamanda hepimize dinlenmek ve gelecek için ne istediğimize karar vermek için biraz zaman kazandırmıştı.

Cam ve ben sadece şaraphaneyi yeniden açmakla kalmayıp şişeleme ve dağıtımı da genişletmek için bir plan yaptık. Biraz iddialıydı ama bize yeni yollar açacaktı. Küçük işletmemizin yerel mağazalarda yer alması ve akşam yemeği masalarında bulunması fikri hoşuma gitti.

Kamyonetimi park yerine çektim ve kaşlarımı çattım. Sarah'nın arabası burada değildi, ki bu bir Cuma sabahı için garipti. Mümkün olan en sapık olmayan şekilde, onun programını kendiminkinden daha iyi biliyordum.

Güneş, uzaklarda toplanan gri bulutların arasından süzülüyordu, hava berraktı. Önümüzde birkaç olası soğuk hava dalgası ve potansiyel bir kar fırtınası daha vardı. Dört yıl önce Sevgililer Günü'nde yaşanan fırtınadan bu yana yılın bu zamanında herkes endişeliydi. Tüm sedir ve meşe ağaçları donmuş ve birçoğu kırılarak elektrik hatlarına, çatılara ve daha fazlasına zarar vermişti. Hepimiz evde mahsur kalmıştık çünkü ben dahil hiçbir Teksaslı orospu çocuğu buzda nasıl araba kullanılacağını bilmiyordu.

Kafenin kapısından içeri adımımı attım ve pastırma ile patatesin lezzetli kokusunu içime çektim. Ağzım sulandı ve Alice'in bana el salladığını gördüm.

"Bir koltuk seç, Colt."

"Teşekkürler Alice,"

dedim.

Bu sabah tüm yerel halk buradaydı ve pencerelerin yanındaki bir kabine kayarken birkaç kişiye başımı salladım. Sokağa baktığımda Sammy'nin arabasının park yerine girdiğini görerek kaşlarımı çattım.

Genelde buraya gelmezdi. En azından sık sık.

"Hey, Colt."

Sarah bir fincan sıcak kahveyi önüme koyarken başımı çevirdim ve kalbim göğsümde zıpladı. Gülümsedi, güneş ışığı siyah saçlarını ve kirpiklerini aydınlatıyordu.

Kahretsin, çok güzeldi. Konuşamadım.

Kaşlarını kaldırdı. "İyi misin?"

"Evet," dedim boğazımı temizleyerek. "İyi görünüyorsun, hepsi bu." Bakışları titredi, yanakları kızardı.

Sonra başını kaldırdı ve tekrar gülümsedi.

Ama benim için değildi, bu kesin.

Dönüp Sammy Harlow'un pencereden el sallayışını izledim ve içeri girdim.

"Geri döneceğim," dedi çabucak.

Ben başka bir şey söyleyemeden gitti. Kendimi kahve fincanımı tutarken buldum, sıcaklık seramiğin içinden avucuma batıyordu. Sarah onunla buluşmaya gitti ve ikisi de kenara çekildiler. Koltuğumda kıpırdandım ve onları görebilmek için boynumu zorladım.

Duvara nasıl yaslandığını görebiliyordum. Ona nasıl gülümsediğini.

Ona bakışı.

Ne oluyor lan?

Sarah önlüğünün cebinden anahtarları çıkardı ve isteksizce seti ona verdi. Anahtarları alırken ona sırtıttı, kahkahası kafede çınladı.

Kalbim göğsümden fırlayacaktı. Kıskançlık, mutfakta pişmekte olan kahvaltı dürümlerinden daha yağlıydı.

Bakışlarını kaldırdı ve bana dikti.

Belki de sadece davranıyordu. Belki de...

Bir şeyler söyledi ve dönmeye başladı ama adam onun elini tuttu ve parmak eklemlerine bir öpücük kondurdu. Sarah kızardı, gözleri fal taşı gibi açıldı.

uzaklaştı ve kafenin arka tarafına doğru koştu.

Ne?

O.

Sikeyi

m.

Sammy Harlow benim kıza asılıyordu.

Sammy, birlikte büyüdüğüm adam. En iyi arkadaşımın kardeşi.

Güvendiğim biri.

Tekrar bana baktı ve dudaklarını birbirine masaların arasından geçti.

Karşımdaki kabine kaydı.

"Ne oluyor lan?" Fısıldadım.

İç çekti. "Dinle Colt. Seninle konuşmayı planlamıştım." "Onu sevdiğimi *biliyorsun*."

Sammy kaşlarını çatı, kara kaşları birbirine yaklaştı. Gözleri parlak mavi değil, karanlık ve fırtınalıydı. Orada da bir öfke kuru gördüm. "Ben yanlış bir şey yapmadım. Madem onu seviyorsun, neden çıkma teklif etmedin? Neden hiçbir şey yapmadın?"

"Çünkü seri katil bir kardeşi olan alkolik biriyle yaşadığı taciz dolu ilişkiden kurtulmaya çalışıyor. Belki de bu yüzden *Sammy*."

Çenesi titriyordu. Birkaç kişi bize baktı ve dedikodu değirmeninin dönmeye başladığını hissettim. Lanet olsun. Sesimi alçaltmam gerekiyordu.

"Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, Sarah'nın anahtarlarını almaya geldim çünkü arabası bozuldu. Dün gece eve dönerken ona yardım ettim. Ve ayrıca, kayıtlara geçsin diye söylüyorum, yarın asla bir randevu olmayacaktı. Çocukları da davet ettim."

"Sen neden bahsediyorsun be?" Öfkelen dim.

Sammy öne doğru eğildi. "Sarah ve ben yarın dışarı çıkıyoruz."

"Bunu bana otoparkta değil de insanlarla dolu bir odada söylediğin için korkağın tekisin, seni eşek sudan gelinceye kadar dövebilirim."

Sammy gözlerini devirdi. "En son kavga ettiğimizde seni dizlerinin üzerine çöktürmüştüm.

Hatırlamıyor musun, Hayes?"

Ağzım açık kaldı, öfkem kabardı. Tam bir şey söyleyecektim ki yakınlardan bir ses yankılandı.

"Bu o. Bu karım."

"Evet, ne orospu ama. Hapse girmeli. O makaleye göre hepsi onun suçu. Bütün o kadınların ölmesini isteyen oymuş."

Ben hemen yerimde döndüm ve Sammy'nin dikkati de beni takip etmeye başladı. Bir adam ve bir kadın masaya oturmuş, ikisi de Sarah başka bir grup için yemek hazırlarken ona küçümseyerek bakıyorlardı. Kadın kısa boyluydu.

Bakır saçları, sahte bronzluğu ve parmaklarında yaklaşık on bin yüzüğü vardı. Adam uzun boylu ve yapılıydı, saçları dökülmüştü ve beni rahatsız eden bir yüzü vardı.

"Onun da hapiste olması gerekirdi," diye alay etti kadın. "Serbestçe dolaşmasına izin verdiklerine inanamıyorum."

Ben ayağa kalkıp o da yanıma geçince Sammy'yle aramızdaki her ne sorun varsa ortadan kayboldu.

Sarah masanın yanından geçerken adam bileğinden tutup onu çekti. Sarah döndü ve adama tokat attı, gözleri büyüdü.

"Seni kaltak!" diye bağırdı kadın. "Kocamı tokatlamaya nasıl cüret edersin? Seni psikopat fahişe!"

Sammy ve ben iki çingiraklı yilandan daha hızlı hareket ettik. Sarah'yı kenara çekip yolumdan çekerken Sarah bağırdı. Sammy adamın elini yakaladı ve bükerek onu masaya sıkıştırdı. Masa sallanırken fincanlarından kahve fişkırdı.

"Sen kafayı yemişsin," diye hırladı kadın. "Bırakın onu. O hiçbir şey yapmadı!"

"Ondan özür dile," dedi Sammy. "İkimiz de onu tuttuğunu gördük. Konuştuğunuzu duyduk."

"Bu kasabadaki herkes yemiş," dedi kadın.

Sammy'nin kıştırdığı adam hırladı. "O kaltaktan özür dilemeyeceğim. Bütün o kadınlar onun yüzünden öldü. Hepsi onun suçu. Haberleri görmedin mi?"

Sarah ön koluma tutundu. Titrediğini hissedebiliyordum. Yüzünü göğsüme doğru çektim. Elimi başının arkasına doğru kaydırarak onu güvende tuttum.

Kadın başını kaldırıp bize baktı, gözleri Sarah'ya odaklanmıştı ve bu beni çok korkutmuştu.

"Siktirin gidin." Alice bizi iterek geçti. "Kafemden defolun yoksa şerifi çağırırım. Kimse garsonumu taciz edemez. Çıkın dışarı. *Hemen.*"

Sammy adamı ayağa kaldırdı ve sertçe itti. Adam tökezleyerek geri çekildi ve alaycı bir ifadeyle yere düştü. Kadın alay ederek ayağa fırladı.

"Neden bir katili işe aldınız? Ne yaptıklarını biliyor olmalıydı. Yapmak zorundaydı."

"Defol git," diye tekrarladı Alice.

"Onu duyduğun," dedi Sammy. "Git buradan."

Gözleri tekrar Sarah'ya kilitlendi. "Aptal fahişe. Yaptığı şey yüzünden ölmeli. Oğulların da hapse atılmalı. Bütün aile lanetlendi.

ve cehenneme gideceksin."

Alice önlüğünü çözmeye başladı. "Sana beş saniye veriyorum," dedi sakince.

İkisi bize doğru karanlık bakışlar atarak dışarı çıktılar. Kafedeki diğer herkes gözlerini kocaman açarak etrafına bakındı. Sessiz mırıldanmalar başladı ama Alice onları sakinleştirmek için ellerini salladı.

"Yemeğinize dönün, millet. Her şey yolunda." döndü ve sesini alçalttı. "Git plakalarını al," diye tısladı.

Sammy başıyla onayladı ve pencereye giderek içine tırmandıkları küçük gri Toyota'ya baktı. Rakamları sıraladı ve Alice başını sallayarak onları not etti. "Sarah ile birkaç dakikaya ihtiyacımız var," dedim Alice'e.

Endişeyle dudaklarını bastırdı. "İyi misin, Sarah?"

"Olacağım," dedi Sarah.

Alice başını salladı. "İhtiyacın olan her şey için buradayım. Arka tarafta bir dinlenme odası var."

Onu tutup herkesten uzaklaştırırken Sarah bana karşı titriyordu. Kısa bir koridordan geçip dinlenme odasına girdik. Sammy arkamızdan hışımla içeri girdi ve kapıyı arkasından kapattı.

"Ben iyiyim," diye nefes .

Onu daha sıkı tuttum ve başının üstünden Sammy'ye baktım. Onu daha önce hiç böyle görmemiştim. Kasları kaskatı kesilmişti, alnındaki damarlar tıkırdıyordu. Omuzlarını yuvarladı ve bir an için gözlerini kapattı, gözle görülür bir şekilde derin bir nefes aldı.

"Olanlar için üzgünüm," dedi ona bakarak.

"Hangi makaleden bahsettiklerini bilmiyorum," diye fısıldadı. "Ben hiçbir şey yapmadım. Bilmiyordum. David'in dışarıda olduğunu ancak bu sabah öğrendim."

"Biliyoruz," dedim usulca. "Bunu biliyoruz."

Sammy bir adım daha yaklaşarak, "Pislik heriflerdi," dedi. "Seni tuttuğu için özür dilerim. O korkunç şeyleri söylediği için üzgünüm. Sen iyi misin?"

"Sadece bunu beklemiyordum." Nefes . "Ona tokat attım."

"Evet ve bunu hak etti," dedim.

"Öyle," diye onayladı Sammy.

Sarah başını salladı ve kasten yavaş bir nefes daha verdi. Başiboş bir dalgayı kulağının arkasına sıkıştırdı. "Ben iyiyim. Beni gerçekten hazırlıksız yakaladılar."

"Onları daha önce hiç gördün mü?" Sammy sordu.

"Hayır," dedi. "Buranın yerlisi değiller. Onları daha önce kafede görmedim, bu kesin. Sanırım onu tekrar tanıyabilirim."

Başımı salladım. İkisinin de neye benzediğini zihnime not ettim.

"Ben iyiyim." Sarah hâlâ titriyordu ama sesi şimdi daha istikrarlıydı. Benimle aynı şeyi fark etmiş gibi görünürken gözleri aramızda gidip geliyordu.

Oda küçüktü. Gerçekten küçüktü. Sammy ve ben iri yarı, geniş omuzlu adamlardık. Birbirimize sıkıştık, onun vücudu benimkine ve neredeyse onunkine de dayanıyordu. Hâlâ benim kollarımdaydı, Sammy de onun diğer tarafındaydı.

Üçümüz arasındaki gerilim bunaltıcı bir yaz gününden daha sıcaktı.

"Colt, bırak gideyim," diye fısıldadı.

Sanki bir eşek arısı sokmuş gibi onu hemen bıraktım. Bir adım geri çekildim ve o kendine sarılırken ellerimi ceplerime soktum.

Kahretsin, onu üzgün görmekten nefret ediyordum. Onu içine kapanık görmekten nefret ediyordum.

Sammy parmaklarını saçlarında gezdirerek bir nefes verdi. "Pekâlâ.

Dürüst olabilir miyim?"

Sarah kaşlarını çatarak ona baktı. "Evet." O da bana baktı.

"Evet," diye mırıldandım.

"Bunu söylemek için doğru zaman değil ama yine de söyleyeceğim," dedi Sammy. "Sarah'yı ikinizin arasında olup bitenler hakkında endişelenmeden görebilmek istiyorum. İkinize de değer veriyorum. Daha bir randevuya bile çıkmadık, hatta böyle bir şey yapıp yapmayacağımızı bile konuşmadık ama arkadaşlığımızı riske atmayacağım."

Ağzı açık kaldı ve dönüp bana baktı. "Ona sorun mu çıkarıyorsun?"

Şimdi kendimi kötü adam gibi hissediyordum. Her kası gerildi. "I..."

"Colt, sen ve ben *yıllardır* ayrıyız. Aslında, biz hiçbir zaman bir şey bile olmadık."

Sammy yüzünü buruşturdu. "Tamam, yanlış okumuş olabilirim. Belki de az önce söylediklerimi unutmalıyım?"

"Hayır," diye tersledi, gözleri lazer gibi bana odaklanmıştı. Yerde eriyecek ve bir daha asla kalkamayacakmışım gibi hissettim. "Uzun zamandır böyle bir şey yapmamıştım ve sen yoluma çıkmasına izin vereceğim son kişisin."

"Yoluna çıkmaya çalışmıyorum," dedim. "Sarah, seni yıllardır istiyorum."

"O zaman bana çıkma teklif et!" diye bağırdı ellerini havaya kaldırarak. "Colton Hayes, beni deli ediyorsun. Önce düğün günümde ortaya çıkıp beni durdurmaya çalıştın. Ve şimdi yine buradasın, belki de olmayacak bir şeyin önüne geçiyorsun ve beni *utandırıyor*sun."

"Seni utandırmaya çalışmıyorum," diye nefes verdim. "Ben sadece-"

"Dur," dedi. "Sadece dur. Buradan çıkmam lazım. Nefes alamayacakmışım gibi hissediyorum. İşe geri dönmeliyim."

Sammy'yi iterek geçti ve kapıyı çarparak ofisten kaçtı. Orada aptal gibi duruyordum.

izledim. Tekrar.

Onunla her şeyi berbat

etmiştim. Tekrar.

"Colt," diye fısıldadı Sammy. "Seni incitmeye çalışmıyorum."

"Keşke yapsaydın. Bu, onun benden tekrar kaçmasını izlemekten daha az acı verirdi."

"*Colt.*"

Bir an için onu, varlığını ve güzel yüzünde gördüğüm endişeyi içime çektim. Onu yumruklamak istedim. Onu öpmek istedim. Onunla kavga etmek ya da onu becermek istedim.

Başka bir şey söylemeden onu ittim ve aceleyle kafeden çıktım. Neye ihtiyacım olduğunu ya da ne yapmam gerektiğini bilmiyordum.

Onun yanındayken her şey çözüldü.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Sarah

Sammy ile olan randevumu iptal etmek zorunda kaldım.

Bunun doğru bir hareket olduğundan emin değildim. Ona mesaj göndermek yanlış gelmişti. Ama bu sabah vardiyamda olanlardan sonra, bir daha onun gözlerinin içine bakıp bakamayacağımı bilmiyordum.

Hayatım biriyle çıkmak için çok karmaşıktı. Değil mi? O çiftin bahsettiği makale her neyse, yaşadığımız her şeyi hatırlatıyordu. Belki de haksız değillerdi. Belki de bir tür cezayı hak etmiştim.

Thomas'tan gerçekten haberim yoktu. Ama tüm bunların yarattığı suçluluk duygusu hâlâ mevcuttu. Başka birini daha bu karmaşanın içine sürükleme fikrini kaldırabileceğimden emin değildim.

Sammy'yi yıllardır tanıyordum. Son zamanlarda bulduğumuz kimya olmasa bile, önemsedğim biriydi.

Bunu yapamam.

Colt'un işleri daha da karmaşık hale getirmesi yardımcı olmadı. Telefonda gönder tuşuna bastım.

Ben: Üzgünüm ama yarın iptal edelim. Sana iyi şanslar dilerim.

Lanet olsun. Telefonumu çantama attım, ne cevap vereceğinden korkuyordum. Muhtemelen kızacaktı.

Caddede yürürken ceketimi daha sıkı çektim. Araba dükkânı birkaç blok ötedeydi, bu yüzden işten çıktıktan sonra Honda'ya ne olduğuna bakmaya karar vermişim.

Rüzgar hızlandı, yanaklarımı uyuşturdu.

Gözlerimi önümde tutmaya çalıştım ama kaldırımda yürürken David'inkine benzeyen kamyoneti fark ettim. Bakmaktan kendimi alamadım, kalbim bugün ikinci kez yerinden fırladı.

geçip giderken nefes alamıyordum.
Göğsümü tutarak "Kahretsin," diye
homurdandım.

Çok fazla şey oluyordu. Bugün kafedeki kadın ve kocasının gözlerindeki nefret, bana söyledikleri... Bunları aklımdan çıkaramıyordum.

Belki de Brenda'yı birkaç hafta içinde görecektim da başka bir randevu için aramalıyım.

Koşmadan yürüyebildiğim kadar hızlı yürüdüm ve sonunda köşedeki tamirci dükkânına vardım. Küçük bir ofisi olan üç arabalık bir garajdı. Ön kapıyı açıp içeri adımımı atarken pencereden Honda'mı gördüm. Beni sıcaklık karşıladı ve bunun için minnettardım.

Keith masasından başını kaldırdı, gözleri parlıyordu.

"Hey, Sarah," dedi. "soğuk. Sıcak kakao ister misin?"

"Hayır, teşekkürler," dedim. Masasına yaklaşırken parmaklarımı çapraz tuttum ve yüzümü buruşturarak masaya yaslandım. "Nasıl görünüyor?"

Keith yüzünü buruşturarak sert parmaklarını kısa saçlarının arasında gezdirdi. Tırnaklarının altı yağlı, kısa boylu bir adamdı ve oyuncak ayı gibi bir tavrı vardı. "Peki, birkaç dakikan var mı? Sana birkaç şey göstermek istiyorum."

"Arabayla mı?" Ben sordum.

"Evet." Sesi pek umutlu gelmiyordu. "ama."

Arabaya odaklandığımda diğer tüm endişelerim eriyip gitti. Çünkü lanet olsun, arabam olmadan şehirde dolaşmamın bir yolu yoktu. Liseden beri arabam vardı ve bugün beni yarı yolda bırakmaması için dua ediyordum.

Dükkânın arka tarafına açılan kapıya kadar onu takip ettim. Birkaç adam daha arabalar üzerinde çalışıyordu. Bir tanesini Jake'in arkadaşının ebeveyni olarak tanıdım. Ona el salladım, o da bana karşılık verdi.

"Hey Sarah! Çocuklar nasıl?" diye seslendi.

"İyiler," dedim. "Her zamanki gibi bir avuç dolusu."

"Oh, eminim." Arabanın altına girerken bana içten bir gülümseme verdi. Citrus Cove'daki herkes benden nefret etmiyordu, en azından bu vardı.

Keith'i garajın orta bölmesindeki Honda'ya kadar takip ettim. Kaput açıktı ve etrafında aletler duruyordu.

"İlk başta her şeyin basit olacağını düşünmüştüm. Ama sonra birkaç tuhaf şey fark ettim. Öncelikle, birisi hortumunuzu kesmiş."

"Biri mi kesti?"

"Evet. Bunun doğal yollarla olmasının imkanı yok. Bunu arabana biri yapmış. Belki de bir şakadır? Boktan bir şaka olsa da."

Kan kulaklarıma hücum etti, sıcaklık omurgamdan yukarı tırmandı. Kimse bana böyle bir şaka yapmazdı. Farkında olduğumdan değil. Mahallemizde mala zarar veren çocuk yoktu ve eğer yaptılarsa da tuvalet kağıdıyla çimleri süslemek gibi yaramazlıklardı, arabaya zarar vermek değil. Bu kasabada komşusunun arabasına böyle bir şeyi hiç düşünmeden yapabilecek kadar para kazanan pek kimse yoktu.

David hapisten çıktı. Sertçe yutkundum. O olabilirdi.

"Sadece birinin bunu neden yaptığını merak ediyorum," dedi. "Sammy'ye haber verdim, umarım sorun olmaz. Benden onu bilgilendirmemi istedi."

"Harika." Dudağımı ısırdım ve kollarımı kavuşturdum.

Sammy sadece yardım etmeye çalışıyordu. Onun ve Colt'un kafede nasıl yardıma koştuklarını düşündüm. Dinlenme odasında onların arasında sıkışıp kalmak neredeyse kalp krizi geçirmeme neden oluyordu.

Onlara yakın olmaktan çok hoşlanıyordum.

"Bundan sonra her şey benim üzerimden geçmeli, lütfen," dedim usulca.

"Evet hanımefendi," dedi Keith. "Her neyse, parçaları çoktan sipariş ettim ve pazartesiye kadar size geri getirmiş olurum. İyi haber şu ki çok pahalı bir tamir olmayacak. Şimdilik. Kötü haber ise arabanın ömrünü tamamlamak üzere olması. Birçok şey eskiyor ve değerinden daha pahalıya mal oluyor. Sanırım biraz daha zamanın var, ama yolda bırakacağından endişeleniyorum. Kullanılacak en güvenli araba değil."

"Ama sürülebilir," dedim, içimi bir rahatlama kapladı.

"Dediğim gibi, şimdilik öyle. Çocukların var, Sarah. Tanrı korusun, onlarla arabada başınıza bir şey gelebilir. Yeni bir tane almayı düşündün mü?"

Şu anda bir araba ödemesini karşılayamazdım. Hâlâ David'in ödemediği faturaları ve borçlarımızı ödemeye çalışıyordum. İki erkek çocuk sahibi olmanın pahalı olduğundan bahsetmiyorum bile. Her şey çok pahalıydı.

"," dedim.

"Aradığın zaman bana haber ver. Sana bir anlaşma bulmaya çalışabilirim."

"Teşekkürler Keith. Minnettarım. Sanırım... ucuz bir şey duyarsanız bana haber verin."

"Evet, endişelenme. Ve bu tamir için ödeme yapmak konusunda endişelenme." "Ne?" diye sordum.

"Sammy'ye bir borcum vardı."

Orospu çocuğu. Dudaklarımı tekrar birbirine bastırdım ve Keith'e soğuk bir baş selamı verdim. Bana bir gülümseme sundu ve beni tekrar ofise götürdü.

Beni eve bırakması için Emma'yı aramam gerekiyordu. Ya da biraz uzak olsa da eve yürüyebilirdim. Ve tüm bu olanlardan sonra, karanlıkta sokakta yürüme fikri hoşuma gitmiyordu. Citrus Cove gibi küçük bir kasabada bile.

"İyi akşamlar Keith," dedim. "Bu kadar hızlı çalıştığın için teşekkürler."

". Dikkatli ol."

Dışarı çıktım ve Emma'yı aramak için telefonumu çıkardım. Ve tekrar kurtarılmayı bekledim.

En son ne zaman bir Cumartesi günü uyuduğumu hatırlayamıyordum. En azından aylar olmuştu. Güneş iyice gözlerime girdiğinde doğruldum ve saate baktım. Saatin 9:30 olduğunu fark edince, kendimi perişan hissederek tekrar yastıklarına uzandım.

Herkes yine yüksek alarmdaydı. Bundan nefret ediyordum. Beni almaya geldiğinde Emma'ya her şeyi anlatmıştım, bu da Cam ve Haley ile görüntülü konuşmamıza yol açmıştı. Dördümüz araba olayını ve David'in beraat ettiği gerçeğini konuştuk. Cam verandadaki kameranın görüntülerine bakacaktı ama garaj yolunun kapsama alanı dışında olduğundan neredeyse emindik.

Sammy ile randevumu iptal ettiğim için hâlâ kendimi kötü hissediyordum. İniş ve çıkışlarla dolu bir hafta olmuştu.

Kapı çaldı. "Anne?" "İçeri gel," dedim.

Jake yatak odamın kapısını iterek açtı. Çoktan giyinmiş ve duş almıştı. Battaniyeleri okşadım ve o da yatağa atladı.

"Emma bizi sessiz olmaya zorladı," dedi Jake. "Uyuyakaldığım için özür dilerim," diye iç geçirdim.

"değil. Yaptığına sevindim anne."

Gülümsedim ve onu kendime çektim, başının üstünü öptüm. Sonunda Davy de bize katıldı ve yatağa atladı. Üçümüz battaniyelerin altına girip rahat edene kadar boğuşurken Jake kıkırdadı.

Yapmam ve çözmem gereken çok şey vardı ama şu an için dünyamda önemli olan tek şey bu ikisiydi. Bunun gibi küçük anların tadını çıkardım, üzüntülü günlerde çıkarmak için onları anılarıma kaydettim.

"Bugün Sammy ile mi gidiyorsun?" Davy sordu.

"Hayır," dedim. "Bütün gün seninim."

Burnunu kırıştırdı. "Tamam."

"Sinemaya gitmeliyiz!" Jake haykırdı.

"Bir dizi izlemeye ne dersin?" İçimden suçluluk duygusu geçti. Ufukta yeni bir araba görünürken, şu anda sinemaya para harcamak istemiyordum. Hâlâ Sammy'ye bu konuda mesaj atmam gerekiyordu ama onu iptal ettikten sonra ne yapacağımdan emin değildim.

Davy, "Evet, değil," dedi.

Jake, "Ama ben yeni bir şey görmek istiyorum," diye itiraz etti.

Daha fazla suçluluk. Belki filmler çok pahalı olmaz.

"Jake, değil," diye ısrar etti Davy. "Sinema salonları pahalı."

"Hey," dedim, siyah saçlarını karıştırmak için uzandım. "Sorun değil. Sinemaya gideriz."

Gelecek hafta fazladan çalışabilirim.

"Giyineyim ve programı kontrol edelim," dedim. "Tamam!"

Emma Teyze'yi davet edebilir miyiz?"

Kendi kendime gülümsedim. Son zamanlarda ona giderek daha fazla teyze diyorlardı ve bu beni mutlu ediyordu. "Evet, git ona sor."

Jake yataktan kalkıp aşağı koştu, Davy de hemen arkasındaydı. İçimi çektim ve telefonuma uzanıp kontrol ettim. Dün gece kaçırdığım bir mesaj vardı.

Sammy: Bugün için üzgünüm. Yarın sana mesaj atarım ama randevu için endişelenme. Başka bir zaman buluruz. İyi uykular, Sarah.

Mesajını tekrar okuduğumda kalbim küt küt atmaya başladı.

Başka bir zaman buluruz.

Olanlardan sonra bile hâlâ dışarı çıkmak istiyordu.

"Selam anne. *Biri* seni görmeye gelmiş," dedi Davy, kafasını tekrar odaya sokarak.

"Beni görmek için mi?" Kaşlarımı çatarak sordum.

"Evet."

"Kim?"

Sırıttı ve kaçtı.

Prezentabl değildim. Saçlarım fare yuvası gibiydi; üzerimde pijamalarım vardı. Yataktan kalktım ve bornozumu alıp üzerime geçirdim.

Kim beni görmeye gelir ki?

Aynada kendime bir göz attım ve başımı salladım. Lanet bir zombiye benziyordum. İç çekerek aşağı indim ve son basamağa geldiğimde donup kaldım.

Sammy oturma odasındaydı.

Sammy oturma odamdaydı.

Arkası dönüktü. Çocuklar video oyun sistemlerine eğilmiş, ona en sevdiklerini gösteriyorlardı. Kahkahası evin içinde yankılandı.

Emma kolumdan tuttu ve o beni görmeden önce köşeye doğru çekti.

"Bu da ne böyle?" diye fısıldadı.

"Bilmiyorum," dedim çabucak.

"Randevuya ne oldu?"

"Ugh," diye iç geçirdim. "Bunun bir sır olması gerekiyordu."

Homurdandı ve koluma vurdu. "Kaltak, öğreneceğimi *biliyordun*. Yukarı çık, saçını tara, sütyenini giy ve sonra aşağı gel."

"Randevuyu iptal ettim!" "Randevuyu iptal ettim!" dedim.

"Neden burada olduğunu bilmiyorum." Emma kaşlarını kaldırdı.

"Ama çok *seksi*."

"O aynı zamanda kız kardeşimin kocasının erkek kardeşi." Alay etti. "Ve?"

"O yasak bölge."

"Kim demiş?"

Dedi Colt.

Bir boğaz temizleme sesi vücudumun gerilmesine neden oldu. Sammy ortaya çıkarken Emma bana bir sırıtış attı. "Ben sizi sohbet etmeniz için yalnız bırakayım."

ONUNCU BÖLÜM

Sammy

Onu pijamalarıyla görmek, yukarı taşımak, yatağına atmak ve her parçasına tapmak istememe neden oldu. Onu omzuma alıp götürme düşüncesi rahatsız bir şekilde kaymama neden , yalnız olmadığımız için bunu yapamayacağımın farkındaydım.

Sikimi uzak tutmak için tüm irademi kullandım.

"Hey," diye homurdandım.

"Hey," diye fısıldadı. Gözleri yana kaydı ve ön kolumdan tutarak beni koridordan aşağıya, perdeli arka verandaya sürükledi. Kollarını kavuşturup kendine sarıldı. "Burada ne yapıyorsun?"

"Rahatsız ettiğim için özür dilerim. Anahtarlarınızı ve arabanızı getirdim," dedim. "Keith'in bütün hafta sonu süreceğini söylediğini sanıyordum."

"Bazı torpiller yaptı." Kısacası, sabahın köründe yola çıkıp parçaları olan bir dükkâna gitmiş ve Keith için onları geri getirmiştim. "Birinin hortumu kesmesinden endişeleniyorum, Sarah."

"Ben de," diye iç geçirdi. "Bütün bunları yapmak zorunda değildin, biliyor musun? Sana bir iyilik borcu olduğunu söyledi."

"Önemli şey değil."

"Öyle," dedi. "Ne... Ne yapıyoruz biz? İki çocuğum var. Sevdiğin insanlara zarar veren bir adamdan boşandım. Bu kadar çok yükü olan birinin etrafında olmak istemezsin."

"Neden olmasın?" Ben sordum.

Bundan çok emindim. Aslında, bir şeyden bu kadar emin olduğum başka bir zaman düşünemiyordum.

Sarah karanlık gökyüzümde kayan bir yıldızdı. Gerçekleşen bir dileği öylece bırakıp gidemezdim, özellikle de bu şimdiye kadar gerçekleştirdiğimi hiç bilmediğim bir dilekse.

Onu *istedim*.

"Colton'la çıkmak istiyor musun?" Ben sordum.

Yüzünü buruşturdu. "Bu... Bilmiyorum.

Belki?" "Ve sen de benimle ilgileniyorsun?"

"Evet," diye fısıldadı. "Seninle ilgileniyorum Sammy. Ama neden benimle ilgilendiğin hakkında hiçbir fikrim yok."

Bir adım daha yaklaştım. Vücudumun her parçası bana yalvarsa da ona dokunmadım. "Zekisin, güzelsin, komiksin ve güçlüsün. Çok güçlüsün. Ve cesursun."

Kahverengi gözleri büyüdü. Eğildim, dudaklarımız bir nefes kadar ayrıydı.

"Seni daha önce neden görmediğimi bilmiyorum ama şimdi görüyorum. O kadar parlaksın ki, kör ediyorsun. Aynı odadayken nefes alamıyorum. Oturup seninle saatlerce konuşabilirim. Oturup tek kelime bile etmeyebilirim."

Dudakları yumuşak bir *O* harfi oluşturdu.

Uzandım ve elini nazıkçe tuttum, anahtarları avucunun içinde kapattım. Parmaklarımı bileğinin etrafında dolaştırdım ve kalp atışlarının titremesini hissettim.

"Hazır olduğunuzda bana haber verin," dedim. "Ve ben burada olacağım.

Tamam mı?" Sertçe yutkundu ve başını salladı. "Tamam. Geleceğim."

"Ama çok uzun sürmesin," diye fısıldadım. "Lütfen."

Onu bıraktım ve verandadan çıkıp eve doğru ilerledim. Arabamı tamircide bırakmıştım, o yüzden yürüyerek geri dönecektim.

Çocuklara veda etmek için durakladım. "Ben çıkmak üzereyim," dedim. "Siz ne yapıyorsunuz?"

Davy, "Bir film izleyeceğiz," dedi.

"Neden bizimle sinemaya gelmiyorsun?" Jake sordu.

Davy kollarını kavuşturarak Jake'e, "Bu onun umurunda değil," diye çıkıştı. "Babam hiç umursamazdı, hatırladın mı? Filmlerin aptalca olduğunu söylerdi."

Başımı salladım. Zihinsel olarak, David'den nefret etmek için bir başka nedendi bu. Bir insan filmlerden nasıl nefret edebilirdi? Bir insan çocuğuna nasıl böyle bir şey söyleyebilirdi? "Filmleri severim."

"Biletimi almaya ne dersin?" Emma kibarca sordu. Bir sandalyeye tünemişti ve bakışları beni takip ediyordu. Donnie de onun kucağında mor pijamalarıyla oturuyor, aynı ilgiyle beni süzerken dili dolaşıyordu. Gitmem için bir miktar zorlama olmuş olabilirdi ama ben kolay bir satıcıyım.

Bir an için düşündüm. Bir film kulağa harika geliyordu ama Sarah'ya beni bırakmak zorundaymış gibi hissettirmek istemiyordum, her iki çocuk da istese bile. "Sadece annen evet derse," dedim.

Jake'in yüzü güldü. "Anne! Sammy bizimle gelebilir mi?"

Sesi tüm evde yankılandı. Onu bulmaya giderken gülmemek için kendimi zor tuttum. Davy sessizce beni incelemeye devam etti.

İkisi de çok hızlı büyüyordu. Onları birkaç hafta önce Noel'de gördüğümünden beri en az bir santim daha uzun olduklarına yemin edebilirdim.

"Gerçekten bizimle bir film izlemek istiyor musun?" Davy bana sordu. Başını kaldırıp bana baktı, beni inceledi. Etkilenmemişti ama söyleyeceklerime açık görünüyordu.

"Evet, dostum," dedim. "Gerçekten istiyorum."

Bir süre baktı ve sonra başını salladı. "Tamam, sanırım. Anneme de soracağım."

Oturma odasından çıkar çıkmaz başımı kaldırıp Emma'ya baktım. Pembe tırnaklarını sandalyenin koluna geçirmişti.

"Bana sormak istediğin bir şey var mı?" Ben sordum.

"Bir sürü var. Ama bunu başka bir zamana saklayacağım. Bu kasabada başka biri olsaydın, evimize adım atman için bile seni çok daha fazla uğraştırırdım." Emma ayağa kalktı ve bana doğru yürüdü, bir metre boyunda saf bir küstahtı. Ondan bir buçuk adım daha uzun boyluydum ama bu önemli değildi. Yıldız bir oyun kurucunun özgüveniyle kendini tutuyordu. "Sarah cehennemi yaşadı. Eğer onu üzecek tek bir şey yaparsan, Cam'in kardeşi olman umurunda değil. Seni gömerim. Anladın mı?"

"Onu da Haley kadar koruduğunu bilmek hoşuma gidiyor," dedim. Ve bunda ciddiymdim. Sarah'nın onu önemseyen birilerinin olduğunu bilmek beni mutlu ediyordu.

"Kız kardeşim öldükten sonra, Haley ile tanışana kadar başka kimsem yoktu. Ve şimdi de Sarah var."

"Özür dilerim," diye fısıldadım. Onun hakkında bunu bilmiyordum. Emma'nın hep tek çocuk olduğunu düşünmüştüm.

Gözleri karardı ve iç çekti. "değil. Artık ikisi de bende. Ve çocuklar da. Çok şey atlattılar Sammy." "Biliyorum."

"Biliyor musun? Ne kadar emin misin?"

Yavaş ve net bir şekilde söylediği sözlerinin arkasındaki ima beni çok etkiledi.

"Sadece bunu düşünmeni istiyorum," diye devam etti Emma. "Sarah'nın David'den sonra bu şekilde ilgilendiği ilk kişi sensin. Yıllarca evli kaldığı ve onu desteklemeyen bir adam. Onu boğan adam. İki çocuğu oldu ve onlar da David'in davranışlarından zarar gördü. Davy ve Jake okulda sürekli sorunlarla uğraşıyorlar. Ayrıca pahalı bir terapiye gidiyorlar. Sarah onlara bakmak için ölümüne çalışıyor. Tüm bunlara Thomas Connor'ın saçmalıkları da dahil değil."

Sertçe yutkundum. "Onu önemsiyorum, Emma. Ne olduğunun farkındayım-"

"Ama benim gibi onun parçaları bir araya görmediniz. Sana şimdi ve burada söylüyorum, ciddi olsan iyi olur. Bu bir kaçamak olmasa iyi olur. Bu sadece peşinden koştuğun bir aşk olmasa iyi olur. Çünkü Sarah bundan daha iyisini hak ediyor."

"Bunun ne olduğundan henüz tam olarak emin değilim," dedim dürüstçe. "Ama Sarah'yı gerçekten önemsiyorum. Kaçırdığım ya da görmediğim çok şey olduğunun farkındayım ve söylediklerinizi düşüneceğim. Ama bu, onu daha yakından tanımak için bir randevuya çıkma isteğimi değiştirmiyor."

Beni uzun bir süre ağır bir bakışla süzdükten sonra başını salladı. "Sana inanıyorum."

Omuzlarım bir parça gevşedi. "Teşekkür ederim."

Yüz ifadesi yumuşayarak hafif bir gülümsemeye dönüştü. "Belki baba olmaya hazır olup olmadığını da düşünmelisin."

Ben daha başka bir şey söyleyemeden topuklarının üzerinde döndü. Söyledikleri aklımda dönüp dururken odadan çıktı. Donnie arkasından topallayarak yürüdü.

Orada dururken çelişkiler içindeydim ama Sarah'nın vereceği son kararı bekledim. Colt'un benden nefret etmesine ve Emma'nın uyarısına rağmen Sarah ve çocuklarıyla çıkmak istiyordum.

Jake köşeden fırladı. "Evet dedi." Sırıttım.

"Mükemmel. Güzel şekerleri ben alırım."

Heyecandan gözleri büyüdü. İçimde Jake'i kazanmanın kolay olacağına dair bir his vardı.

Kafamı kaldırdım ve Davy'nin kaşlarını çatarak bizi izlediğini gördüm. O çok daha zor olacaktı.

Sarah nefes nefese yeniden ortaya çıktı ve onun saçlarını karıştırdı. Ona doğru gevşedi, hâlâ bana bakıyordu. "Pekala, hazırlanmam gerek. Bana yirmi dakika ver, hemen geliyorum."

Geri . Geç kalmak istemeyiz. Sammy, gitmek istediğine emin misin?"
"Biletimi aldı," diye seslendi Emma evin içinden bir yerden. "Gidiyor."
Gölümsedim. "İstiyorum."
Sarah da gülümsedi. "Tamam. Burada
bekle." "Hiçbir yere gitmiyorum
meleğim."

OceanofPDF.com

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Sammy

CITRUS COVE CINEMAS eyalette kalan son arabalı sinemalardan biriydi. Havalarda biraz ısındığında üçünü de getirmek için aklıma bir not aldım. Cam'in kamyonetini her zaman ödünç alabilirdim. Film izlerken yıldızların altında piknik yapmak kulağa eğlenceli geliyordu.

Tiyatronun kendisi, ben doğmadan çok öncesinden beri burada olan küçük ve eski bir binaydı. Alçak tavanlı ve sürekli tereyağı kokan bir havası vardı - sadece bir kokusu bile lise randevularının anılarını canlandırıyordu.

Sözümü yerine getirdim ve Davy ile Jake'in istediği tüm şekerleri aldım. Sarah bana endişeli bakışlar fırlattı ama onu da bir şeyler almaya ikna ettim.

Bu beni mutlu etti.

Aslında, uzun zamandır ilk kez yaşadığımı hissettim.

Baba olmak hiç aklımdan geçmemişti. Gerçekten hiç. Ama bu çocuklar için önemli olma ihtimalim varsa, adım atmam gerekiyordu. Onların güvenini kazanmalıyım.

Koltuklarımıza yerleşirken ağzıma çikolata kaplı bir kurabiye hamuru lokması attım. Sarah çocukların bir tarafına, ben de diğer oturdum.

Bana baktı ve kalbim küt küt atmaya başladı. Tanrım, muhteşemdi. Gölgelerin içinde bile bakışlarında kayboldum.

Colt'un sözleri zihnimde tekrar canlandı ve ekrana odaklanıyormuş gibi yaparak gözlerimi kaçırdım. Dün gözlerindeki acı hâlâ beni terk etmemişti.

Sarah düğün gününden ve onu durdurmaya çalıştığından bahsetti. Bunu hiç duymamıştım.

Başka neyi bilmiyordum?

Onunla ilgilenmesi beni rahatsız etmiyordu. Belki de kıskanmalıydım, ama tek düşünebildiğim, eğer onu mutlu edebiliyorsa, o zaman istediği şekilde hayatının bir parçası olması gerektiği.

Onu daha fazla tanımak istediğimi de inkar .

Bir noktada onunla tekrar konuşmam gerekiyordu. En azından işleri yoluna koymak için. Bu *Colt*'tu. Doğduğumdan beri hayatımın temel taşlarından biriydi. İlk anılarımdan bazıları onunla birlikteydi.

Filme odaklanmaya çalışırken midem bulanıyordu. Duygularla ilgili bir animasyon filmiydi, küçük karakterler mutluluktan endişeye kadar her şeyi anlatıyordu.

Karakterin anksiyete atağıyla uğraştığı bir sahne gözlerimi yaşarttı. Bu duyguyu çok iyi biliyordum. Göğsünüzden buz yayılırken, etrafınızda yavaş çekimde paramparça olan çaresiz korku.

Davy'ye baktım ve onun da gözlerinin yaşardığını fark ettim. *Ağlamakta sorun yok*, demek istedim. Büyürken birinin bana bunu söylemesini kaç kez dilemişim?

Bir hırıltı duydum ve Sarah'ya baktım. Birkaç damla gözyaşını sildi.

"Ağlıyor musun anne?" Jake fısıldadı. "Evet,"

dedi anne.

" yok." Adam elini uzattı ve kız elini . Siktir be.

Kalbim.

Sahne çözülürken nefesimi tuttum, sonunda mutlu sona ulaştığımızda rahatladım. Film bitti ve diğer insanlar jenerik akarken ayrılmak için ayağa kalktı.

Hareket etmeye başladım ama Davy kolumu tuttu. "Bekle," dedi. "Bazen bonus sahneler oluyor."

Süper kahraman filmi tarzı gibi mi? Yerime oturdum ve beklemeye başladım. Haklıydı, ışıklar yanmadan önce iki sahne daha vardı ve ben onları aptal bir sırtışıla izledim.

Dördümüz yavaşça sinemadan çıktık. Jake, Davy ile film hakkında sohbet ederken Sarah omzuyla bana çarptı.

"Bu korkunç muydu?" diye alay etti.

"Harikaydı. Uzun zamandır film ," dedim.

"Aman Tanrım, sen şu internetteki adam mısın?"

Sesin geldiği yöne doğru kafamı çevirdim. Tanıdık bir kadın bizden birkaç adım ötede duruyordu, bana yaklaşırken gözleri büyüdü.

Onu kafede kendini kaybeden kadın olarak tanıdım. Hay sikeyim.

Hemen Sarah ve çocukların önüne geçtim.

"Aman Tanrım, bu sensin," dedi, sanki ilk kez tanışıyor muyuz gibi davranarak. Kolumu işaret etti. "Dövmeni tanıdım. Sen osun, değil mi? Seksi şef." Gülümsedi, bakışları beni geçip Sarah'ya kaydı.

Hay sikeyim. Bunu hiç düşünmemiştim. Ön kolumda bir kırlangıçkuyruk kelebeği dövmesi vardı. Cam ve Hunter yıllarca bu konuda başımın etini yemişlerdi ama en sevdiklerimden biriydi.

"Arabaya git," dedim hafifçe.

Sarah bir ses çıkardı. Ona dönüp baktım ve gitmekle kalmak arasında kararsız kaldığını gördüm.

"Sizinle bir fotoğraf çektirebilir miyim?" diye sordu kadın. "*Bunlar* eşiniz ve çocuklarınız mı?"

"Hayır ve hayır," dedim. "Seni hatırlıyorum. Bizden uzak dur."

Yine de telefonunu çıkardı ve ben de arkama baktım. Sarah kaşlarını çatı ve çocukları kendine doğru çekti.

"Fotoğraf çektiirmek istemediğini söyledi," dedi Davy, gözlerini kadına dikerek.

"Sadece hızlı bir tane," dedi çabucak. "Hızlı olacak!"

Sarah kolumdan tuttu ve telefon kaldırılırken beni yoldan çekti. "Hadi, arabaya gidelim."

Onları Honda'ya doğru yönlendirdim. Keşke arabamı almak için geri dönseydim çünkü bu psikopatın Sarah'nın plakasını alması fikri hoşuma gitmiyordu. Çocuklar için kapıyı açtığımda kulaklarım yandı ve arka koltuğa geçtiler.

Şehirde yaşadığımı bilmesinden ben de hoşlanmadım.

Kocasını aramak için otoparkın etrafına bakındım. Bir yerlerde sürünüyor muydu?

Ben yolcu kapısına doğru koşarken Sarah sürücü koltuğuna oturdu. Yukarı baktım ve kadının fotoğraflarımızı çektiğini gördüm.

Ne oluyor lan?

Ben arabaya biner binmez Sarah geri geri giderek park yerinden çıktı. Yan aynaya baktım, Sarah uzaklaşmak için hızlanırken kadının uzakta kayboluşunu izledim.

"Çok özür dilerim," diye fısıldadı. "Senin hatan değil," dedim.

"Sizi internetten tanıdığını söyledi. Bu daha önce hiç oldu mu?" Sarah sordu.

"Hayır, çoğunlukla yüzümü videolardan uzak tutuyorum. Yemek yaparken gerçekten ellerime ve kollarıma odaklanıyorum..."

Ellerime baktı, yanakları kızarmıştı. Neredeyse direksiyonu diğer şeride kırıyorduk.

"Gözünü yoldan ayırma meleğim," dedim sadece onun duyabileceği kadar alçak sesle. "Bu bayandan hoşlanmadım," diye açıkladı Jake.

"Ben de dostum," dedim koltuğumda dönerek. "Olanlar için üzgünüm. Garipti."

Jake başını salladı ama Davy kaşlarını çattı. "Onun kim olduğunu biliyor muydun?" Sarah, "O hiç kimse değildi," dedi.

Çocuklar için gülümsemeye zorlamaya çalışsam da düşünceler aklımı kurcalıyordu. Bu sadece garip bir tesadüf müydü, yoksa o insanlar bizi takip mi ediyordu? Sarah'yı mı? Ona baktım ve gözleri benimkilerle buluştu, bu konuyu daha sonra konuşmak üzere aramızda sessiz bir anlaşma geçti.

Çiftin kafede ne kadar sinirli olduğunu görmüştüm.

"Kötü bir şey yapacak mı?" Davy sordu.

"Hayır," diye güvence verdim. "Bundan şüpheliyim. Her şey yolunda."

Bana perili bir ifadeyle baktı ve bana inanmadığını açıkça belli etti. Her şeyin yoluna girip girmeyeceğini bilmemin hiçbir yolu olmadığını fark ettim.

"Tamam, sözümü geri alıyorum," dedim. "Eminim her şey yoluna girecek. Bir şey yapabileceğini sanmıyorum. Ama onu tanımıyoruz ve bu garipti ve orada olduğu için üzgünüm."

Başını salladı, omuzları bir parça gevşedi. "Sorun yok." Lanet olsun. Bu çocuğu öyle ya da böyle kazanacaktım.

Cam ve Hunter'a mesaj atmak için telefonumu çıkardım. İkisi de kafedeki olaydan haberdardı ve bu insanların kim olduğunu öğrenmemiz gerekiyordu.

Birkaç dakika içinde Sarah, Emma'nın arabasının yanındaki garaj yoluna girdi. Dikiz aynasından geriye baktı. "Siz çocuklar bize bir

Bir dakika mı? Belki gidip biraz sıcak okolata ? Ben Sammy'yi arabası için tamirciye gtreim."

"eker ve sıcak kakao mu?!" Jake sordu. "Bu şimdiye kadarki en güzel gün. Teşekkürler Sammy."

Dışarı ıktı, Davy de onu takip etti.

Sarah onların içeri girmesini izledi ve bana baktı. Yüzü yumuadı. "Sen iyi misin?"

"Evet," diye nefes verdim. "Olanlar için çok zgnm. Çocukları vcudumla korumaya çalıştım. Elinde fotoğraf varsa bile, onların olmaması gerekirdi."

"Ben de yle. Neden yanımıza geldiğini anlamıyorum. Sanki yeni tanııyormuuz gibi davrandı."

"Muhtemelen Jake ve Davy yüzünden. Ama bildiğimizi biliyordu. Bu bir korkutma taktiğiydi."

Beni gerçekten kızdıran bir şey. Sarah yalnız olsaydı ne olurdu?

Derin bir nefes aldım ve kendimi rahatlamaya zorladım. Fotoğraf çekmesi beni endielendiriyordu. Kısım internette tamamen tanınıyor olma fikrinden holanmadığım için, ama daha çok Sarah ve çocukların fotoğraflarda olabileceği için.

"Geldiğin için teşekkürler," diye fısıldadı. "Bunun bir randevu gibi olmadığını biliyorum.

Ama yine de seninle birlikte olmaktan keyif aldım."

"Ben de keyif aldım," dedim. "ocuklarını kazanacağım."

Kadın homurdandı. "Sen zaten Jake'i aldın. Davy'yi bilemiyorum. Kendisinden büyük erkeklerle zor zamanlar geçiriyor. David onu hepimizden daha fazla incitti, hem de hiç fark etmediğim şekillerde. Bunun için kendimden nefret ediyorum."

Elimi kalçasına kaydırdım ve onu nazıkçe sıktım. "O da senin gibi güçlü. İyi olacak."

"Umarım öyledir," dedi. "Ayrıca... Ben araba kullanırken bana *melek* demeye nasıl cüret edersin?!"

Ona sırttım. "Ellerimi kontrol ediyordun. Neredeyse yoldan çıkıyorduk."

"Oh, dramatik olma," diye güldü. Araba yolundan geri geri çıkarken baını salladı. "İyi ellerin var."

"yle mi? Onları gezdirmek ister misin?"

"Aman Tanrım. Seninle ne yapacağım, Sammy Harlow?" Sırttım.

"Umarım *pek* ok şey."

OceanofPDF.com

ON İKİNCİ BÖLÜM

Sarah

SONRAKİ BİRKAÇ gün bir kasırğa gibi geçti. İş, okul, soğuk havanın Teksas Hill Country'nin üzerine çökmesiyle muslukların damlaması ve tekrar.

Ama yeni olan Sammy'ydi.

Beni mutlu etti. Sonsuza kadar sürecekmış gibi hissettiren bir zamandan beri ilk kez, benimle ilgilenen biri için kelebekler uçuşuyordu. Kendimi yeniden aptal bir genç kız gibi hissettim ve bu beni çok korkuttu.

Yastıklı koltuğa oturduğumda Brenda, "Mutlu görünüyorsun," dedi. "Haftan nasıl geçti?"

Perşembe günüydü, bu da terapi ve çift vardiya anlamına geliyordu. Her zaman haftanın en yorucu günüydü ama bugün... Bugün kendimi iyi hissediyordum.

"Farklı oldu," dedim. "İyi bir farklılık mı? Sanırım? Geçen hafta kafede bir olay oldu. Bir çift Thomas'ın cinayetleri için beni suçladı. Kocasını beni yakaladı."

"Bu kulağa hiç hoş gelmiyor."

"O kısmı değildi. Ama sonra..." Hay sikeyim. Colt ve Sammy'nin olaya nasıl müdahale ettiklerini ve beni o kadar kızdırmasına rağmen Colt'un kollarında olmanın ne kadar iyi hissettirdiğini düşündüm.

"Sonra?"

Sertçe yutkundum. "Colton ve Sammy beni kurtarmaya geldi. O ve ben konuşmaya başladık..." Yanaklarım bir itfaiye aracından daha kızarmıştı. "O gerçekten iyi."

"Hangisi?"

de. "Sammy," dedim.

Kaşlarını kaldırdı. Brenda beni çok iyi tanıyordu. Bazen bu rahatsız ediciydi.

"Pekala, ikisinden de hoşlanıyorum. Sayılır. Colt'la bir geçmişimiz var ve henüz onunla konuşmadım. Sammy'yi hayatımın çoğunda tanıdım ve evet, her zaman sevimliydi ama şimdiye kadar onu daha fazla bir şey olarak düşünmemiştim. Sanırım bu yüzden bu hafta iyi geçti."

"Anlıyorum." Kalemimi tıkladı. "Bu iyi bir şey."

"Sanırım öyle," diye mırıldandım, pencereden dışarı bakarken.

Konuşmamız ilerledikçe, aklım Sammy'ye dönüp durdu. Ve Colt'a. Ve Sammy'nin bana Colt'la da ilgilenip ilgilenmediğini sorarken ne demek istediğini anlamaya ihtiyacım vardı.

Ve bir yanım ikisini de gerçekten istiyordu. Ama bu bencilceydi. Değil mi?

Seansın geri kalanı uçup gitti. David'in hapisten çıktığını bilmenin stresini ve bununla birlikte gelen paranoya ve endişeyi atlatmama yardımcı olacak araçlarım vardı. Muhtemelen avukatımı geri aramam gerekiyordu ama bu yarın için bir sorundu.

Citrus Cove Cafe'nin otoparkına girdim ve kaşlarımı çattım. Colt her zamanki yerimin yanına park etmiş kamyonetine yaslanmıştı. Hava bulutluydu ama bir parça güneş onun üzerine düşmek için mücadele etmişti.

Bazıları bunun Tanrı'dan bir göz kırpması olduğunu söyleyebilir, ama ona gelince gerçekten emin değildim.

Yanına park ettim ve arabadan . Acımasız bir gülümsemeyle bana baktı.

"Ne istiyorsun?" diye sordum.

Yüzünü buruşturdu. "Üzgün olduğumu söylemek istiyorum." İçimi çektim.

"İşten önce mi?"

"Seni başka ne zaman görebileceğimi bilmiyordum."

"Telefon denen şeyi duydun mu? Metin mesajları olan? Yoksa bu konuşmayı güvercinle mi yapıyoruz, Colton Hayes?"

Bir parça gevşedi ve bana parlak bir gülümseme fırlattı. "Pekala, pekala, . İşten sonra mı? Lütfen konuşabilir miyiz? Ya da ne zaman müsait olursan. Ne kadar beklemem gerektiği umurumda değil, sadece seninle aramı düzeltmek istiyorum."

Bir an için onu inceledim. Sesinde çaresizlik vardı ve bu bana acı veriyordu. Yıllarca ikimiz de birbirimizden kaçmıştık çünkü *ya olursa diye* düşünmek çok acı veriyordu.

O sevdiğim ilk çocuktu.

Aynı zamanda kalbimi kıran ilk çocuktu.

Ona bu şansı vermek istedim mi?

Bize bir şans vermek istedim mi?

"Yarın akşam çalışıyorum," diye fısıldadım. "Ama sabah boşum."

"Seni kahvaltıya götürebilir miyim?"

"Evet, burada olmadığı sürece." Başka bir yerde yemeyi tercih ederim.

"Anlaştık," dedi usulca. "Sabah seni alırım... Geçen hafta kafede olanlardan sonra iyi misin?"

"Evet. Kadını tekrar gördüm." Ona Sammy'nin benimle olduğunu söyledim mi? "Sammy beni ve çocukları sinemaya götürdü. Sonrasında da sinemanın dışındaydı."

"Duydum," dedi parmaklarını sarı saçlarında gezdirerek. "Arabalarına göz kulak oluyordum ama onları bir daha görmedim. Olanlar için üzgünüm. Seninle olmasına sevindim. Çocuklar iyi miydi?"

"Evet," dedim. "Endişeliydiler. Ama onlara burada başıma gelenlerden bahsetmedik."

Elimden geldiğince onları korumaya çalışıyorum."

Başını salladı. "Yapabileceğim bir şey olursa bana haber verin. Onları izlemeye devam edeceğim. Hunter, Bud'a plakayı araştırttı ama plaka başka bir arabaya aitti."

Bu pek hayra alamet değildi. "Harika," diye mırıldandım. "Her şey yoluna girecek. Gözüm üzerinde olacak."

"Her zaman bana göz kulak olur musun?" diye sordum. Alay eder gibi konuşmak istemiştım ama o kadar içten başını salladı ki nefesim kesildi.

"Evet, Sarah. Her zaman yaparım. Sen David'le birlikteyken bunu daha iyi yapmalıydım."

Gözyaşları yaktı. Nefes almak için kendimi zorlayarak ondan uzaklaştım. "Senin sorumluluğun değildi."

". Ama bu senin hakkında hissettiklerimi değıştirmez."

Bir nefes, iki... Kollarımı kavuşturdum ve kendimi ona zorladım. "Yıllar oldu. Bunca zaman sonra..."

. Şu anda bunu gerçekten yapamazdım.

Ellerini ceplerine soktu, botları çakılları kazıyordu. "Gitmem gerekiyor. Vardiyam başlamak üzere."

"Tamam. Seni işten önce yakaladığım için üzgünüm. Sabah görüşürüz."

"Görüşürüz o zaman."

Neredeyse arka kapıya doğru koşacaktım. İçeri girdiğimde duvara yaslandım ve gözyaşlarımı tutmaya çalıştım.

David'in bana davranışından dolayı kendini suçlayamazdı. Bu adil değildi. Ne ona ne de bana karşı adil değildi. David'le evlenmeyi ben seçmişim. Onun doğru kişi olduğuna inanmış, kafamın içinde bana öyle olmadığını söyleyen sesi görmezden gelmişim. Aptal, genç ve saftım.

Artık bunların hiçbirisi değildim. "Sarah? İyi misin?"

Alice koridorun sonundan beni fark etti, kaşları birbirine çarpılmıştı.

"Ben iyiyim," dedim çok iyi taktığım maskemi takarak.

Tüm duygularımı bastırdım ve önlüğümü kaptım. Belime bağladım ve onun yanından geçerek koridora yöneldim.

"Emin misin?" diye sordu.

"Evet," dedim. "Gerçekten, ben iyiyim. ."

Alice dudaklarını bastırdı, onaylamadığı her halinden belliydi. "Pekâlâ. Bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver. Ve vardiyalar arasında öğle yemeği yemeni istiyorum, Sarah. Artık ara vermeden bu kadar uzun süre çalışmak yok."

"Tamam," diye iç geçirdim, ancak kesinlikle herhangi bir söz vermeyecektim.

"O çift bir daha ortaya çıkmadı, haberiniz olsun. Debbie, Trey ve yeni işe alınanların hepsi gözlerini dört açmaları gerektiğini biliyor."

"Teşekkür ederim," dedim. "Zahmet verdiğim için özür dilerim."

Alay etti. "Senin hatan değil. Mola vermeyi unutma."

"Denerim."

Çoğu gün çalışırken zamanın nasıl geçtiğini anlamıyordum. En az on yıldır içinde bulunduğum ritim aynıydı; tanıdık, kolay ve otomatik pilotta yapabiliyordum.

Ben de tam olarak bunu yaptım. Siparişleri aldım, masalara servis yaptım, tüm müdahimlerle çocuklar, hava durumu, tatiller hakkında sohbet ettim - Colt ve Sammy'yi düşünebilmem için küçük ve kolay konular.

Mesele şu ki, David'le evliyken bile aşkı hayal ederdim. Gerçek aşkı. Önemsenmek ve değer verilmek. O zamanlar, içten içe bunun asla gerçekleşmeyeceğini bilsem de, David'le bu işi yürütebileceğime ikna olmuşum.

Oğlanlar doğduktan sonra deniyormuş gibi yapmayı bıraktı. Bana çok çirkin olduğumu, çok iğrenç olduğumu ya da halime benzemediğimi söylerdi. O zamanlar bu beni yıkmıştı.

Şimdi sadece beni kızdırdı.

İhtiyaçlarımı karşılayabilecek yeni biriyle birlikte olma fikri heyecan vericiydi. Ama aynı zamanda yeniden güvenmek anlamına da geliyordu. Bir hayatı yeniden inşa etmek demekti. Peki neden biri benimle çıkmak istesin ki?

Sammy ve Colt lanet olası akıllarını kaybetmişlerdi.

İki yaramaz çocuğu olan bekâr bir anneydim. Sayısız ailenin hayatını mahveden bir seri katilin kardeşiyle evliydim. Evden daha fazla kanıt ortaya çıktıkça, şiddetinin ne kadar ileri gittiği anlaşıldı.

Avukatı aksini iddia etse bile David'in bunu bilmemesine imkân yoktu.

Sonra yine insanlar benim için de aynı şeyi söylediler. Aradaki fark, David'in bir kardeşi olduğunu hiç bilmiyor olmamdı.

Onunla çıkmak lisedeyken Colt'tan intikam almanın bir yoluydu. Şimdi bunu düşünmek çocukça geliyordu. Colt'la yıllar önce olanlar hakkında konuşmuş olsaydım her şey çok farklı olurdu.

Ay yaz göğünde parlıyordu, giysilerim tenime yapışıyordu.

Colton'ı öpmeyi düşünürken makyajımı düzeltmek için vizör aynamı kullandım.

Bunu gerçekleştirmek zorundaydım. Geçtiğimiz okul yılının başından beri ikimiz aylardır birbirimizin etrafında dans ediyorduk.

Onu seviyordum. Hiç kimseyi onu istediğim kadar istememiştim. Mümkün olan her şekilde mükemmeldi. Ateşli ve tatlıydı ve bana bu gece yalnız konuşmak istediğini söyledi.

O da başka biriyle çıkmamıştı, bu yüzden onun da aynı şeyi hissettiğinden emindim. Ruj sürmeli miyim?

Eğer yalnız konuşmak isterse, bunun öpüşeceğimiz anlamına geldiğinden emindim.

Sinirlerim gerilmişti. Ruj sürmemeye karar verdim ve arabadan inerek uzakta yükselen Harlow ailesinin ahırına baktım. Diğer arabalar çimlerin üzerine park etmişti, içeriden müzik ve sohbet sesleri .

"Derin nefes al," diye fısıldadım kendi kendime.

Ellerimle elbisemi düzelttim ve Colt'u aramak için ahıra doğru yöneldim. Onu fark etmek her zaman kolaydı.

"Hey Sarah!" diye seslendi kızlardan biri.

"Hey!" Onlara gülümsedim ama ahıra giden yolumda durmadım, insanların arasından geçtim.

Cameron'ı gördüm, bu genellikle Colt'un yakınlarda olduğu anlamına geliyordu. Bir saman balyasının üstüne oturmuş bira içiyordu.

"Hey," diye . "Colt nerede?"

Cam homurdandı. "Ben onun bakıcısı değilim."

Gözlerimi devirdim. "Siz her zaman birbirinize bağlısınız." "Kız kardeşin burada mı?"

"Hayır," diye tersledim kollarımı kavuşturarak. Son partide birasını onun üzerine dökmüş ve onu üzmüştü ve şimdi Cameron Harlow'un nasıl şeytanın vücut bulmuş hali olduğunu asla duyamayacaktım. "Senden nefret ediyor ve bir daha asla partiye gelmemeye yemin etti. Bunun için teşekkürler."

Dudaklarını birbirine bastırdı ve omuz silkti. "Colt dışarı çıktı sanırım. Arkayı dener misin?"

Arka taraf genellikle insanların sevişmek için gittikleri yerdı... "Teşekkürler," diye mırıldandım.

Ahırın arkasına açılan kapıdan içeri daldım. Duvarlara yaslanmış birkaç çiftin öpüştüğünü görmek hiç de şaşırtıcı değildi. Üzerimde bir çift göz hissettiğimde ensemde bir sıcaklık hissettim. Colt'u görmeyi umarak başımı kaldırdım ama bana bakan o değildi. Adını hatırlamadığım sırık gibi bir çocuktı.

Kahkahalar dikkatimi çekti. Kilometrelerce uzandığını hissettiğim tarlaya baktım.

Colt'u uzaktan gördüm.

Orada ne yapıyordu? Buluşmamızı istediği yer orası mıydı?

Eğildi ve uzun otların arasında kayboldu.

Kaşlarını çattım ve elbisemin eteklerini tutarak çimlere doğru ilerledim. Bot giydiğim için memnundum. Onları Honey'nin dolabından almıştım ama o hiç aldırmadı. Çok pahalı oldukları için üçümüz sık sık birbirimizden ödünç ayakkabı alırdık.

Colt'u gördüğüm yöne doğru ilerledim. Belki ona gizlice yaklaşıp sürpriz yapabilirdim.

Yaklaştığımda yumuşak bir inilti kaşlarını çatmama neden oldu. Yavaşladım, çimenler ayrılırken adımlarımı hafif tuttum.

Oh.

Gözlerim yaşardı. Colt birinin üstündeydi, toprakta yuvarlanırken dudakları birbirine yapışmıştı. Onu bando sınıfındaki çocuklardan biri olarak tanıdım.

Bir adım geri çekilmeden önce şok olmuş bir saniye boyunca hareketsiz durdum. Sonra bir tane daha. Sonra bir tane daha, ta ki ahıra doğru koşmaya başlayana kadar.

Gözyaşlarını geri ver.

Neden başkasını öpsün ki? Bana aşık değil miydi? Beni istediğini sanıyordum.

Tam bir aptaldım. Bana bu şekilde bakacağını düşündüğüm için kendimi çok aptal hissediyordum. Belki de hayal görüyordum.

Kalp kırıklığının üzerine, çığ, yakıcı bir ateş beni tüketti. Kıskanmıştım.

Alandan çıkarken yanaklarımdan sıcak gözyaşları süzüldü. Parti ile işim bitmişti, bu gece ile işim bitmişti.

Yatağa girip ağlamak, varlığımı sona erdirmek ve Colton Hayes'i bir daha asla görmemek istedim.

"Hey, Sarah, iyi misin?"

Başımı kaldırdım ve az önceki çocuğu tekrar gördüm. Gür saçları ve koyu renk gözleri vardı ve yeterince sevimliydi.

Belki Colt'u kışkandıracak kadar şirin. Ya da en azından ona ihtiyacım olmadığını gösterecek kadar.

"Ben iyiyim," dedim gözyaşlarımı silerek. "Özür dilerim, adını hatırlamaya çalışıyorum."

"David," dedi gülümseyerek. "David Connor."

OceanofPDF.com

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Colt

Bütün gece gözümü bile kırpmadım. Sarah'yı göreceğim için çok gergindim.

Bunca yıldan sonra, nihayet onunla bir randevuya çıkabilecektim.

Sadece kahvaltıydı ama hayatım boyunca bunu beklemiştim.

Alarmım çaldı ve beni korkuttu. Kurduğumu bile unutmuştum. Sıçrayarak kalktım, hazırlanmak için acele ederken sinirlerim sarsılıyordu. Sıcak bir duş aldım, saçlarımı kuruttum, yüzümü yıkadım ve giyindim. Koyu renk bir kot pantolon, siyah botlar ve lacivert bir kazak seçtim. En azından iyi görüldüğünü hissediyordum.

Ya Sarah maviyi sevmiyorsa?

Bu düşünebileceğim en aptalca şeydi.

Yükselen güneş gökyüzünü pembeye boyamış, evi ışıkla doldurmuştu. Telefonumu elime aldım ve yatağın kenarına oturup mesajlarımı kontrol ederken yüzümü ovuşturdum.

Müteahhitten gelen birkaç e-postaya bakmam gerekiyordu çünkü Cam ve benim gelecek hafta bir toplantı ayarlamamız gerekiyordu. Ayrıca yeniden lansmanımız için yeni elma şarabı tatları üzerinde çalışmaya devam etmem gerekiyordu - belki de içmesi kolay, yumuşak ve yazlık bir şey.

Düşünülmesi gereken milyonlarca ayrıntı vardı ama hepsinden önce Sarah vardı.

Günaydın. Hala kahvaltıya hazır mısınız?

Onu tam olarak nereye götüreceğimi biliyordum. Austin'in güneyinde arabayla çok uzak olmayan bir lokanta vardı ve eğer vakti varsa, onu oraya götürmek istiyordum.

onu oraya götürürdüm. Olmazsa, yemeklerini o kadar sevmesem de onu daha yakın bir yere götürürdüm.

kişi: Evet! Çocukları okula bırakmak üzereyim.
Yakında görüşecek miyiz?

Gülümsedim.

Ben: Evet. Yirmi dakika içinde sana doğru geleceğim.

Yirmi dakika aniden asırlar gibi geldi. Cüzdanımı ve anahtarlarımı aldım ve arabama yöneldim, motoru ısıttım ve kaloriferi patlattım. Daha fazla dayanamayana kadar hareketsiz oturdum, sonra gitmeye ve yavaşça sürmeye karar verdim.

Kahretsin, bu gerçekten oluyordu.

Birkaç dakika sonra evin önüne geldim ve Emma'nın arabasının arkasına park ettim. Sarah'yı burada yenerdim.

İçimi çektim ve gözümü ondan ayırmadan dikiz aynasına baktım.

Bir gözüm de David'e.

Kefaletle dışarıda olduğunu bilmek beni rahatlattı. Bir şey olması ya da kasabaya geri dönmesi fikri beni korkutuyordu, özellikle de Sarah ve çocuklar için.

Her şey normal görünüyordu. Avuçlarımı uyluklarıma sürterek derin bir nefes aldım. Endişeliydim, heyecanlıydim, endişeliydim - yukarıdakilerin hepsi.

Dikiz aynasından Sarah'nın arabasını gördüm. Garaj yoluna dönerken yavaşlamıştı. Çabucak dışarı çıktım ve kapısına yaklaştım.

Onun için açtım ve güneşten daha parlak bir gülümseme yaydı.

"Hey," dedi.

Kalbim duracaktı. Ciğerlerimdeki oksijenin her zerresini çalmıştı.

Sarah, tayt ve diz üstü çizmelerin üzerine giydiği lacivert elbisesiyle göz kamaştırıyordu. Boynunda bir eşarp vardı, kumral dalgalarını topuz yapmıştı. Kulaklarında gümüş çiçek küpeleri, göz kapaklarında da simler parlıyordu. Yanakları soğuktan pembeleşmişti.

Yavaş ama emin adımlarla gözlerine ışık geri dönüyordu. Geçen yıl olan onca korkunç şeyin arasında, onun kendine geldiğini görmek, iyi olmaktan daha fazlasını yapacağına inanmamı sağladı.

"Emma beni ele geçirdi," diye güldü. "Ve biz eşleşiyoruz."

"Uyuşuyoruz," diye nefes aldım. "Sen harikasın."

"Teşekkürler," dedi. "Her zaman iyi görünüyorsun."

Yumuşak bir mırıltı çıkardım. "Sabah uyandığımda beni görmediniz."

"Henüz değil. Eminim sen de aynı derecede iyi görünüyorsundur." Gözleri irileşirken sııttım.

"Yani, ben sadece-"

"Benimle flört edebilirsin, biliyorsun," diye takıldım. "Hazır mısın ya da bir şey alman gerekiyor mu? Kamyonum sıcak ve hazır."

"Hayır, ben hazırım." Eğildi ve arka koltuktan çantasını kaptı. Elbisesi hafifçe yukarı kalktı ve ben yanaklarım yanarken başka tarafa baktım.

Emma'nın pencereden bizi incelediğini fark ettiğimde homurdandım. *'Sizi izliyorum'* diye mırıldandı ve perdenin arkasında kaybolmadan önce beni işaret etti.

Gülebilirdim ama Emma'nın ciddi olduğunu biliyordum.

Sarah arabanın kapısını kapattı. Beni kamyonetime kadar takip etti ve ben de onun için yolcu kapısını açtım.

"Kamyonunuz çok büyük," dedi. "Yardıma ihtiyacın var mı?" diye sordum.

Bana öyle bir baktı ki gülmekten yutkundum. "Büyük bir kamyona nasıl binileceğini biliyorum. Ben bir hanımefendiyim."

"Ben bir beyefendiyim," dedim.

Belinden tuttum ve onu kaldırdım.

Onu ön koltuğa yerleştirirken ciyakladı. "Aman Tanrım, Colt," diye tısladı. "Bunu yaptığına inanamıyorum."

Tokayı açmak için ona doğru uzandım ama çenemi tuttu. "Hiç sanmıyorum efendim. Kamyona binin."

Yüce Tanrım. "Evet, hanımefendi," dedim.

Kapısını kapattım ve kanımın çoktan pompalanmasına aldırmadan diğer tarafa doğru yürüdüm. Kamyoneti çalıştırdım ve kaloriferi kısıtım, ona dokunduktan sonra tüm vücudum yanıyordu.

"Nereye gidiyoruz?"

"Duruma göre değişir," dedim. "Saat evde olman gerekiyor?"

"Öğlen."

"Mükemmel."

Geri çekilip yolda ilerlemeye başladığımda bakışlarının üzerimde yoğunlaştığını hissettim. "Bu bir randevu mu?"

"Öyle olmasını isterim. Ama sanırım önce konuşmamız gerekiyor," dedim. Ona bir göz attım. "Önce benim gitmemi ister misin?"

"Evet," dedi.

"Tamam. Yıllar önce seni incittiğim için özür dilerim."

"Öpücük," dedi.

"Evet. Ben..." Derin bir nefes alıp kendimi dengeledim. Kendime ona karşı tamamen dürüst olacağımı söylemişim. "Onu öpene kadar biseksüel olduğumu fark etmemiştim. Biraz sarhoştum. Seni bekliyordum ve sana aşık olduğumu biliyordum. Sen mükemmeldin. Mükemmelsin."

"Mükemmel olmaktan çok uzağım."

"Pekâlâ, benim için mükemmeldi. Ama ikimiz tarlaya doğru yürüdük ve bilmiyorum. Öpüştük. Ve ben de erkeklerden hoşlandığımı fark ettim. Sonra babam öğrendi."

"Ne? Kimden? Kimden?"

"Hâlâ bilmiyorum," dedim. "En uzun süre sen olduğunu düşündüm. Ve bunun için kendime işkence ettim. Bunu sana bir şey yüklemek için söylemiyorum bu arada. Bir süre Cam'in evinde yaşadım. Ve daha ne olduğunu anlamadan David Connor'la evleniyordun. Ve ben buna dayanamadım. Sana hâlâ aşıktım."

Bir an sessiz kaldı ve sonra mırıldandı. "Bunu sana düğün günümde söylediğimi biliyorum ama sana karşı açık olmak istiyorum. Bir erkekle öpüşmene hiç üzülmедim. Hiç kimseye söylemedim. Tek bir kişiye bile. Ben olmadığım için üzüldüm. Çünkü gerçekten aramızda özel bir şeyler olduğunu düşünmüştüm. Ve geriye dönüp baktığımda, aptalcaydı. Aşırı tepki verdim. Kalbi kırık, gözleri parlayan bir kızdım. Ve senden intikam almak için David'le çıkmaya başladım."

Direksiyonu sıkıca kavradım. "Benim yüzümden mi ona gittin?"

Başını iki yana salladı. "Bunu kendi üzerine alma. Tamam mı? Tamam. Aptaldım, gençtim ve kalbim kırılmıştı. David'le birlikte olmanın benim için savaşmanı sağlayacağını düşünmüştüm. Ama yapmadın. Senden bunu asla beklememeliydim. Bu benim hatamdı."

Bardağı yuttum, boğazım daraldı. "Çok özür dilerim."

"Ben de üzgünüm," diye fısıldadı. "Ve yıllar geçtikçe seni görmezden gelmek daha kolay oldu. Kafamda senin adının üzerinde zihinsel bir *yasak* işareti vardı. Ve David'le... Gerçekten kendimde değildim. İyileşmeye çalışıyorum."

"Bu yüzden denemek için bekledim," dedim. "Saldırmaya hazırmışım gibi hissetmeni istemedim. Bilemiyorum. Yani, bir bakıma bekliyordum."

"Benim çocuklarım var," dedi. "Onun çocukları. Hâlâ acı çekiyorlar. En çok Davy mücadele ediyor ve ben her zaman onun güvende ve sevildiğini hissetmesi için mücadele ediyorum. Jake'in her şeye çok parlak bir bakış açısı var ama o da çok şeyi içselleştirmiş. David'in verdiği zararı telafi etmek yıllar alacak. Bunu *ben* yaptım."

"İkisi de iyi olacak. Sen ve aileleri tarafından seviliyorlar." "Ama onlar çok fazla Colt. Ve onlar benim hayatımın bir parçası. Tüm dünyamın. onlar ve iş etrafında dönüyor. Mali durumumu yavaş yavaş düzeltiyorum ama zorlanıyoruz. Ödenmeyen bir sürü fatura vardı, bu yüzden onları ödemek için çok çalışıyorum. Bazı günler hala kendimi kabuk gibi hissediyorum. Diğer günler, tekrar doluyum. Sadece bunu isteyip istemediğini bilmiyorum. Ben lisede aşık olduğun kız değilim. *Kendin* olduğun halde neden benimle ilgilendiğini anlayamıyorum."

"Çünkü sen güneşi parlatıyor, yıldızları düşürüyor ve dünyayı döndürüyorsun. Citrus Cove'da ortaya çıktığın günden beri. Yıllarca kendime "Ya *olsaydı*?" diye sordum. Ya o adamı öpmeseydim? Ya seni David'le evlenmemeye ikna etseydim?"

"Sadece *konuşmuş* olsaydık hayat farklı olur muydu diye sordum kendime." İç çekti. "Ya söylememiz gerekenleri söyleseydik?"

Başımı salladım. Ben de kendime bunu sormuştum. Ama bazen bir ilişkinin ya da arkadaşlığın en zor kısmı buydu. Konuşmak savunmasız olmak demekti.

Zaten acı çekerken savunmasız olmak zordu.

Sarah'ın kararı ne olursa olsun, artık her şeyi masaya yatırmam gerektiğini biliyordum.

"Bir ilişkiye hazır olman için beklemem gerekiyorsa, beklerim. Eğer beni hayatında bir arkadaştan fazlası olarak istemiyorsan, o zaman sahip olduğun en iyi arkadaş olurum. Eğer Sammy ile birlikte olmak istiyorsan, çünkü o seni mutlu ediyor, o zaman kenara çekilirim. Ama senden asla uzaklaşmadım. Gitmene asla izin vermeyeceğim."

Otoyola çıktığımda sessizdi. İzciileri utandıracak şekilde midemin çeşitli şekillerde düğümlendiğini hissetsem bile konuşması için onu zorlamadım. Zar zor nefes alabiliyor olsam bile.

"Sammy'den hoşlanıyorum," diye itiraf etti sonunda. "Ama ben de senden hoşlanıyorum. Bununla ne yapacağımı bilmiyorum. Aramızda çok fazla geçmiş var."

"Var," diye fısıldadım. "Ben... Şu anda her şey için bir çözümüm var mı bilmiyorum, ama ikimizi de görürsen, sakıncası olmaz."

"İkiniz de mi? Kıskanmaz mısın?"

Evet, ama farklı nedenlerden dolayı. Çünkü ben de Sammy'ye ilgi duyuyordum, her ne kadar bu beni pek çok konuda kararsız bıraksa da.

"Sadece aldırmayacağımı söylüyorum," dedim. "En azından şimdilik." "Tamam," dedi.

Sonunda gerginlik gitmişti. Ona bir bakış attım ve o da bana doğru uzanıp elini kalçama koyarak beni şaşırttı. Elini tuttum ve dudaklarıma götürerek parmak eklemlerini öptüm.

"Lokantaya varmak üzereyiz," dedim.

"Güzel. Artık her türlü şey hakkında konuşabiliriz."

Sırıttım ve elini tekrar öptüm. Kokusu burnumda kaldı ve onu bırakmadan önce içime çektim. "Ne gibi?"

"En sevdiğin renk gibi." "Gözlerinin rengi."

"Aman Tanrım," diye güldü. "*Dur.*"

"Yüzün kızardığında yanaklarının aldığı renk."

Kadın homurdandı. "Sen aklını kaçırmışsın."

"Bu beklenen bir şey. Senin için çıldırıyorum."

Başını salladı ama gülümsemeyi kesmedi. Lokantanın otoparkına girdim ve dolu olduğunu görünce çok şaşırmadım. Arabayı park edip indim ve aceleyle yolcu kapısına yöneldim. Ona kapıyı açtığımda Sarah bana başını salladı.

"," dedim ve ona elimi uzattım.

"Çok aptalsın," diye mırıldandı ama elini benimkinin içine kaydırды.

Onu kendime doğru çektim, belinden yakaladım ve kamyonundan dışarı çıkardım. Onu yere bıraktığımda vücudu benimkine karşı sıcaktı, ikimiz ayak parmağımıza kadar uzanıyorduk.

"," diye fısıldadım. "Bunu söyleyip duruyorsun."

"Öleceğim güne kadar bunu söylemeye devam edeceğim," dedim.

Rüzgâr şiddetlendiğinde titredi ve ben de kollarımı ona doladım. O da bu jestle karşılık vererek kollarını belime doladı ve başını göğsüme yasladı.

"Seninle ne yapacağım ben?" diye mırıldandı.

"Kahvaltı et ve bana tüm sırlarını anlat."

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Sarah

COLT'LA KAHVALTI BİR RÜYAYDI. Yıllar boyunca özlediğimiz her şey hakkında konuştuk ve bu en iyi arkadaşımın hasret gidermek gibiydi. Aramızdaki uçurum kapanıyordu ve bu iyi hissettiriyordu.

Gerçekten çok iyi hissettirdi.

Ayrıca zamanın nasıl geçtiğini anlamadık, bu da neredeyse işe geç kalacağım anlamına geliyordu.

Keşke daha fazla dikkat etseydim çünkü onunla geçirdiğim birkaç saat vibratörümle duş almak istememe neden oldu ama bunun beklemesi gerekecekti.

Citrus Cove Cafe'nin arka kapısından içeri girdim ve hemen Alice tarafından karşılandım. Önlüğüme uzandığımda kaşlarını kaldırdı.

"Nasıl gidiyor?" diye sordu rahatça. "Makyaj yapıyorsun. Ve vanilya gibi kokuyorsun."

Olta ve yemin neye benzediğini biliyordum ve bu soru da şüpheli bir şekilde benziyordu. "İyi gidiyor..."

"Colton'ı dün sabah seninle konuşurken gördüm. Sakın bana seni taciz ettiğini söyleme. Kız kardeşine söylerim. Emma'aramızda kalsın, bir daha güneş yüzü görmeyeceğinden eminim."

Güldüm ve başımı salladım. "Hayatım boyunca neredeydin bilmiyorum ama seni gerçekten takdir ediyorum. Hayır, beni taciz etmiyordu. Bu sabah kahvaltıya gittik."

Alice kaşlarını oynattı. "Nasıl gitti peki?"

Yanaklarım alev alev yandı. "İyi idi."

"Hmm, çok konuşkansı. Bu gelişmeyi senin üzerinden yaşıyorum. Bugün izin almaya ne dersin?"

"Ne? Yapamam," dedim doğrulurken. "Bunu biliyorsun. Paraya ihtiyacım var."

"Yine de sana ödeme yapacağım," dedi.

"Alice, hayır," diye iç geçirdim. "Ayrıca bugün Cuma. Beni neden eve gönderiyorsun?" "Çok fazla teminatım var ve bir gün bile ara vermiyorsunuz. Aslında, sanırım

Benden daha fazla çalışan tanıdığım tek kişi sensin ve buranın sahibi benim. Bu da benim yirmi dört yedi çalıştığım anlamına geliyor. Sanırım sen yirmi beş sekiz çalışıyorsun."

Kaşlarımı çattım. En son ne zaman kendiliğinden bir gün geçirdiğimi hatırlayamıyordum. Ama Colt'la kahvaltıdan sonra... biraz kişisel bakım kulağa hoş geliyordu. "Bilmiyorum..."

"Ciddiyim. Çocuklar okulda, değil mi? En son ne zaman kendine zaman ayırdın?"

Çok cazipti. Alt dudağımı çiğnedim. "Yine de bana ödeme yapacak mısın?" Gözlerini devirdi. "Evet. Tabii ki."

İpuçlarını kaçırdım. Ama... Sammy'ye o tarifleri de hiç vermemiştim. Bugün yemek yapma fikri bana da cazip geldi.

Aslında, her ikisi hakkında ne yapacağıma karar vermek için bir gün iyi bir fikir gibi geldi.

"Alice, emin misin?" diye sordum.

"Öyleyim," dedi. "Son zamanlarda dinlenmen konusunda sana çok yüklendiğimi biliyorum, ama arada sırada kendine zaman ayırmaman fikrine katlanamıyorum. Tükenmişlik çok kötü bir şey."

"On yıldır tükenmişlikle yaşıyorum," dedim. "Ama madem ısrar ediyorsun. Yarın burada olacağım."

"Evet. Ve belki yarın bana randevuyu anlattırın." "O bir randevu değildi," dedim burnumu kırıştırarak.

Bir randevuydu. Bunu doğrulamaktan daha iyisini biliyordum. Bütün kasaba kıcımıza yapıştırdı.

"Bunu Colt'a anlatmayı dene," diye kıs kıs güldü. "Git. Günün tadını çıkar. Yarın görüşürüz."

İsteksizce dışarı çıktım. Rüzgâr saçlarımı savurdu ve soğuk bir nefes aldım. Şimdi ne olacak?

Honey'i geçen hafta görmem gerekiyordu ama hiç uğramamıştım.

Havayı temizleme günüydü, değil mi? Bunu Colt'la yapmıştım ve belki de sonunda Honey'yle yapmanın zamanı gelmişti. Aramızdaki gerginliğin

çok uzun süre devam ederiz.

Belki onu ziyaret eder, sonra ihtiyaçlarımı karşılayabileceğim ve bir şeyler pişirebileceğim bir eve gider ve belki de Sammy'ye bıraktırdım...

Bu iyi bir plandı.

Honey'nin kapısını çaldım ve bekledim. Verandanın iyice süpürülmesi gerekiyordu. Başımı eğip ön bahçedeki meşe ağacına bir göz attım. Artık hiçbir dal evin üzerine düşme tehdidinde bulunmuyordu, bahardan önce hâlâ donabileceğimizi düşünürsek bu iyi bir şeydi.

Honey kapıyı açtı ve kaşlarını kaldırarak çerçeveye yaslandı. Üzerinde bir tişört ve koyu renk kot pantolon üzerine Emma'nın Noel için aldığı kalın pembe örgü hırka vardı. Gümüş rengi saçları yana doğru örülmüştü, okuma gözlükleri burnunun üzerinde duruyordu. Kaşlarını kaldırdı. "Hâlâ hayatta olduğumu bildiğini görmek güzel."

Kollarımı kavuşturdum. Bu konuşmayı yapmaktan korkuyordum ama artık işleri yoluna koymanın zamanı gelmişti. Göğsümün üzerine kaldırılmayı bekleyen bir ağırlık çökmüştü. "Konuşmamız gerek."

Bana bir aşağı bir yukarı baktı. "Ne oldu?"

Omuzlarım gerildi. "Hiçbir şey. Alice bana bir gün izin verdi, paramı ödedi. Ben de aramızdaki gerginliği çözmeye çalışmak için buradayım."

Birkaç aydır böyleydi - hala konuşuyorduk ve ara sıra birbirimizin yanındaydık, ama aramızda nasıl yıkılacağından emin olmadığım bir duvar vardı. Yıllar boyunca söylediğim yalanların onu incittiğini biliyordum, ama David'le aramı iyi tutmak için gerekeni yaptığımı da biliyordum. Elimde olsa geri döner ve pek çok şeyi değiştirirdim ama Jake ve Davy'yi korumak bunlardan biri değildi.

"Pekâlâ. İçeri gel," dedi ve kenara çekildi.

Bunca zaman sonra bile bu ev benim için hâlâ evdi. En son geldiğimden beri yeniden dekore etmişti. Oturma odasında yeni yastık kılıfları vardı ve renk paleti farklıydı. Sonbahar kahverengileri, turuncular, yanık sarılar; hepsi sıcak ve davetkârdı. Kahve kokusu, fırındaki güveçlerden biri olduğunu bildiğim şeyle birlikte sıcak bir kucaklamaydı. "Güveç mi?" diye sordum.

"Elbette öyle. Hazır buradayken biraz ."

Eğer bana yemek teklif ediyorsa bu iyiye işaretti. İkimiz mutfağa doğru ilerledik. Oturma odasında olduğu gibi burada da dekorasyonu değiştirmişti. Parlak sarılar ve kareli desenler yerine, çeşitli serulean mavileri ve zümrüt yeşilleri seçmişti.

Dolabı açtım ve gençliğimden beri kullandığım kupayı aldım. Krem rengindeydi ve çimenlerin üzerine kelekler çizilmişti. Bir rahatlık dalgası sinirlerimi yatıştırdı. *Bunu yapabilirdim. Onunla bu konuşmayı yapabilirim. Dürüst olursam dünyanın sonu gelmez.*

Honey için bir kupa daha aldım, her birine kahve doldurdum ve masaya götürdüm. Güvecin üzerinde hâlâ yirmi dakika vardı. Onun karşısındaki sandalyeye yerleştim, kalbim daha hızlı çarpıyordu. Avuçlarım terlemeye başladı, midem simit gibi büküldü.

Yüzleşmekten nefret ederdim, özellikle de sevdiğim biri söz konusu olduğunda. Honey tam adımı kullanarak, "Tamam, Sarah Kate Bently," dedi. Ben hâlâ

Connor yerine Bently'yi duymaya alışmaya çalışıyordu ama bunu ferahlatıcı bulmuştu. "Ne konuşmak istiyorsun?"

"Nereden başlamalıyız?" diye sordum. "Neden bana kızgınsın?"

Honey'nin gözleri bana dikilmişti. Kendimi yeniden çocuk gibi hissettim. "Sana kızgın olduğumdan değil..."

"Oh, saçmalamayı kes," diye tersledim. Gözleri büyüdü.

"Ciddiyim," dedim başımı sallayarak. "Tatlım, dokuz aydır neredeyse hiç konuşmadık. Thomas Connor öldürüldüğünden ve Haley neredeyse yaralanmak üzere olduğundan beri. Çocukları kontrol ettin, Hal ve Cam'in yanında oldun ama mecbur kaldığın tatiller dışında gözlerimin içine neredeyse hiç bakmadın. Bana yumurta kabuklarının üzerinde yürümemeyi öğrettin ama biz burada onların üzerinde dans ediyoruz."

Sabit bir nefes aldım ve üzerimden bir yük kalktığını hissettim. Brenda'nın bana yardım ettiği şeyleri hatırladım, söylemem gerekenleri tuttum ve elimden geldiğince sakın bir şekilde yaptım.

"Terapiye gidiyorum. Para kazanmak, aileme destek olmak ve başkalarına yük olmamak için elimden geleni yapıyorum." Şimdi gözyaşlarımı tutamıyordum. "Daha ne yapabilirim? Benden başka ne istiyorsun? Ben bir süper kahraman değilim. Mükemmel değilim. Ama deniyorum işte."

Honey başını salladı, gözleri sulanmıştı. Okuma gözlüklerini çıkardı ve masanın üzerine koydu. "David'in kötü olduğunu biliyordum. Biliyordum. Ve sana o orospu çocuğuyla evlenmemeni söylemeliydim. Yıllar boyunca

seni inciten bir adamla evli olduğun için acı çekmeni izledim. Sana vurmamış olabilir ama seni incittiğini biliyorum. Bana yapmadığını söyleyen bile."

"O yaptı," diye fısıldadım, gözyaşlarımla yanaklarımdan aşağı süzülüyordu. "Ve David olup olmadığını bile bilmiyorum. Thomas da olabilir. Tamamen aynı görünüyorlar. Bunun ne kadar korkunç olduğunu biliyor musun? Bir canavarla evli olduğumu bilmek? Ve şimdi, onun gitmesine izin verildiğini bilmek? Hâlâ buralarda olduğunu bilmek?"

Burnunu çekti ve pencereden dışarı baktı. "Çok kızgındım. İlk başta kendime kızdım. Hiçbir şey yapmadığım için kızgındım. Daha fazla müdahale edebilirdim. Haley'i arayabilirdim. Ama ben sadece... Bilmiyorum. Haddimi aşmak istemedim. Ama yapmalıydım. Ve sonra her şey olduğunda, sanırım tüm öfke sana kaydı."

"Sana yalan söylediğimi biliyorum," diye fısıldadım.

Bal sertçe yutkundu. ". Birçok kez."

"Biliyorum," dedim. "Çocukları, kendimi ve bir bakıma seni koruyordum. Doğru olmadığını biliyorum ama pişman değilim. Elimdekilerle elimden gelenin en iyisini yaptım." "Keşke size daha fazla yardımcı olabilseydim. Keşke bilseydim

İşlerin ne kadar kötü olduğunu. Seni o durumdan kurtarabilirdim."

Gülmekten kendimi alamadım. "Tatlım, gerçekten beni onu terk etmeye ikna edebileceğini düşünüyor musun?" Bütün bunların hâlâ canımı yakan kısmı buydu. "Ondan uzaklaşmam için gerçeğin ortaya çıkması gerekti. Onun içinde kapana kısılmıştım ve hiçbir çıkış yolu göremiyordum. Bana dünyayı teklif etseydin, yine de seni reddederdim. Bu senin suçun değil."

"Senin de değil, tatlım."

"Bazıları değil," diye iç geçirdim. "Thomas'tan haberim yoktu. Orada neler olduğunu bilmiyordum. David'in bazen farklı davrandığını biliyordum. Ve şimdi düşünüyorum da belki de o zamanlar Thomas'la konuşuyordum. Asla bilemeyeceğim, ama bu korkunç. Bir seri katilin evime girmesine izin verdiğimi bilmek korkunç. Çocuklarımla etrafında."

"Çocuğumun etrafında bir katil olduğunu bilmek benim için dehşet verici," dedi. Gözyaşlarını sildi. "Tüm o zavallı kadınlar. Haberleri tekrar tekrar okudum ve seni ve Haley'i kaybedebilirdim... Yapamam bile-"

"Bizi kaybetmedin," dedim kararlılıkla. "Bu düşünce döngüsüne kapılmanın ne kadar kolay olduğunu biliyorum, çünkü ben de içindeydim. Ama biz hayatta kaldık. O hayatta kaldı. Bana bu yüzden mi kırgınsın?"

Honey başını salladı, daha fazla gözyaşı döktü. "Korkmuştum, Sarah. Bu adil değildi ama tüm korku ve öfke sizin üzerinize çöktü. Son birkaç ay,

Çok kızgındım. Bizden her şeyimizi almış gibi hissettim ve sonra seni hayal kırıklığına uğrattı."

"Ama o yapmadı," dedim. "Ve sen de beni hayal kırıklığına uğratmadın. Seni dinlemedim çünkü seni duyamadım. David'in kötü olduğunu anladığımda artık çok geçti. Tüm mali kaynaklarımızı ele geçirmişti. Kendi başıma nasıl ayakta duracağımı bilmiyordum. Yıllar boyunca beni yıprattı, kendime ve başkalarına bakışımı çarpıttı. Onunla birlikte olduğum için şanslı olduğumu düşündüm. Çalışmama izin verdiği için bile cömert olduğunu düşündüm." Alay ettim. Utanç, suçluluk ve öfke birbirine karışarak acı verici bir tonik haline geldi. "Bunun için kendimden nefret ediyorum. Kendimden çok nefret ediyorum. İyileşmeye ve kendimi affetmeye çalışıyorum ama bu çok zor. Doğru yaptığım tek şey çalışmak ve çocukları korumaktı. Çok zayıftım."

"Sen *zayıf* değildin," dedi. "Sen asla zayıf olmadın, Sarah. Asla."

"Öyleymişim gibi hissediyorum." Bir hıçkırık serbest kalırken gözyaşları daha hızlı akmaya başladı. Kahve fincanımı tutarak ve kendimi toparlamaya çalışarak başka tarafa baktım. Etrafımdaki herkesi hayal kırıklığına uğratmışım ve bunun acısı hâlâ omuzlarımdaydı. Brenda'nın bana öğrettiği gibi duygularımı kabul ederek bir an için gözlerimi kapattım. Bir gün kendimi affedecektim. "Herkesi hayal kırıklığına uğrattım. Sen de dahil."

Derin bir nefes aldı ve ellerimi sıktı. "Beni hayal kırıklığına uğratmadın, Sarah. Son birkaç aydır yanında olamadığım için özür dilerim. Nasıl hissettiğim hakkında seninle konuşmadığım için özür dilerim. Bunca yıldan sonra bile hala hatalar yapıyorum."

"Ben de," diye fısıldadım, ona tutunarak. "Yeni bir başlangıç istiyorum. Mutlu olmak istiyorum. Çocukların mutlu olmasını istiyorum. Çok şey atlattılar, tatlım. Onlar için endişeleniyorum."

"İyi olacaklar," dedi. "Çocuklar dirençlidir. Güçlü bir anneleri var. Onlara göz kulak olan koca bir aileleri var."

Başımı salladım, rahat nefes aldığımı hissettim. Üzerimdeki ağırlık kaybolmaya başlamıştı. "Öyle."

Orada birkaç uzun saniye oturduk ve söylediğimiz her şeyi içimize sindirdik. Burnumu çektim ve gözlerimi silerek bir inilti çıkardım. "Yemin ederim bu yıl daha önce hiç olmadığı kadar çok ağladım."

"Gözyaşları iyileştirir," dedi başını sallayarak. "David'in gitmesine izin verildiğini söylediğini mi duydum, yoksa hayal mi gördüm?"

"David dışarıda. Onu gizlemekten suçlu bulmadılar. Jüriyi onun da benim kadar masum olduğuna ikna eden iyi bir avukatı var."

"Orospu çocuğu."

"Herkes onu arıyor. Buraya geri geleceğini sanmıyorum. Yasaklama emri . Ama her ihtimale karşı dikkatli olun." "Üzerinde adı yazan bir tüfeğim var."

"*Tatlım*," diye mırıldandım, gülmemeye çalışarak.

Bir küfür mırıldandı ve ben de kaşlarımı kaldırarak ona baktım. David Connor'dan benden, Haley'den ve hatta Cam'den daha fazla nefret edebilecek tek kişi oydu.

Ayağa kalktı ve masanın etrafından dolaşarak kollarını bana doladı. Annem öldükten sonra beni ve Haley'i o büyütmüştü. Kendimi bildim bileli yanımızdaydı, bir çocuğu kaybetmenin acısını yaşarken bile. O sadece büyükannemiz değildi, aynı zamanda annemiz olarak da devreye girmişti. O zamanlar bizim için ne kadar çok şey yaptığını anlamıyordum. Bir yetişkin olarak, kesinlikle biliyordum.

Son birkaç aydır Bal'ımı ne kadar özlediğimi fark etmemiştim.

Güveç için zamanlayıcı çaldı ve başımın üstünü öptü. "Sanırım biraz yemek yemeliyiz ve sen de bana başka neler olduğunu anlatabilirsin."

"Ne demek istiyorsun?" diye sordum.

"Sarah Bently. Gerçekten bunca zaman sonra gözlerine ışık tutan biri olduğunu fark edemeyeceğimi mi sanıyorsun?"

Yanaklarım kızardı. "Şimdilik bir sır."

Honey homurdandı ve gözyaşlarını sildi. "Güzel. Çok iyi bir tane olsa iyi olur."

"Öyle." Colt ve Sammy'yi düşünerek gülümsedim. "Gerçekten de öyle."

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

Colt

Ön kapıdan bir tıkırtı geldi ve elimi sikimden çekerek küfrettim. O kadar ve o kadar yaklaşmışım ki kapıyı çalan her kimse onunla dövüşmeye hazırdım.

Eğer Cam olsaydı, öylece içeri girerdi. Demek ki başka biriydi.

Bu da umursamadığım anlamına geliyordu.

Sarah'yı düşündükçe homurdanarak kendimi tekrar okşamaya başladım.

Tak, tak, tak. " çocuğu,"

diye homurdandım. Çok

yaklaşmışım.

Yataktan kalkıp kot pantolonumu giyerken inledim ve küfrettim, sikimi kemerime soktum. Gömleksizdim ama koridordan ön kapıya doğru yürüyüp kapıyı çekerek açarken umurumda değildi.

Sammy'nin eli kapının pervazına dayandı. Bana baktı, beni içine çekerken gözleri genişledi.

Bu ifadeyi görmek kesinlikle ereksiyonuma yardımcı olmadı. Boğazımı temizledim. "Beklediğim kişi değil."

"Kimi bekliyordun?" diye sordu. "Seni değil."

Sammy içini çekti ve ensesini ovuşturdu. "Konuşmamız gerek."

Görünüşe göre o gün bunun için uygun bir gündü. Sarah'yla kahvaltı ettikten sonra eve geldim ve aptal gibi sırtarak tavana baktım. Gitmişti.

Mükemmel. Yıllar sonra ilk kez geçmişin acısını üzerimden atabileceğimi hissettim.

Şimdi yeni bir sorun vardı. Kenara çekildiğimde midem yavaşça bir takla attı.

"ama. Soğuk havanın içeri girmesine izin veriyorsun," diye mırıldandım.

O içeri girdi, ben de kapıyı kapattım. Bar taburesinin arkasından bir kazak kaptım ve başıma geçirdim. Bakışları üzerimde sabitlenmiş, kanımı ısıtıyordu.

"Kahretsin," dedim

ona. "Sarah'yı

istiyorum."

Bir nefes verdim ve kollarımı kavuşturdum.

"Ona seninle ilgilenip ilgilenmediğini sordum, o da evet dedi."

"Ben de ona aynısını sordum," dedim. "Ve eğer onu mutlu ediyorsan seninle çıkması gerektiğini söyledim."

Kaşlarını kaldırdı. "Gerçekten mi?"

"Evet," dedim. "Ve benimle çıkmak için

de..." "Anlıyorum."

Birbirimizi inceliyorduk, Sarah üzerinde bir çeşit sessiz penis ölçme yarışması yapıyorduk.

"Onu istiyorum Colt ve geri adım atmayacağım. Bu yüzden sen de benim için iyi olmak zorundasın."

"Yoksa ne olur?" Isırarak söyledim.

Ona bu durumdan rahatsız olmadığımı söyleyebilirdim ama bakışlarındaki sıcaklık beni öfkeliyordu. Uzun bir adımla aramızdaki mesafeyi kapattı. Yerimde durdum ve ona baktım. Bir kez daha gerginliğin, sıcaklığın ve arzunun omurgamdan yukarı doğru süzüldüğünü hissettim.

-*Sammy* olduğu için yasak ve uygunsuz.

Yanakları kızardı. Mutfağında geçen günün aksine, şimdi benim için kızardığını biliyordum. İçimde merak ve özlemle çarpılmış sinirler dolaşıyordu.

"Onunla çıkacağım," dedim. "Ne diyeceğin umurumda değil." "Peki ya memnun olduğumu söylesem? Benim için sorun değil desem?"

Ellerimi kalçalarımın koydum. "Ya ben de ona benzer bir şey söyleseydim?"

Tüm bu gerginlik kaynayan sıcak bir ihtiyaca dönüştü. Bakışlarımı süzerken omuzları hafifçe gevşedi.

"Austin'de çok eşli bir arkadaşım var," dedi. "Üç kişiyle sağlıklı ilişkileri var. Onlardan biriyle evli ve

ilişkilerini açtılar ve şimdi iki ortakları daha var. Sınırları iyi. Mutlular. Yıllardır mutlular. Birbirlerini seviyorlar."

"Ve?"

"Neden biz de bir şey yapamıyoruz?"

Bunu düşünmüştüm, değil mi? Kısa bir süre sonra bunun çok çılgınca olduğuna karar vermiştim.

Neden ?

Sarah'nın bu konuda ne düşüneceğinden emin değildim. Ama ona Sammy'yle de görüşmesinde bir sakınca görmediğimi söylediğimi ve onun tepkisini düşününce... belki de görürdü.

Buna karşı değildim...

Diğer herkes öyle olurdu.

"Citrus Cove'daki herkes bizi yargılar," dedim usulca. "Çünkü..." "sevmen ya da istemen gerektiğini söylemiyorum. Sadece diyorum ki Sarah için iki yalnız kovboy gibi düello yapmak zorunda değilsin."

"Bu konuda söz hakkı olması gerekmez mi?" diye sordum. "Yani, daha önce ona seni de görmesinin beni rahatsız etmeyeceğini söylediğimde mutlu görünüyordu. Ama bilmiyorum... Bilmiyorum."

"Tabii ki. Ama seninle konuşmak istedim."

"Neden?"

"Çünkü Sarah'yı istiyorum. Ama ben de seni istiyorum."

Hay sikeyim. Kalbim göğsümde gümbürdedi. Gömleğini tuttum ve ayağı takılıp kanepeye düşene kadar onu geri ittim. Fırtınalı bakışlarıyla beni kıstırdı.

"Sen ve ben yapamayız," diye tersledim.

Parmaklarımı saçlarımda gezdirdim, aklımdan geçenleri uzaklaştırmaya çalıştım.

Neden olmasın?

Bunu yapamazdım. İşler kötüye giderse tek ailemi de kaybederdim. Sarah'nın erkek arkadaşı olsaydım ve o da olsaydı ve ben onu isteseydim nasıl tepki vereceğinden emin değildim... Siktir.

Bunu o kadar çok istiyordum ki nefes almakta zorlanıyordum ama arzularıma göre hareket etmek her şeyi riske atıyordu.

"Bunu yapmayacağız," dedim kararlılıkla. "Yapamayız. Bu çok fazla." "Neden?"

"Çünkü sen benim en iyi arkadaşımın kardeşisin." Bataklıkta ayağımı tutmaya çalışıyormuşum gibi hissediyordum. "Çünkü..."

Doğrulup ağzını sikimle aynı hizaya getirdiğinde ne diyeceğimi şaşırmıştım. Her bir düşünce duman olup uçtu, dudaklarının yumuşak bir gülümsemeye dönüşmesiyle buharlaştı.

Tüm kanım *aşağı aktı*. Fermuarımı zorladım.

"Sen kardeşimin en iyi arkadaşısın," dedi yavaşça, kemerime uzanarak. "Ama bunun neden bir fark yarattığını anlamıyorum."

"Çünkü ortalık karışabilir," diye mırıldandım.

Tokamı çıkarırken dudağımı ısırdım, metal şingirdadı. Parmakları uzun ve çevikti. Bakışlarım ön kollarında, çok sevdiğim kelebek dövmesini taradı. Bizim için mantıklı bir ses bulmak için savaştım.

"Ailen benim ailem. Kardeşlerin benim ailem. Başka kimsem yok."

"Onları götürmek için burada değilim." Kaşlarını çattı. "Birbirimizle bir anlaşma yapalım."

"Siktir, Sammy. Ne oluyor lan?" Kemerimi çözerken sorum fısıltıyla çıkmıştı.

Sikim daha da sertleşti. Onu içime çekerken, yüz ifadesini ve bakışlarında çatırdayan ateşi içime çekerken her içgüdünün beni ele geçirmesine karşı koyuyordum.

"Daha önce hiç bir erkekle birlikte olmadım," dedi. "Ama geçen hafta yemekte bana nasıl baktığını gördüm. Ve ondan önce."

"O zaman neden şimdi?" . "Bunu neden şimdi yapıyorsun?"

"Sarah yüzünden."

Bununla ilgili bir şey beni duraksattı.

Eğer birlikte olacaksak, bu bizim için olmalıydı. Başkası için değil.

Aşağı uzandım ve düğmeyi çözmeden bileğini yakaladım. Onu sıkıca tuttum, nefeslerim sığılaştı. Lanet olsun, doğru düşünmek çok zordu.

"Hayır," dedim sonunda. "Hayır. Eğer sevişeceksek, bu bizim için olacak. Başkası için değil, Sarah için bile değil. Eğer benimle birlikte olmak istiyorsan, o zaman seni alıştırırım. Sana ipleri göstereceğim. Ama ben oyuncak değilim."

Acı keskin ve hızlıydı. Sanki sokulmuşum gibi ondan bir adım geri çekildim.

Çenesindeki kirli sakalı ovuşturdu. "Siktir. Colt, demek istediğim bu değildi."

"Emin misin?" diye sordum. Gözlerimi kaçırdım, kanım hâlâ pompalanıyordu. İlk kez hissetmiyordum ama ilk kez bu kadar canım yanıyordu.

Kötü bir şekilde. "Ben biseksüelim. Bunu açıkladığımda evden atıldım. Kendi ailen benim yanımdaydı ve başımı sokacak bir çatı sağladı."

Gözleri büyüdü.

"Bu yüzden on yedi yaşındayken sizinle yaşadım. Sadece ailemi değil, Sarah'yı da kaybettim. Aramızda bir şeyler değişti. Uzun süre bir şekilde bildiğini ve bunun için benden nefret ettiğini düşündüm. Ama bu yanlışmış."

"Siktir," diye fısıldadı. "Bilmiyordum. Fark etmemiştim."

"Cam ve ailen dışında kimse bilmiyordu. Cinselliğim konusunda açık olabilirim ama bu seks için açık bir davet değil. Sen benim arkadaşısın Sammy. Cam'le olduğum kadar yakın olmayabiliriz ama bu doğru değil. Seni istiyorum ama her şeyi riske atacaksam olmaz."

Sammy ayağa kalktı ve bana doğru bir adım attı. Elini uzatıp çenemi hafifçe kavradı ve ona bakmam için bana doğru döndü. "Özür dilerim," dedi inançla. "Bu şekilde ortaya çıktığı için çok üzgünüm. Senin bir oyuncak ya da deney olduğunu düşünmüyorum. Buraya gelip Sarah konusunda işleri düzeltmeye çalışacağımı düşünmüştüm ama sonra aklıma üçümüzün farklı bir şey deneyebileceği geldi çünkü ben de senden etkileniyorum. Sana aşık oldum ve aklımı kaçırdığımı düşündüm ama burada bir kıvılcım olabileceğini fark ettim."

Geri çekilmeye başladı, ama elimi onunkinin üzerine kaydırdım ve onu yerinde tuttum. Gözlerimi kapattım, kokusunu içime çektim. Rahatladı ve alnı benimkine değecek şekilde .

"Bunu önerdiğim için bile biraz deli olabilirim," diye fısıldadı. "Seni rahatsız ettiysem özür dilerim."

Bir süre gözlerimi kapalı tuttum, her şeyi düşündüm. Sarah ve onunla birlikte olma fikri bir rüya gibiydi. Beni tahrik etti. Son bir haftadır beni rahatsız eden tüm kıskançlık, ham bir arzuya dönüştü.

Yürütebilir miydik?

Denemek istiyor muydum?

O benim arkadaşımdı. Onu yürümeyi öğrendiğinden beri tanıyordum. Birlikte büyümüş, hayatın her garip aşamasında birbirimizi görmüş, sayısız kez aynı çatı altında uyumuştuk.

Kıvılcımlar uçuşuyordu ama en büyük korkum sahip olduğum her şeyi yakıp kül etmeleriydi.

Dudakları neredeyse benimkilere değiyordu.

Elleri sıcaktı.

Vücudu çok yakındı.

"Sammy," diye fısıldadım. "İşi her şeyi kaybetmeyeceğime dair bana yemin etsen iyi olur."

"Yemin ederim," dedi.

Titrek bir nefes aldım ve sonunda ona baktım. Tanrım, bu adamın çok güzel gözleri vardı.

"Söz veriyorum."

"Tamam. Siktir . Öp beni, Sammy Harlow."

Arayı kimin kapattığından emin değildim. Belki o, belki de bendim ama dudaklarımız birbirine değdiği anda eridim. Parmaklarımı gömleğinin içine sokup onu kendime doğru çekerken tüm endişelerim, tüm korkularım kapıdan çıkıp gitti.

Kirli sakalları yüzüme öyle sert vuruyordu ki onu dizlerinin üzerine çöktürmek istedim. Dillerimiz hakimiyet için savaşıırken bana karşı inledi.

Kimin kazanacağını gerçekten bilmiyordum.

Nefes almak için öpüşmeyi kestim. Nefes nefese kalmıştı ve biraz titriyordu. Onu tekrar başka bir öpücüğe çektim, bu seferki daha yavaştı. Ara sıra dudaklarını ısırarak daha derine.

Onunla yapmak istediğim şeyler.

Sarah ile aramızda yapmak istediğim şeyler.

Elimi göğsünde ve kot pantolonundaki çıkıntının üzerinde gezdirdim. Homurdanarak avucumun içine doğru itti.

"Kahretsin, sertleşmişsin," diye fısıldadım boynundan aşağı öperek.

Onu kanepeye geri götürdüm ve ittim, tekrar oturttum ama bu sefer daha güçlü bir şekilde. Arkasına yaslanırken gözleri parladı, alt dudağı biraz şişmişti.

Ona sarıldım. Gömleğimin kenarından tutup kaldırdı ve yere fırlattı.

Sammy alçak bir ısıklık çaldı. "Birisi spor salonuna gidiyor."

O öne doğru eğilirken kotumun üst düğmelerini açtım, kıçımı avuçlarken ikimiz öpüşüyorduk. *Sikeyim*. Kot pantolonumu aşağı itip beni sertçe kavradığında ihtiyacım içime işledi. Homurdanarak beni ereksiyonunun üzerinde salladı.

"Ne oluyor lan?"

Kanım dondu ve neredeyse Sammy'nin kucağından uçacaktım. Yere sertçe çarptım ve başımı kaldırıp evin kapısında duran Cam'e baktım.

Yüz ifadesi tam bir şoktu. İki büklüm oldu ve ellerini dizlerinin üzerine koyarak gözlerini kısıarak ikimize baktı, bir yandan da derin derin nefes alıyordu. "Ben bir şeyler mi görüyorum? Az önce ne sikime girdim ben?!"

"Her zaman kapıyı  almadan mı giriyorsun?!" Sammy bağırdı.

"Evet,       o benim en iyi arkadaşı m!" diye homurdandı Sammy, beni göstererek.

"Cam," dedim. Zar zor konuşıabiliyordum.

"A ıklayabilirim." Sammy'yi işaret etti. "O benim kardeşı m!"

"Tanrı aşkına. Dışarı çıkıp bize bir dakika izin verir misin?" Sammy homurdandı.

Cam bir hayaletten daha solgun bir hale geldi ve  n kapıyı tutup çarparak kapattı. Sessizlik üzerimize çökerken duvarlar sarsıldı.

  imi çektim ve soğuk zemine yayıldım.

Sikeyim.

Sammy yüzünü ovu turdu ve parmaklarının arasından bana baktı. "Gidip onunla konuşıcağı m."

"Tamam," dedim. "Bir dakikaya ihtiyacım var."

Aya a kalktı, kıyafetlerini d zelitti ve . Boynumun arkasını kavradı ve beni oturur pozisyona çekerek tekrar öptü.

"Kahretsin," diye nefes aldım.

"Tek bir şeyden bile pişmanlık duymuyorum" dedi.

Sammy yumuşak bir mırıltı çıkardı ve beni serbest bıraktı.  n kapıdan çıkıp arkasından kapıyı kapattı ve beni kendimi toparlamam için yalnız bıraktı.

ON ALTINCI BÖLÜM

Sammy

LANET OLASI KÜÇÜK KASABALAR. Lanet olası bir ağabeye sahip olmak. Ve bu lanet ailede kimsenin kapıyı çalmamasına lanet olsun.

Colt'la aramızda geçenler yüzünden hâlâ dönüyordu. Onunla ve Sarah'yla birlikte olma şansına sahip olma ihtimali bana hepsi de iyi olan pek çok şey hissettirdi.

Colt'un evinin kapısını arkamdan kapattım ve kollarımı kavuşturdum. Ağabeyim ön verandanın basamaklarında oturuyordu. Hafifçe dönüp bana baktı. Üzerinde kahverengi bir ceket, kot pantolon ve botlar vardı; gözleri hayalet görmüş gibi iriydi.

Onun yanına oturdum. "Bunu görmemen gerekiyordu."

"Evet, katılıyorum," dedi.

Derin bir nefes aldım, her şeyi anlamaya çalışıyordum. Hâlâ kafamın içinde bir kasırga vardı. Bir an Colt kucağımdaydı, sert ve hazırды, sonra ağabeyim üzerimize yürüyordu.

Cam yumuşak bir alay attı. "*Colt mu?* Onca insan arasından. Ben de onun Sarah'yı istediğini sanıyordum... Tanrım, şu anda kafam çok karışık."

"Bu yeni bir şey," dedim. "İlk öpücüğümüzün içine girmişsin gibi. Neden kapıyı çalmadın?"

"Çünkü arabanızı yolda gördüm ve içeri girip de bulacağımı düşündüğüm son şey buydu. Bunu yaptığım için üzgünüm, kendim ve ikiniz için. Ve bilginiz olsun, kızgın değilim. Sadece şok oldum." İçini çekti ve dudaklarını bir çizgi halinde bastırdı. Ellerini havaya kaldırıp bana baktı. "Erkeklerden hoşlandığını bilmiyordum?"

"Evet," dedim. "Öyleyim."

Yavaşça başını salladı. Benim hakkımda bildiği her şeyi ve bir kız yerine kesinlikle bir erkeği incelediğim tüm anları hatırladığını görebiliyordum.

"Neden bana hiç söylemedin?"

Yüzümü buruşturdum. Bu, tüm ailenin benim hakkımda bilmeyi beklediği şeylerden biriydi, ama bazen hayatımı özel tutmayı seviyordum. Bunu onun duygularını incitmeden nasıl söyleyeceğimi bilemiyordum. "Ne diyeceğimi bilmiyorum Cam," dedim. "Bir kadınla yattığımda bunu sana söylemiyorum. O yüzden sanırım..."

"Etrafta dolaşp hiçbirimize bir şey anlatmıyorsun. Bazen seninle ilgili şeyleri önce internetteki videolarından öğreniyorum."

Ne diyeceğimi bilemedim. İçimi çektim ve soğuk bir rüzgar vururken dişlerimi sıktım.

Biz.

"Colt ve ben ne yapmaya karar verirsek verelim, bunun seninle hiçbir ilgisi yok," dedim.

dedi. "Ve bu şekilde kalmasını istiyorum. Arkadaşlığınıza zarar verebilecek hiçbir şey yapmak istemiyorum."

"Sammy, seni seviyorum ama onunla olan arkadaşlığımı soğuk, ölü ellerimden çekip alman gerekecek. Sarah'yı sevdiğini sanıyordum. Sonra Haley bana Sarah'yı randevuya çıkardığını söyledi. Dürüst olmak gerekirse, şu anda kafam çok karışık."

"Onu seviyor," dedim. "Ve onu bir randevuya götürdüm."

"O zaman kafam daha da mı karıştı?"

Bir an sessiz kaldım, ne diyeceğimi bilemedim. "Hâlâ çözmeye çalışıyoruz," dedim. "Eğer bunu yapmak için biraz zamanımız olursa..."

"Tamam, tamam. Pekâlâ. Seni anlıyorum." Yavaş bir nefes verdi ve ellerini kalçalarına vurdu. "Gidip Colt'a hoşça kal diyeceğim ve sonra yoldan çekileceğim. İkinizle de daha sonra konuşurum."

Ayağa kalkıp omzuma vurduğunda başımı salladım. Durakladığında ona baktım.

"Bunu bir kez söyleyeceğim. Ama en iyi arkadaşıma zarar verirsen, seninle yumruk yumruğa dövüşmek zorunda kalırım. Anladın mı?"

"Anlaşıldı," dedim.

"Şimdi gidip ona aynı tehdidi savuracağım. Sonra eve gidip gözlerimi yıkayacağım, bir içki içeceğim ve karıma her şeyi anlatacağım."

O içeri girerken homurdandım. Onun ve Colt'un konuşmalarının gürültüsünü duyabiliyordum ama ne anlayamıyordum. Gökyüzü koyu griydi,

bulutlar evin etrafındaki tarlaların üzerinde alçakta asılı duruyordu. Manzaraya odaklandım, yakında buz alıp almayacağımızı merak ediyordum. Umarım olmaz.

Sonunda Cam verandanın basamaklarından inerek dışarı çıktı. "Sonra görüşürüz," dedi. "Seni seviyorum."

Kamyonentinin kilidini açarken "Kimseye söyleme," diye seslendim. "Ben de seni seviyorum."

Dudaklarını kilitleyen bir anahtar taklidi yaptı, bu kilidin Haley'i içermediğini bilmemize rağmen. Garaj yolundan geri geri çıkıp çimlerin üzerinde dönüp hızla uzaklaşırken orada öylece oturdum.

Bu bir felaketti.

Sırlar için çok fazla.

Bunu herkesten saklayabileceğimizi düşünmemem gerektiğini bilmeliydim. Saklamak istediğimden değil ama henüz neler olduğunu bilmiyordum. Her şey çok yeniydi.

En çılgın hayallerimde, ikisiyle de birlikte olabileceğimi umuyordum. Çok eşli olduğum yavaş ama emin adımlarla kafama dank ediyordu, bu da biraz daha okumam gerektiği anlamına geliyordu. Yıllar önce Rosie ile tanıştığımda ve bu konuda sohbet ettiğimizde, bunu hep ilginç bulmuştum.

Ama bir insanın birden fazla kişiyi sevebilmesi bana mantıklı geliyordu. Ve birinin birden fazla kişi tarafından sevilmesi de mantıklı geliyordu.

"Burada oturup donacak mısın yoksa akşam yemeği için içeri mi geleceksin?" Colt sordu.

Ona bakmak için arkamı döndüm. Az önce olanlara rağmen gözleri muziplikle parlıyordu. Tekrar üstüme çıkacağını düşündükçe ensem ısındı.

"Akşam yemeği," dedim. "Ama benim daireme gidelim. Bütün tencere bende var."

"Tencere takımım yok mu sanıyorsun?"

Kaşlarımı kaldırdım ve o da ellerini kaldırdı.

"Peki. Bu yemek yapacağın anlamına mı geliyor?"

"Evet," dedim gülümsemeye çalışarak. "Şarap ve yemek ... Bizi ben götürürüm."

"Seninle orada buluşayım mı? Peki ya ben ayrıldığımda?"

Yanaklarım kızardı. Bunu düşünmüştüm ve belki de kalacağını ummuştum. Belki de acele ediyordum.

"Seni daha sonra geri getirebilirim," dedim. "Ya da sabah, Sarah ile randevunuzdan önce..."

Başını salladı. "Tamam o zaman. Üzerimi değiştirmem ve botlarımı giymem için bana biraz zaman ver."

"Ben arabayı ısıtayım," dedim.

Arabaya bindim ve onu beklerken ısıtıcıyı açtım. Telefonumu çıkardım ve pizza yapma videosundan gelen son bildirimleri kaydırarak telefonumu açtım. Bu sefer yorumların çoğu olumluydu. Bir tanesi beni durdurana kadar kaydardım.

Ellerinde kan var ve ben bunu biliyorum.

Ne oluyor lan? Kaşlarımı çattım, yoruma bakarken avuçlarım terlemeye başladı. Ne hakkında konuşuyorlardı? Profillerine tıklamaya başladım ama kapının çarptığını duydum ve kafamı kaldırdım.

Colt arabaya doğru yöneldi. Bronz teni ve sarı saçlarına çok yakışan bordo bir kazak giymiş, koyu renk kot pantolon ve botlarla eşleştirmişti. Telefonumu bir kenara koydum ve yorumu daha sonra silmek üzere not aldım.

Arabaya bindi ve bana rahat bir gülümseme verdi. "İyi misin? Solgun görünüyorsun."

"Sadece aptalca bir yorum okudum," dedim. Uzandım ve havayı kıstım.

Colt kaşlarını çattı. "Çok boktan şeylerle mi uğraşıyorsun?"

"Evet. Ama sorun değil. İşle birlikte geliyor." Yine de birinin ellerimde kan olduğunu söylemesi yeniydi.

"Sanırım bunu hiç düşünmedim. Sürekli bu tür yorumları okumak zorunda kalmak çok fazla gibi görünüyor. Sosyal medya hesaplarınızı yönetecek birini bulmayı düşündünüz mü?"

"O kadar da kötü değil," dedim. "Yani, bana bir sürü kötü şey söylendi ama internette kimse gerçek beni tanımıyor. Bunun beni etkilemesine izin vermemeye çalışıyorum."

"Hmm. İstersen yorumlarda insanlarla kavga etmeye başlayabilirim." Kıkırdadım. "Bu her şeyi daha da kötüleştirir.

Ama teşekkür ederim."

Daireme giderken sohbet etmeye devam ettik. Midemde kelebekler uçuşuyordu; sinir, şehvet ve heyecan karışımı bir duygu. Colt ikinci kez daireme geliyordu ve bu kez kalbimi yerinden oynatacak bir nedenle geliyordu.

Başka hiç kimse gerçekten gelmedi. Bir araya geldiğimizde hep başkalarının evine giderdim. Cam'in beni tanımamakla ilgili söyledikleri bir an için aklıma takıldı.

Kasıtlı değildi... belki de öyleydi. Şarap imalathanesinde çalışmadığım sürece içime kapanma eğilimindeydim ama o da olmayınca içerik ve müzik üretmeye odaklanmıştım. Hunter çiftlikte çalışıyordu.

Babamla birlikte, her şeyden açıkça hoşlanmamasına rağmen her şeyin yolunda gitmesini sağladı.

Onu suçlayamazdım. Üçümüz arasında Harlow ailesinin çiftliğiyle en çok ilgilenen kişi her zaman Cam olmuştu. Üzüm bağı onun tutkusunu ateşlemiş ve sonunda Colt'la birlikte küçük ölçekli elma şarabı üretimine de odaklanan bir şaraphane açmalarına neden olmuştu.

Colt, "Sarah'düşündüğünden daha yüksek sesle düşünüyorsun," dedi.

"Cam'in söylediği bir şeyi düşünüyorum," diye iç geçirdim. "Beni kimsenin tanımadığını söyledi."

Colt sessizdi. Kaşlarını çatarak ona baktım. "O haklı mı?" diye sordum.

"Yani, hepimiz seni tanıyoruz. Ama bazı şeyleri kendine saklıyorsun. Ne iş yaptığını biliyorum ama başka pek bir şey bilmiyorum. Mesela arkadaşların kim? Çok eşli arkadaşından bahsetmiştin."

"Rosie, evet. Yemek kursunda tanıştığım bir avukat. Bilmiyorum. Dürüst olmak gerekirse, şehir ya da aile dışında çok fazla arkadaşım yok. Ve internette çok zaman geçiriyorum, muhtemelen geçirmem gerekenden daha fazla. Belki de sadece sıkıcıyım."

Colt homurdandı. "Sıkıcı değilsin. Tam tersine, gerçekten. Senin hep kitapsever bir tip olduğunu düşünmüştüm. Yani, Cam ve ben seni hep dışarı sürüklemek zorunda kalırdık."

Daha genç olduğumuz zamanları düşünerek gülümsedim. Haklıydı, o ve Cam onlardan birkaç yaş küçük olmama rağmen beni hep dışarıda oynamaya götürürlerdi.

Colt, "Seni hayatım boyunca tanımış olmama rağmen, sanki seninle yeni tanışıyormuşum gibi hissediyorum," dedi. "Bu yüzden Cam'in neden şok olduğunu anlayabiliyorum. Birden fazla nedeni var."

"Sana zor anlar yaşattı mı?"

"Daha sonra yapacak," diye iç geçirdi Colt. "Ve yapmalı da. Ama kızmadı, sadece şok oldu. O olabildiğince dürüst biri. Ona açıldığım zamanı hatırlıyorum."

"Nasıl bir şeydi?"

Bakışlarını üzerimde hissettim. "Çok ağladığım için ailemden birinin öldüğünü düşündü. Bir partide ilk kez bir oğlanla öpüşmüştüm ve Sarah benimle konuşmayı kesmişti. Yıllar sonra bizi gördüğünü öğrendim."

"Oh," dedim kaşlarımı çatarak. Arabayı apartman kompleksinin otoparkına çektim. "Bu onu üzdü mü?"

"O olmadığı için incinmişti." "Ona ne zaman söyledin?" diye sordum.

"Düğün gününde."

Kaşlarım havaya kalktı. Arabayı durdurdum. "Pekâlâ, içeri girdiğimizde bu konu hakkında daha fazla şey duymak istiyorum. Sanırım bize biraz chili ve mısır ekmeği yapacağım."

"Tabii ki."

"İçinde sebzeler olacak."

İkimiz de inerken burnunu kırıştırdı. "Madem ısrar ediyorsun."

Sırıttım ve onu dairemin merdivenlerinden yukarı çıkardım. Kapımın aralık durduğunu görünce sırtışı bozuldu.

Kalbim küt küt atmaya başladı. "Ne oluyor lan?"

Colt sinirli bir şekilde ön kolumu tuttu. "Polisi aramalıyız."

Başımı salladım ve ayağımla kapıya vurarak tamamen açtım.

Evim darmadağın olmuştu. Eşikten adımımı attığımda yüzümden kan süzülüyordu. Tüm ekipmanım yere saçılmıştı - binlerce dolar değerinde pislik. Mutfakım harap olmuştu. Gitarım kırılmıştı.

"Siktir." Başka ne diyeceğimi bilemedim.

Colt hemen, "Arıyorum," dedi. "Hiçbir şeye dokunma."

Başımı tekrar salladım. Konuşamıyordum.

"Sammy," dedi Colt tekrar ve dikkatimi ona çekti. "Her şey yoluna girecek."

Bu sefer ona başımı salladım. Aramayı yaparken kulaklarıma kan hücum etti.

Tek yapabildiğim orada durup bunu kimin yapmış olabileceğini merak etmekti.

ON YEDİNCİ BÖLÜM

Sammy

DAİREYE ADIMIMI ATTIM. Hasarı gördüğümde gözlerim yaşardı. Gitarlarımın ikisi de parkenin üzerinde parçalanmıştı. Gençliğimden beri sahip olduğum gitara bakarken göğsümdeki ağrıyı ovuşturdum.

"Siktir," diye fısıldadım.

"Çok üzgünüm Sammy," dedi Colt. "Bunu kimin yaptığını bulacağız."

Uyuşukça başımı salladım. Dışarıda ayak sesleri yankılandı ve Colt'la ben başımızı kaldırdık. "Sarah," dedi. "Burada ne işin var?"

Sarah. Sarah başını kapıdan içeri uzattığında kenara çekildi ve gözleri büyüdü.

Başını salladı ve en az ikimiz kadar şok olmuş bir halde hasarı inceledi. "Ne oldu ki? Sadece biraz unlu mamul bırakmak için uğramıştım ama aman Tanrım."

Titrek bir nefes aldım ve gözlerimi sildim. "Biri zorla girmiş. Nedenini bilmiyorum. Siktir, gitarlarımı parçalamışlar."

Colt hemen, "Hiçbir şeye dokunmayın," dedi. "Polis yolda."

Kırık parçaların üzerinden kapıya doğru yürüdüm ve kapıya yaslandım. Sarah elindeki çantayı yere bıraktı ve beni kucaklayarak şaşırttı. Kollarımı ona doladım ve Colt'un bakışlarıyla karşılaştım.

Şu anda orada parlayan kesinlikle kıskançlık değildi.

Telefonu kapatıp cebine sokarken Sarah dönüp Colt'a baktı.

"Sormanın sırası değil," dedi. "Ama birlikte ne yaptığınızı biraz merak ediyorum."

Yanaklarım ısındı. Ne yaptığımızı biliyor muydu? Öpüştüğümüzü biliyor muydu? Cam Haley'ye, Haley de ona söylemedikçe bilmesine imkân yoktu... Colt'un bakışlarında da aynı soruları görebiliyordum ama o başını salladı.

"Sonra konuşuruz," dedi. "Sammy, bunu kim yapmış olabilir?"

"Sinemadaki o kadın mı?" Sarah sordu.

Colt kaşlarını kaldırdı. "*Hangi* kadın?"

"Sammy durmasını istedikten sonra fotoğraflarını çeken biri vardı. İnternetteki bir sapık gibi mi?"

"Bilmiyorum," diye iç geçirdim. "Belki de? Sadece sahip olduğum her şeyin mahvolmuş gibi göründüğünü biliyorum."

Üçümüz polisin gelmesini bekledik. Hayatım bir kasırganın ortasına sürükleniyordu ve hiçbir çıkış yolu yoktu. Sarah kolunu belime doladı, kaşları çatılmıştı.

"Göz kapaklarında sim var," diye mırıldandım.

Kızardı ve Colt'a baktı. Colt ona gülümsedi. "Muhteşem görünüyor," dedi.

İç çekti. "Hep söylüyorsun." "Yine de haklı," dedim.

"Tamam, ikiniz de doğruca hapse."

Sırıttım. Burada benimle oldukları için minnettardım. Tüm bu yıkım karşısında kendimi yalnız hissetmiyordum. "Ne pişirdin meleğim?" diye sordum.

"Balkabağı ekmeği yaptım," dedi.

Tanrım, evlenme teklif etmek için çok mu erken?

"Ayrıca birkaç şey daha pişirdim ve size tarif kartları getirdim." Başını kaldırıp Colt'a baktı. "Eğer ilgilenirsen sana da vermeye ikna olabilirim."

Kapının pervazına yaslandı. "Her zaman ilgilenirim. Birlikte akşam yemeği yiyecektik. İstersen sen de katılabilirsin."

"Oh," dedi.

"Senin hakkında konuşacaktık," dedim.

Yanakları pembeleşti. O daha cevap veremedi, bir memur biraz soluk soluğa en üst basamağa çıktı.

Colt ona kesin bir tavırla, "İyi, " dedi. "Evet.

Kimin dairesi?"

"Benim," diye iç geçirdim.

Akşamımı bu şekilde geçirmeyi kesinlikle beklemiyordum. Colt'u daha fazla tanımaktan çok daha az eğlenceliydi.

Sonraki bir saatimi daireme giren memurlarla konuşarak ve tam olarak ne olduğunu anlamaya çalışarak geçirdim. Kapı tekmelenmiş gibiydi. Kilitler için çok fazla.

İyi haber, Thomas Connor'dan beri kasabanın etrafındaki güvenliğin artmış olmasıydı. Apartmanların etrafına güvenlik kameraları yerleştirmişlerdi.

Kötü haber ise bu olay gerçekleştiğinde kapalı olmalarıydı. Herhangi bir görüntü olmadan komşuları sorgulamaya başladılar, bu da Citrus Cove'daki herkesin artık daireme zorla girildiğini bildiği anlamına geliyordu.

Tüm ailemin park yerinde beni beklediğini görünce şaşırmadım. çok.

"Başka bir şey bulursak size haber veririz, ama şu anda elimizde bir şey yok.

Devam edecek çok şeyimiz var," dedi memur. "Çevrimiçi bir platformunuz olduğunu söylemişsiniz. İnsanlar sizi oradan bulmuş olabilir mi?"

Başımı salladım, uyuşmuş hissediyordum. "Belki."

Daha önce gördüğüm, ellerimde kan olduğuna dair yorumu düşündüm. Bununla ilgili olabilir mi? Yine de her türden yorum aldım ve herhangi bir değeri olabilecek olanları takip etmek zordu. Çoğunlukla, bazı şeylerin görünmemesi için anahtar kelimeleri işaretlemiştim, ama... belki de bunlara daha yakından bakmanın zamanı gelmişti.

"Burası küçük bir kasaba," dedi. "Motellere bir göz atacağız ve geçen Cumartesi bahsettiğiniz kadının tarifine uyan biri olup olmadığına bakacağız. O kadar uzun süredir buradalarsa fark edilmişlerdir."

"Teşekkürler," dedim.

"Sigortanız var mı?"

"Evet," dedim şakaklarımı ovuşturarak. Bu bir kâbustu. "Yarın işleri yoluna koymaya başlayacağım."

Bir biraya, sıcak bir duşa, yemeğe ihtiyacım vardı ve... Bakışlarım Sarah ve Colt'a kaydı.

Memurlardan biriyle konuşmamı bitirdikten sonra merdivenlerden herkesin beklediği yere yöneldim. Bütün gözler üzerimdeydi.

"Ben iyiyim," diye açıkladım.

Annem önce bana sarıldı, beni sıkıca kavradı. "Beni korkuttun."

"Ben iyiyim," dedim. "Gerçekten. Bu olduğunda ben evde değildim.

Her şey yolunda."

"İyi ki gelmemişsin," dedi. "Tanrım, kardeşin aramasıyla ödümü kopardı."

Hunter sonra bana sarıldı ve yukarı baktı. "Ben meraklı olmaya gidiyorum. Bunu kimin yaptığını bulacağız. İyi olduğuna emin misin?"

"Evet," dedim. "Öyle olmasaydım sana söylerdim." Şüpheli görünüyordu.

Babam omzumu sıktı ve beni kucakladı. Eskiden beni sıkarak canımı çıkarırdı ama yaşlandıkça sarılmaları daha nazik olmaya başlamıştı. Artık onun üzerinde yükseliyordum.

Cam ve Haley, Sarah ve Colt'un yanında durmuş sessizce konuşuyorlardı. Onlara katılmak istedim ama ailemin eve gitmesi gerekiyordu. Onlar için endişelenemezdim. Artık güvende olduğumu bildiklerine göre, fazla zorlamalarına gerek kalmayacağından şüpheliydim.

"Burada olmanıza gerek yok," dedim aileme. "Biraz zaman alacak ve ben yaralı değilim. Yarın sabah geleceğim."

"Elbette burada uyumayacaksın," diye itiraz etti annem. "Uyuyamazsın. Güvenli değil."

Herkesin benim için endişelenmesinin ağırlığını hissediyordum ve iyi niyetli olduklarını bilsem de saklanmak ve gitarlarımın, ekipmanlarımın ve evimin güvenliğinin kaybının yasını tutmak istiyordum. "Biriyle kalacağım," dedim. "İkiniz de evde olursanız kendimi daha iyi hissederim."

Babam başıyla onayladı ve kolunu anneme doladı. "Biz gidiyoruz. Bizi haberdar et, tamam mı?"

"Yapacağım," diye söz verdim. "İkinizi de seviyorum."

İkisi evlerine doğru giderken annem başını salladı ve gözyaşlarını tutamadı. Araba.

Hunter yüzünde asık bir ifadeyle merdivenlerden indi ve Herkesin duyamayacağı bir sesle.

"Bana takip edildiğini ne zaman söyleyecektin?" diye sordu. Lanet olsun.

Sır diye bir şey yoktu.

"Emin değildim," dedim.

Yine de işaretler kesinlikle oradaydı.

Memurlara Cumartesi günü tiyatronun dışında yaşanan olayı anlatmıştım. Komşular olağandışı bir şey fark etmemişlerdi, gerçi bir kişi daha önce yüksek bir patlama sesi duyduğunu iddia etmişti ama bunun bir şey olmadığını düşünmüştü.

Hunter kaşlarını çatdı. " şeyden bahsetmedin. Ayrıca, Sarah ve çocuklarıyla sinemada ne işin vardı? Ne zamandan beri bebek bakıcılığı yapıyorsun?"

"Seni ilgilendirmez," diye tersledim.

Kollarını kavuşturdu, çok iyi tanıdığım o ağabey duruşunu takındı. "Ben yardım etmeye çalışıyorum. Sen bir pislik gibi davranıyorsun."

"Meraklı davranıyorsun. Polise zaten her şeyi anlattım," dedim. "Akşam yemeği için eve geliyordum. Herkes sözümü *kesip* duruyor. Yabancı biri de olabilirdi, biliyor musun? Bağlantısı bile olmayabilir."

O daha fazla tartışmadan Haley araya girdi. Bana sarıldığı için baldızıma minnettardım. Onun ikimize yönelmesiyle Colt, Sarah ve Cam de onu takip etti. Altımız küçük bir daire oluşturduk.

"Böyle bir şey olduğu için üzgünüm," dedi Haley. "Herkes akşam yemeğine gelmek ister mi? Bizim evde kalmak isterseniz neye ihtiyacınız varsa alabiliriz."

Colt kayıtsızca, "onun yerine bende kalabilirsin," dedi.

Sadece Cam ona bir *bakış attı*. Sonra o da bana baktı. Haley de bunu fark etti ve bakışlarını kocasının üzerinde yoğunlaştırdı ve kulakları kızardı.

Sarah kaşlarını çatarak kız kardeşine baktı.

"Evet," dedim hızla, o anı yumuşatmaya çalışarak. "Boş bir yatak odan var mı?"

"Biliyorum," dedi.

Sarah, Colt'a bakarak, "Sana evimi teklif ederdim ama kanepede yatarsın," dedi.

Gülümsedi. "Yine de oldukça rahat bir kanepede."

O gülümsedi. Kahretsin, gülümsemesine bayılıyordum. Gülümsemese bile Ben.

Sessizlik üzerimize çöktü ve Hunter ellerini havaya kaldırdı. "Pekala o zaman.

Bugün herkes çok tuhaf davranıyor." "Belki de sadece sensindir," diye takıldım.

Gözlerini devirdi. "Doğru. Ben gidip daha fazla bilgi alacağım. Nerede buluşmak istiyoruz?"

"Bu akşam sadece yemek yemek ve sinemaya gitmek istiyorum," dedim.

"Bunun büyük bir mesele olmasını istemiyorum."

"Bu büyük bir . Küçük kardeşimin bir psikopat tarafından tehlikeye atılmadığından emin olmak istiyorum," diye karşı çıktı.

"Bunu şu anda yapmıyoruz," dedim. "Nefes almak için biraz zamana ihtiyacım var."

"Deniyorum-"

"Hayır dedim Hunter," diye tersledim.

Başka bir şey söyleyemeden çekip gitti ve ben de küfrettim. Şimdi kendimi kötü hissediyordum.

"Sammy ile bir dakika görüşebilir miyim?" Cam sordu. Haley kaşlarını çattı. "Evet. Biz şurada olacağız."

Kız gitmeden önce ondan bir öpücük çaldı. Colt ve Sarah onu takip etti, üçü de soğuk hakkında sohbet ediyordu.

"İyi misin?" Cam sordu.

"Hunter beni delirtiyor," diye iç geçirdim. "Yardım etmeye çalıştığını biliyorum ama beni boğuyor. Daha yeni her şeyim kırıldı, kızgınlım ve endişeliyim ama bana ne yapacağımı söylemesine ihtiyacım yok. Ben iyi olacağım."

"Geçen yıl yaşananlar ve David'in dışarıda olduğu gerçeği hepimizi heyecanlandırdı. Sanırım o da bunun bağlantılı olabileceğinden endişe ediyor. Yalan söylemeyeceğim, ben de korkuyorum Sammy. Hepimiz seni seviyoruz."

İçimi çektim ve bunun içime işlemesine izin verdim. Mantıken bunu biliyordum ama yine de hayal kırıklığına uğramıştım. "Beni sevdiğini biliyorum. Ben de hepinizi seviyorum. Sadece tüm bunları düşünmek için biraz zamana ihtiyacım var."

Başını salladı. "Evimizde her zaman hoş karşılanacağını biliyorsun. Her zaman." "Biliyorum." Sonunda omuzlarımın bir parça gevşediğini hissettim. "Bütün bunlar

beni endişelendiriyor. Çünkü eğer geçen günkü kadınsa, elinde çocukların, Sarah'nın ve arabasının plakasının resimleri olabilir. Özellikle de birinin arabasını mahvettiğini ve bu yüzden çalışmadığını düşünürsek."

Cam'in gözleri yuvalarından .

"Ne?" Ah, lanet olsun.

Ben onu durduramadan arkasını döndü. "Sarah, biri arabanı mı sikti?"

Haley ve Colt ona, o da bana ters ters baktı.

Öziir dilerim, ağzımdan kaçtı.

"Şu anda bunun bir önemi yok," dedi Sarah çabucak. "Her şey yolunda."

Colt başını salladı. "Pekâlâ. Her seferinde bir sorun. Sammy, dairenden ne alabiliriz?"

"Bakalım dizüstü bilgisayarım hâlâ çalışıyor mu?" diye iç geçirdim. "Ve kıyafetlerim parçalanmamışsa."

"Colt ve seninle akşam yemeği yiyebilir miyim?" Sarah sordu. "Haley, sakıncası var mı? Emma'ya mesaj atabilirim-"

"Onları yakaladık," dedi Haley. "Bu gece onlar için endişelenmeyin."

"Bu *gece* mi?"

"Evet, beni duydun. Burada her ne oluyorsa, bunu daha sonra duymak istiyorum."

Colt ve ben kıpkırmızı olduk. Sarah'nın ağzı açık kaldı.

Haley Cam'i işaret etti. "Evet. Sen ve ben, kovboy, hadi gidelim."

"Pekâlâ, günüşiğim," dedi. "Sammy, seni , böyle olduğu için üzgünüm.

Başka bir şey olursa bizi ara. Seni rahat bırakırız."

İkisinin kamyonetine doğru gidişini izledim ve başımı salladım. "Evime dönüyoruz," dedi Colt.

Başımı salladım. Şu anda olmak istediğim tek yer orasıydı.

OceanofPDF.com

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

Sarah

NE YAPIYORDUM BEN?

Sammy'nin arabasıyla Colt'un kamyonetinin arasına park ettiğimde bu soru içimi titretti. Colt bana kapıyı açarken yüzünde aptalca bir gülümseme vardı, her zaman ona bir anlığına aşık olmama neden olan aynı aptal gülümseme.

Bugün çok şey olmuştu ve ben duygularımı sindirmek için elimden geleni yapıyordum. İkisiyle birlikte olmak beni çok geriyordu. "Bir şey almanıza yardım edebilir miyim?" diye sordum.

Sammy ve Colt kamyonun arkasından Sammy'nin dairesinden birkaç koli çıkarırken başlarını salladılar. Elimde olmadan gözlerimi onlara dikmiş, iki zıt mıknaş gibi birbirlerinden nasıl dikkatle kaçtıklarını izliyordum.

İkisi arasında bir gerginlik vardı ve bunun eve zorla girilmesiyle hiçbir ilgisi yoktu.

Haley'e mesaj atıp *neden* bütün gece evde olmayabileceğimi söylediğini sormayı aklımdan geçirdim. Doğduklarından beri çocuklardan ayrı bir gece geçirdiğimden emin değildim.

Üçümüz verandaya çıkan merdivenleri tırmandık. Colt kapıyı açtı ve botlarımızı ve tenis ayakkabılarımızı tekmeleyerek içeri girdik. Colt yıpranmış ayakkabılarıma mırıldanarak baktı ve ben içten içe irkildim. Sert görünüyordlardı.

Ne yapıyorum ben? Kendime tekrar sordum.

Sammy çantayı koridordaki boş yatak odasına taşıdı, Colt da onu takip etti. Orada durdum, kalmalı mıyım yoksa takip mi etmeliyim diye düşündüm ya da *Tanrım*, bunu nasıl yapacağımı bilmiyordum.

"Pişirebileceğimiz bir şeyler var," diye seslendi Colt odadan. Sırık gibi altın bir tanrı gibi ortaya çıktı, gözleri bana yumuşayarak bakıyordu.

Tek yapabildiğim başımı sallamaktı.

Koridorda sinsice bana doğru ilerleyerek beni şaşırttı, ancak ona bakmak için başımı arkaya çevirdiğimde durdu.

"Söz veriyorum ısırmayacağız," diye fısıldadı. "Sen istemediğin sürece tabii."

Sammy arkasından yaklaşırken, "Tamam vampir," diye alay etti. "Ben pişireceğim." "Ne istersen onu kullanabilirsin," dedi Colt. "Yeter ki beni üzerinde küf olan her şey."

Sammy de ben de
homurdandık. "Seni
yargılayacağım," dedim.

Colt şakacı bir tavırla yüzünü buruşturdu. "Mallar nerede?"

"İşte," dedim, evden getirdiğim çantayı havaya kaldırarak.

Onu benden kaptı ve şakacı bir şekilde mutfığa doğru zıpladı.

"Affedersiniz. Yanlış hatırlamıyorsam onlar benim içindi," diye itiraz etti Sammy.

"Mmhm." Colt çantayı karıştırdı ve önce balkabağı ekmeğini çıkardı. Barın kenarına yaslandım ve ikisinin şakacı bir şekilde ekmek için kavgaya etmelerini izledim.

Sammy ona doğru uzandı ama Colt ekmeği onun elinden almaya devam etti. Özel bir şeye burnumu sokuyormuşum gibi hissediyordum ama yine de bakışlarımı çekemiyordum. Her düşüncemin kısa devre yaparak tam aralarında olma arzusuyla dolup taşmasına engel olamıyordum.

Sammy Colt'u tezgâha yapıştırdı. "Somunu bana ver."

"Hayır," diye şakayla karışık takıldı. "O artık benim."

Sammy vücudunu Colt'unkine bastırdı ve bakışları benimkine kaydı.

Hay sikeyim. Sertçe yutkundum, ağzını Colt'un kulağına dayayıp alçak sesle duyamadığım ama onun fena halde kızarmasına neden olan bir şey söylemesini izlerken içimi bir sıcaklık kapladı.

"Piç kurusu," diye mırıldanarak somunu bıraktı.

Sammy bir an oyalandı, bakışları hâlâ üzerimdeydi. "Kızardığında çok güzel görünüyorsun. Bizi izlemek hoşuna gidiyor mu?"

Ağzım açık kaldı.

Sammy ekmeğın etrafındaki folyoyu açtı ve bir çekmece bir bıçak çıkardı. Tekrar Colt'un etrafına uzandı ve ekmeğı dilimlere ayırdı.

"Keyfini çıkarın," dedi Sammy.

Colt'un yüzü kıpkırmızıydı. "Genelde sessiz bir gizem olan biri için kesinlikle baskınsın."

"Evet," dedi ve ekmekten bir dilim çaldı. Isırdı ve inledi. "Evet. Şimdi, ben yemek yaparken mutfaktan çık."

"Peki efendim," dedi Colt. İki dilim ve bir peçete aldı ve kanepeye doğru ilerlerken bana göz kırptı. "Gel benimle otur."

"Yardıma ihtiyacın olmadığına emin misin?"

diye sordum. Sammy başını salladı. "Kesinlikle.

Git ve rahatla."

Tereddüt ettim. Yemek pişirilmeye alışık değildim. Ellerim kaşınıyordu, sanki meşgul olmaları ve işe yaramaları gerekiyormuş gibiydi. Derin bir nefes alarak Colt'a kanepede eşlik ettim.

"Satomak için bir şeyler pişirmeyi düşündün mü?" diye sordu ağız dolusu.

"Sayılır," diye güldüm ve başımı ona doğru salladım. "Tanrım, bazen çok dağınık oluyorsun."

Göz kırptı. Kalbim küt atmaya başladı. "Bunu yapmalısın," diye seslendi Sammy.

"Ne zaman olacağını düşünmem gerek," dedim. "İstediğim her şeyi pişirmek için zamanım olduğundan emin değilim. Ya da insanların ilgilenip ilgilenmeyeceğinden."

"Şaraphaneyi tekrar faaliyete geçirdiğimizde, bir yemek kamyonunuz olabilir," dedi. "Bu Cam ve benim planlarımız arasında olan bir şey. İnsanlar için her zaman daha fazla yiyecek seçeneği eksikti, bu yüzden yiyecek kamyonları için bir alan istiyoruz. Bu şekilde yerel işletmeleri destekleyebiliriz. Peki ya Bently... hmmm..."

"Bently Bakery?" İçime bir ürperti yayıldı ve gülümsedim. Doğru hissettirdi. "Şu anda bir iş kurmanın imkânı yok."

Colt kaşlarını oynatarak, "Eminim yardım edebiliriz," dedi. "Ben tat testçisi olacağım."

"Ah, anlıyorum." Güldüm.

Bir yanımda bunu yüksek sesle söylemekten korksa da bu bir rüya olabilirdi. Kendi küçük dükkanıma sahip olma fikri beni heyecanlandırıyordu ama bunu gerçekleştirebileceğimden emin değildim. Geceleri uykuya dalmadan önce ya da gerçek hayat dışında herhangi bir şey düşünmek istediğimde hayal etmeme izin verdiğim şeylerden biriydi.

"Ee," dedim boğazımı temizleyerek. "İkinizin arasında neler olduğunu bana anlatmak ister misin?"

Sammy başını kaldırıp Colt'a baktı. Dudaklarını birbirine bastırdı. "Bence konuşmak için yemek yiyene kadar beklemeliyiz."

Kaşlarımı kaldırdım ama itiraz etmedim. Çünkü şimdi çok ilgimi çekiyordu. Acaba ikisi de benimle birlikte olmak istemediklerine mi karar vermişlerdi, yoksa-

Hayır, bu çok saçmaydı.

Colt elini dizime koydu ve beni nazikçe sıktı. Elinin verdiği his hoşuma gitmişti ve daha fazlasını istiyordum. Çok daha fazlasını istedim.

"Çok mu fazla?" diye mırıldandı. "Hayır," diye fısıldadım.

"Bu sabahтан sonra eve geldiğimde ne yaptığımı bilmek ister misin?"

"Evet."

"Sonunda seni öpmeyi düşündüm. Sonunda sana dokunmayı..."

Kalçalarımı sıktım ve "Başka?" diye fısıldadım.

Kaşlarını kaldırdı ve kulağıma fısıldamak için eğildi. "Sonra seni sikime binerken hayal ettim. Kendimi okşadım ve boşalacaktım ama sonra Sammy kapımı çaldı."

Oh.

"Sonra ne olacak?" Ben sordum.

Sessizdi. Onu incelerken sesimi alçak tuttum. "Onu öptün mü?" "Evet. Bu seni rahatsız ediyor mu?"

Bunca yıl sonra bile poker suratı konusunda hâlâ çok kötüydü. Denedi ama sorusundaki kırılganlığı duyabiliyordum. Ama gerçek şu ki, bu beni rahatsız etmiyordu.

"Hayır," dedim. "Bu beni hiç rahatsız etmiyor.

Aslında..." "Anlat bana," diye fısıldadı.

Sabırlıydı. Bu iyiydi, çünkü daha önce ne düşündüğüm hakkında hiçbir şey söylememiştim. İkinin birlikte olmasını istediğimi, benimle olmalarını istediğimi.

Son birkaç gündür, vibratörüne uzanmayı her düşündüğümde onları hayalimde görüyordum.

Onları yıllardır tanıyordum. Colton'la çok yakın olmasak da hayatımın değişmez bir parçasıydı. Haley'e olanlardan sonra güvende olduğumuzdan emin olmak için günlerce kanepede uyumasını asla unutamam.

O sırada Thomas ölmüş ve David bile zar zor uyuyabiliyordum.

Onların yanında kendimi güvende hissettim.

"Uzun zamandır biriyle birlikte olmadım," dedim usulca. "David çocuklardan sonra bana çok sık dokunmadı çünkü vücudumun mahvolduğunu düşünüyordu."

"Ne?" Colt hırladı.

Sammy mutfakta bir şey düşürdü ve bizi korkuttu. İkimiz de yukarı baktık. Kasları birbirine yapışmış, kasları kaskatı kesilmiş, ağzı öfkeyle çatılmıştı.

"Bunu sana o mu söyledi, Sarah?" Sammy sordu.

"Evet," dedim koltuğa büzülerek. "Özür dilerim, bu konuyu açmak istememiştim, sadece benim için uzun zaman olduğunu söyleyecektim. Her şey yeniden başlıyor."

"Yanıliyordu," dedi Colt nazikçe, Sammy'ye *bir bakış atarak*.

Sammy bir nefes verdi ve başını sallayarak mutfaktan çıktı. Kanepenin arkasına doğru eğildi ve başımın tepesine nazik bir öpücük kondurdu. "Çok yanıliyordu."

Gözlerimi kapattım, öpücüğünün hayaleti hâlâ aklımdaydı. Bu ikisinin arasında, ben gidiciydim.

Biri beni arzulamayalı ne kadar olmuştu?

Hiç kimsenin olduğunu söyleyebilir miydim? David'in beni hiç umursayıp umursamadığını bilmiyordum. Kardeşinin Haley'e ulaşması için bir yol olarak kullanıldım.

Colt, "Her şeyi yavaştan alacağız," dedi.

Dudaklarımı birbirine bastırdım. Ağırdan almak istediğimden emin değildim. İhtiyaçlarım ve isteklerim vardı ve uzun zamandır hepsini arka plana atıyordum.

"Sorumluluklarımdan uzak bir gece geçireceğim," dedim. "Bu uzun zamandır olmamıştı. Yavaş gitmek istemiyorum."

Burun delikleri genişledi ve mırıldandı. Eli hâlâ dizimdeydi, başparmağı ince kotun üzerinde yavaşça daireler çiziyordu. İçimi bir ürperti kapladı ve nefesimin kesilmesine neden oldu.

"Akşam yemeği hazır."

Ayağa kalkmaya başladım ama Colt başını salladı. "Ben hallederim, şekerim."

Yenilgiyle iç çektim ve olduğum yerde kaldım. İkisini mutfakta izledim, içimde kabarcıklı bir sinir ve heyecan hissettim. Colt tabaklarımızı getirdi ve Sammy de onu takip etti. Tavuklu ve sebzeli bir kızartma pişirmişti ve çok lezzetli kokuyordu.

"Acılı ve mısır ekmeği değil ama iş görür." "Harika kokuyor," dedi Colt.

"Öyle," diye kabul ettim. "Yemek için teşekkürler."

Colt bana bir tabak uzatırken, "Üzülerek söylüyorum ki bir yemek masam yok," dedi. "Genellikle mutfakta ya da kanepede ayakta yemek yiyorum."

Sammy burnunu kırıştırdı. "Yargılayabilirdim ama ben de aynısını yapıyorum." "Piknik tarzında yere oturabilir miyiz?" Ben önerdim.

Minderden kaydım ve sırtımı kanepeye yasladım. Sammy bir yanıma, Colt da diğer yanıma oturdu ve üçümüz bir daire oluşturduk.

Sammy açıkça, "İkinizle de ilgileniyorum," dedi.

Colt neredeyse boğuluyordu. "Kahretsin, sanırım hemen konuya giriyoruz." "Üçümüzün birbirimizle çıkmasını mı kastediyorsun?" Ben sordum.

Ben de böyle aşk kitapları okurdum. Aşk kitaplarını bakkaldan gizlice alır ve torpido gözündeki David'den saklardım. Geriye dönüp baktığımda, onunla bu kadar uzun süre kaldığım için utanıyordum. Ama içindeyken tünelin sonunu görmek zordu.

"Evet," dedi Sammy. "Colt'tan hoşlanıyorum. Aramızdaki şeyler değişmeye başlamadan önce de hoşlanıyordum ama Cam'in en iyi arkadaşı olduğu için hiç harekete geçmedim."

"Bu çok mantıklı," dedim.

Colt bacak bacak üstüne attı ve tabağını kalçasının üzerinde dengeledi. "Hepimizin bildiği gibi Sarah'yı hep istedim. Sanırım tüm kasaba biliyor."

Ona yumuşak bir gülümseme sundum.

"Ama Sammy'yle de ilgileniyorum. Cam bizi onun dairesine gitmeden önce öpüşürken yakaladı."

"Tanrım," diye güldüm. "Daha önce bu kadar tuhaf davranmasına şaşmamalı. Haley de bunu fark etti."

"Anladım." Colt başını salladı. "Neyse ki Emma orada değildi çünkü bunu anlayabilirdi."

"Elbette. Emma her şeyi biliyor." Kaşlarımı oynattım. "Cam araya girmeseydi öpüşmeden sonra ne yapacaktın?"

Sammy sırttı. "Bilmek istemez miydin?"

Güldüm ve onu dürttüm. "Çok ayrıntılı olarak."

"Seninle ne yapmak istediğimizi konuşsak nasıl olur?" Sammy karşı çıktı.

Şimdi yeniden telaşlanma sırası bendeydi. "Ne gibi?"

"Özellikle hoşlandığın bir şey var mı?" Colt sordu.

Kaşlarımı kaldırdım. "Mesela...?"

"Şaplak atma, kırbaçlama, bu şeyler..." Oh.

Oh.

"Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştım..." Fısıldadım. Colt

hızla, "O kadar uzağa gitmemize gerek yok," dedi.

"Hayır, ilgileniyorum," dedim. "Sadece bu işte yeniyim. Bu heyecan verici."

"Hiç fantezin oldu mu?" Sammy sordu. "Herhangi bir şeyi denemek hakkında?"

Yatak odasında dominantım ve ip, kör kıvrımlar, boğulma gibi şeyleri severim..." Colt'un gözleri büyüdü. "Gerçekten mi?"

Sammy ona göz kırptı ve sonra bakışlarını bana odakladı. Yanacaktım. Bu nasıl gerçekten benim hayatım olabilirdi? Sonsuza dek tanıyacağım iki ateşli adam, daha önce hiç deneyimlemediğim bir şekilde benimle birlikte olmak istiyordu.

"Pekâlâ, madem her şeyi ortaya döküyoruz, ben sapık bir orospu çocuğuyum," dedi Colt. "Ve ben bir sürtüğüm. Kocaman bir sürtük."

Bu gece son kez olmayacağından emin olduğum bir şekilde ağzım açık kaldı.

Sammy'ye göz kırparak, "Ve ben de bir anahtarım, yani bu işe yarıyor," dedi. "Citrus Cove'daki en gizemli ve düşünceli adam olan Sammy Harlow'un bir Dom olduğunu kim bilebilirdi ki? Yine de mantıklı. Tabii sadece otoriter olduğunu ve Dom olmanın gerçekte ne anlama geldiğini bilmediğini kastetmiyorsan."

Sammy'nin bakışları karardı ve kaşlarını kaldırdı. "Benimle alay ediyorsun, ha? Hayır, seni dizlerinin üzerine çöktüreceğim ve kızımız izlerken sikim için yalvarmanı sağlayacağım."

Ciyakladım. "Aman *Tanrım*."

Colt sırttı. "Lanet olası yemeğini ye Sammy Harlow. Geri kalan her şeyi sonra düşünürüz."

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

Colt

Sarah'nın Sammy ile olan etkileşimlerimden dolayı telaşlanmasını izlemek beni sırttırdı. Yumuşak yanaklarının al al olduğunu görmek hoşuma gidiyordu.

Kalbim daha yüksek sesle çarpıyordu. İkisiyle aynı odada olmaktan dolayı sinirden ve azgınlıktan sarhoş olmuşum. Bi panik beni yakalamıştı ve bırakmayı reddediyordu.

Boş tabaklarımızı aldım ve lavaboya yığdım. Sarah elini uzatıp beni geçti ama o daha tabaklara dokunmadan bileğini yakaladım ve kaşlarımı kaldırdım.

"sanmıyorum."

"Onları yıkayacağım," diye itiraz etti. "En azından bunu
." "Hayır. Parmağını bile oynatmanı istemiyorum,
şekerim."

Başını bana doğru salladı, ama boyun eğdi, dudakları yavaşça kuru bir gülümsemeye dönüştü. "Tamam, sanırım. Ama evime geldiğinde senden yardım etmemeni bekliyorum."

Homurdandım. Böyle bir şey olmayacaktı. Ne kadar küçük olursa olsun onun için bir şeyler yapmak beni derinden tatmin ediyordu. Zaten bu kadar çok iş yaparken, özellikle de çocuklarına harika bir annelik yaparken, daha fazla iş yapmasını istemiyordum.

Bileğini bıraktım ve parmaklarımı koyu renk dalgalarının arasına sokarak başının dibindeki ipeksi tellerle iç içe geçirdim. Onu nazikçe çektim. Tanrım, gözleri nasıl da parlıyordu. O kadar güzeldi ki. Onu kendime çektiğimde dudakları bir nefesle aralandı, sıcaklığı beni eritiyordu.

Sammy'nin oturma odasından bize bakışının ağırlığını hissedebiliyordum, neredeyse onu öpmem için beni zorluyordu. *Öpmemizi istiyor mu? Ben istiyorum.*

On yedi yaşımdan beri onu öpmek için bekliyordum. Sarah'nın kirpikleri dalgalandı, bakışları dudaklarıma kaydı. "Seni öpmek istiyorum," diye fısıldadım.

Belli belirsiz bir baş sallama. Tek kelime etmeden parmak uçlarına doğru eğildi ve ağzını benimkine dayadı. Bu nazik, geçici bir öpücüktü, tıpkı bir kelebek tarafından fırçalanmak gibiydi. Benden yumuşak bir inilti kaçtı ve onu tekrar öptüm, bu sefer daha sert. Daha derinden. Parmaklarını gömleğimin içinde kıvırdı ve beni kendine çekti, bunca zaman sonra bana çok doğru gelen bir rahatlıkla içime girdi.

Sikeyim. Onu gerçekten öpüyordum.

Kendimi onun içinde boğabilirdim. Kolları boynuma dolarken iniltisi ağzıma takıldı. Onu tezgâha yasladım, onu yutarken hâlâ saçlarını tutuyordum. Kan kulaklarıma hücum ediyor, o bana doğru eğilirken nabzım hızla yükseliyordu. Daha fazlasına *ihtiyacım vardı*. Daha fazlasını arzuluyordum.

Sammy'nin varlığı arkamda belirdi. Öpüşmemizi kestim ve başımı çevirdim. Bakışlarımız bir an için kilitlendi ve başımı salladım.

"Evet," diye .

Ben Sarah'nın kalçalarından tutup dönerek onu aramıza çekerken boğazı düğümlendi, gözleri Sarah'ya kaydı.

Bu doğaldı. Doğru hissettirdi.

Sammy'nin yüzünde gölgeler dans ediyor, mavi gözleri arzuyla parlıyordu. "Bu iyi mi?" diye sordu.

Nefesi kesildi. "Evet."

Ona yaslandı, başını geriye doğru eğip boynunu ortaya çıkarırken kirpikleri titriyordu. Eğildim ve yavaşça boğazının dibini öptüm, vahşi bir hayvan gibi kokusunu içime çektim. Ona doyamıyordum.

Sammy eğilip onu bu açıdan öpebilecek kadar uzundu. Bunun ilk öpüşmeleri olduğunu bilmek sikimin fermuarıma doğru zonklamasına neden oldu. Her dokunuşu şefkatliydi ama hepsinin altında azgın bir şehvet akımı olduğunu biliyordum.

"Bu iyi hissettiriyor," diye inledi.

Boğazından aşağıya doğru öptüm ve gömleğinin üzerinden göğüslerini avuçladım. Kalçalarını aramızda döndürdü. Sammy uzanıp parmaklarını saçlarımda dolaştırdı ve beni derin bir öpücüğün içine çekti.

Sikeyim. Hayatımın sonuna kadar ikisini de öpebilirdim. Dudağımın altını ısırdı, acı doğrudan sikime gitti. Sarah elini önce kemerime, sonra da fermuarıma götürürken inledim.

sertleşti. "İkiniz de çok sertleşmişsiniz." Sammy beni bıraktı, ikimiz de nefessiz kalmıştık.

Nefesimi tutmaya çalışarak sertçe yutkundum. Ne istediğimi biliyordum ama bunu çok hızlı yapmak istemiyordum. "Devam etmek istiyor musun?" Ona sordum. "Yavaşlayalım mı?"

"Hayır," dedi hemen. "Ben bunu istiyorum. İkinizi de istiyorum."

"Durmamızı istiyorsanız kırmızı deyin," diye talimat verdi. "Yeşil evet demek, sarı yavaşla demek, kırmızı dur demek. Tamam mı?"

"Tamam," diye kabul etti.

Bana baktı ve ben de başımı salladım. "Evet." Dur ışığı sistemine fazlasıyla aşındırdım ve burada bunu kullanmasını takdir ettim. Sarah uzun zamandır kimseyle birlikte olmamıştı ve ikimiz de yarardan çok zarar getirebilecek bir şey yapmak istemiyorduk.

Ona son on yıldır mahrum kaldığı tüm orgazmları yaşatmak istiyordum.

Sammy de açıkça aynısını istiyordu. Aramızda, çok iyi bir takım olacağımız açıktı.

"Yatak odasına gel," dedim elimi onun elinin içine sokarak.

Sammy onun diğer elini tuttu ve ben bizi mutfaktan çıkarıp koridordan yatak odama götürürken öpüşmeye başladılar. Bir kez daha, büyük kral yataklarından birine yatırım yaptığım için memnundum çünkü bolca yerimiz olacaktı. Ayrıca odanın köşesinde kocaman bir ayna olduğu için zihinsel olarak kendimi tebrik ettim. Yansımalarımızı görmek beni tahrik ediyordu.

Bir düğmeyi çevirdim ve duvardaki aplikler üzerimize altın rengi ortam ışığı saçtı. Sammy beni ortaya doğru çekince şaşırdım ve kendimi Sarah'ı öperken buldum, o da arada bir ısırarak boynumu öpüyordu. Omuriliğimde bir ihtiyaç ürpertisi oluştu.

"Siktir," diye inledim. "Yine ısır beni."

Dediğimi yaptı, boynumu daha sert ısırıldı. Sarah avucunu sertleşmiş aletimin üzerinde gezdirirken gözleri büyüdü. "Ne kadar büyüksün?" Sesi endişeli geliyordu.

"İşe yaraması için gereken tüm kayganlaştırıcı bende var," diye homurdandım.

Sammy beni irkiltecek kadar sert ısırırken kalçalarını kıcıma doğru salladı, acı doğrudan sikime vuruyordu. Daha fazlasına ihtiyacım vardı.

Yıllar boyunca kaç kişiyle birlikte olduğumun sayısını unutmuştum ama şimdi hepsi Sarah ve Sammy arasında olmanın nasıl bir his olduğunun yanında sönük kalıyordu.

Sammy uzandı ve kemerimin tokasını yakaladı, hızla çözdü ve çıkardı. Sarah parmakları çevik bir şekilde kot pantolonumun düğmelerini açarken, bir gümbürtüyle yere düştü.

"Daha iyisini bilseydim, ikinizin de beni çıplak istediğinizi söyledim," diye homurdandım.

Sarah bana kararlı bir gülümseme verdi ve dizlerinin üzerine çökmeye başladığında beni şok etti.

Sikeyim.

"Bekle," dedim, yüzünü kavradım ve onu durdurdum. "Senin zevkin önce gelir. Başka biri sana tapmayalı çok uzun zaman oldu. Sana nasıl hissettiğimizi gösterelim."

Kıpırdamadan durdu ve sonra başını salladı. "Tamam," diye fısıldadı.

"Neden onu bizim için soymuyorsun?" Sammy kulağıma mırıldandı. "Evet, efendim."

Sarah'nın bluzunun eteğinden tuttum ve başının üzerinden yukarı çektim. Hareketleri sertleşti.

"Ne oldu meleğim?" Sammy onun vücut diline de dikkat ederek nazikçe sordu. "Ben sadece... Çatlaklarım ve yara izlerim var ..." Sesi tizleşti ve Kalbim onun sözleriyle göğsümden söküldü.

David Connor'dan uzun zamandır nefret ediyordum ama bu kadarı da fazlaydı. Önünde dizlerimin üzerine çöktüm ve avuçlarımı karnında gezdirdim. "Şekerim, çatlaklar çok seksi."

Sammy onun diğer tarafına geçti ve çok nazikçe bluzunu tamamen çıkardı. "Aynaya bak," diye mırıldandı. "Seni ne kadar çok istediğimizi göstermemizi izle. Bizim için ne kadar önemli olduğunu."

Dudaklarımı karnının üzerindeki gümüşü izlerden birine bastırdım ve onu öptüm. "İki çocuk taşımışsın," diye fısıldadım. "Tek seferde. Bunu nasıl başardığını bilmiyorum. Ama bunların her biri sevginin ve gücün işareti. Çok güzeller, Sarah."

Karnını öperken başımı kaldırdım. Ona ne kadar muhteşem olduğunu nasıl gösterebilirdim? Hayatımdaki her şeyin uzun zamandır onun etrafında döndüğünü ve onun huzurunda olmanın bir lütuf olduğunu?

Kot pantolonunun düğmelerini açtım ve kalçalarına doğru ittim. Gerilmeye başladı ama Sammy elini dikkatlice boğazına götürdü ve ben kotunu yere indirirken kulağına bir şeyler mırıldandı. Dilimi teninde gezdirirken rahatladı, nefesi kesildi.

"Siktir," diye nefes aldım. Külotu kabuk pembesiydi. Onları yırtmak istedim

Kapalı.

"Tıraş olmadım ya da ağda yapmadım, yapmadım-"

"Sarah, şu anda seni boşaltmak istemememi sağlayacak hiçbir şey yok," diye homurdandım. "Sen lanet olası bir tanrıçasın."

Sammy, "Bacaklarını onun için aç, meleğim," diye emretti.

Dediğini yaptı ve ben de parmağımı banttan geçirip iç çamaşırını aşağı çektim. Kahretsin, cennetteydim. Ölmüş ve cennete gitmişim.

"Gelmesini sağla, Colt," dedi Sammy.

Yumuşak emri içime bir zevk dalgası gönderdi. Birinin kontrolü ele almasına izin vermeyeli uzun zaman olmuştu ama ona güveniyordum.

Kalçasının arkasını okşadım ve bacağına kaldırdım, amını açarken omzumun üzerinden sarkıttım. Parmaklarımı yarığının üzerinde gezdirirken Sarah'nın nefesi kesildi.

"Çok ıslaksın," diye fısıldadım, ona hayranlıkla bakıyordum. "Ah, şekerim. Sikeyim. Dur sana yardım edeyim."

Yüzümü amına gömdüm, dilimle klitorisinin etrafında döndüm. Gırtlaktan gelen çığlığı odanın içinde çınladı. Sammy onu yerinde tutarken, ben de ona *ihtiyacı olan* aç bir adam gibi yalıyordum. Önce bir parmağımla, sonra iki parmağımla girişini okşadım ve parmaklarımı içine soktum.

"Kahretsin," diye homurdandı. "*Lütfen*."

"Aferin kızıma," diye övdü Sammy. "Senden böyle 'lütfe' demeni duymak hoşuma gidiyor."

Ona karşı inledim, dilimin üzerindeki amının tadından zevk aldım. Parmaklarımı içine sokarken sikim fermuarıma doğru zonkluyordu. İnlemeleri ve miyavlamaları yatak odamda yankılanıyor, ben devam ettikçe vücudu geriliyordu. Saatlerce burada kalıp onu yiyebilirdim. Sonsuza kadar önünde dizlerimin üzerinde kalabilirdim.

Parmaklarımı çektim ve Sammy'ye baktım, kızımızı parmak uçlarımdan emerken bakışlarını tuttum.

"Aferin oğlum," diye fısıldadı.

Sik beni. Hırlamakla inlemek arasında bir ses çıkardım. Dilimi tekrar klitorisine bastırdım, onu daire içine aldım. Nefes nefese kaldı ve başımı tuttu, tamamen zevke teslim oldu. Sahipleniciliğine, beni sıkıca kavramasına bayılmışım. Boşalmak istiyordu ve ben de onu her şeyden çok boşaltmak istiyordum.

Siktir, bebeğim. Yüzüme sürmeye devam et. Bana karşı sallanırken beni yerinde tuttu, dudaklarından başka bir çığlık çıkana kadar hareket etti.

Onu boşaltmak beni uçurumun kenarına getirmek için yeterliydi. Kahretsin, *kahretsin*, kahretsin - kot pantolonumun içine boşalırken nefes nefese , onun orgazminin tadına bakarken içime sıcak bir zevk yayıldı.

Sarah Sammy'nin karşısında eridi, göğsü ağır pantolonuyla yükselip alçaldı. Kalçalarımın üzerine oturdum ve dudaklarımı yalayarak kendime baktım. Kotun üzerinde ıslak bir leke yayılmıştı.

Daha önce hiç kimse beni böyle boşaltmamıştı.

"Bu bir ilkti," dedim.

Sarah'nın tek yapabildiği başını sallamaktı. Sammy meme uçlarını çimdiklemek için uzandığında Sarah onun üzerine yığıldı. Gözleri fal taşı gibi açıldı ama adam hızlıydı. Onu ayaklarından kaldırıp yatağa taşıırken sırttım.

"Aman Tanrım," diye tısladı. "Beni bir hiçmişim gibi kaldırdın-" Sammy onu battaniyelerin ortasına bıraktı ve üzerine bir öpücük kondurdu Onu.

Dudaklarımı yaladım, hâlâ onun tadına bakıyordum. Bakışlarım onlardan aşağıya doğru çekildi.

Pantolonuma. Lanet olsun. Onun için gerçekten pantolonuma boşalacaktım.

Ve tekrar yapardım.

Ayağa kalktım ve kot pantolonumun düğmelerini açtım, onları ve boxer külotumu bir yığının içine attım. Sikim döllerimle parlıyordu.

"Seni temizleyeceğim," dedi Sammy. "Eğer istersen." "İkimiz de yapabiliriz," diye teklif etti Sarah.

"O zaman Sarah'ı boşaltma sırası bende." Buna nasıl hayır diyebilirdim ki?

"Bütün gece bizim," dedi ve beni yatağa çağırmak parmağını eğdi.

"Tamam, ," dedim.

Sarah yana kaydı ve ben de isteksizce yatağın ortasına doğru süründüm. Daha yeni boşalmış olmama rağmen, ikisini görmek içimde yeni bir şehvet dalgası yarattı. Lanet olsun. Kalbim hızla çarpıyor, bedenim onların dokunuşunu arzuluyordu.

Sammy'ye, "Hey, çıkar," dedim.

Dramatik bir şekilde iç çekti ve yataktan yuvarlanarak hızla soyundu. İlgiyle izledik ve *lanet olsun*, büyüktü.

Ve delinmişti.

"Bunu ne zaman yaptın?" Kekeledim. Ukala bir sırıtış belirdi. "Birkaç yıl önce."

"Bu acıtacak mı?" Sarah, gözleri adamın sikinin başındaki Prens Albert yüzüğüne takılmış bir halde sordu.

"Hayır," dedi. "İyi hissettirmeli. Eğer hissettirmiyorsa, lütfen bana söyleyin." "Tamam," dedi. "Siktir, Sammy. Ne oluyor lan?"

Ben de aynı şekilde hissediyordum. Bay Gizemli, delinmiş bir siki olan, pis konuşan bir Dom'du. Göğsünü kaplayan siyah saçlarını, sırık gibi kaslarını, keskin çenesini ve düşünceli bakışlarını inceledim. Onca yıl gizliden gizliye onu arzulamış olsam da Sammy Harlow'un ne kadar ateşli olduğu konusunda beni hazırlayamamıştı. "Seksi şairlerin tanrısıyla ne yapmam gerekiyor, ha?" diye sordum.

"Beni becermek mi?"

Güldüm ve yanımdaki yatağı okşadım.

"Hepiniz beni mahvedeceksiniz," diye ciyakladı Sarah.

Sammy homurdandı. "Olabilir, ama söz veriyorum ağırdan alacağız." Bakışları büyüyen sikime kaydı ve mırıldandı. "Kızımızı becerirken beni izleyip boşalmadan önce temizlensen iyi olur."

"Siktir," diye mırıldandım. "Kelimelerle aran çok iyi."

Yatakta bize katıldı. Sarah parmak uçlarını karnımın üzerinde ve sikimin üzerinde gezdirirken usulca küfrettim. Elini yavaşça şaftımın etrafına sardı, gözleri genişledi.

"Yine sertleşmişsin."

"Evet," diye homurdandım, Sammy yan tarafımı öperken gözlerim dalgalanıyordu. "İki seksli insanla aynı yatakta olmak bir erkeğe bunu yapar."

Hay sikeyim. Bu bir rüyanın gerçekleşmesiydi. Vücudum yanıyordu, onların dokunuşlarında boğulmak için çaresizdim. Sarah vücudunu sikime yaklaştırdı ve Sammy de ona katıldı.

İkisi öpüşürken, dilleri iç içe geçerken zevk ve ıstırap içinde izledim. Azmış ve aklımı kaçırmış bir halde sikimi avucunun içine soktum.

İkisi de sikimin üzerinde çalışmaya başladı. Dirseklerimin üzerinde doğruldum ve Sammy diliyle bana dokunduğu anda nefesim kesildi. Tabandan başladı ve alttan uca doğru yaladı, dili bana geçici bir yalama verirken Sarah'ninkiyile buluştu.

"Vay anasını," diye inledim. "Bu çok iyi hissettiriyor."

Sarah'nın sıcak ağzı sikimin üzerine kapanıp emmeye başladığında gözlerim kapandı. İnledim, kontrol için savaşıırken battanileri kavradım. Sammy taşaklarımdan birini ağzına aldı ve neredeyse kendimi kaybediyordum.

Geri çekilip dudaklarını yalamadan önce beni daha derine götürdü. "Sanırım hepsini aldım."

Sesindeki sinsilik bakışlarımı daraltmama neden oldu. "Sanırım bir noktayı kaçırdın, şekerim."

"Öyle mi?"

Kalçalarımı yukarı ittim ve Sammy geri çekilirken o da kıkırdadı. Beni kavrarken gitar çalmaktan oluşan nasırları sikime sertçe vuruyordu ve bana dokunduklarında çok iyi hissettiriyorlardı.

"Ben bakarım," dedi.

Yavaşça sikimin başını dudaklarının arasına alıp emmesini ve dilini döndürmesini izledim. Beni daha derine çekerken homurdandı, beni çılgına çeviren bir ritim bulurken başı aşağı yukarı sallanıyordu.

"Buraya gel," dedim Sarah'ya. "Üstüme çık."

Döndüm ve onu üzerime çektim, yumuşak kalçaları belimi sarıyordu. Ellerini göğsüme koymuş, göğüslerini birbirine bastırıyordu. Bir süre bakakaldım, vücudundaki her kıvrımı, çili ve izi takip ettim ve hafızama kaydettim.

"güzel," diye fısıldadım.

Sammy sikimin etrafında anlaşılarak inledi. Eğilip meme uçlarından birini aldım. Yüz ifadesi zevkle değişti, Sammy beni emmeye devam ederken bir inilti kaçtı.

Zaten yine sınırdaydım. İkisinin arasında, daha ne kadar dayanabileceğimi bilmiyordum.

"Henüz tekrar boşalmak istemiyorum," diye inledim.

Sammy'nin kıkırdadığını hissettim. "Emin misin?" "Evet. izlememi istediğini sanıyordum."

"Bu doğru. Bunu istiyorum." Sammy onun arkasından kalktı ve kollarını ona doladı. Göğüslerinden birini avuçladı, ben dilimi diğerinin üzerinde gezdirirken meme ucuyla alay etti.

"Seni ilk kimin becermesini istersin?" Sammy sordu.

"İkisi de," diye inledi, ıslak amını bana doğru sallayarak. "Yine de doğum kontrol hapi kullanmıyorum."

Yatağın sol tarafını işaret ederek, "Komodinde prezervatif ve kayganlaştırıcı var," dedim.

Sammy eğildi ve çekmeceyi açarak bir şişe kayganlaştırıcı ve iki prezervatif çıkardı.

Bir noktada cinsel sağlık ve testler hakkında konuşmamız gerekiyordu ama şu anda sevişmem ya da sevişmelerini izlemem gerekiyordu. Tüm düşünceler duman olmadan önce bu konuya geri dönmek için zihinsel bir not aldım.

Ambalajlardan birini yırtarak açtı ve prezervatifi sert sikinin üzerinden geçirerek aşağıya doğru yuvarladı. İkincisini açtı ve beni okşayarak sikimin üzerinde gezdirdi.

"Siktir, Sammy," diye .

Sammy vücudunu ayarlarken sikimi yerinde tutarak, "Sikinin üzerine otur," dedi. "Yavaş ol meleğim. Kontrol sende."

Yavaşça arkasına yaslanırken bakışları benimkilerle kilitlendi. Uzandım ve yanağını kavradım, sikimi girişine doğru yönlendirirken onu nazikçe okşadım.

"Kontrol sende," diye hatırlattım ona.

Başıyla onayladı. Yavaşça aşağı inip ilk birkaç santimi alırken birlikte soluklandık.

"Tanrım," diye inledi. "Siktir. Çok uzun zaman oldu ve kendini çok iyi hissediyorsun Colt."

Bu egomu okşadı.

"Aferin kızıma," diye övdü Sammy. Alçak bir tıslama çıkardı. "Onun sikinin seni böyle yaymasını izlemek çok ateşli. Kahretsin, meleğim, onu çok iyi alıyorsun."

Homurdandım ve ellerimi kalçalarında gezdirdim, beni daha fazla içine alırken kalçalarını tuttum. Dudakları ayrıldı, bir an durduğunda yüzü zevkle kıvrıldı, amı beni bir mengene gibi kavradı.

"Colt," diye inledi.

"Evet, şekerim?" Fısıldadım.

"Daha önce hiç bu kadar iyi hissetmemiştim."

Kulaklarımda kan uğulduyor, nabzım hızla atıyordu. "Seni daha da iyi hissettireceğiz," diye homurdandım.

Kalçalarını kaldırdım, tekrar aşağı indirmeden önce neredeyse sonuna kadar çektim. Beni daha derine çekerek inledi.

"Çok mu fazla?" Sammy sordu. "Hayır," diye homurdandı.

Başı geriye doğru eğilirken tırnakları göğsümü tırmaladı. Kumral dalgalar sırtından aşağı yuvarlanıyor, teni altın ışığın altında nemli kalıyordu.

"İkinizi de içimde istiyorum," dedi. "Bu mümkün mü?"

"Kesinlikle deneyebiliriz," dedim. "Eğer Sammy isterse."

"Evet," dedi. "Deneyebiliriz."

YIRMİNCİ BÖLÜM

Sammy

SARAH COLT'UN ÜZERİNE ÇÖKTÜ, siki içine gömülmüştü ve onu birbirinden ayırıyordu. Eğilip omzunu öptükten sonra onu yavaşça COLT'a doğru ittim.

Colt hafifçe iterek küfretti. Kayganlaştırıcı şişesini elime aldığımda aklımda onlara yapmak istediğim şeyler dönüp duruyordu. Aletime bol miktarda döktüm ve ikisine de biraz sürdüm.

Onun sikiyle birlikte bir parmağımı da içine sokup onu daha da gererken inledi. Eğer benim sikimi de içine sokacaksak biraz uğraşmamız gerekecekti.

Ne kadar şanslı olduğumu düşünürken onun amını okşadım. Milyon yıl geçse de onlarla aynı yatağa gireceğim aklıma gelmezdi.

Eğildim ve sikinin onu nasıl yaydığını inceledim. Serbest elimle kendi sikimi okşayarak onu kızdırmaya devam ettim.

Her biri çok lezzetli sesler çıkarıyordu ve ben onun kıcını tokatlama dürtüsüyle savaştım. Üçümüz daha fazla pazarlık yapana kadar yapmayacağım çok şey vardı.

"Sammy," diye .

"Sakin ol," diye kıkırdadım. "Çok sabırsızsın."

"Dostum, şimdiden çok yaklaştım," dedi Colt.

"Eminim daha uzun süre dayanabilirsin."

Bana uyma şansımız olabileceğini hissedene kadar devam ettiğimde inledi. Daha da yaklaştım ve sikimin başını amına bastırdım, dikkatlice öne doğru eğilirken Colt'a karşı kaydım.

Nefesi kesildi ve gerildi.

"Sakin olmalısın meleğim," diye homurdandım. "Aksi takdirde cehennemde hiç şansın olmaz."

Sarah gözle görülür biçimde gevşedi. Colt onu öperken kalçalarını tuttu, ardından yumuşak bir inilti geldi. Hayatım boyunca hiç bu kadar tahrik olmamıştım. Öne doğru hafifçe eğildim ve yavaşça içine ittim, her iki sikimizi de bir mengene gibi kavradığını hissettim.

"Siktir," diye homurdandım.

"Yavaş," diye nefes nefese kaldı Colt. "*Sikeyim.*"

Ben Sarah'nın içine daha fazla girdikçe o da "siktir" diye mırıldanmaya devam etti. Sarah inledi ve beni daha fazla içine alarak geri çekildi.

"Daha fazla," diye homurdandı.

Homurdandım ve öne doğru ittim, siyah saçlarından bir tutam yakaladım ve başını geriye çektim. Colt kalçalarını hareket ettirip sikini benimkine sürtünce nefesi kesildi.

Doğru düzgün düşünemiyordum. Gözlerimi kapattım, sonunda çılgınca ihtiyacıma teslim olmadan önce anın tadını çıkardım. Geri çekildim ve sonra ileri doğru ittim. Sarah'nın nefesi kesildi, Colt aşağı yukarı pompalarken tırnakları göğsünde kızgın izler bıraktı.

İkimiz birlikte onu kavrayarak doğru bir ritim bulduk. Sırtını öptüm, ona tutunurken elimi Colt'unkinin üzerinde kaydırdım.

Saçlarını sıkıca kavradım ve . "Nasıl hissediyoruz?" "İyi," diye inledi.

Saçını çektim ve inledi. "Çok mu fazla?" diye sordum.

"Hayır," diye homurdandı. ". Lütfen durma. Çok yaklaştım."

Bunu duymak onu daha sert becermemi sağladı. Biz girip çıkarken inledi, Colt'un sesi koro halinde bizimkine katıldı. Nefes nefese kaldığında, boşalırken etrafımızda kenetlendiğinde zevk içimde roket gibi fırladı.

Onun orgazmını hissetmek beni neredeyse uçuruma sürüklüyordu, ama kontrolü elimde tutuyordum, yükseklerden vazgeçmeye pek hazır değildim. Onu yerinde tutarak daha sert iterken inledim. Omzunun üzerinden Colt'un bakışlarıyla karşılaştım ve gözleri şehvetle parlayarak ofladı.

"Siktir," diye homurdandı, eğilerek.

Onunla yarı yolda buluştum ve onu sertçe öptüm. Sarah göğsüne yaslanarak rahatladı, biz onu becermeye devam ederken ikimizi izliyordu. Beni ısırmadan önce dili alt dudağımın üzerinde gezindi, acı homurdanmama neden oldu. Ben de onu ısırdım ve çıkardığı sesin tadını çıkardım.

"Geri çekil," diye homurdandı.

Başımı salladım ve geri çektim, ikimiz de oradaydık. Aleti serbest kaldı ve ben de onu tuttum, sonuna kadar birlikte okşadık. Boşalırken ürperdim, prezervatifi sıcak fişkırımlarla doldurdum. Colt da nefes nefese yatağa yığılmadan önce aynı şeyi yaptı.

Tekrar düşünebilmem için birkaç dakika geçmesi gerekti. "Prezervatifleri nereye atayım?"

Yatağın yan tarafını işaret etti. "Çöp tenekesi," diye homurdandı.

Başımı salladım ve eğilip prezervatiflerimizi atmadan önce ikisini de dikkatlice çıkardım. Yanlarındaki yatağa çöktüm ve Sarah aramızda yuvarlandı, tamamen rahatlamıştı.

"Hiç böyle orgazm olmamıştım... Hatırlayamıyorum bile," dedi.

"Ben de öyle," dedim başının üstünü öperek. "Güzel kokuyorsun," diye mırıldandım.

Colt başparmağını kaldırınca kadın kıkırdadı. "İyi misin, bebeğim?" Ona sordum.

Başını kaldırdı, gözlerini bana dikti. "Bebeğim mi?" "Evet," dedim sırtıtmamak için kendimi zor tutarak.

Nefesinin altında mırıldandı.

"Neydi o?" Kaşlarımı kaldırarak sordum.

"Daha önce kendisine hiç 'bebek' denmediğini söyledi," dedi Sarah yumuşak bir kıkırdamayla. Elini onun elinin içine kaydırdı. "İstersen ben de sana bebeğim diyebilirim."

Colt yan dönüp ikimize bakarken mırıldandı. "Güzel. Ben alırım."

Kıkırdadım, hâlâ onu inceliyordum. Onda şu ana kadar hiç görmediğim bir kırılganlık havası vardı. Acaba çok mu fazla şey yaptım diye düşündüm.

"İkiniz de iyi hissediyor musunuz?" diye sordum.

"Evet," dedi Sarah kaşlarını çatarak. "mi?"

"Elbette," dedim.

"Ben iyiden de öteyim," dedi

Colt. Nefes verdim ve rahatlardım.

İkisiyle birlikte yatakta uzanmak doğru geldi. Sarah bana doğru döndü ve başını göğsüme yasladı. Colt onu kucakladı, kolu Sarah'beline uzandı ve bana yerleşti. Parmaklarımı onunkilerle birleştirdim ve gözlerimi kapattım.

Kısa süre içinde bizim için çok büyük değişiklikler olmuştu. Onlarla birlikte olduğum için minnettardım. Daireyi ve her şeyin nasıl harap olduğunu düşünmek beni çok korkutuyordu ama yalnız değildim.

"Bunu tekrar yapmak istiyorum," diye fısıldadı

Sarah. "Ben de," dedi Colt.

"Tekrar ve tekrar," diye takıldım. "Başka bir randevu gecesi planlayabiliriz."

Sarah, "Belki çok fazla kaosu olmadığı bir günde bir tane olabilir," dedi.

Başımı salladım. "Bu hoşuma gider. Sadece ne zaman söyle, ben de ayarlayayım." "Aynen," dedi Colt onun omzunu öperek.

Yumuşak bir mırıltı çıkardı. "Endişeleniyorum..."

Sabırla sözlerini bitirmesini bekledik.

"Her şey olup biterken çok fazla olduğumdan endişeleniyorum. İkinizin de bunu istediğinden emin misiniz?"

"Bizi istiyor musun, Sarah?" Colt usulca sordu. "İkimizi de mi?"

"Evet," diye fısıldadı. "Gerçekten istiyorum. Aranızda seçim yapamam. Seçmek istemiyorum."

"İkisinden birini seçmek istemiyorum," dedim. "İkinizi de önemsiyorum. İkinizi de istiyorum."

"O zaman bu işi hallederiz," dedi Colt. "Hepimizin bir hayatı var. Hepimizin gelen ya da gelmiş olan şeyler var. Ama bu yükleri ve kazançları birbirimizle paylaşabiliriz."

Sarah nefes verdi. "Tamam. İkinizin de ne istediğinizi bildiğinize güveneceğim."

"İstiyorum," dedi Colt. "Seni yıllardır istiyorum. Ve Sammy... Bilmiyorum. Yakın zamana kadar seni düşünmeme bile izin vermemiştin."

"Seni düşündüm," diye mırıldandım uykulu bir şekilde. Konuşmaya devam ederken gözlerimi kapattım. "Bazen işler değişir, bilirsin. Bazen hayatın boyunca tanıdığın biriyle tanışırın ve 'vay be, bu insan harika' diye düşünürsün. Onu nasıl olup da bir arkadaşın fazlası olarak görmediğine şaşarsın. Ben de senin için böyle hissediyorum."

Elimi sıktı.

"Sarah az önce beni kış üstü yere serdi. Colt, bana sinsice yaklaştın."

Sarah kış kış güldü. "Sen bir şairsin, değil mi?"

Gülümsedim. "Yani, bazen şarkı yazıyorum."

"Bu işte gerçekten iyisin," dedi. "Seni sadece birkaç kez çalarken dinledim."

"Sammy dışarıda oturur ve yıldızların altında somurtup dururdu," dedi Colt. "Noel'de ilk gitarını aldığın zamanı hatırlıyorum. Sonra da çok çalıştığın için parmak uçlarının kanadığını."

Güldüm, ona bakmak için bir gözümü açtım. O da gülümsüyordu. "Evet, saatlerce çaldım. Okul, ev ödevi ve gitar çalmaktan ibaretti. Ailemin bunu aldığına pişman olduğuna eminim."

Başını iki yana salladı. "Hayır. Seninle gurur duyuyorlardı. Hepimiz gurur duyduk."

Kalbim sıkışmıştı. "Teşekkür ederim," diye mırıldandım. "Gidip bize biraz su getireyim. Hepimizin buna ihtiyacı var."

Onlar itiraz edemedi yataktan kayarak çıktım ve mutfığa gitmek üzere onun odasından ayrıldım. Her birimize birer bardak soğuk su doldurmadan önce ön kapının kilitlerini iki kez kontrol ettim.

Şu anda hissettiklerime bir anlam vermek çok zordu. Birkaç dakika tezgâhta durup anlamaya çalıştım. Daha önce beni Sarah ve Colt gibi tanıyan biriyle birlikte olmamıştım.

Bu bağlantı ne kadar çok şey kaçırdığımı fark etmemi sağladı.

Bardaklarımızı koridordan yatağa taşıdım ve kapının eşiğinde durup gülümsedim.

Sarah ve Colt kıvrılmış, parmakları birbirine kenetlenmişti. Birbirlerine baktıkları gibi bana da bakıp bakmadıklarını merak ettim.

Ben de öyle hissettim.

"Suyunuzu için," dedim ve ikisine de birer bardak uzattım. Colt bardağının yarısını bir dikişte içerek,

"Peki efendim," dedi.

Sarah başını salladı, küçük bir yudum alırken gözleri irileşmişti. "Bunu nasıl yaptın bilmiyorum."

"Sakin ol," diye takıldım, benimkini boşaltırken. "Çok susadım," diye mırıldandı.

"Evet, hanımefendi." Ona göz kırptım.

"Su ve film?" Colt bir kumandaya uzanarak önerdi.

"Bir duşa, daha fazla suya, sonra da bir filme ne dersin?" diye sordum.

"Sarılıp yattığımda muhtemelen uykuya dalacağım."

Colt, "Benim yatağım için yeterince büyük," dedi.

"Alarm kuracağım," dedi Sarah. "Sabah gizlice çıkarım. Ama evet, duş kulağa hoş geliyor..."

"Benim duşumun da üçümüze yeteceğinden eminim." Colt sırıttı. "Hadi öğrenelim."

BÖLÜM YIRMI BİR

Sarah

Donnie'nin beni duymaması ve havlamaya başlamaması için dua ederek evimin ön kapısından içeri daldım. Kapıyı arkamdan sessizce kapattım, ayakkabılarımı çıkardım, çantamı girişteki kancaya astım ve evin içinde hareket olup olmadığını dinledim. Herkes hâlâ uyuyor gibiydi.

Son yirmi dört saat tam bir kasırga gibiydi. İzin gününden Sammy'nin evine zorla girilmesine ve dün geceki *etkinliklere* kadar.

Daha önce hiç böyle seks yapmamıştım. İçimde bir şeyi uyandırmışlardı; daha fazla dokunuşa, daha fazla öpüşmeye olan bastırılmaz bir ihtiyacı. Daha fazla sarılmak için de. İkisi de sarılma konusunda oldukça iyiydiler.

Eve dönerken, doğum kontrol reçetesi istemek için doktorun muayenehanesini aramaya karar verdim. Doktorum çocukları doğurduğumdan beri tanıdığım biriydi, bu yüzden hemen almamın sorun olmayacağını düşünmüştüm. Haklıydım da. Küçük bir kasabada olmanın avantajlarından biri de Dr. Garcia'nın Pazartesi günü eczanede hazır olacaklarını mesajla bildirmesiydi.

Üst kattaki banyoya süzıldüm ve duşu başlattım, soyunup sıcak suyun altına girerken aklım Sammy ve Colt'taydı. Saçlarımı yıkarken buhar havada parıldıyordu.

Gülümsemeye devam ettim. Bana dokunma, beni öpme şekillerinden sonra gülümsememek çok zordu... Sadece doğru hissettiriyordu. Bunca yıldır David'le birlikteydim ve beni bu kadar çok boşalttığı bir an olmamıştı. Beni *hiç* boşalttığından emin değildim.

Daha önce hiç bu kadar istendiğimi hissetmemiştim.

İkisini birden aldıktan sonra amım acımişti ama buna değmişti. Bunu tekrar tekrar yapmak istiyordum. Sıcak su tenimden aşağı akarken Sammy'nin ağzının üzerimde olduğunu düşünerek başımı arkaya doğru eğdim. Colt'un kalçalarını kavrayışını.

Sikeyim.

Suyu soğuğa çevirdim ve alt dudağımı ısırdım, tüm azgın düşüncelerimi yerinde donduran çığlıkla savaştım. Günün geri kalanında kafamı boşaltmak için bu gerekliydi. Aksi takdirde, onları tekrar görene kadar tutarsız, yarağa aç bir karmaşa olacaktım.

Duşumu çabucak bitirdim ve yatak odama gitmeden önce bir havluya sarındım. Kapıyı açıp ışığı yaktım ve sonra durakladım.

Çocuklar battaniyenin altında, yatağında mışıl mışıl uyuyorlardı. İçimi çektim ve sessizce bir çift eşofman aldım. Tekrar uyumak için fazla uyanık olduğuma karar vermeden önce banyoda üzerimi değiştirdim. Çocukların uyumaya devam etmesine izin verecek ve aşağı inip kahve yapacaktım.

Kahve makinesini çalıştırırken Emma'nın kapısının sesini duydum. Elinde Donnie'yle mutfaka girdiğinde döndüm. Bugün donmasını önlemek için parlak turuncu bir kazak giymişti. Onu yere bıraktı ve poposu heyecanla kıpırdanarak bana doğru koştu.

"Merhaba," diye mırıldandım, onu sevmek için eğildim. Başını okşadığımda itaatkâr bir şekilde oturdu.

"Vay, vay, vay," diye alay etti Emma. Saçlarını dağınık bir şekilde topuz yapmış, kalpli bir pijama pantolonu ve atlet giymişti. Kollarını kavuşturdu ve buzdolabına yaslandı. "Bakın kim gelmiş."

"Kahve?" Hemen sırtımdan çalışarak sordum.

"Evet, lütfen. Bana her şeyi anlat."

"Sakın bana gecemin nasıl geçtiğini öğrenmek için sabahın köründe kalktığını söyleme." Doğrulmadan önce Donnie'ye birkaç çizik daha attım. Sabırla oturmuş, Emma'nın onu tekrar kucağına almasını bekliyordu.

"Bugün erken saatlerde bazı işlerim var," dedi, sesinde Emma'dan pek sık duymadığım bir gerginlik vardı.

Kaşlarımı çattım ve o da omuz silkti, gülümsemesi bozuldu. "Sorun nedir, Emma?" diye sordum.

"İç karartıcı, bu konuda konuşmak istemiyorum. Sammy ve Colt ile geçirdiğiniz akşamı dinlemeyi tercih ederim."

Onu inceledim ve başımı salladım. "Tamam, buna geri döneceğiz," dedim. "Söyle bana," diye tısladı şakacı bir şekilde.

Kahve cezvesinin çalıştırma düğmesine bastığımda yüzümde bir sırıtış belirdi. Dün geceden sonra gülümsemeden duramıyordum.

"Biliyordum amına koyayım," diye tısladı. "İkisi de mi?"

Başımı salladım ve daha geniş sırttım. "Ben hiç böyle bir şey yapmadım.

Hiç." "Eminim çok güzeldir. Onlar nasıl bulacaklarını biliyor gibi . klitoris."

Bir kahkaha patlattım ve kahkahamı elimle bastırdım. "Aman Tanrım. Evet, öyle. Gerçekten çok iyiydi, Emma. Ve ikisi de... bir şeylere ilgi duyuyorlar." Yanaklarım kızardı. "Seninle bu konuyu konuşabildiğime sevindim."

Emma'nın yüzü yumuşadı. "Benim de. Sen ve Haley olmasaydınız ne yapardım bilmiyorum."

Gözlerinin nasıl yaşardığını fark ettim ve başımı salladım. "Tamam, neler oluyor? Konuş benimle. Aniden var olan seks hayatıma daha sonra geri dönebiliriz. Bir kez olsun senin yanında olmama izin ver."

"Yani..." Bir nefes verdi ve dudaklarını birbirine bastırarak başka tarafa baktı. "Kız kardeşim on beş yıl önce bugün öldü. Babam onu onurlandırmak için internet üzerinden bir tür anma töreni yapmak istedi ama ben gitmek bile istemiyorum."

"Aman Tanrım, Emma," diye fısıldadım.

Elini uzattım, o da tuttu ve sonra ona sarıldım. Onu sıkıca kavradım, ona tutundum. Şu anda nasıl hissettiğini hayal bile edemiyordum.

"Çok uzun zaman önceydi," diye iç geçirdi. "Hâlâ dün gibi geliyor."

"Bilmiyordum," dedim ve onu bir kez daha sıktım. "Hayal bile edemiyorum.

Çok özür dilerim."

"Sadece Haley biliyor, bir de sen," dedi Emma. "İnsanlara tek çocuk olduğumu söylüyorum. Açıklamak zorunda kalmaktan daha kolay oluyor. Ben iyiyim." Geri çekildi ve gözlerini sildi. Donnie ona mızızlandı.

Haley'i kaybetmeyi hayal bile edemezdim. Thomas onu kaçırdıktan sonra hayal etmişim ama bulunduğu için şanslıydık. O bir savaşçıydı. Her gün bunun için şükreliyordum.

Emma'nın kolunu okşadım. "Git otur. Ben kahve koyayım. Kahvaltı ister misin?"

"Henüz değil," dedi. "Kahve iyi gelir. mi dağıtacaksın? Bana şu sapık kovboylardan biraz daha bahset."

Onun için hâlâ endişeleniyor olsam da kıkırdamadan edemedim. Haley'nin bugün buralarda olacağını tahmin ediyordum, özellikle de Emma'nın kız kardeşini bildiği için.

İki fincan çıkardım ve ikimize de birer fincan doldurdum. Masada onun yerleştim ve sevdiğim biriyle oturup kahve içerek konuşmanın rahatlığını hissettim. Çok uzun zamandır buna sahip değildim. Birlikte oturabileceğim arkadaşlarım yoktu. Kendi dünyamda izole olmuştum, sadece günlük işlerin ve hayatın üstesinden gelmeye çalışıyordum. Yılların çoğu artık ağır bir sis gibi geliyordu, en parlak yıldızlar ise oğullarım ve onlarla geçirdiğim anlardı.

Ama o Sarah artık yoktu. Yalnız değildim ve beni önemseyen insanlar vardı. Benim de değer verdiğim insanlar vardı.

"Hiç sapık biriyle birlikte oldun mu?"

Emma homurdandı ve kucağını sıvazladı. Donnie sıçradı ve gözlerini kısarak küçük bir topun içine kıvrıldı. "Evet, yaptım. Bir keresinde shibari meraklısı bir adamla Cancun'a gitmiştim ve beni yatağına bağlayıp üzerime bir vibratör bırakmıştı."

Ağzım açık kaldı. "*Aman Tanrım.*"

Kahvesinden bir yudum alırken kupasının kenarından sırtıttı. "Evet. Çok ateşliydi. Yine de yürümedi. Eski sevgilisine sürtük dedi ve onun hakkında güldü ve bu beni rahatsız etti. Böyle erkeklerden nefret ederim. Her neyse, evet, eğlenceli şeylerle ilgilenen pek çok erkekle çıktım."

"Her şey benim için çok yeni," dedim. "David... Onun hakkında konuşmayı gerçekten bırakmam gerekiyor."

"Her şeyi onunla olan ilişkinizle kıyaslamanız çok doğal," dedi Emma. "Yani, on yıldan uzun bir süre evli kaldınız Sarah. Bu bir gecede yok olmaz."

"Haklısın. Ben de tam çocuklardan sonra pek seks yapmadığımı söyleyecektim. Belki eve sarhoş geldiğinde birkaç kez. Ama benden öğreniyordu."

"Siktir et onu," diye homurdandı. "Tanrım, keşke Louboutin'lerimi giyip o adamın taşaklarını tekmeleyebilseydim. Güzel, keskin bir uçları var."

Yalan söyleyemem, bu düşünce beni güldürdü.

"İyi olmalarına sevindim. Umarım sana tüm *O'ları* vermişlerdir çünkü sen on yılın tamamını hak ediyorsun."

"Biliyorum," dedim. "Ve yaptılar."

"Yani... üçünüz artık *bir şey* mi oldunuz?"

Yüzümü buruşturdum. Düşünecek çok şey vardı ve David'den bu yana yaşadığım ilk ilişki olduğu için kesinlikle acele etmek istemiyordum. Ona hiçbir zaman lise aşkım dememiştim ama bir bakıma öyleydi.

Başından beri Colt olmalıydı. Ama o zaman bugün olduğumuz insanlar olmazdık ve belki Sammy'ye de sahip olamazdık.

Dün gecedен sonra, her ikisiyle de bir ilişki keşfetme konusunda kendime daha çok güveniyorum.

"Olmamızı mı istiyorum? Üçümüz de birbirimize ilgi duyuyoruz. Sanırım Colt'un bazı endişeleri var çünkü Sammy'nin ailesine çok yakın. Üçümüzün çıktığını öğrenirlerse insanların nasıl tepki vereceği konusunda biraz endişeliyim."

Emma içini çekti ve koltuğunda kayarak Donnie'yi aşağı indirdi. O da isteksizce yanımdan ayrılıp oturma odasındaki kalorifer peteğinin üzerine oturdu. "Lanet olası işlerine bakmalarını umardım."

Şüpheliydim. "İnsanlar benim hakkımda zaten çok şey söylüyor. Ben sadece çocuklar için endişeleniyorum. Küçük bir kasabada yaşıyoruz."

"Yanılıyorlar. Söylemeliyim ki, bu küçük kasabada sevdiğim pek çok şey var ama sana ve çocuklara yapılan muamele beni çok kızdırıyor. Biri sana bir şey söylese, bana haber ver."

Masanın öbür ucuna uzandım ve elini tutup sıktım. "Emma, senin için çok minnettarım. Bunu yeterince söylemiyorum. Ama sen yıllardır sahip olduğum ilk arkadaşsın. Sen ve Haley bana karşı çok iyisiniz."

Gözleri doldu. "Kes şunu. Bugün zaten bunalımdayım, bana tatlı şeyler söyleyemezsin."

"Tamam, sonuncusu. Bana bir şans verdiğin için teşekkür ederim," dedim. "Sonunda kendim olmaya başladığımı hissediyorum ve bu kısmen senin sayende oldu."

Gözyaşlarının arasından gülümsedi. "Teşekkür ederim."

Kahvemden bir yudum aldım ve kahvaltı hakkında düşündüm. "Dün biraz balkabağı ekmeği yaptım. Bir dilim ister misin?"

"Şey... Çocuklar, Cam, Haley ve ben dün bütün somunu yedik. Gerçekten çok iyiydi."

Güldüm. Bunu duymak beni memnun etti. "Sam ve Colt kendi fırınımlı açmam gerektiğini söylediler."

"Yapmalısın," dedi Emma hemen. "Senin için tüm pazarlamayı ben yaparım. Citrus Cove'da iyi bir fırın yok, sadece bir kafe var ve onların ürünleri de iyi ama senin pişirebileceğin gibi değil."

Bunu tekrar düşündüm. Kendi işimi kurma fikri beni korkutuyordu ama aynı zamanda heyecan verici de geliyordu. Bana sağlam bir temel yeni ve zorlu bir şey. Benim diyebileceğim bir şey.

"Bilmiyorum..." Sözümü kestim. "Yemek yapmayı seviyorum. İyi olduğum tek şey bu."

"İyi olduğun tek şey bu değil. Ama bu konuda gerçekten çok iyisin," dedi Emma. "Bence bunu yapmalısın."

"Ne zaman olacağına karar vermeliyim," diye iç geçirdim. "Ve hala kafede çalışmak zorundayım. Öylece çekip gidemem."

"Belirli bir program istemelisin," dedi Emma. "Sadece altı ay için bile olsa. Alice'in bunu kabul edeceğine eminim. Belki senin mallarını kafede taşımaya bile razı olur."

Kaşlarımı çattım, düşündüm. Belki de haddimi aşıyordum. "Bunu düşüneceğim," dedim.

"Ay sonunda bir çiftçi pazarı yok muydu?" Emma sordu. "Belki önce orayı denersin? Elimden geldiğince yardım ederim."

"Zaten çok şey yapıyorsun," dedim.

"Sen de öyle." Emma omuz silkti. "Burada yoga, iş ve Donnie'yi yürüyüşe çıkarmak dışında pek hobim yok. Projeleri seviyorum, bu yüzden sana yardım ettiğimde bana da yardım etmiş oluyorsun."

"Hâlâ Citrus Cove'u seviyor musun?" diye sordum.

"Evet," dedi. "Şu anda başka bir yerde olmayı hayal bile edemiyorum. Hoşuma gitmeyen şeyler de var ama ailemle birlikte olmak bunu telafi ediyor."

Beni ve Haley'i kastettiğini bilmek boğazımın düğümlenmesine neden oldu. "Burada olmana sevindim. İşe gitmeden önce yapabileceğim bir şey var mı? Bugün çocukları Honey alacak, birazdan onları bırakırım."

"Hayır," dedi. "Bunu benim için zaten yaptın."

Başımı salladım ve onun ayağa kalkışını izledim, hâlâ endişeliydi.

Emma, "Sana doğru geliyorsa fırın fikrinin peşinden gitmen gerektiğini düşünüyorum," dedi. "Yapacağın her şeye herkesin bayılacağını biliyorum. Kendi işini yürütme özgürlüğüne sahip olmayı seveceğini düşünüyorum. Yine de çok fazla iş olacaktır."

"Çok fazla iş *olurdu*," diye kabul ettim. "Ama ben zaten çok çalışıyorum. Ve belki bu biraz daha para kazanmama yardımcı olabilir. Biraz birikim yapmayı düşünmeye başlamam gerekiyor ama bunu nasıl yapacağım konusunda hiçbir fikrim yok."

"Alice'le konuş," diye teşvik etti. "Herkes senin arkanda."

Bu doğruydu. Şimdi aklım fikirler ve tariflerle dolup taşıyordu. Austin'de yıllar boyunca birkaç kez gittiğim bir fırın vardı - en çok sattıkları neydi?

Emma mutfaktan çıktı ve ben düşünmek için yalnız kaldım. Telefonumu kontrol ettim ve gülümsedim. Colt üçümüz arasında bir mesaj sohbeti oluşturmuştu. İkisinin hâlâ yatakta olup olmadığını merak ettim.

Eve sağ salım varmak mı?

Ben: Evet! Teşekkür ederim :)

Colt: Çarşamba yemeğe çıkmak ister misin?

Ben: O gece çocuklar bende.

Sammy: değil, hepimiz için yemek yaparım.

Bir an tereddüt ettim. Muhtemelen çocukların onları daha fazla tanıması iyi olurdu, değil mi? On bir yaşındaki iki çocuğun onayına ihtiyacım olduğundan değil ama ihtiyacım var gibiydi.

Elbette! Bu harika olur.

Bunun benim hayatım olduğuna inanamıyordum.

Tak, tak, tak.

Başımı kaldırdım ve kalkıp ön kapıya yöneldim. Sabahın bu erken saatinde, muhtemelen bir paket teslimatı vardı. Kapının kilidini açtım ve kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

"Selam, Sarah."

Eski kocam verandada duruyordu.

"David." Sanki karnıma yumruk yemişim gibi nefesim kesildi, bedenim tamamen söndü. Bir adım daha yaklaştığında kalbim küt küt atmaya başladı.

Aldığım tüm terapiler beni bu ana hazırlamıştı ama tüm araçlar camdan dışarı çıktı. Orada öylece dururken kendimi yine kapana kısılmış hissettim. Ona gitmesini söylemem gerekiyordu ama sesimi bulamıyordum. Neden konuşamıyordum? Neden kapıyı çarpamadım? Tek bir kasımı bile oynatamıyordum.

"Bir süredir nerede yaşadığını öğrenmeye çalışıyordum," dedi. "Çocuklarımı benden aldın. Bu evi kim aldı, ha? Sen olmadığın kesin, seni aptal fahişe."

Donnie manyak gibi havlayarak merdivenlerden aşağı koştı. Bacaklarımın arasından fırlayıp David'i ısırıldı. Ürkek bir küfürle bir adım geri çekildi.

"*Oh, bu da ne?!*" Emma' bağırışı arkamdan geldi ve elini kolumda hissederek beni geri çekti. "Verendamızdan defol git, seni orospu çocuğu! Sarah, polisi ara."

Hâlâ donup kalmıştım. Gözleri benimkilerle buluştu ve içime bir korku şimşegi gönderdi. Hiçbir şey söylemedi ama nefretini hissettim. İğrendiğini hissettim. Kendimi yine işe yaramaz hissettim.

Emma parmaklarını şıklattı ve hâlâ durmadan havlayan Donnie'yi yakaladı. "Polisleri ara, Sarah. Çocuklar için."

Sözleri şokun etkisinden kurtulmamı sağladı. Bir nefes aldım ve telefonumu çıkarıp 911'i aradım. David verandadan çıkıp arabasına doğru ilerlemeden önce Emma'ya ters ters baktı. Daha önce görmediğim bir arabaydı.

"Evet, bu doğru," diye bağırdı Emma. "Seni bir daha görürsem taşaklarını ezeceğim, orospu çocuğu!"

Operatör cevap verdi ve kelimelerim titrek de olsa nihayet döküldü. "129 Hummingbird Lane'de polise ihtiyacımız var. Eski kocam geldi ve hakkında uzaklaştırma emrim var."

"Tehlikede misin?"

"Hayır, şimdi gidiyor," dedim ve sokağın aşağısına doğru hızla gidişini izledim. Komşularımızdan birkaçı verandalarına çıkmış, olan biteni izliyorlardı.

"Birini göndereceğiz," dediler. "Anne?"

Döndüm ve Davy'nin merdivenlerin başında olduğunu gördüm. Hay sikeyim. "Yatağına dön," dedim ona. "Her şey yolunda."

"Her şey yolunda *değil*," diye tersledi ve odasına doğru yola çıktı.

Kapının çarptığını duydum ve gözyaşlarıma hâkim olamadım.

Telefonu kapattım ve ellerimi başımın üzerine koyarak nefes almaya çalıştım.

Emma başını salladı, bakışları ateş doluydu.

"Orospu çocuğu," dedi. "İyi misin, Sarah? Gel otur. Çocuklar iyi olacak, tamam mı? Her şey yolunda. Tanrım, ne lanet bir psikopat."

"Sadece bir şey bir hafta geçirmek istiyorum," diye fısıldadım. Bana üzgün bir bakış attı. "Biliyorum."

"Herkesi arama," dedim. "Henüz değil. Önce memurlarla konuşmam ve muhtemelen avukatımı aramam gerekiyor. Çok üzgünüm, Emma. Bu adresi nereden bulduğunu bilmiyorum."

"İnsanlar konuşur," dedi Emma. "Çok özür dilerim."

"," diye fısıldadım, gözyaşlarım şimdi akıyordu. "Başarısız oldum. Yine başarısız oldum."

"Başarısız olmadın," dedi. Omuzlarımdan tuttu ve beni sarstı. "O seni incitti. Yıllarca. Onunla birlikte kapana kısıldın. Yıllardır. Ve

Bugün kırılmadın. Buruşmadın. Sen güçlüsün, Sarah. Böyle bir durumdan kurtulmak için güçlü biri olmak gerekir."

"Kendimi güçlü hissetmiyorum."

"Güçlüsün," dedi.

Sert bir şekilde yutkundum ve gözlerimi silerken bir polis arabasının durduğunu gördüm.

Yukarı.

Derin nefes al. Kendini toparla. Çocukların iyiliği için bunu yapmak zorundaydım,

Emma ve hatta ben.

David'in gönderdiği mesaj oldukça açıktı. Geri dönmüştü.

Ve şimdi benden her zamankinden daha çok nefret ediyordu.

OceanofPDF.com

BÖLÜM YIRMI İKİ

Colt

Sarah'nın garaj yolunda Cam'in kamyonetinin arkasına yanaştığımda bulutlar mavi gökyüzünü olası bir yağmurla karartmıştı. Evdeki tüm ışıklar yanıyordu.

Sammy park eder etmez dışarı fırladı ve ben de aynısını yaptım. David'in peşine düşmeye hazırdım ama önce Sarah'nın iyi olup olmadığını öğrenmem gerekiyordu.

İkimiz kapıya doğru yürüdük ve kapı açıldı. Jake orada duruyordu, gözleri kocaman açılmıştı. "Merhaba," dedi.

"Merhaba," dedim ve beşlik çakmak için elimi uzattım.

Sırıttı ve Sammy'ye bakmadan önce bana verdi. "Yine sinemaya gidebilir miyiz?" diye sordu.

"Evet," dedi Sammy. "Yakında tekrar gideceğiz. Annen nerede?" "Haley Teyze, Cam Amca ve Emma ile birlikte mutfakta." "Sağ ol dostum," dedim.

İçeri girdik ve Jake merdivenlerden yukarı çıktı. Kafamı kaldırdığımda Davy'nin durakta oturduğunu ve kaşlarını çatmış olduğunu gördüm. "Hey," dedim ona.

Hiçbir şey söylemedi. Sammy mırıldandı. "Gidip onunla konuşacağım."

"Tamam," dedim.

Sammy basamakları çıktı ve Davy'nin yanına oturdu. Jake parmaklıklara yaslanmış, merakla onları izliyordu. Davy bir an hareketsiz kaldı ve sonra yavaşça Sammy'ye yaslandı. Vücut dili yumuşadı ve Sammy bir kolunu ona doladı.

O piçin buraya geldiğini bilmek beni pek çok yönden çileden çıkarıyordu. Adamlarının bununla nasıl başa çıktığını görmek beni daha da öfkeliyordu.

Sammy, onları aldığını söylercesine başıyla kısa bir selam verdi. Mutfağa doğru devam ettim ve Sarah'yı gördüğümde kapı aralığında donup kaldım.

Sanki içinden ışığı çekip almış gibiydi.

Cam bana baktı ve başını salladı, yüz ifadesi gergindi. David'e duyduğum öfkeyi bir kenara iterek buradaki herkese odaklandım.

"Sen iyi misin?" diye sordum.

"Hayır," diye tersledi Haley, kollarını Sarah'ya dolamıştı. Haley kızgındı, gözleri kötülükle kararmıştı.

"Hal," dedi Cam, belli ki o da öyleydi.

Hepimiz öyleydik. Hepimizin endişelendiği şey buydu.

Haley derin bir nefes aldı, burun delikleri açıldı. Bana bakmayan kız kardeşini isteksizce serbest bıraktı. Onun için göğsümde derin bir sızı yayıldı.

"Sarah," dedim usulca.

Ona doğru gittim ve o da bana doğru eğildi. Ona sıkıca sarıldım ve yüzünü göğsüme doğru çekerek başının üstünü öptüm.

"Hunter zaten kasabada devriye geziyor," dedi Cam. "Avukat bilgilendirildi. Polisin haberi var."

Sammy'yi de düşünerek hafifçe, "Bu hafta onları bir avuç dolusu veriyorum," dedim. "Sammy yukarıda çocuklarla birlikte."

Sarah titrek bir nefes aldı. "Davy çok kızgın. Ona her şeyin yoluna gireceğini söyledim ama bana inanmadı. Ona başka ne söyleyebilirim ki?"

İyi bir cevabım yoktu.

"Bize bir dakika izin verir misiniz?" Ben sordum.

Emma, Haley ve Cam başlarıyla onaylayıp mutfaktan çıktılar. Sammy'yi selamlayan Cam'in sesini duydum.

"Donup kaldım," diye fısıldadı Sarah. "Kendime çok kızgınım."

Sarılmamı sıkılaştırdım ve konuşmak üzereydim ama o devam etti.

"Lütfen bana güçlü olduğumu söyleme. Bunu duymaktan çok yoruldum. Bundan çok yoruldum."

"Biliyorum," dedim. "Ne istiyormuş?"

"O sadece... evin parasını kimin ödediğini sordu, bana fahişe dedi ve çocuklarını ondan aldığımı söyledi."

Çenem titriyordu. Ayak seslerini duydum ve Sammy mutfağa girerken başımı kaldırıp baktım. "Bir hata yapmış olabilirim ve çocuklara onları

Gelecek hafta sonu sinemaya gidiyoruz," dedi Sammy. "Davy'yi biraz neşelendirmişe benziyor. Umarım sorun olmaz."

"İstediğine emin misin?" Sarah sordu.

"Elbette," dedi. Bir adım daha yaklaştı ve ona sarıldı. "Ne oldu?"

Bana anlattıklarını ona da anlattı ve o da başını salladı, gözleri öfkeyle parlıyordu.

"Bunu neden yapsın ki? Uzaklaştırma emriniz olduğunu biliyor," dedi Sammy. "Bu mahkemede iyi görünmeyecek, ki bu senin için iyi bir şey. Cam avukatı aradığını söyledi."

"Ben yaptım," dedi. "Artık herkes benim kadar biliyor. Bir saat içinde işe gitmem gerekiyor ve tek düşünebildiğim onun oraya gelmesi."

"Ben gidip kafede oturacağım," dedim.

"Tüm vardiyam boyunca gidemezsin," diye alay etti.

"Elbette yapabilirim," diye homurdandım. "Dizüstü bilgisayarımda yapabileceğim işler var. Bütün gün kamp yapacağım."

"O seninle kalabilir, ben de Hunter ve Cam'e katılıp etrafı kolaçan edeceğim. Ben de Honey'nin evine göz kulak olurum."

"değilsin," dedi Sarah.

"Biliyorum," dedi Sammy. "Ama ben istiyorum"

Sarah, "Hâlâ halletmen gereken şeyler var," dedi. "Kahretsin, muhtemelen hâlâ takip ediliyorsun. Benim için endişelenme."

"Yapamam, meleğim."

İkimiz arasında, yardım edebileceğimizden emindim. Yine de haklı olduğu bir nokta vardı. Ben de onun için endişeleniyordum.

"Belki de kafede kamp kurmalısın, böylece sigorta aramaları falan yapabilirsin," dedim.

"Bugün hafta sonu," dedi Sammy. "Pazartesiye kadar hiçbir şey yapamam. Evim kilitli ve kırık dökük şeylerle dolu, önümüzdeki hafta halledebilirim. David şu anda her şeyden daha büyük bir sorun."

çok daha büyük bir sorundu bu. Tüm dairesi yerle bir olmuştu. Tüm ekipmanlarını, gitarlarını ve daha fazlasını kaybetmişti. Onun için *bir şeyler* yapmak, olanları hiçbirimizin unutmadığını ve yalnız olmadığını göstermek istiyordum ama bu jestin ne olduğundan henüz emin değildim.

Günün sonunda, ben bir hediye adamıydım. Ne yaparsam yapayım, onun için mükemmel olmasını isterdim.

Ön kapının açılıp kapandığını duydum.

"Sarah?" Honey mutfğa girmeden önce seslendi ve üçümüz de birbirimizden uzaklaştık.

Honey durakladı, önce bana sonra da Sammy'ye kaşlarını kaldırarak baktı. "Sorularım var ama önce torunumun güvende olup olmadığını bilmek istiyorum."

"Öyleyim," diye sinirli bir şekilde güldü Sarah. "Biz de tam konuşuyorduk..."

"Hmm." Başını salladı ve üçümüzü yalnız bırakarak arkasını döndü.

"Bunun farklı olacağını düşünmüştüm," diye itiraf etti Sarah. "Ben de öyle," diye nefes aldım.

David'le evlenmemesi için yalvarmak üzere Sarah'nın düğününü bastığım günü ve Honey'nin de o gün orada olduğunu düşündüm. O yağmur fırtınasını ya da ne kadar aptal olduğumu fark ettiğimi asla unutmuyacaktım.

"Hazırlanmam gerek," diye iç geçirdi Sarah. "Yardıma ihtiyacın var mı?" Ben teklif ettim.

Ağzı açık kaldı ve göğsüme vurdu. "Bütün lanet aile buradayken mi?"

"Sessiz olabilirim." Kaşlarını oynattım.

Sammy kıkırdarak, "Ama bizim kızın olabileceğinden emin değilim," dedi. "*Sammy*," diye tısladı.

Gözlerindeki ışıltının geri geldiğini gördüm ve rahatladığımı hissettim. "Git hazırlan. Biz burada olacağız."

Başını salladı ve yanımdan geçip üst kata çıktı. Gözden kaybolduğu anda Haley mutfğa geldi ve kollarını kavuşturdu.

"Merhaba," dedi Sammy.

"Bana 'merhaba' deme Sammy Harlow," dedi. "Sarah çok şey yaşadı."

"Bunu biliyoruz," dedim.

Cam'in mutfakta bize katılmasını bekliyordum ve onu kapının ardında, her ne konuşacaksak onu süzerken gördüm.

"Onu sevecek ve ihtiyaç duyduğu dengeyi sağlayacak birini hak ediyor. O bir anne, çalışıyor." "Biliyoruz," dedi Sammy.

Haley sesini alçalttı. "Üçünüzün arasında ne olursa olsun, Sarah mutluydu ben de mutluyum ama içinizden biri çizgiyi aşarsa bir daha asla gün ışığı göremezsiniz. Anladınız mı? Kocamın kardeşi ve en iyi arkadaşı olmanız umurunda değil."

"İkimiz de onu önemsiyoruz," dedim. "Bunun bizim için ne anlama geldiğini bulmaya çalışıyoruz."

Sammy, "Sarah da kendi başına karar verebilir," dedi.

Bu planladığımdan daha cesurcaydı ama Haley kollarını kavuşturdu, omuzları gevşedi. "Sadece onu mutlu görmek istiyorum."

"Biz de," dedim.

Dudaklarını birbirine bastırdı. "Tamam. Bunu hallettiğimize göre, Sarah'yı kazanmak istiyorsan önce çocukları kazanmalısın. Sperm donörlerinin onlara yaşattığı saçmalıklar yüzünden başlangıçta Cam'in etrafta olmasına alışmakta zorlandılar. Yaşlı erkeklere kolay kolay güvenmezler, özellikle de Davy'ye."

Ağrıyan göğsümü ovma isteğime karşı koydum. Böyle bir babaya sahip olmanın ne kadar zor olabileceğini çok iyi biliyordum. Büyürken kendi babamla hiç geçinememiştim ve bugüne kadar kalbimde yara izleri bırakan şeyler söylemiş ve yapmıştı.

Tek yapabildiğim, hayatlarına girecek kadar şanslı olursam, babamın asla olamadığı bir şekilde yanlarında olabileceğimi ummaktı.

"Onlara hiç zarar verdi mi?" Sammy fısıldadı.

Haley'nin yüzü yumuşadı ve kollarını kavuşturdu. "Doğrusu bilmiyorum. Sarah, David'in asla fiziksel şiddet uygulamadığını söylüyor."

"Birini incitmenin birden fazla yolu vardır," dedim. "Sanırım bunu hepimiz biliyoruz. Haley, endişelerin haklı ve gelişmeye başlayan şeyin alışılmadık olabileceğini biliyorum, ancak büyümemiz ve bunun bizim için ne anlama gelebileceğini keşfetmemiz için bize alan tanınmasını rica ediyorum."

Kaşlarını kaldırdı. "Bunu yapabilirim. Sadece ikinizin de kim olursanız olun kız kardeşim için savaşağımı bilmenizi istedim."

"Daha azını beklemezdim," diye kıkırdadı Sammy. "Sen bizimle konuşurken kardeşim saklanıyor mu?"

"Belki," diye homurdandı. "Gidip onu bulacağım."

Bizi terk etti. Kollarımı kavuşturdum ve Sammy'ye temkinli bir bakış attım. Artık hepimiz kırmızı alarmdaydık. Tek yapmak istediğim David'in izini bulmak ve bir daha güneş yüzü görmemesini sağlamaktı.

Bu ailenin yaşadığı onca şeyden sonra, kapılarına kadar gelmeye cüret etmesi beni çileden çıkardı. Çocukları üzdü, Sarah'yı üzdü ve biz etrafta olmasaydık bir şeyler olabileceği düşüncesi hepimizi endişelendirdi.

Sammy de aynı şeyi hissediyormuş gibi başını salladı. "Hunter'a yardım edeceğim," dedi. "olduğunu anlayacağız. Ve sen de ona göz kulak olacaksın."

Kafe."

"Bütün gün orada oturacağım," dedim.

İkimiz de Sarah'yı bir daha yalnız bırakmak istemedik.

OceanofPDF.com

BÖLÜM YIRMI ÜÇ

Sammy

David'in çirkin yüzünü göstermesinin üzerinden BİRKAÇ gün geçmişti. O zamandan beri hiçbirimiz dinlenememiştik. O piçin dışarıda olduğu düşüncesi beni hasta ediyordu ama şu anda bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yoktu.

Aslında, Sarah'nın durumuna tamamen odaklanabilmek için kendi işimi halletmem gerekiyordu.

Apartmanımın otoparkındaki yerime yanaştım ve binama baktım. Midemde bir düğüm oluştu. Bundan kaçıyordum ama temizlik sürecine başlamak zorundaydım. Yıkımdan kaçmaya devam edemezdim.

En çok gitarlarım acıdı. Kamera ekipmanı ve diğer her şey değiştirilebilirdi. Ama ilk gitarımın parçalanmış olması, onunla birlikte benim de bir parçamın parçalanmasına neden olmuştu. Her zaman beceriksiz bir çocuk olmuştum, Cam ve Hunter'ın doğuştan sahip olduğu özgüvenden yoksundum. Gitar çalmayı öğrenmek bana bir amaç duygusu vermiş ve ergenlik döneminin sıkıntılarını atlatmama yardımcı olmuştu.

Cebimdeki telefonum çaldı. Hemen çıkardım, Colt'un adı ekranda yanıp sönüyordu.

Colt: Bugün ne yapıyorsun? Haley, Sarah çalışırken onunla kalıyor.

Sertçe yutkundum. Ona göz kulak olmak için nöbetleşe çalışmaya karar vermiştik.

Bundan hoşlanmıyordu ama hiçbirimiz onun yalnız kalmasını istemiyorduk, işte bile.

Ben: Dairedeyim

Colt: Yardıma geleceğim. Vaktin varsa seni bir yere götürmek istiyorum. Nerede?

Bu bir sürpriz. Beş dakika içinde orada ol.

Homurdandım ve gülümsedim. Midemdeki düğüm daha rahat nefes almamı sağlayacak kadar gevşedi. Gözlerim tekrar daireye doğru kaydı. Ne kadar aptalca olsa da, oraya yalnız çıkmak istemiyordum. Colt gelene kadar bekleyecektim.

Başparmağım telefon ekranının üzerinde geziniyordu. Alışkanlıktan dolayı Instagram uygulamasına tıkladım ve gelen bildirimler karşısında iç geçirdim. Artık beni endişelendiriyorlardı. Midem yine sıkıştı ama ellerimde kan olduğunu söyleyen profili kontrol etmem gerekiyordu.

"Ne oluyor lan?" Homurdandım.

Hesap birkaç videomu incelemiş ve aynı şeyi tekrar tekrar spam olarak yorumlamıştı. *Elinizde kan var.*

Kadından olabilir mi? Ya da başka birinden? Bir videoya tıkladım ve yorumlarını tekrar bulana kadar kaydırdım. Başka biri onlara birkaç soru işaretiyle cevap vermişti. Profillerine tıkladım ve dişlerimin arasından tısladım.

Özel bir hesaptı. Fotoğraf sadece kırmızı bir daireydi ve kullanıcı adı da bir dizi rakamdan oluşuyordu. Edinebildiğim tek bilgi, *Asla Unutma* yazan biyografiydi.

Bu yardımcı olmadı.

Lastikler çakılların üzerinde çatırdayarak yanıma yanaşan Colt'a dikkatimi çekti. Instagram'ı kapattım ve arabadan indim, dışarı atlayıp beni karşılamak için yanıma geldiğinde ona yorgun bir gülümseme sundum.

"Hey," dedi bana doğru ilerleyerek.

"Hey-"

arabama doğru itip öperken kelimelerim ağzında boğuldu. Vücudumdaki tüm gerginlik eriyip gitmiş, beni ellerinin arasında macun haline gelene kadar derin derin öperken nefesim kesilmişti. İlişkilerde baskın olan taraf olmaya alışkındım ama şu anda onun dokunuşunun rahatlığını arzuluyordum.

Geri çekildi ve beni inceledi. Ağzının köşesi kaşlarını çattı. "Sorun nedir?"

"Çok fazla şey var," diye iç geçirdim. "Birisi Instagram'ımda ellerimde kan olduğunu söyleyen yorumlar yapıyor. Spam yorum gibi."

Kaşları birbirine çatıldı. "Takipçi olabilir mi? David olabilir mi?"

"Hiçbir fikrim yok," dedim. "Profillerinde biyografilerindeki 'Asla unutma' dışında kayda değer bir şey yok."

"Tuhaf. Biraz araştırma yapabilirim. Ya da iyisi, Hunterdan isteyebilirim."

Hunter'ın sosyal medya hesaplarımı karıştırması fikri hoşuma gitmiyordu. Çoğunlukla onun tarafından algılanma fikrinden hoşlanmadığım için.

Colt'un eli kalbimin üzerinde durdu. "Ya da ben yapacağım. Her şey yoluna girecek Sammy. Sarah şu anda emin ellerde, bu yüzden senin yaşadıklarına odaklanabiliriz."

Titrek bir nefes bıraktı. Omuzlarım çöktü ve başımı salladım. "Bundan nefret ediyorum," diye fısıldadım. "Oraya çıkmak bile istemiyorum."

"Biliyorum. Ben de nefret ediyorum. Ama hadi gidip temizliğe başlayalım. İyi bir iş çıkarmış oluruz. Sonra da güzel bir yere gideriz."

Kaşlarımı kaldırdım. Bakışlarında fesatlık parlıyordu, yıllar boyunca binlerce kez gördüğüm bir bakıştı bu. Ama şimdi benim için farklı bir anlam ifade ediyordu. Sırtıtlığında kalbim daha hızlı çarpmaya başladı.

"Ne planlıyorsun?" Şüpheyle sordum. Başını salladı.

"Söylemem. Hadi gel."

"Sarah'nın bundan haberi var

mı?" "Söylemem. Hadi

gidelim."

İki saat sonra ikimiz de ter içinde kalmıştık. Ama dairem temizlenmişti. Oturma odasının zemininde her biri sahip olduğum her şeyin parçalarıyla dolu birkaç torba çöp duruyordu. Kanepe ve yatak hâlâ sağlamdı, yani bu iyiydi. Seks oyuncaklarımı da rahat bırakacak kadar naziktiler.

Yatak odamın duvarına yaslandım ve nefes verdim. Colt ellerini kalçalarına koyarak etrafına bakındı. Eğilip bir kitap aldı ve havaya kaldırdı.

"Uzaylılar mı?"

Hay sikeyim. O anda omurgamda bir sıcaklık hissettim. Ona doğru hamle yaptım ama o kitabı tutarak elimden kurtuldu.

"Dokunaçları var, dostum," dedim.

Kitabı bir seks sahnesi bulana kadar sayfaları çevirirken güldü. Kaşları havaya kalktı. "Bu altın değerinde."

"Colt," diye homurdandım.

"Merak etme, sırrın benimle güvende, dokunaç adam."

"Tek bir kişiye bile söylersen günlerce yürüyemeyecek hale gelene kadar kışına şaplak atarım."

Kitabı yatağımın üzerine atarken sırtıttı. "Belki bu hoşuma gider. Ama aynı zamanda utanılacak şey de yok. Bu sadece bir kitap."

"Nedense Hunter ya da Cam'in bir uzaylı aşk kitabı okumama izin vereceklerini hiç sanmıyorum."

Colt başını salladı. "Şaşıracaksın. Cam de tuhaf şeylerle ilgileniyor."

"Bilmek istemiyorum," diye kıkırdadım o yaklaşırken.

Gerginlik değişti. Birkaç saattir yan yana çalışıyorduk ama işi bitirmiştik ve...

Elimi boynunun arkasına doladım ve onu kendime çektim. "Bana yardım ettiğin için teşekkür ederim."

"Rica ederim," dedi. Ben tendonlara masaj yapmaya başlayınca homurdandı. "Yardım etmekten her zaman mutluluk duyarım. Siktir, bu iyi hissettiriyor ama dikkatimizi dağıtamayız. Gitmeye hazır mısınız?"

"Bana söylemeyecek misin?"

"Hayır," dedi, ben masajı derinleştirirken tekrar inledi. "Ama sen hazırsan, ben de hazırım."

Dramatik bir şekilde iç çektim ve onu serbest bıraktım. "Peki. Colton Hayes'in elinde ne varmış bakalım?"

"Bilmek istemez miydin?"

Beni ön kapıdan çıkarmasına izin verdim, sadece merdivenlerden otoparka inmeden önce kapıyı kilitlemek için durakladım. "Seninle bir yerde buluşalım mı?" diye sordum. "Yoksa kamyonetini mi alalım?"

Tereddüt etti. "Arabayı bir burada bırakabilir misin? Onun için geri döneriz. Ya da benim evime götürebiliriz."

Sıra dışı birini ya da herhangi bir şeyi aramak için otoparkın etrafına göz gezdirdim. Gözüme hiçbir şey çarpmadı. "Bunun için geri geleceğiz."

Colt başıyla onayladı ve anahtarlarını çıkarıp kamyonetin kilidini açtı. Arabaya bindik ve ben koltuğa yaslandım, hâlâ etrafıma dikkatle bakıyordum. Kamyonu çalıştırdı ve geri geri giderek bizi şehir dışına götürecek yola çıktı.

Kaşlarımı çattım. "Beni kaçırıyor musun?" "Rızamla ve eğlence için, evet."

Ona bir bakış attım. Sürekli direksiyona vuran parmakları dışında rahattı. Otoyola çıktığımızda hızlandı.

"Gözlerini kapat," dedi.

"Ne?" Güldüm. "Colt. Ciddi ol."

"Ben ciddiym. Gözlerini kapat."

Alay ettim ama dediğini yaptım. "Bunu yapabileceğim tek insan sensin."

"Biliyorum. Buna degecek. Sadece birkaç dakika kapalı tut."

İçimi çektim ama sonunda planına boyun eğmeye karar verdim. Elinde her ne varsa, daireyi temizlerken hissettiğim üzüntüden uzaklaşmak için iyi bir fırsattı.

"Bana yardım ettiğin için teşekkür ederim," diye mırıldandım.

"Bana zaten teşekkür ettin, şapşal. Ben de sana yardım etmekten mutlu olduğumu söyledim."

Sertçe yutkundum. "Sence Sarah iyi bir gün geçiriyor mudur? Ona mesaj atmalı mıyım?"

"Birazdan ona mesaj atarız."

Çok otoriter. Ona burnumu kırıştırdım ve bir kıkırdama daha duydum. "Ne yapacağının söylenmesinden hoşlanmıyorsun," dedi.

"Oh? Fark ettin mi?" Alay ettim. "Buna degecek."

Ona inandım. İçime odaklandım, o bizi gideceğimiz yere götürürken aramızda rahat bir sessizlik oluştu. Yaklaşık yirmi dakika sürdü, ama sonra yavaşladı ve tamamen durdu.

"Aç onları."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı ve kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu.

"Colt," diye fısıldadım, boğazım daralmıştı. "Ne..."

Austin'in güneyinde, dünyanın en iyi akustik gitarlarından bazılarını bulundurmasıyla tanınan bir müzik mağazasının otoparkındaydık. Moonshed otuz beş yıldır faaliyet gösteriyordu ve bir müzik mega mağazasından çok bir butikti.

Her zaman buradan bir gitar almak istemiştim ama hiç fırsatım . Hemen gözlerim doldu, kelimelerim titremeye başladı.

Colt sessizce, "Gitarlarınızın sizin için ne kadar önemli olduğunu biliyorum," dedi. "Yok edildikleri için üzgünüm. Şu anda çok şey olduğunu ve Sarah için endişelendiğimizi biliyorum ama senin de başına büyük bir şey geldi. Bu yüzden Cam ve Hunter'la konuştum ve üçümüz sana yeni bir gitar almak için bir miktar para topladık."

Bulanıklaşana kadar Moonshed tabelasına . "Yapamam-"

"Bu hepimizin size vermek istediği bir hediye," dedi. "En azından bunu yapabiliriz. Hadi gidip bir tane seçelim."

"Bu çok büyük bir hediye," diye fısıldadım. "Gitarlar gerçekten çok pahalı."

"Oh, biliyorum. Martin'inin ne kadar büyük olduğunu görünce neredeyse bayılacaktım. Ama bunun bir önemi yok. Bunu yapıyoruz Sammy. Bunu hak ediyorsun. Tüm eşyalarının yerine geçmeyeceğini biliyorum ama bu da bir başlangıç."

Daha önce hiç kimse böyle bir şey yapmamıştı. Gözyaşlarımı sildim ve kendimi titreyerek nefes almaya zorladım.

"Bu çok fazla. Ben çok fazlayım." Bu son kısım nereden çıkmıştı? Derin bir korkumu fark ettiğimde yeni bir ağırlık çöktü. Daha önce beni geri tutan şey bu muydu? Çok fazla olduğumu hissetmem mi?

Colt koltuğun diğer tarafına uzandı ve eli kalçama yerleşti. Beni nazikçe sıktı. "Benim için çok fazla değilsin Sammy. Bunu senin için yapmak istiyorum."

Gözlerimi sildim. "Sen... Ben... Ben kelimeleri bulamıyorum."

Bunun benim için ne kadar önemli olduğunu ona nasıl anlatacağımı bilmiyordum.

Ama aylardır üzerinde çalıştığım şarkıyı artık yazabileceğimi biliyordum.

"Peki... içeri giriyor muyuz?"

Bu soru bir an için aklımdan çıkmadı. Böyle bir hediyeyi kabul etmek büyük bir olaydı, ama daha çok birinin beni bu kadar net gördüğü bir zamanı düşünemediğim .

"Emin misin?" Ona bakarak fısıldadım. "Bu çok para." Colt'un gülümsemesi bütün kamyonu aydınlattı. "Eminim."

O zaman gözyaşlarımı kurutmam gerekiyordu. Yüksek sesle bir iç geçirdim ve yavaşça sııttım. "Cam ve Hunter'a teşekkür etmek için daha sonra mesaj atacağım."

Colt telefonunu çıkararak, "Daha da iyisi, onlara bir fotoğrafımızı göndereceğim," dedi.

Eğildim, o bir fotoğraf çekip kardeşlerime gönderirken başlarımız birbirine yaslandı. Döndü ve kapısını açıp kamyonetten atlamadan önce bir öpücük çaldı. Bir an için göğsümü ovuşturdu, ama ağrı iyi bir ağrıydı, Sarah ve Colt'tan önce hiç hissetmediğim bir şeydi.

Kollarını açmış, geniş bir gülümsemeyle kaldırımında bekliyordu. "Geliyor musun?" diye seslendi.

Kolumla yanaklarımı tekrar sildim ve dışarı çıktım. İkimiz Moonshed'in kırmızı kapısından geçtik, yukarıda bir zil çalıyordu. Duvarдан duvara güzel akustik gitarlarla kaplı bir odaya girdik. Ortada, masanın başında gitarının boynuna eğilmiş yaşlı bir adam vardı, kalın gri bıyığı dudaklarını gizliyordu.

"Merhaba," dedi. "Hoş ." "Teşekkür ederim," dedim.

"Özellikle aradığınız bir şey var mı?"

"Bir akustik gitar," dedi Colt gururla ve beni güldürdü. "Alışveriş o. Müzik hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Re akorunu çalabiliyorum."

"Bu hiç yoktan iyidir," dedim. "Etrafa bir göz atacağım."

Biz gezinmeye başladığımızda adam başını salladı ve işine döndü. Bakışlarım her bir enstrümanın üzerinde gezindi, ancak odanın karşısındaki bir tanesi beni bir siren gibi çağırdı. Tereddüt ettim ama çağrıya karşı koyamadım ve hemen ona doğru yöneldim. Zengin bir mavi patlaması olan bir Gibson akustikti. Pikap muhafazası, klavye ve baş kısmındaki abalone kakmalar, bir çiçek asması üzerinde gezinen bir sinek kuşu ve bir çift kırlangıç kuyruğu keleşbeği tasvir ediyordu.

Ayrıca on bin dolardı.

Colt kollarını kavuşturdu. "Bu senin dövmenle aynı değil mi? Keleşbeğler?"

"Evet," diye fısıldadım. "Bunu almalısın."

"Kesinlikle olmaz," dedim. "Bana bu kadar büyük bir şey alamazsın. Bu on bin dolar."

"Üçünü bir araya getirdik, ama-"

"Tanrım," diye iç geçirdim. "Colt-"

"Bana bunu yapmak zorunda olmadığımı söyleme. Hediyeler benim sevgi dilimdir ama ilişkimiz bir yana, seni tüm hayatım boyunca tanıdım Sammy. Benim için bir şey ifade ediyorsun ve müziğin de senin için bir şey ifade ettiğini biliyorum."

Sertçe yutkundum, bakışlarımı gitardan çekemiyordum. "Bir hediye için o kadar para ödemezsın. Bu çok çılgınca. Hal ve Cam'in düğününden daha pahalı."

"Bu sadece sonsuzluk için bir peşinat, Sammy."

Ağzım açık kaldı. "Sen..." Gülünç mü? İnanılmaz mı? Beni bir kez daha nutkum tutuldu.

Hayatımın geri kalanında ona sahip olurum. Üç bin peşinat verir, biraz daha öder ve geri kalanını finanse edebilirim...

Aklımı mı kaçırdım ben?

"Sen bir kolaylaştırıcısın," diye mırıldandım. "Kesinlikle öyleyim."

Ona başımı salladım.

"Oynayacak mısın?"

Adam yanımda belirince neredeyse yerimden sıçrayacaktım. Elini uzatıp Gibson'ı aşağı çekti ve başını sallayarak bir banka doğru ilerledi. Colt'a yan gözle bakarak isteksizce onu takip ettim.

Eğer elime alırsam, asla bırakmak istemezdim.

"Adın ne evlat?" diye sordu adam. "Sammy Harlow," dedim.

Gözleri parladı. "Sakın bana Bob Harlow'un oğlu olduğunu söyleme. Citrus Cove mu?" Kaşlarımı kaldırdım. "Öyleyim. Onu nereden tanıyorsun?"

Sırıtarak gitarı bana uzattı. "Onunla golf oynuyorum. İyi adamdır. Dünyamızın bu kadar küçük olması komik. Benim adım Joey Grace."

"Tanıştığımıza memnun oldum, Joey. Dünya küçük," dedim yavaşça, dikkatim gitara yönelmişti bile.

Bankın üzerine oturdum ve bir süre ona baktım, vücudunun ağırlığını üzerimde hissettim. Hay sikeyim. Gerçekten iyi hissettirdi. Parmak uçlarım tellere dokundu ve beni rahatsız eden parçayı çalmaya başladım, adamı ve hatta Colt'u unutmuştum. *Sesi. Tanrım.* Kulağa çok hoş geliyordu. Melodi böyle bir gitarla çalınmak için yaratılmıştı.

Oynadığımda Colt ve Sarah aklıma geldi. Beni nasıl hissettirdikleri, onlarla sonsuza kadar birlikte olmak istediğim.

Hafifçe mırıldanmaya devam ederken gözlerim kapandı. Bir boğaz temizlendi.

Başka insanların varlığıyla irkilerek başımı kaldırdım. Colt'un gözleri irileşmiş, gülümsemesi solmuştu.

"Sorun nedir?" Ona sordum.

Başını iki yana salladı. "Ne kadar iyi olduğunu fark ettim mi bilmiyorum. Bu çok güzeldi."

Sen ve Sarah içindi.

"Öyleydi," diye kabul etti Joey. "Bir hediye aldın. Bak ne diyeceğim Sammy. Eğer bu senin için uygunsa sana bir anlaşma yapacağım. Yediye indiririm."

Colt hemen, ",," dedi. "*Colt*," diye tısladım.

"*Sammy*."

Joey sırtıttı ve odayı geçerek masasına gitti. "Sizi biraz yalnız bırakayım."

Ayağa kalktım ve gitarı mevcut standlardan birinin üzerine koydum. Colt bana bir adım daha yaklaştı ve başını geriye doğru eğerek bana baktı.

"Bunu istediğini biliyorsun," dedi.

"Evet," diye itiraf ettim.

Kaşları kalktı. "Hâlâ bizim de katılmamız konusunda kendini kötü hissettiğini söyleme sakın."

"Mesele o değil," diye kıkırdadım. "Yine de kesinlikle bir faktör. Çok para ama hayatımın geri kalanında bu paraya sahip olacağımı biliyorum."

"O zaman seni geri tutan ne?"

"Ona baktığımda hep seni düşüneceğimi biliyorum."

Colt gülümsedi. "O zaman işi batıramayız, ha?"

Hayır, yapamazdık.

Bir süre bakışlarını tuttum ve sonra Joey'nin bizi görmesini umursamadığıma karar vererek eğildim ve onu nefessiz bırakacak kadar sert bir şekilde öptüm. "Bu şarkı sen ve Sarah içindi," diye kulağına fısıldadım.

Gitarı kaptığım gibi Joey'e doğru yürüdüğümde gözleri fal taşı gibi açıldı. "Teklifini kabul edeceğim Joey. Bu gitar benim olmalı."

OceanofPDF.com

BÖLÜM YIRMI DÖRT

Colt

Sonraki üç gün boyunca Sammy ve ben sırayla kafede oturduk. Alice olanları duyduktan sonra kabul etmişti ve Sarah'ya birkaç hafta izin almasını söylememesinin tek nedeni Sarah'nın hayır diyeceğini biliyor olmamızdı.

Bugün kafede onunla benim günümüdü ve Sarah'nın vardiyası hızla geçti. Odaklanmak zor olsa da ben de biraz iş yapmayı başardım. Sammy düzenli olarak bize güncel mesajlar gönderiyordu. Arada sırada yeni gitarıyla çekilmiş bir selfie'sini görüyorduk ki bu şu anda hepimizin ihtiyaç duyduğu türden bir mutluluktu.

Onun yüzünü görmek kendime bir hediye olmuştu. Gitar onun için mükemmeldi ve itiraf etmeliyim ki gitarı evimde çalarken onu duymak evimi gerçekten evim gibi hissettirdi.

Ara sıra yaşanan mutluluk kırıntıları dışında, haberlerin geri kalanı iyi değildi.

David'in eski kamyonetini kullanmadığı açıktı. Emma onun küçük, gri bir araba kullandığını düşündüğünü söyledi, bu da yardımcı oldu ama arayışımızı tamamen daraltmak için yeterli değildi. Sonunda tüm güvenlik kayıtlarını inceledim ama ön verandadaki kameranın çalışmadığını fark ettim.

Bu da kapının önünde olduğunu kanıtlamak için polislere verecek hiçbir şeyimiz olmadığı anlamına geliyordu.

Beni çileden çıkardı. Benim de ödümü kopardı. Bu şekilde ortaya çıkacak kadar cesur olması hepimizi alarma geçirdi. Yedimiz -Haley, Cam, Emma, Hunter, Sammy, Sarah ve ben- ile oluşturduğumuz grup sohbeti, hepimiz güncellemeler gönderdikçe sürekli olarak patlıyordu. Emma'nın

sohbetin adını hepimizin onayladığı '*Operation Jail David*' olarak değiştirdi.

Gözlerim kafenin diğer ucundaki Sarah'ya kaydı. Kumral saçlarını topuz yapmıştı ama birkaç tutamı yüzünü çevreliyordu. Masalarla ilgilenme ve yerel halkla konuşma konusunda çok becerikliydi. Bugün gelenlerin çoğu Citrus Cove'un tanınmış simalarıydı. Arada sırada içlerinden biri sohbet etmek için yanıma geliyordu ama çoğunlukla Sarah'yı izleyerek sekiz saat geçirmiştim.

Telefonum masanın üzerinde vızıldadı. Elime aldım ve Sammy'nin mesajını okuyunca gülümsedim.

Sammy: Kızımız nasıl?

Bizim kızımız. Gülümsemem genişledi. Aramızdaki her şey hızla değişiyordu ama birbirimizi hayatımız boyunca tanıdığımız için bu doğal bir sıçramaydı. Onun hakkında bilmediğim şeyler olsa da kim olduğunu sorgulamama gerek yoktu.

Aynı şeyi Sarah için de söyleyebilirim. Onu tanıyordum. Ve yıllar içinde sessiz bir kor haline gelmiş olan o yakıcı aşk yeniden alevlenmiş, kendimi onun yörüngesinde buldukça daha sıcak ve daha parlak yanmaya başlamıştı.

Ben: Her zamanki gibi çok çalışıyorum. Henüz bir şey yok mu?

Hayır. Bu akşam bize yemek yapmamı ister misin?

Bizim için. Midem yavaşça takla attı. İki insana bu kadar aşık olmak nasıl mümkün olabilirdi? Sarah'yla yaşadığım tüm kelebek uçuşmalarını Sammy'yle de hissediyordum.

Ben: Evet. Pişirdiğin her şeyi yerim.

O da bana göz kırpan bir emoji gönderdi ve ben de kıkırdadım.

"Neye gülüyorsun, Colton Hayes?" Sarah sordu.

Önüme limon dilimli bir bardak tatlı çay koydu ve elini kalçasına yerleştirdi.

"Adamımız çok tatlı," dedim.

Yanakları pembeleşti. "Evet, öyle. Ona selamımı söyle."

"Onunla tekrar yatakta yuvarlanmak için sabırsızlandığımı söyleyeceğim."

Sarah nefes nefese kaldı ve kıkırdarak koluma vurdu. "Tabii, öyle yap. Bu gece sessiz, sanırım sadece bir saat daha burada olacağım. İyi olduğuna emin misin?"

"Evet, şekerim," dedim. "Burada seninle olmayı tercih ederim."

Saç tellerinden birini kulağının arkasına sıkıştırdı ve başını salladı. Perşembe akşamı yoğunluğu azalırken kalan birkaç müşteriyle sohbet ederek diğer kabinlerden birini kontrol etmek için döndüğünde bakışlarım onun üzerinde dolaştı.

David'inkine benzeyen kamyon geçerken pencereden dışarı baktım ve kaşlarımı çattım. Ya onu sattıysa? Ya da belki kamyonetini başka bir arabayla değiştirmiştir?

Bunu takip etmek için aklıma bir not aldım. Belki bu bizi onun kaldığı yere götürebilirdi. Hunter, Sammy ve Cam saatlerdir Citrus Cove'un etrafında araba sürüyorlardı. Arabalarının kafenin önünden birkaç kez geçtiğini görmüştüm. Bu kasaba küçüktü, o yüzden gezilecek çok yer vardı.

Anneleri ve babaları Bob ve Lynn bile gözcülük yapıyordu. Honey ve Lynn, Citrus Cove Crafting Facebook grubundaki tüm kadınları gözlerini dört açmaları için seferber etmişti.

Hepimiz Sarah ve çocukların etrafında kenetlenmiştik. Bu en azından bana biraz huzur veriyordu. Emma ve Haley de Sammy'nin sosyal medyasını derinlemesine inceleyerek potansiyel takipçileri tespit etmeye çalışıyorlardı.

Günün sonunda hepimiz birbirimiz için oradaydık. Emma ve Hunter arasındaki çatlağa rağmen biz bir aileydik.

Bir saat daha hızla geçti ve son müşterilerin ayrılışını izledim. Ben kalkıp masalardan tabakları ve diğer yemekleri toplarken Sarah girişi kilitledi.

"Yardım etmek zorunda değilsin," dedi

Sarah. "Benim için fark etmez. Başka kim kapatıyor?"

"Sadece ben ve Trey," dedi. "Mutfağı kapatıyor. Genelde işi çabuk biter. Ben burayı temizleyeceğim."

Başımı salladım ve bir yığın yaparak onları arkaya taşıdım. Trey konusunda haklıydı, neredeyse her şeyi çoktan halletmişti. Gümüş rengi saçları, gözlükleri ve nazik tavırları olan yaşlı bir adamdı.

Yukarı baktı ve başını salladı. "Sanırım ona göz kulak olman iyi bir şey," dedi.

"Ben de," dedim. Trey'i pek tanıımıyordum. Buraya birkaç yıl önce karısı ve çocuklarıyla birlikte taşınmıştı - yanlış hatırlamıyorsam şimdi ergenlik çağındaydılar. Onunla Citrus Cove Cafe ya da ara sıra gittiği bakkal dışında hiç karşılaşmamıştım. "Tuhaf bir şey gördün mü?"

"Hayır. Yine de bir şey görürsem Alice'e söylerim. Bulaşıkları lavaboya bırak."

Başımı salladım ve dediğini yaptım. Evin önüne geri döndüm ve bir süpürge kaptım.

Sarah başını bana doğru salladı. "Colt, bırak da çalışayım."

"Öyleyim," dedim. "Bırak yardım edeyim. Bütün gün oturdum. Hareket etmek bana iyi geliyor."

Dudaklarını birbirine bastırdı ama masaları silmeye geri döndü. Ayakkabılarına baktım.

Bu hafta başında, yenilerine ihtiyacı olduğunu fark ettim. Ben de doğal olanı yaptım ve Emma'dan benim için araştırmasını istedim. Hangi beden ve marka olduğunu öğrendim ve ona yeni bir çift sipariş ettim. Bugün elime ulaşacaklardı.

Telefonumu çıkardım ve Emma'ya kısa bir mesaj gönderdim.

Ayakkabı Operasyonu hala devam ediyor. Bugün geliyor olmalılar.

. Geldiklerinde değiştiririm ;) Emma etraftaki en iyi kanat kadınıydı.

Ben: Teşekkürler, sana borçluyum.

Emma: Eğer onu gerçekten izin almaya ikna edebilirsen, o zaman sana bir borcum olacak.

Ben: Elimden geleni yapacağım

Güzel. Haley de onaylıyor.

"Yüzünde bana karşı komplo kuruyormuşsun gibi bir ifade var," dedi Sarah.

Omuz silkerek telefonumu cebime attım. "Belki. Belki de değil."

Süpürgeyi kullanarak ona doğru dans ederken aptalca davranarak jazz elleri yaptığımda bal rengi gözleri bana dikildi ve yuvarlandı.

"Tanrım, tam bir ahmaksın." Ben dönüp süpürgeyi masalardan birine koyarken güldü.

Kollarımın erişebileceği bir yere geldiğinde, onu kendime çektim ve aşağıya indirdim.

Ciyakladı ve bana sarıldı, ben onu öperken kıkırdadı.

"Ben burada çalışıyorum, bayım." Ama o da beni öptü, kollarını boynuma doladı.

"Mmhmm." Yüzünü kavradım, yanağını okşadım. "Keşke geceyi seninle geçirebilseydim."

Gözleri parladı. "Benim de, ama..."

"Acele etmemize gerek yok," dedim. "Davy ve Jake nasıllar?"

"İyiler," diye iç geçirdi. "Onlar... Bu çok fazla. Onlar için zor. Sanırım senden ve Sammy'den biraz şüpheleniyorlar ama yakında onlarla konuşacağım. Onların onayına ihtiyacım olduğundan değil."

"Seviyorum." Onu hâlâ kendime yakın tutarak bizi tekrar ayağa kaldırdım. "Bu hafta bir ara seni yine kaçıracağım," diye söz verdim.

"Lütfen yap."

Sesimi alçaltarak kulağına fısıldadım. "Trey burada olmasaydı, seni dinlenme odasına götürürdüm."

Yanakları parlak pembeye döndü. "*Colton*."

"Seni duvara yaslayıp defalarca boşalmanı sağlayabilirim..."

Nefesi kesildi. Ayak seslerini duyduğumuzda ikimiz de kaskatı kesildik ve Trey köşeden dönerken ben geri adım attım.

"Her şeyi . Kapatmaya hazır mısınız?" diye sordu. "Evet," dedi Sarah.

"Colton yanımda. İyi olacağız."

Başını salladı ve kafasına bir kasket geçirip arka kapıdan çıkarken kasketini eğdi. Sarah'ya geniş bir sırıtış atmadan önce kapının açılıp kapandığını duydum.

"Seni sikik," dedi şakacı bir şekilde göğsüme vurarak.

"Tamam, ama şimdi gitti... Son kontrol ettiğimde kafede kamera yoktu..."

"Bütün gün çalıştım ve terliyim..." "Ve?"

Bir adım geri çekilirken bakışlarını tuttum, sonra bir adım daha, ta ki yemek alanının ışık düğmesini çevirene kadar. Otoparkın geniş pencerelerinden süzülen ışık bizi gölgelerin içine daldırdı.

"Ya yakalanırsak?" diye fısıldadı.

"İstemiyorsan zorunda değiliz," dedim. "Sadece senin yanında olmaktan mutluyum."

Gözleri parladı ve boşluğu kapattı. Beni kendine çekip kollarını tekrar boynuma doladığında ve beni sertçe öptüğünde nefesimi içime çektim.

Beynim kısa devre yaptı.

Ben de onu öptüm, içime çektim. Ellerim beline doğru kaydı ve ikimizi döndürerek onu duvara doğru tabloları sarsacak kadar sert bir şekilde ittim.

Aramızdaki sıcaklık patlamaya hazırdı. Son birkaç gündür seks yapmak için bir an bile yakalayamamıştık. Ve ben her öpücüğü ya da dokunuşu kabul etsem de, onun için açlık çekiyordum.

"Bunu istiyorum," diye nefes aldı. "Seni istiyorum."

Eğildim ve onu açlıkla öptüm. Bütün gün onu izlemiş, omzumun üzerinden çevirip onunla birlikte olmayı dilemişim ve şimdi bunu yapma şansını yakalıyordum.

Onu kaldırıp bacaklarını belime doladığımda inledi. Ona karşı ereksiyonumu hissettiğinde daha yumuşak bir sese dönüşmeden önce gergin bir kıkırdama kaçtı.

"Senin için çok sertleştim, şekerim." Alt dudağını ısırdım. "Saatlerdir seni lokantadaki masanın üzerine yatırıp başka bir şey düşünemez hale gelene kadar sikmeyi düşünüyorum."

"Oh," diye homurdandı.

Onu yere yatırdım ve etrafında dönerek kot pantolonunun düğmelerini hızla açtım. Onları ve külotunu aşağı çekip onu açığa çıkardığımda ciyakladı. Parmaklarımı amına doğru kaydırđım ve onu ıslak bularak inledim.

"Söyle bana," diye kulağına homurdandım. "Ne zamandır seni becermemi istiyorsun Sarah?"

"Bütün gün," dedi. "Çalışırken sana bakmaktan kendimi alamadım. Sürekli dikkatimi dağıtıyordun. Tek düşünebildiğim sendin."

"Güzel. Aklında olmasını istediğim tek erkek Sammy." "Oh."

Söylediğim her sahiplenici kelimedede ciddiye aldım. Parmaklarımı klitorisinin üzerinde kaydırđım, onu daire içine aldım. Nefes nefese kaldı ve bana karşı direndi ama hiçbir yere gitmiyordu.

Şu anda, o benimdi.

Şu anda ona kendi adını unutturmak ve benim adımlı haykırmasını sağlamak istiyordum.

Diğer kolumu onun etrafında dolaştırdım ve elimle boğazının kenarlarını nazikçe kavradım.

"Evet," diye homurdandı.

Kaşlarım havaya kalktı. "Durmamı istiyorsan bileğime dokun," dedim. "Anlaşıldı mı?"

"Evet. *Tanrım*."

Ben klitorisinin etrafında dönmeye devam ederken sesi tizleşti. Aldığı zevk içime işliyor, beni boşalmaya daha da yaklaştırıyordu. Onu memnun etmek beni her zaman memnun ederdi. Boğazını sıktım, kasları kasılırken onu yerinde tuttum, kığı sikime sürtünyordu.

Onu her damlasıyla doldurma dürtüsü o kadar yoğundu ki. Sıcaklık omurgamı yaladı, arzu içime pompalandı. Onu yapmak istedim

ve sonra kendimi onun içine gömeceğim.

"Aynen öyle şekerim," diye . "Kahretsin, çok ıslaksın."

Klitorisinin etrafında daha hızlı döndüm ve bana karşı kıvrandı. Sarah ciyakladı, sesi kafede çınlarken son bir kez geriye doğru eğildi, orgazmı tüm vücudunu sarstı. Gözlerimi kapadım, onun tatlı kokusunu içime çektim.

Siktir, siktir, siktir.

Çok yaklaşmıştım. Kotumun düğmesini açtım ve boxerımla birlikte aşağı kaydırarak sikimi hedefledim. Hızlı bir hareketle içine soktuğumda nefesi kesildi, amcığı kaygandı ve beni kolaylıkla karşıladı.

"Colt," diye bağırdı. "Çok iyi hissediyorsun."

Göğüslerini avuçlarken, kalçalarımı hevesle iterken nefes nefese kaldım. "Sarah," diye inledim.

Yıllar boyunca bunun gibi anları sayısız kez hayal etmişim. Onun bana yaslanmasını, sikimin içinde zonklamasını, boğazının dibinde nabzının atışını... "Siktir," diye homurdandım. "*Oradayım, şekerim.*"

"İçime gel," diye mırıldandı.

"Yapamam," diye homurdandım, çok istememe rağmen. "Doğum kontrol hapı kullanmıyorsun."

"Yapmanı istiyorum," diye mırıldandı. "*Lütfen.*"

Hay sikeyim. Ellerimi vücudundan aşağı kaydurdım ve kalçalarını sertçe kavradım, tam boşalırken içine girdim. Onu doldururken homurdandım, onu duvara sabitledim ve sıkıca tuttum.

Bana karşı eridi. Omzunu ve sonra boynunun yan tarafını öptüm, her yumuşak iç çekişin ve titremenin tadını çıkardım.

Düzgün düşünemiyordum, zihnim orgazm sonrası yumuşak bir bulanıklık içindeydi. "Sarah," diye fısıldadım, ne yaptığımızın farkına varmışım.

Yavaşça içinden çıktım, döllerim kalçalarından aşağı damlıyordu. Pantolonumu tekrar yukarı çektim, şimdi birlikte olmak için daha fazla zamanımız olmasını diliyordum. Ama yine de onunla geçirdiğim bu anları ne zaman yeterince şanslı olsam değerlendirirdim.

Onu çok seviyordum. Yumuşak bir mırıltı çıkarırken yüzümü saçlarına bastırdım.

"Siktir," diye mırıldandım. "Seninle günler geçirmek istiyorum.

Haftalar. Sonsuza kadar." "Ben de," dedi.

Parmaklarım teninde gezindi. Ona dokunmak, onu hissetmek için zaman ayırdım ve yavaşça giyinmesine yardım ettim. Yerleştikten sonra arkamı döndüm ve onu tekrar nazikçe öptüm.

"Yine de cinsel sağlık hakkında konuşmalız," dedim yzümü buruşturarak.

Bunun için doğru zaman gibi görünmüyordu ama bu henüz konuşmadığımız bir konuydu. mzn bu konuda konuşmaya ihtiyaı vardı.

"Bunu ben de istedim," dedi Sarah yzm avulayarak. "Bu hafta başında hap almaya başladım. Sana ve Sammy'ye söylemeliydim."

İçimi bir rahatlama dalgası kapladı. "Sanırım vazektomi yaptırmayı düşünebilirim. Her ne kadar çocuklarına babalık yapmak istesem de biyolojik ocuk istediğimden emin değilim."

"Başka bir ocuk düşünemiyorum bile," dedi Sarah. Gülümsedi ve duvara yaslanarak rahatladı. "Yine de bir ocuk yapma sürecini seviyorum."

"Ben de," dedim. "İçine boşalmayı seviyorum."

Yanakları zaten pembeydi ama  ton daha koyulaştı. Sırılarak alnından öptüm.

Farların parlamasıyla ikimiz de kafamızı kaldırdık. Yumuşak bir küfür savurdu. "Artık gitmeliyiz."

Başımı salladım. Neyse ki, park yerine giren araba sadece geri dönmek için park yerini kullanıyordu. Kamyonetimi yalnız bırakarak gittiler.

"Seni eve bırakayım," dedim. "Bu akşam Sammy ile konuşacağım. Bize yemek hazırlıyor."

"Kıskanç," diye alay etti. "Ben de onunla konuşacağım. Onu bu hafta görmeyi umuyordum ama ne zaman bilmiyorum," dedi. "Onu müzik dükkanına götürmen duyduğum en tatlı şeylerden biri. Bunu yaptığına gerçekten çok sevindim."

Başımı salladım. "Bunun beni ne kadar mutlu ettiğini anlatamam."

Gülümsedi. "Buna sevindim. Ayrıca, mz arasında herhangi bir sır olmasını istemediğimi söylemek istiyorum. Birlikte olmanın nasıl bir şey olduğunu hâlâ çözmeye çalıştığımızı biliyorum ama bence en önemlisi iletişim."

"yle," diye kabul ettim. "Ben açık bir kitabım, şekerim. Kalbim ikiniz için de kolumda."

Dudakları yumuşak bir gülümsemeye dönüştü. "Kesinlikle yle. Birkaç şey daha yapmama izin ver, sonra buradan gidebiliriz."

Gecenin serinliğinde arka kapıdan çıkmadan önce son dakika eşyalarını yerleştirmesine yardım ettim. Srgy kilitledi ve adımlarını hızlandırarak kamyonetime doğru ilerledi.

Ona yetiştim ve elimi uzun saçlarına dolayarak onu kendime doğru çektim. Dönerken güldü, elleri göğsümden yukarı kayıyordu.

"Benden bıkmadın mı?"

"Asla," diye nefes aldım. "Sana asla doyamadım."

Onun için kapıyı açtım ve itiraz edemeden onu yolcu koltuğuna kaldırdım.

Başını bana doğru salladı. "Beni bu şekilde şımartmaya devam edersen ben ne yapacağım?"

"Bana aşık olmak mı?"

Ben uzanıp onu arabaya bindirirken gözleri yumuşadı. Kapıyı kapatıp sürücü tarafına geçmeden önce son bir öpücük çaldım. Arabaya bindim ve kaloriferi çalıştırdım.

"Pekâlâ şekerim. Seni eve götürme zamanı."

OceanofPDF.com

BÖLÜM YIRMI BEŞ

Sammy

Tüm kapları dağıttım ve her birine bir yığın kişnişli pilav, ardından siyah fasulye, ızgara fajita sebzeleri, ızgara tavuk, mısır ve küçük bir kap sos ekledim. Colt ve bana bu gece, Sarah, çocuklar ve Emma'ya da önümüzdeki birkaç gün yetecek kadar yemek pişirmiştım.

Colt'un sevgi dili hediye vermektı. Benim sevgi dilim ise yemek hazırlamaktı. Herkes için yemek pişirmek bana muazzam bir keyif verirdi. Çocukların da yemesini umardım, ama yemezlerse neyi sevdiklerini öğrenir ve onun yerine onu pişirirdim.

Ön kapının kilidinin açıldığını duydum. Kapı açıldığında ve Colt içeri girdiğinde başımı köşeden uzattım. Hemen burnunu havaya kaldırdı ve inledi. "Güzel kokuyor."

Kapıyı botlarını çıkarırken "Güzel," dedim.

Mutfağa geldi ve yemek kapları ordusuna kaşlarını kaldırarak baktı.

"Sarah'nın evi için de yemek yapıyorum," dedim hemen.

"Bu mantıklı. Kahretsin, bu gerçekten çok tatlı. Bence hepsi bayılacak."

"Çocukların seçici olup olmadığından emin değildim," dedim. "Ama ben biraz

onlara sürpriz yapmak istedim. Sarah'nın bana hayır demesini istemedim."

Gülümsedi ve parmağını kotumun üst kısmına sokup beni kendine çekerek beni şaşırttı. Çenesini kavradım ve onu öpmek için eğildim, sonra kaşlarımı kaldırarak durakladım.

"Seks gibi kokuyorsun," dedim.

"Kafede kendimizi kaptırmış olabiliriz..."

Bu düşünce doğrudan sikime gitti. Ellerimi tezgâhın iki yanına koyarak onu hapsettim. "Bana her şeyi anlat."

Gözleri dalgalandı. "Lanet olsun. Sen bana bu kadar yakinken düşünemiyorum ve ciddi olmak istedim."

Başımı eğdim. "Sana inanıyorum."

Onu telaşlı görmek hoşuma gidiyordu. Özellikle de ne kadar yumuşak başlı olduğunu bildiğim için. Ama beni müzik mağazasına götürdükten ve kelimeleri nasıl kullanacağımı unutturduktan sonra, biraz telaşlanmayı hak ediyordu.

"Sarah'nın içine girdim."

Gözlerim büyüdü. "Oh. Bu büyük bir adım."

"Evet, öyle. Hapa başlamış ve bize söylemeyi unutmuş. Rahatlamıştım. Çünkü üreme saplantım olabilir de olmayabilir de ama biyolojik çocuk sahibi olmak istemiyorum."

"İlişkilendirilebilir," dedim gülümseyerek. "Bunun beni üzeceğini mi düşündün?" "Gerçekten emin değildim. Bu daha çok yeni."

"Öyle," diye fısıldadım. "Colt, şu anda ne kadar sert olduğumu hisset."

Elini sikimin dış hatlarına götürdüğümde ağzı açık kaldı. İnleme ile sızlanma arasında bir ses çıkardı.

"Her şeyin kapağını kapatmama ve ortalığı temizlememe yardım et," dedim. "Sonra *ciddi* bir şekilde konuşmaya devam edebiliriz."

"Pekâlâ. Bir erkeği nasıl motive edeceğini biliyorsun."

İkimiz birlikte kapların kapaklarını takmaya çalışırken kıkırdadım. Bizimkini diğerlerinden ayırdım.

"Bunları sabah götürürüm," dedim. "Muhtemelen Sarah işe gitmeden önce. Yarın onunla birlikte kafeye gidecek misin? Yoksa ben mi gideyim?"

"Bence yapmalısın," dedi. "Sanırım bu hafta seninle biraz zaman geçirmek istiyor. Belki üçümüz onun izin gününde bir şeyler planlayabiliriz."

Başımı salladım. "Bu hoşuma giderdi. Bence bir tür normalliği korumaya çalışmak iyi bir şey."

"Ben de öyle düşünüyorum. Anladığım kadarıyla David'i bulma konusunda bir gelişme olmamış?"

Son kapları da buzdolabına koyarken iç çektim. Colt bulaşıkları yıkamaya başlamıştı bile. "Hayır. Her yere baktık. Cam ve Hunt bütün bölgeyi tar. Hatta evi bile kontrol ettik..."

Sözümü yarıda kestim çünkü Colt ne demek istediğimi zaten bildiği için başını salladı. Haley'i bulduğumuz ev, Thomas Connor'ın yaşadığı ve öldürüldüğü yer.

ve Tanrı bilir daha neler. Geçen yıl yaşanan korkunç olaylar hala hepimizin peşini bırakmıyordu ve David hala etrafımızda olduğu için bunu geride bırakamıyorduk.

Citrus Cove'da bu kadar kötü birinin yaşayabilmesi dehşet vericiydi.

Colt, "Daha önceki konuşmamıza dönecek olursak, sanırım vazektomi yaptıracağım," dedi. "Bir süredir bunu düşünüyordum ve şey... Sarah şikayet ettiğinden değil ama doğum kontrolünün hormonlarla falan oynayabileceğini biliyorum. Ve bu benim için kolay bir süreç."

Bunu daha önce de düşünmüştüm ama bu beni daha da düşündürdü. "Belki birlikte gidebiliriz."

Colt homurdandı. "vazektomi yaptıran partnerler birlikte mi kalırlar?"

"Evet, onun gibi bir şey. Gerçi birkaç hafta seks yapmamak işkence olur. Ama uzun vadede buna değer."

Kıkırdadı. "Bunu daha sonra telafi edebiliriz. Eğer sen ciddiysen, ben de ciddi olurum."

"Öyleyim," dedim. "Yarın Sarah ile daha fazla konuşacağım. Ayrıca güvende olmak için bu hafta bir kliniğe gidip STD ve STI testi yaptırmayı planlıyorum. Hepimizin rahat bir şeyse prezervatifsiz seks yapmak da istiyorum... üreme sapkınlığı ve tüm bunlar..."

"Bu konuda rahatım. Açıkçası, sen ve Sarah kendi sınırlarınızı belirleyebilirsiniz. Ve kayıtlara geçsin diye söylüyorum, ikimizin prezervatifsiz seks yapması konusunda da rahatım."

"Test yaptırdıktan sonra prezervatif kullanmamayı tekrar gözden geçirebiliriz," dedim.

Başıyla onayladı ve ben de arkasına geçip kollarımı beline doladım ve o bulaşıkları yıkarken çenemi omzuna koydum. Temizliği onun üstlenmesinden şikâyet edemezdik ve bu sıradan eylemlerde içimi ısıtan bir şeyler vardı.

Konuşmaya devam etti. "Sen gittiğinde ben de peşine takılacağım. Yani, bir süre önce test yaptırmıştım ama tekrar yaptırmaktan zarar gelmez, hem de hızlı ve kolay."

"Sorumluluk sahibi sürtükler olmak," diye takıldım.

Son tencereyi kurutma rafına koyarken kıkırdadı, ellerini yıkadı ve musluğu kapattı. "Yemek yedin mi?"

"Hayır, seni bekliyordum. Sanırım biraz daha bekleyebilirim..."

"Güzel. Ben de öyle."

Arkasını döndü, vücudu benimkine bastırıyordu. Elimi boynunun arkasına götürdüm ve onu öptüm. Elleri gömleğimin altına kaydı ve karnımın üzerinden meme uçlarıma doğru ilerleyerek onları okşadı.

"Siktir," diye mırıldandım.

"Bana ne yapacağımı söyle," diye fısıldadı.

Elimi boğazına götürdüm ve kulağına hırlarken orada tuttum.

"Sertleşmeye ne dersin?"

Karşılık olarak alt dudağımı ısırıldı. Tutuşumu sıkılaştırdığımda gerginlik arttı. "Oldukça iyi, Sammy."

"Güvenli kelimemizi biliyor musun?" "Evet, efendim."

"İstemediğin bir şey var mı?" "Yok."

"Ya bir küreğim olduğunu söylersem?"

Gülümsedi, kirpiklerini kırıştıtırırken gamzeleri görünüyordu. "Elinden *gelenin bu kadar olduğunu* söylesem?"

"Şerefsiz," diye mırıldandım, beni ısırıldığı dudağımı yalayarak. "Git soyun ve kışını yatağının üzerine eğ. Anlaşıldı mı?"

"Evet, efendim."

Ukala ses tonunu duydum ve gülümsedim, yarın kamyonda düzgün oturamadığında buna pişman olacağını biliyordum. Geçmesine izin verdim ve koridordan yatak odasına doğru süzülüşünü izledim. Odama girip spor çantalarından birini açarken giysilerinin yere çarpma sesini duydum.

Evimi yerle bir eden her kimse, kink ekipmanımı yalnız bıraktığı için hâlâ minnettardım. Eski bir şarap fıçısından yapılmış, sağlam ve kalın tahta küreği çıkardım. *Kesinlikle* iz bırakacaktı.

Bunu Colt'a yapma fikri içimde bir arzu şimşegi çaktırdı. Yatak odasına doğru ilerleyip kapının eşiğinde duraksadığımda sikim pantolonumun içinde zonkluyordu.

Sikeyim. Onu bu kadar itaatkâr görmek çok seksiydi. Bir süre orada durdum, onu içime çektim. Kasları zayıf ve tonluydu, kıcı mükemmele yakındı.

Omzunun üzerinden bana baktı ve kaşlarını çattı. "Orada öylece duracak mısın?"

"Sen bir veletsin," dedim. "Yarın oturamayacaksın." "Bu bir söz mü?"

Gülümsemeye çalışırken çenem sertleşti. Hiç bu kadar şımarık biriyle birlikte olmamıştım. Düğmelerime mükemmel bir şekilde basıyordu ve bu hoşuma gidiyordu.

Yine de bunu şu anda ona itiraf etmemin hiçbir yolu yoktu.

Yatağın kenarına doğru ilerledim ve küreği yanına fırlattım. Onu gördüğünde gözleri büyüdü. Kemerimi yavaşça çözerken sessiz kaldım. Metalin metale çarparken çıkardığı ses bile kaslarının gerilmesine neden oldu.

Kıyafetlerini onunkilerin arasına attım ve benimkileri de ekledim. Şimdi çırılçıplaktım, aletim pırıl pırıl parlıyordu, her santimi sertti ve onu becermeye hazırdım. Oraya varmamız biraz zaman alacaktı.

"Sana şaplak atacağım ve o arsız ağzını sikeceğim," dedim. "Sonra da seni nasıl yetiştireceğimi göreceğiz."

"Siktir," diye fısıldadı.

Aleti açıkça sertleşmişti.

"Kendine dokunma, yoksa dururuz," dedim. "Anlaşıldı mı?"

"Evet, efendim."

"Sakin ol," diye fısıldadım.

Derin bir nefes alıp vermeye çalıştı. Avucumu kıcının yanaklarında gezdirdim ve derisini ısıtmaya başladım, kanı yüzeye çıkarmak için her birini okşadım. Bunun gibi bir kürekle, herhangi bir darbe oyunundan önce onu hazır hale getirmek istedim.

"hakkında bunu hiç bilmediğimize inanamıyorum," diye fısıldadı Colt.

"Neyi bilmediğinize?"

"Sapık olduğumuzu."

"Sen kardeşimin en iyi arkadaşısın. Şimdiye kadar pek konuşulan bir konu değildi."

"İşlerin bu tarafında olmaya alışık değilim. Bu savunmasız bir durum."

Durakladım ve dokunuşumu biraz yumuşattım. "Öyle," dedim. "İkisini de yapabiliyor olman çok seksi."

"Teşekkür ederim."

"Bana Sarah ve senden hiç bahsetmedin. Konuşmaya başla."

Nefesi kesildi.

"Kızımıza tam olarak ne yaptığını duymak istiyorum," diye sordum.

Colt homurdandı, parmak uçları battaniyeye batıyordu. Ben kıcını sıvazlamaya devam edip onu tokatlanmaya hazırlarken omuzlarının üzerinden bana baktı.

"Bütün gün orada oturmuş onu düşünüyordum," dedi. Devam ederken sesi arzudan ağırlaşmıştı. "Ve herkes gittikten sonra ön kapıyı kilitledi. Tek yapmak istediğim onu becermekti. Onu masalardan birinin üzerine eğdiğimi hayal edip durdum."

Baskıyı artırarak kıcına birkaç tokat attım.

"Onu öptüm ve doyamadım. Onu duvara doğru ittim ve boğazını sıktım."
Durakladım. "Hoşuna gitti mi?"
"Evet, öyle yaptı," diye inledi. "Çok hoşuna gitti."
Bu sefer daha sert vurdum, derisi kıpkırmızı oldu. Nefesini içine çekti.
"O kadar ıslaktı ki. Boşalana kadar onunla ve daha fazla dayanamadım.
Onu sert ve hızlı bir şekilde becerdim ve içine boşaldım."
Küreğe uzandım. Soğuk tahta sıcak tenine dokununca belini büktü.
Sallamak için geri getirdim ama durakladım.
Tüm vücudu gerildi ve sonra bana ters ters baktı. "Çok kötüsün."
Sırıttım ve bir yanağıma oldukça sert bir şekilde vurarak aşağı indirdim.
Colt nefesini içine çekti ve homurdandı.
"Siktir."
Diğer yanağına da şaplak attım. İniltileri sikimin gerilmesine neden oldu.
Raket ona defalarca vurdu. Şiddetini değiştirdim, zihniyle de alay ettim.
Kink ve Dom olmak hakkında en çok zevk aldığım şey buydu. Zihniyle oynamak bedeniyle oynamak kadar ateşliydi.
Aşağı uzandım ve parmaklarımı saçlarında gezdirdim, sertçe şaplak atarken onu kavradım. Ben onu yerinde tutarken homurdanarak haykırdı.
"Sakın kıpırdamaya kalkma," diye hırladım.
Battaniyenin içine uzun, boğuk bir inilti bıraktı. Kürek darbeleriyle uzun çizgiler halinde morluklar oluşmaya başladı. Ona öncekinden daha sert vurduğumda inledi, vücudu öne doğru yalpaladı.
Saçlarını bırakmadım. Bileğime uzandı, ben ona tekrar şaplak atarken tırnaklarıyla beni tırmaladı.
"Siktir, Sammy," diye bağırdı. "Seni lanet olası piç."
Beni itti ve küreği kenara fırlattım, onu yakaladım ve yatağın ortasına doğru güreştirdim. Güçlü ve hızlıydı ama ben de öyleydim ve onu altımda sıkıştırmayı başararak kollarını başının üzerine kaldırmaya zorladım.
"Sana kıpırdama demiştim," dedim.
"Siktir git," diye tersledi.
Omzundaki yumuşak kası ısırdım ve o da haykırarak bana karşı direndi.
"Durmamı istersen güvenli kelimeni biliyorsun," diye hatırlattım ona.

Dirseğini kaburgalarımaya doğru sertçe savurdu, acısı altımdan yuvarlanmasına yetecek kadar dikkatimi dağıttı. Nefesim kesilmişken beni altına sıkıştırmaya çalıştı.

Ha. Bu çok şirindi.

Başladığı yere geri dönene kadar ikimiz güreştik. Saçımdan bir tutam yakaladım ve ağırlığımı kullanarak onu sabit tutmak için başını geriye doğru çektim.

"Sen gerçekten bir ," diye nefes nefese kaldım.

"Eğer erkek arkadaşım olmasaydın, sana diz çöktürürdüm."

"Sen benim erkek *arkadaşımsın* ve sana diz çöktüreceğim." Onu yataktan kaldırıp yere yatırdığımda sözleri kayboldu.

Tahtaya çarptığında homurdandı ve onu dizlerinin üzerine çöktürdüm, çenesinden tutup dudaklarını ayırmaya zorladım. Başka bir şey söyleyemeden, sert sikimi dudaklarının arasına soktum.

Gözleri bir iniltiyle geri döndü ve beni daha derine çekerek emmeye başladı. O kadar sertleşmişim ki boşalmaya çok yaklaşmışım.

Zor nefes alarak tam sınıra geldiğimde geri çekildim. Bana öyle bir teslimiyetle baktı ki eridim. Eğildim, onu sertçe öptüm, dili benimkine sürtünyordu.

"Becer beni," diye fısıldadı dudaklarıma karşı.

Başımı salladım ve komodinin çekmecesine uzandım. Yatağa geri dönüp ortaya doğru yuvarlanırken kayganlaştırıcı şişesini ve birkaç prezervatifi aldım. Dizlerinin arasına diz çöküp prezervatifi hızla takarken yatağı kaydı. Deliğine bol miktarda kayganlaştırıcı döktüm ve içine işledim, sonra daha da fazlasını sikimin üzerine döktüm.

Colt rahatladı. Bronz teninde ter parlıyordu. Bir elimi başının üzerine koydum ve aramıza bakarak sikimin başını onunla aynı hizaya getirdim. Yavaşça ileri doğru iterek içine girdim. Birlikte inledik ve elimden geldiğince yavaşça aldım, ona benim boyutuma alışması için zaman verdim.

"Çok iyi hissediyorsun," dedi, onu doldurmamı izlerken başını kaldırarak.

Ben onu daha da içine iterken sikimi sağdı. Zevk içime aktı ve çenesinden tutarak onu beni öpmeye zorladım. Bacakları belime dolandı, biz birbirimize karşı hareket ederken siki bana süründü.

"Yine ısır beni," diye homurdandı.

Ona daha sert sokuldum, bir ihtiyaç dalgası onu ele geçirdi. Diğeri omzunu sertçe ısırmadan önce dilimi boğazına doğru srkledim. Onu işaretlemek, vahşi bir canavar gibi sahiplenmek istiyordum.

"ok yaklaştım," diye mırıldandım.

"Doğur beni Sammy," diye yalvardı.

Hay sikeyim. Bundan daha uzun süre dayanabildiğim için kendimle gurur duyuyordum ama dayanamadım. nefesim kesildi. Dalgalar uzadıkça kaslarım titredi, zevk içimde yuvarlandı.

Colt'un üstünde rahatladım, ikimiz de zor nefes alıyorduk. Yüzümü kavradı, beni öperken başparmaklarıyla yanaklarımı okşadı. Her dokunuşu nazikti ve çok doğru hissettiriyordu. Ellerimi nazikçe üzerinde gezdirdim, bıraktığım ısırık izlerini öptüm.

"Bir gün seninle sevişmeye alışacağım," diye fısıldadı.

"Umarım olmaz," diye mırıldandım. "O zaman benden sıkılırsın."

Çenemi yukarı kaldırarak ona bakmamı sağladı. Kaşlarını birleştirerek başını salladı. "Asla, Sammy. Senden asla sıkılmayacağım."

Sertçe yutkundum. Bununla ilgili bir şey canımı yaktı ve sonunda ne olduğunu anladım.

Sayırsız insanla yatmıştım ve seks ve sapkınlık söz konusu olduğunda nelerden hoşlandığımı biliyordum.

Ama kimsenin yaklaşmasına izin vermezdim. Ailemden bile, gerçekten. şimdiye kadar.

Böyle bir yakınlık beni çok korkutuyordu.

Aynı zamanda hem çok fazla hem de çok sıkıcı olduğumdan endişeleniyordum... "Ne oldu?" diye fısıldadı. "Benimle konuşabilirsin."

Başımı salladım ve geri çekilerek ondan ayrıldım. Yatağın kenarına yuvarlandım ve orada oturdum.

Ben ayağ'a kalkamadan kolumu tuttu. "Bu kadar kolay kaşamazsın. Otur."

Nadir bir itaat anıyla, oturmaya devam ettim. "zr dilerim Colt. Neyim var bilmiyorum."

"Uzan."

İçimi çektim, koşmak istedim. Ne de olsa ben bir koşucuydum. Gz açıp kapayıncaya kadar kapıdan çıkıp soğuğ'a karışabilir ve Colt'tan yayılan sıcaklıktan uzaklaşabilirdim.

Bu ikimiz için de zalimce olurdu.

"Sammy."

Arkama yaslandım ve yan tarafıma döndüm. Şu anda kötü bir Dom oluyordum. Saçma, aptalca ve-

Colt kollarını bana doladı ve başını yanıma yasladı. "Her zaman sessizdin ama ben zihin okuyucu değilim. Seni üzen şeyin ne olduğunu tahmin edemiyorum."

"Bilmiyorum," diye itiraf ettim usulca. "Hiç değer verdiğim biriyle birlikte olmadığımı fark ettim. Bu beni çok korkutuyor."

"Bu seni gitardan daha mı çok korkuttu?"

Bir kahkaha yükseldi. Haklıydı.

"Doğruyu söylemek gerekirse, ben de korkuyorum. Ama bence bu korkunun iyi bir türü."

Yavaşça başımı salladım, duygularımı sindirmeye çalışıyordum. Mesele şu ki, bunun neden ortaya çıktığını tam olarak bilmiyordum. Neden böyle olduğumu da bilmiyordum. Ne zaman biri bana yaklaştırmaya çalışsa, diğer tarafa kaçıyordum.

Beni seven ve birbirlerine yardım etmek için ellerinden gelen her şeyi yapan bir ailem vardı. Yine de mükemmel değildik ve temeldeki bazı çatlaklar babamla olan ilişkimden kaynaklanıyordu. Annem onun sertliğini her zaman dengelemişti ve babam da yaşlandıkça yumuşamıştı. Yine de Hunter'la araları hâlâ iyi değildi.

"Belki de terapiye ihtiyacım var," diye iç geçirdim. "Özür dilerim Colt. Az önce yaptığımız her şey harikaydı, böyle hissetmeyi beklemiyordum."

"Sanırım biraz düşünüyorsun," dedi nazıkçe.

Haklıydı, fark ettim. Denizaltıların yoğun bir sahneden sonra duygusal bir düşüş yaşayabileceğini biliyordum ve Domların da yaşayabileceğini biliyordum ama bunu hiç yaşamamıştım. Hiçbir şey beni göğsümdeki topa ve her sinirin çığ ve açıkta hissetmesine hazırlayamazdı. Birdenbire hayatımdaki tüm stres, korku ve endişeler göz ardı edilemez hale gelmişti. Colt'u inciteceğimden endişeleniyordum. Yanlış bir şey yaptığımdan ya da çok ileri gittiğimden korkuyordum - Sarah'yla bir ilişki için bastırarak her şeyi bir şekilde mahvetmişim.

Ya onları hak etmediysem?

Benim için zaten çok şey yapmıştı. Sarah da öyle. Onların sevgisini ve güvenini kazanmak istiyordum. Yutkunurken boğazım yandı ve sonunda ona bakabilmek için arkamı döndüm. Gözleri çok fazla nezaketle doluydu.

Tanıdıklığın verdiği rahatlık, ona duyduğum güven, gözyaşlarımın düşmesine neden oldu.

"Bu çok aptalca," diye mırıldandım.

"Gerçekten değil. Ağlayabilirsin Sammy. Seni yargılamayacağım."

"Ağlamaktan gerçekten nefret ediyorum."

Alnıma nazik bir öpücük kondurdu. "Ağlamak seni zayıf yapmaz. Seni daha güçlü yapar."

"Bu benim repliğim," diye fısıldadım burnumu çekerek.

Durduramadım. En son ne zaman ağladığımı hatırlamıyordum.

Yıllar geçmişti.

Yüzümü göğsüne gömdüm ve ağladım. Hıçkırma hıçkırma ağlarken bir an için her şey acıdı ve bana her daha sıkı sarıldığında kalbim daha çok acıdı çünkü birinin beni bu şekilde görmesine izin verdiğim bir zamanı düşünemiyordum.

Tek yaptığı bana sarılmak ve ara sıra başımın üstünü öpmektir. İhtiyacım olan tek şey buydu.

"Biseksüel olduğumu ilk fark ettiğimde kendimi öldürmek istedim," diye fısıldadı Colt.

Şok içinde ona bakarak geri çekildim. "Ne?"

"Evet. Babam beni evden attı ve bende bir sorun olduğunu düşündüm. Ama ailen benim yanımdaydı. Cam benim yanımdaydı. Sonra büyüdükçe bende bir sorun olmadığını fark ettim. Bunun çok normal olduğunu, diğer her şeyden farklı olmadığını fark ettim. Ama lanet olası toplum bizimle gerçekten dalga geçiyor. Özellikle de böyle bir eyalette yaşarken. Kendinize karşı dürüst olma kararını vermek gerçekten zor ama bu kararın ardından gelen rahatlama ve mutluluk buna değer."

Kaşlarımı çatarak gözlerimi sildim. "Ben gerçekçi yaşıyorum."

"Öyle mi? Bebeğim, son birkaç haftada senin hakkında o kadar çok şey öğrendim ki, şu anda tanıdığım Sammy ile daha önce tanıdığım Sammy iki farklı insan. Ve kayıtlara geçsin diye söylüyorum, bu Sammy benim favorim. Aşık olduğum adam bu. Geçen gün bana kalbimi çalan bir şarkı çalan adam. Bütün bir aile için yemek hazırlamaya istekli olan adam."

Kalbim küt küt atmaya başladı. Ağabeyimin beni tanımadığına dair söyledikleriyle birlikte onun sözlerini de düşündüm. Gerçekten de hayatımdaki herkesi kendimden uzak mı tutuyordum? Neden korkuyordum ki? "Hayatımızdaki herkesle arama ne kadar mesafe koyduğumu fark etmemiştim. Sanırım hep ayak bağı olacağımdan ya da herkesin çok meşgul olduğundan endişelendim."

"Ne için çok meşgul? Seni tanımak için mi?"

"Evet." Siktir. Gözlerimi tekrar silerek nefes verdim. "Bilmiyorum. Sanırım sır tutmaya ve ailemi bir şekilde gerçek hayatımdan ayrı tutmaya alıştım. Mezun olduktan sonra bu mahremiyeti istedim çünkü

her zaman herkesin işine karışıyorlardı. Ama en sonunda, bu durum zarar vermekten çok zarar vermeye başladı. Yani, Cam biseksüel olduğumu bile bilmiyordu."

Bir damla gözyaşını sildi. "Daha önce hiç ailene açılmış mıydın?"

"Hayır," diye fısıldadım.

"Peki içeriğinizin ne kadar harika olduğunu biliyorlar mı?"

"Hayır, yok. Instagram'da annemi engelledim. Yani, Cam ve Hunter'ın videolarımı gördüğünü biliyorum. Bunun havalı olduğunu düşündüklerini sanmıyorum."

"Evet, öyle," dedi Colt. "Sen odada yokken seninle nasıl övündüklerini duymalısın. Seninle gurur duyuyorlar Sammy."

"Belki de onlara hayatım hakkında daha fazla şey anlatmalıyım. Kendimden."

"Bence yapmalısın," dedi. "Bunun büyük bir çile ya da başka bir şey olması gerekmiyor. Ama bence bazı konuşmalar yapmaya ve seni seven insanların hayatına geri dönmesine izin vermeye değer. Sizin adınıza konuşamam ama ailenizin sizi sevdiğini söyleyebilirim. Baban sert bir adam ama ben kendi babamı kaybettiğimde yanımdaydı. Benimkiyle yumruk yumruğa dövüşmekle tehdit ettiğini biliyor musun?"

Güldüm ve rahatladım, bir nefes daha almaya çalıştım. Tanrım, berbat bir haldeydim. "Sanırım göğsünde sümük var," diye mırıldandım.

"Az önce kışımı siktin, sanırım sorun yok."

Kara bulutların nihayet dağıldığını hissederek homurdandım. "Teşekkür ederim," diye mırıldandım.

"Elbette." Gülümsedi ve kapı aralığına bakarak doğrulup oturdu. "Duş alıp yemek yemeliyiz. Sonra belki bana bir şarkı çalarsın."

"Sana ne istersen çalarım."

Midelerimiz guruldadı.

Yüzünü buruşturarak yataktan kalktı. "Ben duşu başlatayım."

"Kıçın kıpkırmızı." Kapıya doğru gidip ellerini kalçalarına koyarak bana doğru sallarken sııttım.

"Morlukları şimdiden hissediyorum." Koridorda ilerlemeden önce raketle kuşu vurdu.

Bir an tavana baktım. Her şey yoluna girecekti.

Colt'un dediği gibi, gerçekçi yaşamak korkutucuydu. Ama yine de bunu yapmamın zamanı gelmişti.

BÖLÜM YIRMI ALTI

Sarah

Kapının çalınması evin içinde yankılanırken kahveyi hazırlamaya başladım. Kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu ama sonra telefonum çaldı.

Sammy: Kapıdaki benim

"Oh," diye nefes aldım.

Kapıda kimin olduğunu bilmemenin verdiği stres bir süre daha devam edecekti. Yüzümü buruşturdum ve kendime baktım. Bir kez daha beni çöp tenekesinden çıkmış bir rakun gibi yakalamıştı. Sütyen bile giymemiştim.

Beni çıplak gördü. Artık bir önemi yok.

Bu düşünceler yardımcı olmadı. Ön kapının kilidini açmadan ve sessizce açmadan önce tereddüt ettim.

Siktir, çok ateşliydi.

Sammy elinde büyük bir kutu ve omzuna bir bez çantayla orada duruyordu. Şafak vakti gökyüzünü soluk mora çevirirken, sessiz mahalle hâlâ yataklarına gömülmüştü. Koyu renk bir kot pantolon ve kollarını gösteren bir henley gömlek giymişti ve dudakları bir gülümsemeye dönüştü. *Benim için fazla seksi.*

Soğuk bir rüzgâr yükseldi ve tam göğsüme çarptı. Meme uçlarım sertleşirken fırtınalı mavi gözleri göğüslerime kaydı.

"Mm. Günaydın güzelim," dedi. "Geri veremeyeceğin hediyeler getirdim."

"Ne?" Tısladım. "Sammy..."

Ben daha fazla itiraz edemediğimden yanımdan geçip gitti. Kapıyı kapattım ve kollarımı kavuşturarak onu mutfağa kadar takip ettim. Kutuyu ve çantayı masanın üzerine koydu ve kapları çıkarmaya başladı.

Kaşlarımı çattım. "Ne...?"

"Umarım çocukların da hoşuna gider. Ama önümüzdeki birkaç gün için sana, onlara ve Emma'ya yemek hazırladım. Çoğu tavuk fajita kasesi ama okula götürebilecekleri cipsli sandviçler de yaptım. Bunun size biraz daha zaman kazandırabileceğini düşündüm."

Şaşırmıştım. Şok içinde bakakaldım, ne diyeceğimi bilemedim.

"Bu kadarı çok fazla," diye fısıldadım. "Bütün bunları neden yaptın?"

Başını kaldırıp bana baktı. "Çünkü sana değer veriyorum. Ve sen çok çalışıyorsun. Yemek yapmak bana keyif veriyor ve ilk defa yemek yapabileceğim insanlar var."

Tüm kaplara baktım, yemek yapmama ya da endişelenmeme gerek bırakmayarak bana ne kadar zaman kazandırdığını düşündüm. Mesele zaman bile değildi, beni bu kadar düşünmüş olmasıydı.

Ve Davy, Jake ve Emma'yı düşündüğünü.

Bana doğru bir adım attı ve kollarımın yanlarını hafifçe ovdu. "Bu çok mu fazla?"

"Öyle," diye fısıldadım. "Ama bu aynı zamanda birinin benim için yaptığı en güzel şeylerden biri. Teşekkür ederim."

Kollarımı ona doladım, daha önceki tüm güvensizliklerim eriyip gitti. Yüzümü kavradı ve beni nazikçe öptü, geri çekilirken mırıldandı. "Dün geceki vardiyayı duydum..."

Sırıltısı beni . "O sıçan piç sana her şeyi anlattı, ha?"

"Evet, öyle yaptı. Demek istediğim, ben de bütün gün seninle birlikte kafede olacağım..."

Kıs kıs güldüm. "Anlıyorum. Not aldım. Bugün seni görebildiğime sevindim." "Ben de."

Bu sefer beni daha sert öptü. Kollarımı ona doladım, ona doğru eğildim.

"Anne?"

Sammy beni bıraktı ve ben de Jake'i bu kadar erken kalkmış görünce şaşırarak arkamı döndüm. "Oh, günaydın," dedim kızarak. Bana ve Sammy'ye bakarak burnunu kırıstırdı.

Muhtemelen onunla ve Davy'yle konuşmamın zamanı gelmişti, değil mi? "Erken kalkmışsın," dedim.

"Kendini iyi hissediyor musun?"

"Evet," dedi. "Bir erkek sesi duydum ve Sammy'nin burada olduğunu bilmiyordum."

Hay sikeyim. Bunu düşünmemiştim bile.

"Üzgünüm dostum," dedi Sammy. Yanımdan ayrıldı ve beşlik çakmak için elini uzattı. "Seni korkutmak istememişim."

"Korkmuyorum," dedi Jake meydan okurcasına, avucunu tokatlayarak. "Sana bir sır verebilir miyim?" Sammy sordu.

Jake'in gözleri parladı. "Evet. Ne sırrı?"

"Krep yapmakta çok iyiyimdir. Sen ve Davy sever misiniz?" "Krep istiyorum! Davy'ye söyleyeceğim."

Koşmaya . "Sessiz ol!" Tısladım. "Emma hâlâ uyuyor."

Jake başıyla onayladı ve merdivenlerden yukarı fırladı. Sammy bana özür dileyen bir gülümseme sundu. "Umarım sorun olmaz."

"Evet," dedim. "Yemek pişirilmesinden şikâyet edecek değilim. Bu hafta onlarla sen ve Colt hakkında konuşacağım."

"Acelelerimiz yok," dedi. "Ama tabii ki ikimizin de bundan hoşlanacağını düşünüyorum. Ayrıca Colt'la vazektomi hakkında konuşuyorduk, böylece doğum kontrolüne devam etmek zorunda kalmayacaksın. Hormonlarınla çok oynar mı?"

"Olabilir," dedim. "Yine de onları almalı uzun zaman oldu. Bu gerçekten ikinizin de istediği bir şey mi?"

Aramızdaki mesafeyi bir adımda kapattı ve kulağıma fısıldamak için eğildi. "Seni becermek ve tekrar tekrar doldurmak istiyorum, yani evet. Bu benim ilgilendiğim bir şey. Ve sanırım erkek arkadaşımız da bunu istiyor."

Yanaklarım alev alev yanıyordu. Alnıma yumuşak öpücükler kondurdu, sonra yemekleri buzdolabına koymaya başladı. Birkaç dakika aptal gibi durdum, beynimi çalıştırmaya çalıştım.

"Krep malzemelerini çıkaracağım," dedim sonunda.

"Tamam. Ama zaman sıcakken oturup kahvenin tadını çıkarmalısın."

Belki de şıarmaya başlamıştım, çünkü itiraz etmedim. Onun için her şeyi hazırladım, bir fincan kahve koydum ve yemek yapmasını izlemek için oturdum.

Kahvemi yudumladım. Vardiyam öğleden sonraya kadar başlamayacaktı, bu yüzden sabahın tadını çıkarmak için biraz vaktim vardı. Sammy, içinde bütün yemeklerin bulunduğu buzdolabını kapatırken bana göz kırptı.

"Yemek seçerler mi?" diye sordu.

"Davy bazen öyle, ama ikisi de oldukça kolay," dedim. "Ama kabuklu deniz ürünleri yok. Jake'in alerjisi var."

Sammy başıyla onayladı. "Bildiğim iyi oldu. Not alacağım." "Tamam şef," diye takıldım.

Yine ayak sesleri duydum. Jake, Davy'yi neredeyse sürükleyerek aşağı indirmişti, de giyinmişti ve söz verilen krepler için hazır oldukları belliydi.

"Günaydın aşk böceği," dedim.

"Merhaba," diye iç geçirdi Davy. Sammy'ye şüpheyile baktı ve zihninin çalıştığını görebiliyordum. "Sammy senin erkek arkadaşın mı?"

Pekala. Bu konuşmayı beklemek buraya kadarmış.

"Tamam. Aile toplantısı zamanı. Hadi gidip oturma odasında konuşalım," dedim ve ayağa kalktım.

"krepleri hazırlarım," dedi Sammy. "Teşekkürler."

Çocuklarımı oturma odasına götürdüm ve kanepeyi işaret ettim. Onlar oturdular, ben de önlerindeki sediri seçtim ve kupamı kavradım.

Jake ayaklarını tekmelerken Davy kollarını kavuşturup kaşlarını çatı. Gerçi onun da endişeli olduğu belliydi.

"Sammy ve Colt'la çıkmaya karar verdim," dedim. "*İkisiyle* de mi?" Davy sordu.

"Evet," dedim. "Üçümüz birbirimizle çıkıyoruz. Farklı romantik ilişki türleri var ve bizim yaptığımıza polyamory deniyor. Birden fazla kişiyi sevmek anlamına geliyor."

"Bu mümkün mü ki?" Jake sordu.

"Öyle," diye kıkırdadım. "İkinizi de seviyorum, değil mi? Colt ve Sammy'yi önemsiyorum ve onları hayatımızda istiyorum. Onların da sizi daha fazla tanımak istediklerini biliyorum."

Birbirlerine baktılar. İkinin de ne düşündüğünü hayal bile edemiyordum. Bu sadece ikisinin yaşayabileceği anlardan biriydi.

"İkinizin de bana her şeyi sorabileceğinizi bilmenizi istiyorum," dedim. "Çok eşliliğin ne demek olduğunu anlayacak yaştasınız. Ben de hâlâ öğrenmeye çalışıyorum."

Davy dudaklarını birbirine bastırdı. "Sanırım sorun yok. Colt ve Sammy'den hoşlanıyorum."

"Ben de öyle," dedi Jake. "Onlara baba demek zorunda mıyız?"

"Hayır," diye güldüm, sırtıtarak. "Hâlâ bu işi çözmeye çalışıyoruz, o yüzden bunun için biraz erken olabilir. Sence de öyle değil mi? Ayrıca, sen de hâlâ onları tanımaya çalışıyorsun."

"Evet," dedi Davy. "Seni gülümsetiyorlar. Bu beni mutlu ediyor."

"Ben de bebeğim," dedim.

"Colt neden burada değil?" Jake sordu.

"Sanırım bu sabah meşgul." Bacağını okşamak için öne doğru eğildim. "Belki bir ara beşimizle birlikte bir akşam yemeği planlayabiliriz."

"Pizzalı mı?" Jake sordu. "Peki ya oyunlar? Sammy'ye oyunlarımızı gösterdim ve çok beğendi."

Davy başını salladı. "Muhtemelen sadece şaka yapıyordu."

"Öyle olduğunu sanmıyorum," dedim. "Ama ona sormalısın. Ona ve Colt'a bir şans ver. Onlar... David gibi değiller."

Jake ve Davy kaşlarını çatı. "Güvende miyiz?" Jake sordu.

"Evet," dedim göğsüm sıkışarak. "Cameron Amca'nın kardeşi Hunter evin etrafına daha fazla kamera yerleştirecek. Ve siz ikiniz süper güvende olacaksınız."

"Güvende misin?" Davy sordu.

"Evet. Sammy ve Colt beni güvende tutmaya yardım ediyorlar." Davy başıyla onayladı. "Tamam. O zaman onlara bir şans vereceğim."

İkisi de kalkıp mutfığa dönerken gülümsedim. Birkaç dakika orada oturdum, iyi idare edip edemediğime karar vermeye çalıştım. Ebeveynliğin bazı kısımları gerçekten sadece tahminden ibaretti. Çocuklarıma neden iki erkekle çıktığımı açıklayacağımı hiç düşünmemiştim ama işte buradaydım. Ve işe yaramış gibi görünüyordu.

Şu anda endişelenecek çok şey vardı ama Sammy ve Colt beni kazanabildilerse, Jake ve Davy'yi de kazanabilirlerdi.

Sammy'nin yemek pişirdiğini ve çocuklarla sohbet ettiğini görmek için öne doğru eğildim. Spatulayı Davy'ye uzatıp krepin nasıl çevrileceğini gösterdiğinde kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu.

Onları birlikte görmek, şimdiye kadar kırılmış olduğunu hiç fark etmediğim bir parçamı iyileştirdi.

Kahvemden bir yudum daha aldım ve kendi kendime gülümsedim, zihnimde bir fotoğrafını çekip sakladım. Bunu asla unutmak istemiyordum.

Krepleri yedikten ve çocukları okula bıraktıktan sonra hazırlanmak için acele etmedim. Sammy yatağıma yayılmış, ayaklarını kenardan sarkıtmış, kot pantolon ve tişörtümü giyerken beni izliyordu. Biraz mahremiyet sağlamak ve Emma'nın Sammy'yi kahvaltı hazırlarken gördüğünde yüzünde beliren sırtıştan saklanmak için yatak odasının kapısını kapatmışım. Birkaç dakika önce 'ayak işlerini halletmek' için çıkmıştı.

"Ya seni kafeden çalsaydım ve bütün gün seninle sevişseydim?" diye sordu.

Gözlerim büyüdü ve ona 'sus' der gibi bir bakış attım. "Sammy," diye tısladım.

Saçlarımı topuz yaparken gülümsedi. Aynada kendime baktım ve onun yanındaki yatağa uzandım. Yuvarlandı, kolunu belime doladı ve beni kendine çekti.

"Çok güzelsin."

Beni öpmeden önce başparmağını alt dudağımın üzerinde gezdirdi. Dokunuşu yumuşak olduğu kadar elektrikliydi de. Umutsuzca daha fazlasını isteyerek ona doğru eğildiğimde tenime küçük şoklar yayıldı.

"İşe gitmem gerekiyor," diye mırıldandım.

"Biliyorum," diye mırıldandı. "Geç kalmayacağınıza emin misiniz? Ev bize ait..."

O haklıydı. Yalnızdık.

Saate bir göz attım. "Sadece yirmi dakikam var. Zamanımız olduğunu sanmıyorum Sammy, üzgünüm."

"Üzülme meleğim. Bugün ya da bu hafta zaman buluruz o zaman," dedi alnımdan öperek.

Başımı salladım ve kollarımı ona doladım, ayrılmadan önce birkaç saniye sıkıca sarıldım. Kalktığımızda yatak gıcırdadı ve o da beni aşağıya kadar takip etti.

Ayakkabı dolabımızı açıp ön kapının hemen yanındaki banka otururken gülümsedim. Tenis ayakkabılarıma uzandım ve donup kaldım.

Yepyeni görünüyorlardı.

Aslında, ayakkabının altını incelemek için çevirdiğimde, bunların benim olmasının mümkün olmadığını fark ettim. Etrafta yıpranmış çiftimi aradım ama hiçbir yerde bulamadım.

Hangi ? Ve bunlar geldi? Onlar da aynı boyuttaydı.

Onlara baktım ve sonra başımı salladım. Hayal mi görüyordum?

Birisi bana yeni ayakkabılar almıştı. Sammy kaşlarını çattı. "Sorun nedir?"

Ayakkabıyı kaldırdım. "Bunu sen mi yaptın?" Kaşlarını kaldırdı. "Neyi yaptım mı?" "Bunları satın mı aldın?"

"Hayır."

Lanet olsun. Kimin vardı? Colt mu? Telefonumu çıkardım ve hemen ona bir resim mesaj attım.

Ben: Bunu sen mi yaptın??? Neden bana yeni ayakkabı aldın?

Colton: Şekerim, bu birçok hediyeden sadece ilki. Alay ettim. "Bunu yaptığına inanamıyorum."

Sammy'nin yüzünde geniş bir gülümseme belirdi. "Onaylıyorum." "Bunu nasıl başardı ki?" diye sordum.

"Bilmiyorum. Bu adam sürprizlerle dolu. Belli ki."

İçimi çektim ve ayakkabıların bağcıklarını çözdüm. Onları giydiğim anda gözlerimi kapadım ve gözyaşlarımı tuttum. Diğer çifti ne kadar süredir sakladığımdan emin değildim ama ayaklarımdaki ani rahatlama çok fazlaydı.

"İkinizle ne yapmam gerektiğini bilmiyorum," diye fısıldadım ayakkabılara bakarak. Ayak parmaklarımı oynattım ve gözyaşlarımı ısırdım. "İkiniz de benim için çok iyisiniz."

Sammy önümde diz çöktü ve elini benimkinin üzerine koydu. "Seninle ilgilenmek istiyoruz."

"Ama neden? Karşılığında ne yapacağım?"

"Ne demek istiyorsun? Sen sadece sen olduğun için bir hediyesin Sarah. Karşılığında verdiğin şey bu. Varlığın, gülümsemen. İhtiyacımız olan tek şey bu."

Dudaklarımı birbirine bastırdım ama başımı salladım.

Etrafımızdaki cehennem fırtınasına rağmen, umut hissettim. Gençken hayalini kurduğum mutlu sonun özlemini çekiyordum.

Colt ve Sammy ile belki bu gerçekten .

BÖLÜM YIRMI YEDİ

Sarah

ZATEN vardiyamın yarısındaydım ama ayaklarım normalde olduğu gibi ağrımıyordu. Colt'un benim için para harcadığı düşüncesi hoşuma gitmese de, yeni ayakkabılar için inanılmaz derecede minnettardım.

Bir tepsi yemeği iki tanıdık yüzün olduğu bir kabine taşıdım. Katie Mays ve karısı Anna, tabaklarını önlerine koyduğumda bana gülümsediler. "Her şey nasıl görünüyor?" Neşeyle sordum.

"Güzel," dedi Katie. "Her şey nasıl gidiyor?"

"Olabildiğince iyi gidiyor," dedim dürüstçe.

Katie ile aynı liseye gitmiştik ve o zamanlar yakın olmasak da şimdi onu arkadaşım olarak görüyordum. Anna'yı da severdim. Ayrıca, Colt ve Sammy'nin arkadaşlarıydılar.

Anna sırtarak, "Sammy'nin seni bir şahin gibi izlediğini görüyorum," dedi.

Yanaklarım kızardı ve kafenin karşısındaki bakışlarıyla buluşarak ona baktım. Bu kadar uzaktan bile, onun elektrik şoku ayak parmaklarıma kadar iniyordu.

"Öyle. Her şey biraz kaotikti..."

"Bir şeye ihtiyacınız olursa bize haber verin," dedi Katie. "Biz de David'i arıyoruz ama onu ortalıkta göremedik. Sanki lanet bir hayalet gibi."

Midem bulandı. Eski kocamın nerede olduğunu bilmemek beni huzursuz ediyordu. Kapımın önünde belirdiğinden beri, sanki bir anda ortadan kaybolmuş gibiydi.

"O kadar da zeki değil," dedi Anna. "Eninde sonunda ortaya çıkacaktır."

"Doğru," diye kabul ettim. "Ama umarım yine kapımın önünde olmaz."
Katie parmaklarını çıtlattı. "Ciddiyim, bir şey olursa Harlow'lar bizi
arasın."

Anna başını salladı. "Tamam, Wonder Woman. Sakin ol. Sanırım dövüşe
hazır."

"Güzel bir kadını aptal bir orospu çocuğundan kurtarmaya hazır mısınız?
Evet." Güldüm. "İkinize de teşekkürler. Bir şeye ihtiyacınız olursa
seslenin."

Başlarını salladılar ve yemeklerini yemeye başladılar. Akşam yemeği
telaşı için biraz erkendi ama kafe hâlâ hareketliydi. Arka tarafa geçmeden
önce birkaç masayı daha kontrol ettim.

Alice hazırladığı peçete ve çatal-bıçak yığınının başını kaldırıp bana
baktı. Bukleleri bugün dökülmüştü ve başını çevreliyordu, gözleri altın gibi
parlıyordu.

Kaşlarını kaldırdı. "Anladığım kadarıyla Colt ve Sammy'yi her gün
personelin bir parçası olarak tutuyoruz?"

Yüzümü buruşturdum. "Evet. Her şey olup biterken yanımda birini
istiyorlar."

Alice onaylarcasına mırıldandı. "Güzel. Bu hoşuma gitti. Nasıl
hissediyorsun?" "Aslında iyiyim," diye itiraf ettim. "Umutlu musun?
Korktunuz mu? Bir sürü
şeyler."

Dudakları yumuşak bir gülümsemeye dönüştü. "Bir şeye ihtiyacın olursa
bana haber ver.

Ayrıca, Cumartesi günü yine izin mi istiyorsun?"

Tereddüt ettim. "Evet, minnettar olurum." Şansımı mı denedim? "Aslında
Alice, sana bir şey sormak istiyorum."

"Elbette," dedi. "Ne olursa."

"Şey... Gerçekten aptalca. Ama satmak için unlu mamuller yapmayı
düşünüyorum. Burada satmak ilginizi çeker mi? Hazır kekler gibi. Eğer
değilse, sorun değil. Ayak parmaklarına basmak istemem-"

"," dedi sırtarak. "Neden olmasın? Bizim bir şeyimiz yok.

."

"Ne? Gerçekten mi?" Şok olmuştum. Midem yavaşça takla attı. "Emin
misin?"

"Evet, hanımefendi," dedi neşeyle. "Önce ben tadına baktığım sürece."

"Tamam," dedim. "Yakında bir parti yapacağım ve denemeniz için birazını
size bırakacağım.

Kulağa nasıl geliyor? Onlardan nefret ediyorsanız, kırgınlık yok."

"Bir kekten nefret etmek zor, ama dürüst olacağıma söz veriyorum," diye
kıkırdadı.

Gülümsedim. "Bana bu şansı verdiğiniz için teşekkür ederim. Bir sonraki izin günümde onları pişireceğim." Önümüzdeki Cumartesi'ye kadar olmayacaktı ama sorun değildi.

"Mükemmel."

Nefes verdim ve ılık atma isteğimle savaştım. Sadece küçük bir adımdı ama doğru hissettiriyordu. İyi hissettirdi.

"şimdi gidip kısa bir mola verin," dedi Alice. "Biraz nefes al ve sonra geri gel. Sammy'nin seni beslediğine güveniyorum."

"yle," diye söz verdim. Telefonumu almak için cebime uzandım ve arabada unutmuş olmam gerektiğini fark ettim. Tepsiyi masaya bıraktım ve arka kapının yanında asılı duran çantamı kontrol ettim ama orada değildi. "Hemen arabama gidiyorum."

Alice bana dönüp bakmadan, "Biraz ara ver," diye seslendi.

Arka kapıyı açtım ve soğuğa doğru adım attım. Bugün parlak mavi bir gökyüzü vardı ve görünürde tek bir bulut bile yoktu, griden güzel bir soluklanma. Yine de, sert bir esinti içime doğru eserken kollarımı tuttum.

Kaldırımı geçip Honda'ma gittim ve kaşlarımı çattım. Birisi n camıma bir şey bırakmıştı. Eğildim ve kğıdı dzleştirdim, tüm kaslarım olduğum yerde donup kalmıştı.

Sileceğin altına sıkıştırılmış, üzerinde Thomas Connor'ın yüzünün basılı olduğu bir gazete haberi vardı. Kan kırmızısı mürekkeple daire içine alınmış başlığın üzerinde SIRADAKİ SENSİN yazıyordu.

Kollar beni çevreledi. ılık attım ve dirseğimi sert bir mideye sapladım.

"*Angel*, benim," diye homurdandı Sammy hızla, bırakarak. "Lanet olsun. Tanrım.

Çok zr dilerim. Bunu yapmamalıydım. Dşnemedim."

"Tanrım," diye nefes nefese kaldım, tüm vücudum titriyordu.

"Ne oluyor be?!" dm koparmıştı.

"ok özür dilerim," dedi tekrar. "Buraya gel."

Sammy kollarını uzattı. Hemen yüzümü göğsüne gömdüm. Kalbim yavaşlarken ona tutunarak nefes almaya çalıştım.

"ok özür dilerim. Bir daha böyle sinsice yaklaşmayacağım." Sammy yüzünü başımın üstüne bastırdı ve beni sıkıca kavradı. "Sen iyi misin? Seni pencereden gördüm ve dışarı çıkmaya karar verdim."

"Arabamla ilgili bir haber var," dedim.

ne doğru eğilip bir küfür mırıldanırken beni bırakmadı. Gazeteyi eline aldığında omzumun üzerinden baktım, kaşları bir bakışla birbirine yaklaşıyordu.

"İçeri gir. Ben..."

"Ne yapmak?" Konuşurken sesim titriyordu. "Hiçbir şey yapamayız. Bunu kim bıraktıysa çoktan gitmiştir."

"Bu bir tehdit." Kırmızı daireye bakarak başını salladı. Sayfada daire içine alınmış diğer kelime ise benim adımdı.

Mide bulantım arttıkça midem bulanıyordu. Korku vücudumdaki her kası sertleştirdi, kalbim hâlâ hızlı atıyordu. Bunu buraya kim bıraktıysa belli ki beni korkutmak istemiş ve başarmıştı.

Arka kapının çarptığını duydum ve Alice'in kaşlarını çatarak bize doğru koştuğunu görmek için başımı kaldırdım. "Ne oldu?" diye sordu. Sammy ona gazeteyi uzattı ve gözleri büyüdü. "Ne oluyor lan? Muhtemelen birini aramalıyız."

"Bununla bir şey yapabileceklerini sanmıyorum," dedim. "Bud, David'i bir gazeteyle bulabilecek gibi değil."

"David olduğunu mu düşünüyorsun?" Alice kaşlarını çatarak sordu. Kâğıdı bir kez daha gözden geçirdikten sonra Sammy'ye geri uzattı. "Onu fark ederdik... değil mi? Yani hepimiz yüksek alarmdayız. Her beş dakikada bir pencereden dışarı bakıyorum. Güpegündüz ortaya çıkması çok cesurca olurdu."

. "Başka kim düşünemiyorum," dedim.

Tüm bu durum beni çileden çıkarmıştı. David neredeydi? Her köşede pusuya yatmış, yalnız kalmamı mı bekliyordu? Yoksa başka biri miydi? Tiyatroda bizi durduran kadın mı?

"Çok yorgunum," diye fısıldadım. "Sadece her şeyin normal olmasını istiyorum. Bunu istemek çok mu fazla?"

"Onu yakalayana kadar öyle olabilir," dedi Alice. "Ama her şey girecek. O bayan olabilir mi?"

"Belki?" Kağıda tekrar baktım, başka bir ipucu arıyordum.

"Bu eski bir gazete," dedi Sammy. "Geçen yıl basılmış. Bunu buraya kim koyduysa bir süredir bu makaleyi saklıyormuş."

"Rastgele biri de olabilirdi," dedim. "Bazı insanlar hâlâ olanlar için beni suçluyor."

Sammy ve Alice başlarını salladılar. "Bu beni sinirlendiriyor," diye mırıldandı Alice. "Bilmiyordun."

"Ben . Ama herkes bana inanmıyor."

Aslında pek çok insan hala beni suçluyordu. Bu durumda kurban olmama rağmen, çoğu kişi beni baştan çıkaran bir tür fahişe gibi hissetti.

Thomas'ı seri katil olmaya zorladı. Çünkü tabii ki seri cinayetler böyle işliyordu.

Çılgıncaydı ve hiçbir anlamı yoktu ama bizim için her şeyin bu kadar zor olmasının bir nedeni de buydu. Benden nefret eden sadece David değildi - hayatım boyunca tanıdığım insanlar artık benimle konuşmadan önce iki kez düşünüyorlardı. Oğullarımın tüm bu olanlardan çok derinden etkilendiğini bilmenin gerginliği, öyle ki okula gitmeleri ve zorbalığa uğramaları konusunda endişeleniyordum.

Alice dudaklarını bir çizgi haline getirerek arabama baktı. Kollarını kavuşturdu, bakışları bana yöneldi.

"Ne söyleyeceğini bilmiyorum ama şimdiden hoşuma gitmedi," diye mırıldandım.

Kadın homurdandı. "Birbirimizi çok iyi tanımaya başladık. Bugün izin al. Eve git, sıfırlan."

Hemen başımı salladım. "Yapamam. Akşam yemeği telaşına düşmek üzereyiz."

"Paranı ödeyeceğim. Güvende olmanı tercih ederim, Sarah."

"Senden bu şekilde faydalanamam. Benim için zaten çok şey yapıyorsun."

Bakışları yumuşadı. "Sarah, seni önemsiyorum. Ne kadar çalışkan olduğunu biliyorum ve bunu takdir ediyorum ama benim için çalışmandan öte, güvende olmanı istiyorum. *Bu* çok korkutucu."

"Sadece çalışmak istiyorum," dedim. "Bunu unutmak istiyorum. Meşgul olmam lazım. Şu anda eve gidersem dağılırım. Bunu yapamam. Lütfen."

Sammy müdahale etmeden omuzlarımı hafifçe ovdu. Alice ona yalvaran bir bakış attı ama o başını salladı. "Sen nasıl karar verirsen. O nereye giderse ben de oraya giderim."

"Tamam." Alice şakaklarını ovuşturdu. "Peki, tamam. Vardiyanın geri kalanında kal. Tek bir dakika bile geçmesin. Başka bir şey olursa ya da bir terslik hissedersen bana söyleyen iyi edersin. Tamam mı?"

Başımı salladım. "Teşekkür ederim."

Yüzünü buruşturdu ve tekrar gazeteye baktı. "Bu çok korkutucu bir şey. Geçen yıl kız kardeşinin başına her şey geldiğinde burada değildim ama ben... Birinin böyle etrafta dolaşması fikrinden nefret ediyorum. Bu çok tehlikeli."

"Biliyorum," dedim. "Özür dilerim-"

Elini kaldırdı. "Yapma bunu."

Yüzümü buruşturdum. Ben tamamen özür dileyici olmayan kelimeler bulmaya çalışırken Alice bana sabırlı bir gülümseme sundu. "Çalışmanın normalliğine ihtiyacım var. Bu hiçbir şey olmayabilirdi. Belki de sadece kızgın bir yerli."

"Bu çok büyük bir tesadüf," dedi Sammy. "Bu kadının Thomas Connor olayıyla bir ilgisi olup olmadığını merak etmeye başladım."

"Belki de gizli bir ailesi vardı," dedi Alice.

"Belki mi?" Ben de yineledim.

Bunu hiç düşünmemiştim. Ama bu noktada her şey bir olasılıktı. Thomas söz konusu olduğunda çok fazla bilinmeyen vardı.

Sammy omzumu nazikçe sıktı. "Bunu hâlâ herkese anlatmam gerekiyor."

İçimi çektim. "Ben işimi bitirene kadar bekleyebilir mi?"

"Hayır," dedi. "Colt beni öldürür. Kız kardeşin beni öldürür. Herkes beni öldürür."

Alice kapıya doğru adım attı. "Eğer sen , ben söylerim." Bir

iniltiyle savaştım. "Peki. Ben içeri dönüyorum."

Sammy kıkırdadı. "Tam arkadayım meleğim."

BÖLÜM YIRMI SEKİZ

Colt

CAM mutfağındaki bar taburesinde yanıma oturmadan önce omzumu okşadı. "Sarah iyi," dedi. "Herkes onu kontrol etti. Birazdan işten çıkacak."

Gazetenin fotoğrafları tam da müteahhitle toplantımız başladığı sırada geldi. Son birkaç saati bir yandan Sarah ve Sammy'nin iyi olup olmadığını merak ederken bir yandan da işimize odaklanmaya çalışarak yavaş yavaş aklımı kaybederek geçirmiştım. Sammy bana birkaç kez Sarah'nın iyi olduğuna dair güvence vermişti ama ben yine de endişeleniyordum.

"Hal çocukları bu gece için getiriyor," dedi Cam. "Emma da bize katılacak. Derin bir nefes alın."

Söylediğini yaptım ve nefes verdim, omuzlarım çöktü, gerginliğimin bir kısmını serbest bıraktım. "Toplantıda dikkatim dağıldığı için özür dilerim. David kafeye gelecek ve bir şeyler olacak diye endişelenip durdum."

Cam bana şaşkın bir bakış attı. "Bunun için özür dileme. Hepimiz endişeliyiz."

Yere çöktüm ve başımı serin tezgâha yasladım. En azından toplantı iyi geçmişti. Citrus Cove Wine & Ciders'ın geleceği için kurduğumuz hayale bir adım daha yaklaşmıştık. Ayrıca raflarda dikkat çekecek yeni isimler üzerinde de kafa yoruyorduk.

Telefonumu çıkarıp mesajlarımı kontrol ettim ve Sammy ile olan konuşmamı gözden geçirdim. Kulübede otururken çekilmiş bir fotoğraf geldi, altın rengi ışık üzerine yapışmıştı. Kısık bir ısıklık çaldım.

"Ne?" Cam sordu.

"Kardeşin çok seksi," dedim.

Cam burnunu kırıştırdı. "Pantolonunuzda kalsın, efendim."

Sırıttım ve arkadaşıma dönmeden önce Sammy'ye diz çökmüş bir emoji gönderdim. "Keşke David'in kullandığı arabanın plakasını alabilseydik. Bilgi almak daha kolay olurdu. Ben sadece o orospu çocuğunu bulmak istiyorum."

"Biliyorum. Hunter daha fazla bilgi almaya çalışıyordu. Sammy'nin dairesi hakkında da. Her şeyin bir şekilde bağlantılı olduğuna inanıyor."

"Olabilir," diye kabul ettim. "Biraz daha araştırma yapacağım. Öyle ya da böyle onu bulacağız."

"Yapacağız. Sarah'ya ya da çocuklara bir daha zarar vermeyecek." Cam yavaş bir nefes verdi ve bir eliyle çenesini yukarı kaldırarak beni sonsuza dek tanıyan birinin meraklı bakışlarıyla inceledi. "Yani..."

"Yesss?" Dramatik bir şekilde çektim.

"Olan biten her şey bir yana, nasıl gidiyor?" "Bilgi için balık avlıyoruz, öyle mi?"

"Belki."

"Senin için mi, Haley için mi?" "İkisi için de mi?"

Homurdandım ve Sarah ile Sammy'yi düşünerek doğruldum. "Nereden başlayacağımı bilmiyorum. Gitar Sammy için gerçekten çok şey ifade ediyordu. Katkılarınız için teşekkür ederim. Hem sana hem de Hunter'a."

"Yardım etmekten mutluluk duyduk. İkinizin fotoğrafı beni gülümsetti. Sanırım ikinizi de bu kadar mutlu görmeyeli uzun zaman olmuştu."

Sammy'nin mavi gitarı eline aldığı anda yüzünde beliren ifadeyi düşünerek göğsümü ovuşturdum. "Onu bu şekilde tanımak... canlandırıcı mı oldu? Heyecan verici mi? Yani, onu hayatım boyunca tanıdım ama hakkında yeni şeyler öğreniyorum."

Cam sırıttı. "Sizi bastığımı söylediğimde Hal'in yüzünü görmeliydiniz."

Homurdandım. "Eminim eğlenmiştir. Sonra Sarah'yla olan şeyler de harika. Her şeyi berbat edeceğimden korkuyorum."

Kaşları birbirine çatıldı. "Bu konuda endişelenmene gerek yok. Mutlu olmayı hak ediyorsun Colt. Sevilmeyi hak ediyorsun. Üçünüzün birbirinizi bulmuş olması beni çok mutlu ediyor."

"Ben de."

"Baba olmaya ne dersin? Yani, birkaç kez çocuklar hakkında konuştuk ve her zaman onları istemiyormuşsun gibi görünüyor."

Sertçe yutkundum. "Dürüst olmak gerekirse, bunu hep söyledim çünkü babamın adını devam ettirmek istemedim. Sanki bir şekilde ona dönüşecek ve onları mahvedecekmişim gibi."

"Hayır. Bu asla olamaz-"

"Biliyorum," dedim. "Ama bu hâlâ benim korkularımdan biri. Ama Davy ve Jake ile doğal geliyor. Hâlâ onları tanımaya çalışıyorum. Sarah onlarla poliamori ve üçümüzün çıkması hakkında konuştuğunu söyledi."

"Nasıl tepki verdiklerini söyledi mi?"

"İyi miydi? Kulağa iyi gitmiş gibi geliyor. Ama David'in çocuklara nasıl davrandığını göz önünde bulundurarak hiçbir şeyi aceleye getirmek istemiyorum. Beni sevmek zorundaymış gibi hissetmelerini istemiyorum."

Cam'in ifadesi ölümcül bir hal aldı. "David'den nefret ediyorum."

"Sen de ben de. Sarah'ya söylediği ve şimdi bildiğim bazı şeyler, özellikle de yakınlık konusunda... Bu beni çileden çıkarıyor, Cam. Eğer bilseydim-"

"Bunu kendine yapamazsın," diye araya girdi. "Sen olsan ne yapardın diye düşünemezsin. Ben de o yollardan geçtim. Lisede Haley'e nasıl davrandığım konusunda kendime yıllarca işkence ettim. Ama geçmişini değiştiremezsin. Sadece geleceğe odaklanabilirsin."

"Bana ikinci bir şans verildi," dedim. "Sarah ve Sammy'ye buna layık olduğumu göstermek istiyorum."

". Bunu daha fazla hak eden başka birini düşünemiyorum."

Ön kapı açıldı ve Davy ile Jake'in ardından Haley, Emma ve Donnie'nin fuayeye yığılmasıyla başımızı kaldırıp baktık.

"Ayakkabılar bölmede!" Haley onlara hatırlattı.

Jake inledi ama ayakkabılarını Davy'ninkilerin yanında tekmeledi. Onlar hemen bize doğru gelirken sırtıttım.

"Hey," dedim ve beşlik çakmayı teklif ettim.

"Merhaba Colt." Jake avucuma tüm gücüyle bir tokat attı. Davy homurdandı ve bara yaslanıp bana şüpheyle baktı.

Cam eğildi ve onun başını okşadı. "Okul nasıldı?" "İyiydi,"

dedi Davy. "Ev ödevimiz var."

Jake inledi. "Bunu onlara neden söyledin?!"

"Colt yardım etsin," dedi Emma. "Matematikte iyidir."

"Öyle ?" Ben . Davy ve Jake'in bakışları bana döndü. "Bu işte oldukça iyiyimdir. Yardım edeyim, sonra film izleriz."

"Çarşaf maskeleri getirdim," diye duyurdu Emma köpek çantasını yere bırakıp Donnie'nin atlayabilmesi için açarken. Bugün puantiyeli bir kazak ve bot giymişti. "Ve tek boynuzlu at saç bantları."

Üzerinde sarmal gökkuşağı boynuzu olan pembe tüylü bir saç bandı tuttu. "Ben de bir tane istiyorum," dedim hemen.

"Tek boynuzlu at saç bandı mı?" Davy sordu.

"Evet," dedim. "Bana destek ol, Cam."

"Korkarım benim de bir tek boynuzlu at saç bandına ihtiyacım var," dedi Cam.

Emma bana bir tane fırlattı ve onu başımdan geçirip saçıma geri iterken sııttım.

"Şu turuncu kuklaya benziyorsun," diye kıs kıs güldü Cam.

Bir poz verdim ve birkaç kıkırdama aldım. "Turuncu kukla, hizmetinizdeyim."

Davy ve Jake sııttı, bu da bir kazançtı.

Haley buzdolabını açarken güldü. "Ben atıştırmalık bir şeyler hazırlayacağım, Emma pizza sipariş edecek, siz de ödevlerine yardım edeceksiniz. Hangi filmi izleyeceğiz?"

"Avengers!" Jake haykırdı. O yaşlarda sahip olduğumu hatırladığım türden bir enerjiyle ayaklarının üzerinde zıplıyordu. "Ya da süper kahraman gibi bir şey."

"Jake, geçen sefer sen seçmiştin," dedi Hal. "Davy'de."

Davy sırt çantasını çıkarıp yere bırakırken burnunu kırıştırdı. "Bilmiyorum. Aklıma hiç film gelmiyor."

"Sadece bir düşün," dedi Emma hafifçe. "Yaşına uygun olduğu sürece gönlünden ne geçiyorsa o olabilir."

"Jake seçebilir," dedi Davy.

Acaba zor durumda bırakılmaktan hoşlanmıyor muydu? "Beşe indirsek ve hangisini izleyeceğimizi sen seçsen nasıl olur?" diye sordum. "Bu yardımcı olur mu?"

Gözleri parladı. "Evet."

"Öyle yapalım o zaman." Yumuşak bir mırıltı çıkardım ve daha yakına kayarak çıkardığı kâğıtlara baktım. Gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Bugünlerde öğrettikleri matematik bu mu?"

"Evet, dostum," dedi Cam. "Ev ödevleri çok saçma. Bizde durum kötü sanıyordum."

"Bu gece kalacak mısın?" Jake sordu.

Bunu planlamamıştım ama.. "Elbette," dedim. "Eğer olmazsa."

"Başımızın üstünde yeriniz var," dedi Haley, köpüklü suları uzatırken. "Gerçi kanepede uyumak zorunda kalabilirsin."

"Sanırım yaşlı kemiklerim bunu kaldırabilir." Donnie'yi için eğildim, onu kendime doğru tuttum ve başının üstündeki saç parçasını karıştırdım. Bana doğru eğildi, kuyruğunu salladı. "Eşleşiyor muyuz?"

Jake kıkırdadı ve Emma bir kahkaha attı. "Öyle," dedi.

"Harika." Donnie'yi oturttum ve bar taburemi Davy'ye yaklaştırdım. Yanımdakinin üzerine çıktı ve çalışma kâğıtlarını yaydı. "Jake, sen de seninkini çıkar," dedi Cam.

Jake dramatik bir şekilde içini çekti ama onları sırt çantasından çıkardı.

"Çok matematik yapar mısınız?" Davy sordu. "Öğretmenimiz gerçek dünya için bunu bilmemiz gerektiğini söylüyor."

Onlara gerçek dünyada çoğu insanın paralelkenar ile eşkenar dörtgen arasındaki farkı bilmesine gerek olmadığını söyleyecek kişi ben olmayacaktım. "Ne iş yaptığınıza bağlı," dedim. "Ben işimde oldukça fazla matematik kullanıyorum."

"Ne iş yapıyorsun?" Jake sordu.

Cam bana gülümseyerek, "Colt elma şarabımızın arkasındaki beyindir," dedi. "Aptal olmasına rağmen çok akıllıdır."

"Hay aksi," diye takıldım.

"Annemin seni neden sevdiğini anlayabiliyorum," dedi Davy. "Evet," diye karşılık verdi Jake. "Babam gibi değilsin."

"*David*." Davy nefesinin altında düzeltmesini mırıldandı.

Lanet olsun. Her birimiz belli etmemek için elimizden yapsak da odadaki herkes gerildi.

Bir nefes verdim ve ona bir gülümseme .

"Birbirimizden hoşlanmamız sorun olur mu?" Ona sordum.

Bir süre bakışlarımı tuttu ve sonra başını salladı. "Evet. Bize daha önce söyledi."

"Çok eşlilikten mi bahsetti?"

"Polyamory," diye kıkırdadım. "Gerçi ben de bu kelimeyi seviyorum."

Bizi okuyamadığım ifadelerle izleyen Emma ve Haley'e baktım. Emma ona sinsice gülümsedi ve sonra bana belli belirsiz bir başparmak işareti yaptı.

"Tamam," dedim. "Ev ödevi, atıştırmalıklar, film, pizza. Neyi kaçırıyoruz?"

"Bize bir yastık kalesi lazım," dedi

Jake. "Bunun için çok yaşıyoruz," dedi

Davy.

"Bir yastık kalesi için asla çok yaşlı değilsin," dedim. "Dünyanın gördüğü en iyi kaleyi inşa edeceğiz!"

Jake güldü ama sesim yükselince Davy yüzünü buruşturdu. Bir an için ona odaklandığımda kalbim boğazıma düğümlendi. Jake çoktan Haley ve Emma'nın dinlemesi için teneffüslerle ilgili bir hikâye anlatmaya başlamıştı.

"Sesimi yükselttiğim için özür dilerim," dedim Davy'ye usulca. "Biraz dramatik davranıyordum, değil mi?"

"yok," dedi.

"Biliyor musun, ben de babamla konuşmuyorum. Eskiden bana çok bağırırdı.

Hiç eğlenceli değildi."

Davy başını kaldırıp bana baktı, gözleri irileşmişti.

"Gerçekten mi?" Başımı salladım. "Gerçekten mi?"

"Onu özlüyor musun?"

Hay sikeyim. Bu zor bir soruydu. "Olabilecekleri özlüyorum," dedim dürüstçe.

Davy bir an için sözlerimi tarttı ama sonra omuzları gevşedi. "Anlıyorum."

"Ama ne var biliyor musunuz? Doğru insanları buldum."

"Seni çok seven insanlar," diye araya girdi Cam, bize gülümseyerek. "Colt benim için bir kardeş gibidir. Onu da Haley'i sevdiğim kadar seviyorum, sadece farklı bir şekilde."

Haley bize baktı. "Adımı duydum."

Kıkırdadık. Cam ona doğru eğildi ve bir kolunu beline dolayarak onu kendine doğru çekti. Yanağına bir öpücük kondurdu.

"Pekâlâ, bu kadar romantizm ve kankalık yeter," dedi Emma. "Pizza sipariş ediyorum. Gelene kadar ödevler bitmiş olsa iyi olur, yoksa her bir parçayı yiyeceğim."

"Hayır," diye itiraz etti Jake.

Davy homurdandı. "Her parçayı yiyebilmenin imkanı yok."

"Bir kadının iştahını asla küçümsemeyin," dedi. "Her lokmayı kesinlikle yiyebilirim ve hala çikolatalı bir şeyler için yerim var."

"Bu doğru," dedi Haley. "Üniversitede bütün pizzaları ikimiz yerdik. Ve bütün biraları içerdik."

Emma başıyla onayladı. "Eskiden."

"Yaşlanıyoruz," diye iç geçirdi

Haley.

Emma gücenmiş gibi yaparak elini kalbinin üzerinde tuttu. "Hanımefendi, biz o kadar yaşlı değiliz. Sözüünüzü geri alın."

Davy'nin kâğıdındaki kaleme uzanırken sııttım. "Pekâlâ beyler. Matematik yapma zamanı."

OceanofPDF.com

BÖLÜM YIRMI DOKUZ

Sammy

Gökyüzünde yıldızlar parlıyor, ay yükseklerde ışıldıyordu. Sarah'nın ön verandasının ışığı yanıyordu ama evin geri kalanı karanlıktı.

Onun için arabanın kapısını açtım ve dışarı çıktı. Endişeyi yırtık pırtık bir palto gibi giymiş, kaşlarını çatmıştı. Her şeyden çok, onu her şeyin ağırlığı omuzlarında olmadan rahatlayabileceği bir yere götürebilmeyi diledim.

Makale bulunduktan sonra, herkese haber vermek için grup sohbetimize bir resim gönderdim. Sarah'nın vardiyasının geri kalanında neredeyse herkes bir noktada yemek ya da bir fincan kahve için uğradı. Haley sadece hazır bulunmak için erken bir akşam yemeğine geldi. Hunter ve Honey de aynı saatlerde geldiler ve birlikte bir masaya oturdular. Görünüşe göre Super Bowl'u kimin kazanacağı konusunda iddiaya girmişler.

Emma bile Cam ve Hal'e dönmeden önce çocuklarla birlikte uğradı.

Bu da Sarah'nın evde yine yalnız olduğu anlamına geliyordu.

Colt her saat başı bizi kontrol ediyordu. O ve Cam daha önce uzun bir toplantıda sıkışıp kalmışlardı ve Sarah'nın güvende olduğuna dair ona güvence vermiştim.

"Emma çocuklarla birlikte Haley ve Cam'de kalacağını söyledi," dedi Sarah mahcup bir ifadeyle. Telefonunu kaldırıp Cam'in çektiği bir fotoğrafı gösterdi.

Homurdandım ve eğildim. "Bu bizim erkek arkadaşımız mı?" Kahkahası beni sırttırdı.

"Evet."

Hepsi arşaf maskeleri takıyordu ve birisi Colt ile Cam'i tek boynuzlu at saç bantları takmaya ikna etmişti. Aslında Colt'u tanıyorsam, muhtemelen gönüllü olmuştur.

"Lütfen o resmi bana gönder," diye kıkırdadım. "Colt ve Cam'e şantaj yapmak için ona ihtiyacım var."

Fotoğrafı bana mesaj atarken sırtışı hiç kaybolmadı.

Kardeşimi böyle görmek başka bir şeydi ama bu beni mutlu etti. O ve Haley birbirlerine o kadar aşıklardı ki görmek neredeyse acı veriyordu. Colt'un da onlara katıldığını görmek beni çok mutlu etti.

"Eğer çocuk sahibi olurlarsa, Cam harika bir baba olacak," dedi Sarah. "Davy ve Jake onun ve Haley'nin yanında kendilerini güvende hissediyorlar. Onlar olmadan ne yapardım gerçekten bilmiyorum."

"Amca olmayı sevdiğini biliyorum," dedim. "Ne zaman çocuklardan bahsetse gurur duyuyor."

Sarah başını salladı ve sonra yere baktı, belli ki bir şeyler düşünüyordu. "İçeri gelmek ister misin? Colt'a mesaj atalım mı?"

"Yapabiliriz," dedim. "Her ne kadar açıkça çarşaf-maske ve tek boynuzlu kafa bandı modunda olsa da."

Ben telefonumu çıkarıp ona mesaj atarken kıkırdadı.

Sarah evde yalnız. Cam'lerde olduğunu gördüm. Orada mı kalıyorsun yoksa bize katılmak ister misin?

Colt: Burada kalıyorum, film gecesine katıldım. Sanırım hepimiz Cam ve Hal'in evinde kalacağız çünkü bir sürü odaları var. Akşam yemeği yerseniz, artanları bana getirin ;) Aksi takdirde, birlikte bir randevunun tadını çıkarın.

Colt: Not: Sarah'ya çocukların mutlu olduğunu ve onlar için endişelenmemesini söyle.

Colt: P.P.S. Onlarla matematik ödevi yaptım ve iyi ki okula gitmişim diyorum.

Colt: P.P.P.S. kızımıza iyi bak :P

Kendisinin, Davy'nin ve Jake'in bir fotoğrafını mesaj attı. Davy bile çarşaf maskesi takıyordu. Sarah'ya gösterdim ve yüzü yumuşadı.

"Onu seviyorum," diye fısıldadı ve sonra gözleri büyüdü.

Ben daha da geniş sırttım. "Onu *seviyorsun*."

Yanakları pembeleşti ve ağzını kapattı. "Bunu sana söylemem tuhaf mı?"

"Hayır," dedim. "Yine de belki ona söylemelisin."

Nefesini üflediğinde havada bir bulut asılı kaldı. Havanın ne kadar soğuk olduğunu unutmuştum.

"Hadi içeri girelim ve seni ısıtalım," dedim.

Merdivenlerden yukarı çıktık, anahtarlarını çıkarırken ahşap ayaklarımın altında gıcırdayordu. Ellerimi böğründe gezdirdim, nefes nefese kaldı ve kapıyı hızla açtı.

İçeri girdik, ceketlerimizi ve çantasını çıkardık. Kilidi çevirdim ve karanlıkta onun bakışlarıyla karşılaştım.

"Sammy," diye fısıldadı. "Sana ihtiyacım var."

Yumuşak yalvarışı doğrudan sikime gitti. Onu kolaylıkla kaldırıp omzuma attım. Onu merdivenlerden yukarı çıkarıp doğruca yatak odasına götürdüğümde ciyakladı ve yatağa fırlattı. Bir lamba yaktım, altın rengi ışık vücudunun üzerine sıçradı. Ona tapınma arzusu içimi kaplarken kalbim küt küt atıyordu.

Yatağın kenarına diz çöktüm ve ayaklarından başladım. Ayaklarından birini ovmaya başladığımda nefesi kesildi, başı yukarı kalktı.

"Seks yapacağımızı sanıyordum," diye fısıldadı.

"Öyleyiz," dedim. "Bütün gecemiz var ve ben sabırlı bir adamım. Seni mümkün olan her şekilde iyi hissettireceğim meleğim."

Acele etmeden ayak tabanlarına masaj yaptım ve yumuşak inlemelerini ve iç çekişlerini dinledim. Ayak bileklerine doğru ilerledim ve sonra ayağa kalkarak kot pantolonunun düğmelerini açmak için üzerine eğildim. Pantolonu muhteşem kalçalarından aşağı kaydırıp çekiştirerek çıkardım.

Daha sonra baldırlarına masaj yapıp yavaşça yukarı doğru ilerlediğimde nefesini içine çekti. Gözleri dalgalanarak kapandı, dokunuşumla rahatlarak dudakları aralandı.

Sonra gömleğine uzandım. Kısmen doğrulup çıkarmama yardım etti. Yere fırlattım, onu içime alırken memnuniyetle iç çektim. İçine girip çıkarken yumuşak kıvrımlarını, göğüslerini ve kalçalarını tutmak istiyordum. Lanet olsun, muhteşemdi. Nasıl bu kadar şanslıydım?

En son sütyenini çıkardım. Çözdüm ve parmak uçlarımı çıplak teninde gezdirerek onu içime çektim. Meme uçları sertleştikçe sikim zonkluyordu.

"Seninle ilgili her şey beni tahrik ediyor," diye fısıldadım. "Seni düşünmeden duramıyorum. Her zaman aklımdasın, Sarah. *Her zaman.*"

Elimi kalçalarının arasına götürüp külotunun üzerinden amcığının izini sürerken inledi.

"Çok ıslağım," diye mırıldandı. "Göster bana meleğim."

Parmaklarımı külotunun bandına doladım ve saygıyla nefes alarak külotunu aşağı sıyırdım. Sonunda altımda çıtırçıtlık kalmıştı. Tatlı kalçalarının arasına eğildim ve onları birbirinden ayırarak onu tamamen gözlerimin önüne serdim. Amının şeklini, koyu pembe dudaklarını ve çıkıntılı, uyarılmış klitorisini izledim. Parlıyordu, ıslaktı ve benim için hazırды.

Acelem yoktu. Onu iki kez boşaltana kadar kotumu bile çıkarmayacaktım. Sadece sabırlı değildim, ona hak ettiği geceyi yaşatmaya kararlıyđım.

Avucumu tümseğinin üzerine koydum ve başparmağımı klitorisinin üzerinde gezdirerek yavaşça daireler çizdim. Parmakları battaniyeyi kavradı, kalçaları dokunuşuma karşılık veriyordu. *Hay sikeyim. Bunu saatlerce yapabilirdim.* Küçük nefes alışları kulaklarıma müzik gibi geliyordu.

"Aferin kızıma," diye fısıldadım.

Yumuşak bir inilti dudaklarını ayırdı. Başparmağımı geri çektim ve bir parmağımı nazikçe içinde gezdirdim.

Gözlerim büyüdü. "Bebeğim, sırlıslık olmuştun. Bana neyin iyi hissettirdiğini söyle." "Her şey," diye mırıldandı. "Hepsi çok iyi hissettiriyor, Sammy."

İkinci bir parmak ekledim, diğer elimi kaputunu geri itmek için kullanırken onları içeri ve dışarı ittim, dilimin ucunu klitorisine bastırdım.

Sabit bir tempo tutturduğumda tatlı sesi çınladı, üçüncüyü ekleyene kadar parmaklarımı tekrar tekrar iterken onu yaladım.

Tüm elimi tutabilir miydi? Bu düşünce beni yakaladı ve bırakmadı. Ona yumruk atma fikri neredeyse pantolonuma boşalmama neden oluyordu.

Nefes nefese geri çekildim. "Kayganlaştırıcın var mı meleğim?" "Kayganlaştırıcı mı? İhtiyacımız var mı?"

"Eğer hoşuna gideceğini , sana yumruk denemek isterim."

"Bütün elini mi?"

"Evet, ama sadece sen istersen."

Bir an düşündü ve sonra başını salladı. "Denemek istiyorum... Daha önce hiç böyle bir şey yapmadım. Ama seninle ve Colt'la aynı anda olmak, çok dolu hissetmek..." Pembe dili dudağının üzerinde gezindi ve şakacı bir gülümseme sundu. Kahretsin, onun için gidiciydim. "Kayganlaştırıcı çekmecedeyim. Anahtar bardak altlığının altında."

Onun daha da ıslandığını hissedebiliyordum. Sikim fermuarımı zorluyordu ama parmaklarımı serbest bırakıp yataktan hızla kayarken bunu görmezden geldim. Bardak altlığını alıp anahtarı buldum ve masanın çekmecesini açtım.

Açtığımda kayganlaştırıcı bulmayı bekliyordum. Hepsi de çok eğlenceli görünen birkaç oyuncak bulmayı beklemiyordum.

Gülümsemekten kendimi alamadım. "Angel, senin favorin hangisi?" Her birine bakarak sordum. Tam olarak yararlanmak istediğim bir cephaneliği vardı.

"Ah." Hafifçe doğruldu, yanakları kızarmıştı. "Gül..."

Mükemmel. Kayganlaştırıcı şişesiyle birlikte kırmızı silikon gülü çıkardım. Üst kısmının ortasında klitorisinin üzerine oturacak bir delik vardı, içinde farklı hızlarda bir vibratör bulunuyordu. Bu küçük şeytana aşınaydım ve onda da bir tane olmasından memnundum.

Bakışları şişkinliğime doğru kaydı. "Çok sertleşmişsin," diye fısıldadı.

"Elimde değil. Sen gördüğüm en seksi kadınsın ve ben seni yumruklamak ve bu gülü amında kullanmak üzereyim. Bu bir rüyanın gerçekleşmesi."

Yanakları neredeyse elimdeki oyuncak kadar kıpkırmızıydı. Tekrar kalçalarının arasına uzandım ve kayganlaştırıcı şişesinin kapağını açarak üzerine bol miktarda fişkırttım. Soğuktan nefesi kesildi ama parmaklarımı kullanarak kayganlaştırıcıyı ısıttım ve birazını içine akıttım. Onu yumruklamak istediğim elime daha fazlasını ekledim.

Sikimden ön sperm damlıyordu, sertleşmiş sikim yatağa bastırıyordu. Gülü kaptığım gibi homurdandım ve klitorisinin üzerine yerleştirdim.

Onu görmek için bir an durakladım. "Ağırdan alacağız," diye söz verdim. "Tamam mı?"

"Tamam," dedi.

Sinirlerinin sesinde dalgalandığını duyabiliyordum. "Yavaşlamam gerekip gerekmediğini ya da çok fazla olup olmadığını bana söyleyeceğine söz ver."

"Söz veriyorum yapacağım."

Bakışlarımız kilitlendi ve gülümsedim, onun bir parça rahatladığını hissettim. Gülün üzerindeki düğmeye bastım ve vızıldamaya başladı. Hemen belini büktü, inlemesi kesildi.

Sikeyim. Kahretsin, bu çok ateşli. Sırf onu izlerken bile boşalacağım. "Kıpırdama meleğim," diye mırıldandım, o kıvrılırken bile gülü yerinde tutuyordum.

"Siktir," diye homurdandı. *"Değiştir, bir sonrakiyle değiştir."*

Düğmeye tekrar bastım ve ritmi gümbür gümbür bir ritme çevirdim. Cılgınca başını salladı, hâlâ kalçalarını oynatıyordu.

İki parmağımı içine sokarken ağırlığımı bacaklarını yerinde tutmak için kullandım.

Onu.

"Siktir. *Siktir.*"

Sarah'nın bu şekilde çözülmesine tanık olmak beni neredeyse uçurumun kenarına gönderdi. Dişlerimi sıktım, dördüncü parmağımı dikkatlice içine kaydırırken sevgili hayatım için kontrolü tuttum. *Çok yaklaştım.*

"Çok iyi gidiyorsun meleğim," diye övdüm.

"Kop," diye nefes nefese kaldı. "Güliden ayrıl."

Dört parmağımı onun içinde bir arada tutarak gülü geri çektim. Nefes nefese kaldı, vücudu etrafımda gevşedi.

"Kahretsin, Sammy, elin çok büyük." Alnını sıvazladı ama sonra gülümsedi. "Bu ne kadar?"

"Dört parmak. Başparmağım var ve sonra en zor kısmı, parmak eklemlerim ve elimin arkası. Beni çok iyi karşılıyorsun meleğim."

"Teşekkür ." Başı yastığın üzerine düştü. "Şimdi başparmağını dene."

Parmaklarımı nazıkçe geri çektim ve başparmağımı ekledim. Başını sallayarak devam etmem için beni cesaretlendirdi. Elimini yavaşça amına sokup onu etrafımda yayarken bakışlarım onu hiç terk etmedi.

"Siktir," diye inledi. "Durma."

Dediğini yaptım, yumruğumun tamamını içine girene kadar daha fazla ittim.

Tanrım, pantolonumun içine boşalacaktım. Kulaklarımda kan uğulduyor, elime bakarken nefeslerim hızlanıyordu. Onu etrafımda hissedebiliyordum, yumruğumu sıkıyor, beni sağlıyordu.

"Sarah," diye fısıldadım, iç uyluğunu öperek. "Kahretsin meleğim, beni çok sıkı sıkıyığını hissedebiliyorum."

Hızlıca başını salladı, göğüsleri her nefes alışında inip kalkıyordu. "Gül."

Gül.

Bu küçük şeyi kim icat ettiyse onu öpmek istedim. Onu aldım ve Sarah'nın klitorisine doğru tuttum, düğmeye bastığımda tüm elimi onun içinde hareket ettirdim. Gül canlandı ve Sarah haykırdı, vücudu zevk kıvılcımlarına tepki verdi.

Siktir, boşalacaktım. *Daha değil. Henüz değil, lanet olsun.* Kalçalarımı yatağa doğru ittim, kontrol için savaşıırken inledim. Sarah'nın benim için boşalmasını izledim - susamış, aç, *çaresiz bir* şekilde.

Orgazmını elimin etrafında *hissedebiliyordum.*

Sikeyim. Ondan fişkıran sıcak sıvı oyuncağı ve kolumu ıslattı. Gülü kenara fırlattım ve yerine ağzımı koydum. Parmakları benimkilere doğru kıvrıldı.

Saçlarını yüzüme doğru savururken, hareketleri çaresiz, çiğ ve aramızda yaratılan zevke itaatkârdı.

Onun tadı dudaklarımı, dilimi, ruhumu boyadı. O titrerken yumruğumu daha derine soktum.

"Sammy," diye nefesini tuttu. "Seni içimde istiyorum.

Lütfen." Bu benim için ondan daha zor olacaktı. "Yalvar bana."

"Siktir," diye inledi. Sözcükleri hızlıydı ve çılgınca bir terk edişle bağlanmıştı. "Lütfen. Lütfen, lütfen. Sana yalvarıyorum. Beni becermen istiyorum. *Lütfen.*"

Elimi dikkatlice serbest bıraktım ve kot pantolonumu tutarak aciliyet hissiyle çekip çıkardım. Birkaç saniye içinde tüm kıyafetlerim yere düştü, sikim onun için damlıyordu.

Vücuduna doğru süründüm ve bacaklarını belime dolayarak bizi birbirimize doğru yuvarladım. Onu üstüme oturttuğumda ciyakladı, avuç içleri göğsüme dayanmıştı.

"Sür beni meleğim. Amını döllerimin her damlasıyla doldurana kadar bana binmeni istiyorum."

Arkasına uzandı ve sikimi tutarak içine doğru yönlendirdi. Beni kılıfına soktuğu anda inledim, gözlerim geri döndü. O kadar sertleşmişim ki doğru düzgün düşünemiyordum bile. Beynime kısa devre yaptırmıştı. Onu üstümde, göğüslerini yüzümde, meme uçlarını emmem için orada görünce daha da akılsız bir mutluluğa düştüm.

Siktir. Siktir. Siktir.

Kalçalarını kavradım ve yukarı doğru sürdüm. Öne doğru düştü, ben onu acımasızca sikerken dudakları benimkilere değişiyor, girip çıkıyordu. Tırnakları göğsümü tırmalıyor, ısırın acı zevki kovalıyordu.

Alt dudağını ısırdım ve etrafımda kenetlendiğini hissettim, beni kenara götürdü. Kollarımı onun etrafına sardım, son bir pompa yaparken onu yerinde tuttum, boşalırken homurdandım.

Bana doğru yığıldı. "Siktir," diye nefes nefese kaldı. "Bu... Bu çok iyiydi."

Tüm bedenim battaniyenin içinde gevşerken inledim. Dalgın bir şekilde saçlarını okşadım, dokuzuncu bulutun üzerinde süzülüyordum.

"Bu gece burada kal," diye fısıldadı, başını kaldırıp bana baktı.

Hayallerimdeki kadının yanında uyumak ve onun yanında uyanmak mı? Bunu daha da güzelleştirebilecek tek şey Colt'un da burada bizimle olmasıydı ama onunla geçireceğim zamanın tadını çıkarırdım.

"Çok isterim." Başının üstünü öptüm ve yavaşça nefes verdim. Sikim hâlâ içinde zonkluyor, onu döllerimle dolduruyordu.

"Belki beni belli bir şekilde uyandırabilirsin..."

Kaşlarım havaya kalktı. "Gerçekten mi?"

Göğsüme doğru gülümsedi. "Sadece ilgileniyorsan..." "Angel, elbette öyleyim. Benden ne yapmamı istediğini söyle."

Mırıldanarak bana baktı. "Mesela..."

"Kelimelerini kullan."

Dudakları aralandı ve bana söylemeden önce tereddüt etti. "İçimde sen varken uyanmak istiyorum. Bana dokunarak. Beni öperken."

"Evet," diye fısıldadım. Bir iniltiyle savaştım ve kaybettim, kalçalarındaki tutuşumu sıkılaştırdım. "Başka ne yapmamı istiyorsun?"

Hafifçe doğrulup elime uzandı ve onu boynuna doladı. Parmaklarımı yanlardan sıkıp beni orada tutarken gözleri benimkileri aradı.

Bakışlarındaki güven en büyük hediye idi.

Parmaklarımı sıktım ve irkilerek nefesini içine çekti, gözleri büyüdü. Dudaklarını yaladı, bir gülümseme oluştu.

"Pekâlâ meleşim," diye fısıldadım. "Bunların hepsini yapabilirim."

Onu serbest bıraktım ve gülümseyerek yavaşça sikimden uzaklaştı. Tam bir karmaşa yaratmıştık ama buna değmişti.

"Bence temizlenelim, duş alalım, yatağa geri dönelim, uyuyalım ve sonra sabah seni uyandırırım," dedim.

"Kulağa mükemmel bir plan gibi geliyor."

OTUZUNCU BÖLÜM

Colt

Citrus Cove'daki TEK Bakkal, Ana Cadde'nin köşesinde, kendimi bildim bileli burada olan, yapraklarını dökmeyen küçük bir binaydı. Asfaltın boyası solmuştu, park yerlerinin çizgilerini zar zor işaretliyordu. En azından yakın zamanda ışıkları değiştirmişlerdi, bu yüzden hava gri, fırtınalı ve soğuk olsa da ışıklar her şeyi aydınlatacak kadar parlaktı.

Dün gece mükemmeldi. Hepimiz aptalca bir film izledik, çarşaf maskelerinin tadını çıkardık ve ben de çocuklarla daha fazla takılma fırsatı buldum. Emma ve Haley kokteyl hazırlarken Cam ve ben de bira içtik. İkimizin hiç bitmeyecekmiş gibi görünen bir toplantıda sıkışıp kalması ve Sarah'nın kafedeki korkusundan sonra gün için mükemmel bir sondu.

Ama Sammy'nin tüm bu süre boyunca onunla olduğunu bilmek beni sakinleştirdi. Onun güvende olduğunu ve sevildiğini bilmek beni daha iyi hissettirdi.

Bugün bütün gün fırtına olacaktı ve hafta sonu kar yağmasından endişe ediyordum. Ya da daha kötüsü, buz. İşler kötüye giderse diye yiyecek stoklayacaktım.

Görünüşe göre Citrus Cove'daki herkes aynı lanet fikre sahipti. Cumartesi günüydü, bu da kalabalığı artırdı.

Telefonumu çıkardım ve Sammy ile Sarah'ya grup sohbetimiz için bir mesaj attım.

Günaydın, şekerim ve prensesim. Randevun nasıldı?

Prenses **Sammy**: Bana prenses dediğin için seni geri alacağım.

Sırıttım.

Ben: Deneyebilirsin

Telefonum çaldı ve bir fotoğraf geldi. Neredeyse telefonumu düşürüyordum, tüm kanım sikime hücum etti.

Sarah'nın Sammy ile yatakta çekilmiş bir selfie'siydi, Sammy'nin eli Sarah'nın boğazındaydı. Saçları karışmış, Sammy'nin dudakları sırtıyor ve Sarah'nın gözleri şehvetle parlıyordu.

Ben: Markete girmek üzereyim ve şimdi adımları bile hatırlayamıyorum Kıkırdamalarını buradan duyabiliyordum.

Bizim olabilecek kişi: Bu Cumartesi üçlü randevu mu?

Ben: Evet, lütfen. Teksas'ın soğuktan kapanma ihtimaline karşı yiyecek alıyorum. Bir şeye ihtiyacınız olursa mesaj atın.

Prences Sammy: Bizim için daha sonra alacağım bir sipariş verdim, ama belki gerekli şeyleri alabilirim? TP, sıcak çikolata, kaldıysa yakacak odun Sırttım.

Tamam. İyi ol, birazdan görüşürüz.

Telefonumu cebime attım ve kamyonetimden indim. Ön kapıya yöneldim ve içeri girip çıkan insanların arasından dolanarak bir sepet kaptım. Doğruca yakacak odunlara yöneldim ve odunların stokçunun koyabildiği kadar hızlı bir şekilde sepetlerin içinde kaybolduğunu gördüm.

Birkaç paket aldım ve sıcak çikolata reyonuna yöneldim. Sammy damak tadına düşkün biriydi, bu yüzden tozu cam şişede almayı düşündüm.

Kaşlarımı çattım, bununla normal paketler arasında karar vermeye çalışıyordum. "Colton?"

Buz vücudumdaki her kası dondurdu, panik göğsümü pençeledi.

"Colton? Sen misin o?"

Arkani dönme. Sikeyim. Siktir, siktir, siktir, siktir-

Yaklaşırken babamın bakışlarını üzerimde hissettim. Sonunda başımı kaldırdım, kalbim çılgınca çarpıyordu.

"Ne istiyorsun?" Sıcak çikolata tozu şişesine uzandım, sanki güçlü bir taş ya da güç kaynağıymış gibi ona tutundum çünkü Tanrım, dizlerimin bağı çözülmüştü.

Babamı en son ne zaman gördüğümü hatırlayamıyordum ama onunla markette karşılaşmak, yeniden bağlantı kurmayı hayal ettiğim gibi değildi.

Gözleri yaşlarla doldu. "Ben sadece... Hunter Harlow sana söyledi mi bilmiyorum ama-"

"Bana söyledi. Ben de ona babamın benimle hiçbir şey yapmak istemediğini söyledim." "Bu doğru değil," diye nefes verdi.

Kahretsin, yaşlı görünüyordu.

"Ben değiştim," dedi. "Yaptığının yanlış olduğunu biliyorum ve özür dilerim. Sana karşı iyi değildim. Çok üzgünüm, Colton."

Gözlerim doldu ama gözyaşlarımı ısırdım. "Söyleyeceğin şeylerle ilgilenmiyorum John. Tüm yetişkin hayatımı sensiz yaşadım. Şimdi neden denediğini anlamıyorum."

Onu itmeye başladım ama kolumu tuttu. Kendimi çekip kurtardım ve görüşümün bulanıklaşmasına karşı koydum. Soğuk, pençeleyen panik beni yeniden çocuk gibi hissettirdi.

"Bana bir daha asla dokunma." Onun ağlamaklı bakışlarıyla karşılaştım. "Asla. Anladın mı lan?"

"Lütfen konuşabilir miyiz?" diye yalvardı. "Sadece seni tanımak istiyorum. Oğlumu tanımak istiyorum. Ben değiştim Colt. Değiştim."

"Seninle konuşmak istersem, seni bulurum," dedim.

Kederli bir baş hareketiyle bir adım geri çekildi. Bu adam beni çok korkuturdu. Elini kaldırırdı ve ben irkilirdim. Bana bakardı ve tüm vücudumdaki her kasın gerildiğini hissederdim.

Şimdi sadece yaşlı ve
görünüyordu. "Özür dilerim," diye
fısıldadı.

"Sözlerin benim için hiçbir şey ifade etmiyor."

O daha bir şey söyleyemeden sepetimi kaptığım gibi koridordan çıktım. Neredeyse koşarak tuvalet kâğıdına gittim, büyük bir paket aldım ve sonra kasaya gitmek için mücadele ettim. Boynumdan aşağı ter akıyordu ve kuyrukta geçen her dakika cehennemde geçen bir dakika gibiydi. Sonunda kamyonetime gittiğimde, kendimi lanet bir maraton koşmuş gibi hissediyordum.

Kapımı çarparak kapattım ve tüm kaslarım çöktü. Alnımı direksiyona yasladım, nefes aldım. Dışarı. İçeri. Dışarı.

"Lanet olsun." Gözyaşlarım yüzünden görüşüm bulanıklaştı. Onu görmek hiç beklenmedik bir şeydi, ki bu çok aptalcaydı. Burası küçük bir kasabaydı, ondan uzak durma konusunda gerçekten iyiydim.

Eve gidip boruları kontrol etmem gerekiyordu. Sonra da Sarah'nın evini kontrol etmem gerekiyordu, her ne kadar o istememiş olsa da.

Otomatik pilot devreye girdi. Gözümü kırptım ve Sarah'nın garaj yolunda Sammy'nin arabasının arkasına yanaştım. Ön kapı hızla açıldı ve Sarah ile karşılaştım.

Gülümsemesi endişeye dönüştü. "Ne oldu bebeğim?"

Nefesim kesildi. "Babamı gördüm," diye fısıldadım.

Sarah'nın gözleri büyüdü. Elimi tuttu, beni fuayeye çekti ve kapıyı arkamızdan kapattı. Sonra da kollarıyla beni sımsıkı kucakladı.

"Cam çocukları okula götürdü, Emma da yukarıda çalışıyor. Sammy de burada," diye fısıldadı göğsüme doğru.

Başımı salladım, onun tatlı kokusunu içime çektim. Benim için sıcak, rahatlatıcı bir battaniyeye dönüşmüştü. Ayak sesleri duydum ve Sammy köşeden dönerken başımı kaldırıp baktım.

Sarah ona baktı. "Babasını görmüş." "Oh kahretsin."

Sammy bizi sımsıkı saran kollarının arasına aldı ve ben de bir şekilde ikisinin ortasında kaldım. Titreyen bir nefes alarak gözyaşlarımı geri kırdım.

"Bunu beklemiyordum," dedim. "Çok yaşlı görünüyordu."

"Özür dilerim," diye mırıldandı Sammy, başımın üstünü öperek. Burnumu çekti. "İkinizin yanında kendimi daha iyi hissediyorum."

"Güzel," diye fısıldadı Sarah. "Bugün yine geç saate kadar çalışacağım. Gel kanepede sarılalım."

"Borularınızı kontrol etmem gerek."

Bana alaycı bir sırıtış fırlattı ve ben de .

"Sarah Bently. Öyle değil."

"Tamam, ama..."

Üçümüz kanepeye geçerken başımı salladım. Ben yine ortada kaldım. Sammy'ye yaslandım ve Sarah da bana yaslandı.

Sadece onların varlığında olmak bile çok rahatlatıcıydı. Sonunda panikten kurtuluyordum. "Üzgün olduğunu ve değiştiğini söyledi," dedim.

Sammy yumuşak bir mırıltı çıkardı. "Ona inanıyor musun?" "Bilmiyorum." İçimi çektim. "Bunu düşünmem gerek."

"Neye karar verirsen ver, seni destekliyoruz," dedi Sarah.

"Teşekkür ederim."

"Desteklemediğim şey, bana sürpriz bir şekilde yeni ayakkabılar alman," dedi yan tarafımı dürterek.

Sırıttım. "Şekerim, bu pazarlığa açık değil.

Üzgünüm." Sammy kıkırdadı. "Colt'a katılıyorum.

Üzgün değilim." "Bu şekilde şımartılmaya dayanamıyorum."

"Zor." Başının üstünü öptüm ve üçümüz de rahatladık. "Bana randevunu anlat."

"Sana söylersem yukarı çıkmak isteyeceğim ve Emma burada," diye alay etti Sarah. "Hadi ama. Sadece kulağıma fısılda."

Sammy eğilip kulağıma fısıldayarak, "Ona söyleyeceğim," dedi. "Önce onu yedim, sonra onu yumruklarken gül oyncağını kullandım."

Ağzım açık kaldı. Elini tuttum ve parmaklarını açtım. "Bu koca kışlı eli mi?"

Sarah kıkırdadı ve yanakları pembeleşirken yüzünü gizledi.

"Bu bir Olimpiyat rekoru olmalı." İkisi daha sert güldü ve ben şaşkınlıkla başımı salladım. "Bunun bir ara gerçekleştiğini görmek isterim. Kişisel nedenlerden dolayı."

"Sanırım bunu yapabiliriz." Sarah elini benimkinin içine kaydırdı.

Sammy elini esneterek, "Kesinlikle yapabiliriz," diye onayladı. "Hava ısındığında üçümüz Harlow ağacının orada piknik yapmalıyız."

Gülümsedim. Harlow ağacı Citrus Cove'da meşhurdu. Yerliler arasında fısıldanan gizemli bir yerdi.

Sadece yaşlı bir meşe ağacıydı. Ama kabuğunda Harlow ailesinde aşık olan herkesin isimleri ve kalpleri oyulmuştu ve çiftliğin kurulduğu zamana kadar uzanıyordu.

Geçen yıl Haley ve Cam evlendiklerinde ağaca isimlerinin baş harflerini eklediler.

"Sence ağaçta üç baş harf için yer var mıdır?" Alay ettim.

"Elbette var. Yerini zaten biliyorum."

Sarah ve ben ona baktık. "Şimdiden bir yer mi seçtin?" diye sordu.

Gamzeleri parladı. "Evet, meleşim. Ve bir gün isterlerse çocukların da baş harflerini ekleyebilecekleri yeterli alan var."

Onun gözleri yaşlarla doldu, benimkiler de öyle.

"Ne kadar da romantiksin," diye mırıldandım, gerginliği bozarak. "Yeri seçmek için ne zaman vaktin oldu?"

Tereddüt etti. Şimdi yanaklarının pembeleşme sırası ondaydı. "Sarah'yı aldığım gece çiftliğe uğramaya karar verdim. Kimseye söylemedim ama üzüm bağından ağaca kadar yürüdüm. Ve bir yer seçtim, kendime bunun aptalca olduğunu söyledim çünkü ikiniz de yasak bölgedeydiniz."

"Gecenin bir yarısıydı," dedi Sarah.

"Evet." Omuz silkti. "Aklımda iki seksi, güzel, harika insan varken uyuyamadım. Sonunda geceyi ailemde geçirdim çünkü babam

beni buldu. Sanırım kiminle öğrenmek için bekliyorlardı." "Eminim şimdiye kadar öğrenmişlerdir," dedim.

Omuz silkti. "Belki mi? Hunter ya da başka biri onlara söylerse."

"Belki de onlara söylemeliyiz..." Sarah sözünü kesti. "Tabii çok erken olduğunu düşünmüyorsan. Ki eğer-"

"Ona söylerim," dedi başını sallayarak. "Honey biliyor mu?" "Sanırım biliyor, ama onunla da konuşacağım."

Sammy parmaklarını saçlarımda gezdirerek başımı okşadı. "Belki sen de benimle gelebilirsin."

"Yapmamı mı istiyorsun?" Ben sordum.

"Ailem seni seviyor. Sanırım bilmek isterler."

"Tamam." Birden yine gerildim, ama tamamen farklı nedenlerden dolayı.

"Bugün bir şey yapmamıza gerek yok," dedi Sarah dizimi sıkarak.

"Sanırım bugün sadece rahatlamaya ihtiyacım var," dedim. "Babamı sikişirken görmek

Bana biraz. Yıllardır ondan uzak durmayı başarmıştım, bu yüzden onunla karşılaşmayı beklemiyordum. Ayrıca borularınızı da kontrol etmem gerekiyor. Hava çok soğuyacak."

"Soğuk bizi özleyebilir," dedi Sarah. "Ama bu konuda seninle tartışmayacağım. İş için hazırlanmaya başlamam gerekiyor."

"Belki bugün ikimiz de seninle gelebiliriz," dedi Sammy.

"Gerek yok," diye iç geçirdi Sarah. "Vardiyanın ortasında kimse bana saldırmaz. Çok fazla insan var."

Sammy ve ben hemen başımızı salladık. "Üzgünüm şekerim. David bulunana kadar ikimizden biriyle kalacaksın. Ve Sammy, ev sigortan ve dairenle ilgili bazı telefon görüşmeleri yapman gerekiyor..."

Dramatik bir şekilde iç çekti. "Evet, biliyorum."

"Ben boruları kontrol edeceğim, Sarah işe gitmek için hazırlanacak ve Sammy de bunu yapacak."

İkisi de dramatik bir şekilde inledi. Sırıttım ve Sarah'nın yüzünü tutarak dudaklarına bir öpücük kondurdum. Sonra döndüm ve aynısını Sammy'ye yaptım.

Onlarla birlikte alabileceğim tüm öpücükleri ve normal rutin parçalarını alırdım.

BÖLÜM OTUZ BİR

Sarah

Sonraki hafta boyunca HER GÜN çocukları okula götürmek, işe gitmek, etrafımda olup biten her şey için endişelenmek ve çok ateşli iki adam tarafından mümkün olan en iyi şekilde şımartılmakla doluydu.

Soğuk bizi es geçmişti, bu da küçük kasabamızın marketi boşuna yağmaladığı anlamına geliyordu. Ama bu iş için iyiydi ve vardiyalarım çabucak geçti. Yeni ayakkabılar da yardımcı oldu.

Kendimi yeniden enerjik hissettim. David şehirde olsa ve bu beni çok korkutsa da yalnız değildim.

Mutfak tezgahının üzerine eğildim ve yazdığım tarifi okudum. Honey'nin bana uzun zaman önce verdiği bir tarife dayanıyordu ama ben bazı değişiklikler yapmıştım. Bugün izinliydim ve bu akşamki randevumdan önce sabahı yemek pişirerek ve yeni bir şeyler deneyerek geçirmeye karar vermiştim.

Honey, Davy ve Jake'ten bir gece daha uzak kalmam için bana (sevgiyle) baskı yaptı. Torunlarıyla yatıya kalmayalı çok uzun zaman olmuştu. Artık duygularımız üzerinde çalıştığımıza göre, onu tekrar hayatımda görmek beni rahatlatmıştı. Henüz Sammy ve Colt hakkında bir şey söylememişti ama onlardan bahsedildiğinde yüzündeki sırıtiş bana onayladığını gösteriyordu.

Yardım kabul etmek zordu, ancak yardım etmeyi teklif ettiklerinde çevremdekilere güvenmeyi yavaş yavaş öğreniyordum. On yıl boyunca her şeyi kendi başıma halletmeye alışmıştım. Yardım istemek bir zayıflık gibi gelmişti ama öyle olmadığını anlamaya başlamıştım.

Bu yüzden yeni bir şeyler pişirir, ailemi kobay olarak kullanır ve çocuklarımı Honey'e götürür, sonra da Sammy ve Colt'u görürdüm.

Sammy ile bu hafta başındaki randevumuz sadece arabada öpüşmemizden ibaretti, bu yüzden onunla daha fazla zaman geçirmeye hazırdım.

Pençelerim parke üzerinde tıkırdadı. Donnie mutfığa girdiğinde kafamı kaldırdım, beni görür görmez poposu kıpırdadı. Emma da içeri girdiğinde onu sevmek için diz çöktüm, takım elbise ve topuklu ayakkabı giymişti.

Kaşlarım havaya kalktı. "Tamam, harika görünüyorsun. Bugün kimi fethediyorsun?"

Acımasızca sırttı. Dudakları parlak kırmızıya boyanmıştı, tam da topuklarının rengindeydi. "Bir randevuya gidiyorum."

"Randevu mu?"

"Evet."

"Kiminle?"

"Bu adamla markette tanıştım. Seksi erkekleri nasıl tavlayacağımı tam olarak hayal etmemiştim ama burası küçük bir kasaba, bu yüzden alabildiğimi alacağım."

. "Buna inanmakta zorlanıyorum. Adı ne?" "Kyle," dedi. "Çok seksi. Öğle yemeği yiyeceğiz."

Kyle diye birini tanı mıyordum. Bir bardak su doldurup içerken kollarımı kavuşturdum. Daha fazla burnumu sokup sokmamam gerektiğinden emin değildim. Bir yanı m gerçekten istiyordu ama destek olmadığını düşünmesini de istemiyordum.

Ama aynı zamanda -Kyle Süpermen değilse, Citrus Cove'lu bir adamın ondan akan ham güçle başa çıkabileceğinden şüpheliydim.

Ön kapıdan bir ses yankılandı ve ben onu geçemeden elini kaldırdı.

"Ben . sonra kapıya ben bakabilirim." İçimi çektim. "Emma, kapıyı hâlâ açabilirim."

Çoktan mutfaktan çıkmıştı. Kapının açıldığını ve sert bir ses duydum, ardından bir homurtu ve Emma'nın sert ses tonu geldi.

Mutfığa geri döndüğünde yanında Hunter Harlow vardı ve gözleri alev alev yanıyordu. İkisini yan yana görmek ironinin mükemmel bir resmi olabilirdi. Hunter'ın üzerinde ters bir beyzbol şapkası, kazak, kot pantolon ve çamurdan geçmiş botlar vardı. Bu arada Emma'nın kafasında tek bir saç teli bile yerinde değildi.

"Dünyayı ele geçirmek üzereymişsin gibi görünüyorsun," diye mırıldandı Hunter. "O topuklularla kimi bıçaklayacaksın?"

"Sen mi?" Emma tatlı tatlı konuştu.

Homurdandım ve Donnie'ye baktım. O Hunter Harlow'dan Emma gibi nefret etmiyordu. Oturmuş, dili dışarıda üçümüzü izliyordu.

Konuşurken bir kâse indirdim. "Hunter, burada ne yapıyorsun?"

Emma kollarını kavuşturdu. "Evin etrafına daha fazla kamera eklemek ve arızalandığı için verandadakini onarmak için burada olduğunu iddia ediyor. Bence bunu Bay Handy Hillbilly yerine bir profesyonele yaptırmalıyız."

Hunter'ın çenesi sertleşti. "Onunla nasıl yaşıyorsun anlamıyorum."

"Onunla iyi yaşıyorum," dedim savunmacı bir tavırla. "Ama Emma, Hunter bu işlerde iyidir. Her şeyi güvence altına alacaktır."

Gözlerini devirdi. "Peki."

"Gördün mü, belki başkalarına karşı nazik olabilirsin," diye homurdandı Hunter. "Şımarık bir tek çocuk gibi davranmak yerine."

Kalbim bir anda küt küt atmaya başladı. Emma'nın gözleri karardı ve vücut dili sertleşti ama bu o kadar belli belirsizdi ki Hunter bunu fark etmedi. Ama ben kesinlikle anladım. Omurgamda bir öfke parıltısı belirdi.

"Ben randevuma ," dedi. "İyi şanslar."

"Emma," dedim usulca, ama o çoktan ön kapıdan çıkmıştı.

Hunter kollarını kavuşturdu ve sonra rahatladı. Ona başımı salladım ve tahta kaşığımyı kaptığımyı gibi ona doğrulttum.

"Bu çok kabaydı," dedim. "Ve senin biri olabileceğini düşünmemiştim." Dudakları şaşkınlıkla aralandı. "Ona takılıyordum."

"Hayır," dedim sertçe. "Bu alay etmek değildi. Emma'nın kim olduğu hakkında hiçbir fikrin yok ve çaba göstermek yerine sürekli bir pislik gibi davranıyorsun. Emma her zaman tek çocuk değildi ama artık öyle."

Gözleri büyüdü. "Oh. Siktir."

Kendi çocuklarımı azarlarken sayısız kez gibi kaşığı ona doğru sallamaya devam ettim. "Emma son bir yıldır aklımın başımda olmasının tek nedeni, bu yüzden özellikle benim evimde tam bir pislik gibi davranmayı bırakırsan çok memnun olurum. Kameraların çalıştığından ve güvende olduğumuzdan emin olman beni mutlu ediyor ama Emma ailemizin bir parçası."

Sertçe yutkundum, yanakları kızardı. "Kahretsin," diye mırıldandı. "Özür dilerim, Sarah. Emma hakkında bunu bilmiyordum."

"Benden özür dileme," dedim.

Bir nefes aldı ve bırakmadan önce bir süre tuttu, omuzları çöktü. "Onunla ilgili bir şey beni çıldırtıyor. Beni çok kolay etkiliyor."

"Umurumda değil," dedim. "Senden çok hoşlanıyorum. Ve kardeşini daha da çok seviyorum. Ama ona bir daha pislik yaparsan seni evimden kovarım."

"Evet, hanımefendi," dedi yüzünü buruşturarak. Ben dolaplardan ihtiyacım olan malzemeleri çıkarmaya başlarken o buzdolabına yaslandı. "Ne yapıyorsun?"

"Kekler. Yeni bir şey deniyorum. Eğer düzgün çalışmasını sağlayabilirsen sana biraz veririm. Sence biri kamerayı kurcalamış olabilir mi?"

"Sanırım yle," dedi. "Aksi takdirde, n verandadaki işe . David'in geldiğine dair Emma'nın sözüne sahibiz, ama bunu kameraya kaydedememiş olmamız sinir bozucu. Özür dilerim Sarah. Çok fazla olduğunu ve korkutucu olduğunu biliyorum. Tüm kasabayı onun için aradım."

"Korkutucu," diye iç geçirdim. "Ama Colt ve Sammy bana eşlik ediyorlar."

"Evet. Açıkçası kendimi daha iyi hissediyorum."

"Sammy'nin dairesiyle ilgili daha fazla bilgi var mı?" diye sordum. "Her şeyi bildiğine göre."

Kıkırdadı. "Belki her şeyi değil. Ama bildiğim kadarıyla o kadın şehri terk etti. Citrus Cove Motel'de sahte bir isimle bir oda kiralanmış ve Sammy'nin dairesine girildiği gün oradan ayrılmışlar. Bir yanımda bunun bir tesadüf olduğunu düşünmek istiyor."

"Peki ya diğer paran?"

Dudaklarını birbirine bastırdı ve çenesini ovuşturdu. "Bilmiyorum. David'in tüm bunlarla bir şekilde bağlantılı olup olmadığını merak ediyorum."

"David mi? Neden Sammy'nin dairesine girsin ki?" "şey, eğer sana takıntılıysa..."

Bunu hiç düşünmemiştim. Kollarımı kavuşturup tezgâha yaslandım ve kahvaltı masasının üzerindeki pencereden dışarı baktım. Sammy ve Colt'un tehlikede olabileceği fikri aklıma yatmamıştı.

"Ne düşündüğünü biliyorum," dedi Hunter. "Ama bu senin hatan değil Sarah. O iyi bir insan değil."

"Sammy ya da Colt'a zarar vermeye alışabileceğinden endişeleniyorum."

"Ve hepimiz onun sana ve çocuklara bir şey yapmaya alışabileceğinden endişe ediyoruz. Ve Emma'ya." Omuz silkti. "Bu işte birlikteyiz. Geçen yıl olanlardan gittiğim için kaçırdığımı biliyorum ama yardım etmek için buradayım. Kardeşim, Colt ve sizler için de elimden geleni yapacağım."

"Teşekkür ederim," diye fisıldadım.

"Bunu söylemek zorundayım, Sarah. İkisini de hiç böyle görmemiştim, özellikle de Sammy'yi. Colt'un seni yıllardır sevdiğini hepimiz biliyoruz. Ama Sammy hiç bu kadar değer verdiği biriyle birlikte olmamıştı. Annemin çoktan kapınıza dayanmış evlilik planları yapmamasının tek nedeni Cam'in torunlarıyla alay edip durması."

Sırıttım. "Bir ara onu görmeye gitmem gerek. Üçümüz için... sorun olur mu?"

Hunter nazıkçe gülümsedi. "Neden olmasın anlamıyorum. Sevdiğim kişiyi bir başkasıyla paylaşamayacak kadar sahipleniciyim ama üçünüz bu işi yürütüyor gibisiniz. Bunu başarabilecek biri varsa o da sizsiniz. Ve bence tüm sevgiyi hak ediyorsun. Annem ve babam bunu görecektir."

Gözlerim yaşlarla doldu. "Emma'nın bilmesini istediğim tarafın bu."

Başını iki yana salladı. "Benimle hiçbir şey yapmak istemiyor ve asla da yapmayacak.

Sonra değil..."

Hunter sözünü kesti ve ben de bakışlarımı bir şahin gibi ona diktim. "Neyden sonra değil?"

Yanakları kızardı. "Yok bir şey. Kameraları gidiyorum." "Hunter Harlow," dedim kaşığımı tekrar elime alarak.

Eliyle ve dudaklarıyla bir fermuar ve kilit hareketi yaptı ve yanımdan süzülerek geçti. Başımı salladım. Haley'e mesaj atıp *bu* her ne haltsa hakkında ne bildiğini sormak istiyordum ama aynı zamanda yemek pişirmem gerekiyordu.

Elektrikli aletlerin sesi evin içinde uğuldarken içine bir iğne koymaya karar verdim. Kalan malzemelerimi çıkardım ve hamuru yapmaya başladım. Mükemmelleştirdiğim balkabağı ekmeği tarifini alıp muffin haline getirecektim ama üstüne ufalanmış bir parça eklemek istiyordum.

Belki kendi fırınımı açma fikrini düşünmek aptalcaydı ama kendimi yine bunu düşünürken buldum. İki çocuk büyütmek ve iki erkekle çıkmak arasında buna zaman bulabilir miydim?

Sonraki birkaç saat ben pişirirken hızla geçti. Sürecin içinde kayboldum, tüm stresim eridi. Hunter kameraları neredeyse bitirdiğinde, sıcak mutfaktan nefis bir balkabağı kokusu yayılıyordu.

Tepsileri fırından çıkarıp ocağın üstüne yerleştirirken saate baktım.

"Kahretsin," diye mırıldandım.

Hazırlanma vakti gelmişti. Her şeyin kapalı olduğundan emin oldum ve üstümü değiştirmek için üst kata koştum. Bu gece biraz daha seksi giyinmek istediğime karar verdim ve

İçime de normlarımin dışında bir şeyler giymeyi tercih ederdim ama iç çamaşırim yoktu.

Ama seksi görünmek iyi hissettiriyordu. Colt ve Sammy'yle çıkmadan önce böyle bir şansım olduğunu hiç düşünmemiştim.

Siyah bir sutyen, siyah bir külot ve rahat bir kazak elbise giydim. Dolaptan diz üstü çizmeler çıkardım ve onları giydim, aynada kendimi inceledim.

İşe yaramak zorundaydı. Elbise beni istediğimden biraz daha fazla sarıyordu ama kendimi iyi hissediyordum.

Aşağı indim ve mutfak kapısında durdum. Hunter bir çöreği ısırmanın ortasındaydı ve benimle göz teması kuruyordu.

"Bunlar gerçekten çok güzel," dedi, kırıntılar yere dökülürken. "Onları toplayacağım."

Bir kahkaha attım. "Satın almak için yeterince iyi mi?" "Kesinlikle evet," dedi.

"Ben olsam alırdım."

Sırıttım. "Bildiğim iyi oldu. Birkaç tane daha alabilirsin ama geri kalanını Sammy ve Colt'a götüreceğim."

"Şanslı piçler," diye iç geçirdi.

Kapının çalınması midemi sıkıştırdı. Kapıyı açtığımda Hunter çoktan hareketlenmişti.

Şerif Bud, yanında başka bir memur olduğu halde yüzünü buruşturarak orada duruyordu. "Hey, Sarah. Hunter. Vaktin varsa seninle konuşmamız gerek."

"Ne oldu?" Nefes aldım.

"Evet. Görünüşe göre David Connor kayıp."

Kayıp mı?

"Colt ve Sammy'yi aramamı ister misin? Aslında boş ver, ben zaten onlara mesaj atıyorum," dedi Hunter arkamdan.

Nabzım hızlandı. David nasıl kaybolmuş olabilirdi?

Tek yapabildiğim başımı sallamak ve onları içeri almak için kenara çekilmek oldu. Bud ve Tammy adındaki diğer memurun karşısındaki kanepeye oturdum. Hunter kollarını kavuşturmuş, kanepenin arkasında duruyordu.

"Eğer onunla yalnız konuşabilseydik..." Bud sözünü keserek Hunter'a yalvaran bir bakış attı.

"Hayır. Erkek arkadaşları da yolda, ev dolmadan gitseniz iyi olur."

Yanaklarım kıpkırmızı oldu.

Tammy boğazını temizledi. "Pazar günü nerede olduğunu bilmemiz gerekiyor."

"Burada evdeydim," dedim. "Erken bir vardiyada çalıştım ve saat altı civarında çıktım. Eve geldim, Emma ve çocuklar için akşam yemeği hazırladım, sonra da uyudum."

"Çocuklarla konuşabilir miyiz ve-"

Hunter, "Bu çok saçma," diye araya girdi.

Bud iç çekti. "Sadece kontrol etmeliyiz. İkimiz de Sarah'nın bu işle bir ilgisi olduğunu düşünmüyoruz. Ama son zamanlarda yaşanan onca sorun yüzünden işler biraz gergin."

"Emma'ya sorabilirsin," dedim. "Ama çocuklarıma değil. Onların bu işin dışında kalması gerekiyor. Tüm bu olanlardan yeterince etkilendiler. Normalliğe ihtiyaçları var Bud."

Tammy ve Bud başlarıyla onayladılar. "Pekâlâ," dedi Tammy notlar alarak. "Sizce David neden kayıp?" Ben sordum.

"Kullandığı arabayı bulduk. Görünüşe göre kamyonetini küçük gri bir Toyota'sı olan Ron adında bir adamla değiştirmiş. Austin'in güneyinde bir motelde kalıyormuş. Cumartesi gecesi yeni bir yere giriş yapmış ama çıkması gereken saatte çıkmamış. Öylece gitmiş. Onu bulmaya çalışıyoruz."

"Oh." Omuzlarım çöktü.

"Sorduğum için üzgünüm Sarah ama balkabağı ile bir şeyler yaptın mı?" Bud sordu.

"Bunun ne ilgisi var?" Hunter sordu. "Hiçbir şey. Sadece güzel kokuyor..."

"Tanrı aşkına."

Hunter'a bakarak, "Kek alabilirler, sanırım," dedim.

"En azından bunu onlara ödet," diye mırıldanarak mutfağa doğru yöneldi.

Bud iç çekti. "Daha fazla stres yarattığım için üzgünüm. Kız kardeşinizin başına gelenlerden sonra, eğer..."

Kaşlarımı kaldırdım. "Eğer ne?"

Tammy ve Bud birbirlerine baktılar ve ben başımı salladım. Ne ima ettiklerini anlıyor muydum? David'in kayboluşuyla *bir* ilgim olduğunu mu?

Öfke sert ve hızlı bir şekilde geldi. "Biliyor musunuz? Hayır. İkinize de kek yok. Pazar günü nerede olduğumu biliyorsun, o yüzden gidebilirsin. Eğer düşündüğüm şeyi ima ediyorsan, defolup gitmen gerek."

Tammy, "Üslerimizi korumak zorundayız," dedi.

"Ben asla birine zarar vermem," dedim ayağa kalkarak. "Ben böyle biri değilim ve hiç olmadım. Bud, beni gençliğimden beri tanıyor." Ben böyle biri değilim ve hiç olmadım. Bud, beni gençliğimden beri tanıyor.

Kimseye zarar vermeyeceğimi biliyorsun."

Bud yüzünü buruşturdu ve ayağa kalktı.

Hunter oturma odasına dönerken, "Kekleri getirdim," dedi. "Onlar için kek yok."

"Oh. Mükemmel." Hunter bir tanesinin tepesini ısırdı ve ben onları kapıya doğru yönlendirirken ikisine de kötü kötü sarıldı.

"Eğer gerçekten sormak istediğin bir şey olursa beni karakola çağır," dedim. "Numaram sizde var."

Colt ve Sammy merdivenlerden çıkarken kapıyı açtım. Bud ve Tammy yanlarından geçtiler.

"Onlarla da görüşmemiz gerek Bud," diye iç geçirdi Tammy.

"Bizi ne için sorgulayacaklar?" Colt sordu.

"David kayıp," dedim. "Onu benim öldürdüğümü ima ettiler."

"Şimdi, Sarah," diye itiraz etti Bud. "Sadece tüm kutularımızı kontrol etmemiz gerekiyor."

Bizim işimiz bu."

Sammy ters ters bakarak, "Sakin ona '*Şimdi, Sarah*' deme," diye çıkıştı. "Gerçekten mi Bud? Olan onca şeyden sonra mı? Hangi geceyi bilmen gerekiyor?"

"Pazar gecesi," dedi Tammy gergin bir sesle.

"O gece Colt'u beceriyordum," dedi Sammy.

İkisinin de ağzı açık kaldı ve ben de içimden yükselen kıkırdamayı bastırdım. "Başka sorunuz var mı?" Colt tatlı tatlı sordu.

"Hayır. Başka bir şey duyarsak size haber veririz."

Bud'ın hiç bu kadar hızlı hareket ettiğini gördüğümünden emin değildim. Arabaya binip uzaklaşmalarını izledik. Ve tabii ki bazı komşular evlerinden bizi izliyordu.

"Çimlerin üzerinde elektrik süpürgesini kullanan Rachel Jackson mı?" Hunter ağzında bir lokma çörekle sordu.

Hepimiz üç ev aşağıdaki bahçesinde bizi olabildiğince dikkatle izleyen kadına baktık.

"Tanrı aşkına," diye iç geçirdim. "Biriniz beni öpsün bari."

Sammy sırtarak beni yakaladı ve dudaklarıma bir öpücük kondurdu. Sonra beni Colt'a verdi, o da aynısını yaptı. Beni bıraktığında güldüm ve ikisi öpüşürken orta parmağımı havaya kaldırdım.

"Tanrım, Citrus Cove patlayacak," dedi Hunter. "Ayrıca, zavallı gözlerim. Ben içeri dönüyorum."

Üçümüz onu takip ettik ve ben iç çekerek kanepeye oturdum.

David kayıptı.

İlk tepkim *iyi ki kurtulduk* oldu. İkincisi ise *neden?* "Nasıl hissediyorsun?" Colt yanıma oturarak sordu.

Sammy bize göz kırptı ve Hunter'la konuşmak için mutfığa gitti. Colt'a yaslandım ve gözümü duvara diktim.

"Bilemiyorum. Eğer onu ölü bulurlarsa, bu pek çok sorunu çözecektir. Ama bunu istemiyorum, sadece onun hayatımdan çıkmasını istiyorum."

Colt başını salladı ve parmaklarını saçlarımda gezdirdi. Başımın tepesini öptü. "Özür dilerim. İçimden gelen tepki sevindiğim yönündeydi ama..."

Başımı salladım. "Bu sadece endişe verici."

"Uğrayıp daha fazla bilgi almaya çalışabilirim..."

"Hayır, bence yapmasak daha iyi olur... Bu geceki randevumuzu düşünmeyi tercih ederim. Çocuklar Honey'de."

"Oh, biliyorum. Ben de randevumuz için hazırım."

"Hunter'ı , biraz kek alalım ve senin evine gidelim." "Kulağa bir plan gibi geliyor, şekerim."

BÖLÜM OTUZ İKİ

Sarah

Bir margaritayı hiç bu kadar istememiştim.

Ve geçirdiğim günden sonra, bir tanesini hak etmiştim.

Colt parmaklarını saçlarımda gezdirerek başıma masaj yapıyor ve Sammy kolunun kıvrımında iki margarita ve açılmamış bir elma şarabıyla oturma odasına geldiğinde beni şakacı bir şekilde öpüyordu. Kolları dirseklerine kadar sıyrılmıştı, ön kolları kaslı ve mükemmeldi. Colt'un bizim için hazırladığı ortam ışığında kelebek dövmesi dikkatimi çekti.

Akşam yemeği, kekler ve şimdi de içecekler... Neredeyse eski kocamın kayıp olduğunu ve onu öldürenin ben olup olmadığım konusunda sorgulandığımı unutturmaya yetecekti.

Sammy bana bir bardak uzatarak, "Çilekli margaritanız, madam," dedi.

Sırıtarak aldım. Üstüne taze bir çilek bile koymuştu.

"Ve bebeğimiz için bir elma şarabı." Sammy kutuyu Colt'a uzattı ve o da aldı. Açarken patladı.

"Gerçekten daha çok elma şarabı sever misin?" Ona

takıldım. "Yani, yaşamak için elma şarabı yapıyorum."

Sammy dilini bardağının kenarında gezdirdi ve bize göz kırptı. Tenim kızardı.

Colt gözlerini Sammy'nin diline dikerek, "Her şeyi yeniden çalışır hale getirdiğimizde memnun olacağım," diye devam etti. "Şeker mi tuz mu?"

"Şekerim," dedi Sammy. "Şaraphaneyle işler nasıl gidiyor? Kuşkusuz, yeniden kalabalıklara şarkı söylemeye hazırım."

Gözlerim açıldı. Bazen Sammy'nin gitar çalıp şarkı söyleyebildiğini unutuyordum. Onu sadece birkaç kez dinleme şansım olmuştu ama dinlediğimde her zaman harikaydı.

Colt elma şarabından bir yudum aldı ve mırıldanarak başıma masaj yapmaya devam etti. Kendimi okşanıyormuş gibi hissediyordum ve açıkçası bundan hoşlanıyordum. "Gidiyor. İnşaat planlarımız hazır ama umarım sonbahara yetiştiririz. Göreceğiz."

Sammy yanımdaki kanepeye yerleşti. İkimizden de o kadar uzun boyluydu ki, onun sıkışmasını izlemek neredeyse komikti. Eğer birlikte yaşarsak, büyük bir kanepeye ihtiyacımız olacaktı. Üç yetişkin ve iki çocuğun sığabileceği bir kanep ve *neden bunu düşünüyorum ki?*

"Nasıl hissediyorsun, Sarah?" Sammy sordu.

Margaritadan bir yudum aldım. "Şimdi daha iyiyim." İkisinin arasına sıkışmış olmak diğer tüm endişelerimi unutmamı kolaylaştırdı. Yemek sırasında üçümüz daha çok David hakkında konuştuk. Sonunda bu gecenin bir randevu olduğuna ve buna odaklanmak istediğimize karar verdik.

Colt ve Sammy ile geçirebileceğim her anın değerini bilmek istedim.

Colt uzandı ve içkimdeki çileği kopardı. "Aç kapıyı."

Dudaklarımı ayırırken bakışlarını tuttum. Kaç kez gördüğümün bir önemi yoktu, burun deliklerinin alevlenmesi ve gözlerinin şehvetle kararması beni tahrik ediyordu. Taze çileği ısırdım, kendimi kızgın kömürlerin üzerinde kavruluyormuş gibi hissediyordum.

"Mmm." Sammy kaşlarını kaldırdı. "Belki de bir sonraki randevu gecemizde taze meyve tepsisi almalıyız."

"Anlaştık." Colt çileği bitirdi ve elma şarabını yudumladı. "Ben de isterim," dedim.

Düşüncelerim üçümüzün birlikte olduğu ilk geceye geri döndü. Son zamanlarda yaşanan onca şeyden sonra, onlarla tekrar vakit geçirebildiğim için mutluydum. Umarım bunu daha sık bir olay haline getirmeyi başarabiliriz, ama hayatımın çok karmaşık olmasından endişeleniyordum.

Bu bizim için işe yarıyordu. En azından işe yarıyor gibi görünüyordu. Boş zamanlarımda polyamory hakkında bir kitap okumaya başlamıştım ve bağlanma stilleri ve iletişim hakkında bilgi edinmiştim. Bizi sağlıklı bir ilişkiye hazırlamak iyi hissettiriyordu ama aynı zamanda David'le ilişkimin ne kadar kötü olduğunun da farkına varmamı sağlıyordu.

"Bu gece tek bir hedefim var," diye açıkladı

Colt. "Öyle mi? Neymiş o?" diye sordum.

Elini kalçamın üzerine kaydırđı ve doğrudan içime giden nazık bir sıkma hareketi yaptı. Tüm düşüncelerim sekse döndü ve ikisine birden bindiğimi hayal ederken kalçalarımı sıktım.

"Sana son zamanlarda olan biten her şeyi unutturmak istiyorum," dedi.

"Bu hedefi destekliyorum," diye kıkırdadı Sammy. "Benim de bizim için bazı şeytani planlarım var."

"Gerçekten mi?" Colt

sordu. "Evet.

Kesinlikle."

Omurgamda bir sıcaklık hissettim ve içkimden bir yudum daha alıp sehpanın üzerine bıraktım. Belki de bir kez olsun dizginleri ele almayı denemeliydim? Ayağā kalktım ve Colt'un üzerine çıkarak hepimizi şaşırttım.

"Siktir." Bir eli kalçama yerleşip beni sıkarken neredeyse şarabını döküyordu.

Sammy içkisini yudumlarken karanlık bir mırıltı çıkardı, dudakları bir sırıtışla kıvrıldı. "Belki de sadece izleyip bu işin nereye varacağını göreceğim."

"Kendi başımın çaresine bakmama izin mi vereceksin?" Colt homurdandı.

Ellerimi gömleğinin üzerinde gezdirdim ve yakasının yanındaki düğmeyi çekiştirdim. "Zavallı şey. Ya ben de sana unutturmak istersem, hmm?"

"Şekerim, şu anda adımlı bile hatırlayamıyorum." "Sen

benimkini hatırlayabiliyor musun?" Alay ettim. "Ya da

Sammy'ninkini?"

"Hiçbir viski, seks ya da uyuşturucu bana ikinizin de adını unutturamaz."

Eğildim, dudaklarımız birbirinin üzerinde geziniyordu. Onu öpmeme bir nefes kalmıştı. En yumuşak iniltiyi çıkardı ve saçlarımı kavradı. Sammy diğer elindeki içkiyi üzerimize dökülmeden önce aldı.

"İkinci bir şansım olduğū için çok şanslıyım," diye fısıldadı Colt. "Denememe izin vereceğini hayal bile edemezdim."

"Seni hep istedim," diye mırıldandım. "David'le birlikte olduktan sonra bile. Her zaman her şeyin nasıl farklı olabileceğini merak ederdim ama şimdi hiçbir şeyi değıştirmezdim. Çocuklarım var. Sen varsın. Sammy'ye sahibim."

Bakışlarım Sammy'ye kaydı. Koyu renk gözleri bizi değerlendirdi, kaşları birbirine kenetlenmişti. Ereksiyonunun dış hatları kot pantolonuna baskı yapıyordu, kasları kaskatı kesilmişti.

Şimdi ne oldu? Colt'a sarılmıştım. İkisinin de beni tahrik eden bir açıklıkla bana baktıklarını hissedebiliyordum. *İptal, iptal, iptal.* Belki de kontrolün bende olmasından hoşlanmıyordum. Bundan sonra ne yapacağıma dair hiçbir fikrim yoktu.

Sammy'ye baktığımda bunu zaten bildiğini fark ettim.

Sammy önce bardağın kenarını, sonra da dudaklarını yavaşça yaladı. " et meleşim. Kontrolü ele al."

Yanacaktım. "Bize ne yapacağımızı söyleyebileceğinizi düşünmüştüm..." Sustum.

Gülümsedi ve öne doğru eğildi, mavi gözleri ihtiyaçla parlıyordu. "Benim devralmamı ister misin meleşim?"

"Evet," diye fısıldadım. "Belki de Dom olmak için biçilmiş kaftan değilimdir." "Sen ne düşünüyorsun, Colt?"

"Olabilir," diye homurdandı. Ellerini vücudumda gezdirerek göğüslerimi avuçladı. Nefesim kesildi, ona karşı sallandım.

"Eğer boyun eğmek isteseydi, bize sorardı, değil mi? Çünkü istediğini nasıl biliyor."

"Lanet olsun sana," diye mırıldandım Sammy'ye. "Lütfen sen devralır mısın?"

Bize ne yapacağımızı söyleyecek misiniz?"

Sammy öne doğru eğildi, içkisini masaya bıraktı ve ayağa kalktı. Arkamızdan yaklaştı ve eliyle boğazımı kavrayarak başımı geriye doğru eğdi.

"Bütün hafta boyunca ikinizi tekrar birlikte becermeyi düşündüm. Yapabileceğim her şeyi. Denemek istediğim her şeyi..."

"Bu çok ateşli," diye mırıldandı Colt. Sammy beni yerimde tutarken dudaklarının boğazımın dibine bastırıldığını, dilinin nabzımda gezindiğini hissettim.

Evet, olmak istediğim yer burasıydı. Gündüzleri önümde diz çökecek, geceleri ise beni dizlerimin üzerine çöktürecekmiş gibi bakan iki sadık adamın arasında.

Sammy üzerime eğildi, dudakları neredeyse benimkilere değecekti. "Aferin kızıma. Banyoda bizden sana bir hediye var. Üstünü değiştirmeni istiyorum."

"Hediye mi?"

"Biz ," diye fısıldadı Colt, kalçalarını oynatırken. Aleti göbeğimde zonkluyordu.

"Şeytani," diye ciyakladım. "İkiniz de şeytansınız."

Sammy beni Colt'un üzerinden kaldırıp kıcımlı okşarken ciyakladım. "Git. Sen dönmeden önce erkek arkadaşımızla ilgilenmem gereken planlarım var."

Sammy yerdeki bir çantaya uzanınca gözlerim fal taşı gibi açıldı. Durdu ve bana baktı.

"Devam et."

Colt bana sıırttı. "Ne sakladığını merak ediyor musun?"

"Evet, merak ediyorum." Çoktan tahrik olmuştum. "Geri geleceğim."

Ben banyoya doğru giderken bakışları üzerimde kömürden daha sıcak bir şekilde geziniyordu. Kapıyı arkamdan kapattım ve nefesimin altında küfrettim.

Banyo lavabosunun üzerindeki havlunun üzerine katlanmış bir hediye idi.

İç çamaşırı takımı zümrüt yeşili kadife ve siyah dantelden oluşuyordu. Parmak uçlarımı takımın üzerinde gezdirdim, dokusuna imrendim. Gözyaşlarım diken diken oldu, boğazım düğümlendi. Daha önce hiç böyle bir şey giymemiştım.

"Geri veremezsin," diye seslendi Colt.

Lanet olsun. Onu aldım ve başımı salladım. Nasıl hediye vereceklerini biliyorlardı, bu kesindi. Bana tam uyacak gibi görünüyordu.

Oturma odasından bir homurtu duydum. Sammy'nin bizim için sakladığı her neyse, bir parçası olmak istedim.

Çabucak soyundum ve iç çamaşırı takımının içine girdim. Tam da tahmin ettiğim gibi, üzerime seksi bir eldiven gibi oturmuştu. Sütyen göğüslerimi kavıyor, külot karnımın üzerinde rahat edebileceğim kadar yükseliyordu.

Seksi

hissediyor

dum.

Seksiydim.

Bazı çatlaklarımın izini sürerken içimden bir ürperti geçti ve bana nasıl taptıklarını düşündüm. Beni nasıl öptüklerini, sevdiklerini ve...

Oturma odasından bir homurtu daha yankılandı. Kapıyı açtım, oturma odasına yeniden girdiğimde gözlerim büyüdü.

Colt siyah bantla bir sandalyeye bağlanmıştı. Çıplaktı. Sammy'nin gamzeleri ruloyu tutarken ortaya çıktı. "Bağlama bandı. Çok işe yarıyor."

"Bu görünüyor..." Hayal edebileceğimden çok daha ateşli buldum. "Eğlenceli görünüyor."

"Evet, öyle. Güvenli kelimemizi hatırlıyor

musun meleğim?" "Hatırlıyorum." Sertçe

yutkundum ve Colt'a baktım.

"Lanet olsun," diye homurdandı. "Beni bağladın ve o çok muhteşem görünüyor. Ne yapmam gerekiyor?"

"İyi bir çocuk ol ve onu yememi izle." Sammy parmağını bana doğru uzattı. "Buraya gel, meleğim."

Onunla yarı yolda buluştum, beni bir öpücüğe kaldırırken kollarımı ona doladım. Geri çekilip kanepeye oturdu ve beni kucağına çekti. Biz öpüşürken Colt inledi. Her ateşli dokunuş, okşayış ve kavrayışta tenimde ısı kayıyordu. *Hay sikeyim.* Çok ıslanmışım.

Onunla birlikte olmak nefes almak kadar kolaydı. Kalçalarımı ona doğru salladım, kot pantolonunun içindeki ereksiyonunun bana baskı yaptığını hissettim.

Colt'un işkence dolu bakışlarıyla karşılaştım. Kalçalarını oynattı, siki sertleşmiş ve ucundan ön sperm damlıyordu. "Gerçekten de ona her şeyi izletecek misin?" Fısıldadım.

"Mmm, sadece birazcık. Seni becermek için yalvarana kadar." "Zaten yalvarıyorum," diye inledi Colt.

"Bunu duyabiliyor musun? Bu yalvarmak gibi gelmiyor." Sammy alt dudağını ısırdı.

Acı daha fazla şehvet uyandırdı. Gömleğini kavradım ve çekip çıkardım, yere fırlattım. Parmak uçlarım göğsünün üzerinde geziniyor, kaslarını hissediyordum. Boynumu, köprücük kemiğimi, göğüslerimi öptü.

"Lanet olsun. Ölüyorum," diye homurdandı Colt.

"Acele etmeyeceğim," diye homurdandı Sammy. "Arkana yaslan ve sana tapmama izin ver meleğim."

Beni kucağından indirdi ve kanepenin minderine yatırdı, arka yastıkları kaptı ve daha fazla yerimiz olsun diye onları fırlattı. Ayağa kalktı ve kıyafetlerinin geri kalanını çıkardı, siki serbest kaldı.

"Siktir." Colt başını salladı, kasları onu yerinde tutan esaret bandına karşı geriliyordu.

Sammy delikli sikini okşadı ve dönerek sandalyeye doğru koştu. Colt'un saçlarını kavradı ve kendini okşamaya devam ederken başını geriye doğru çekti.

Onu bu kadar baskın ve Colt'u bu kadar itaatkâr görmek... Gözlerim açıldı ve parmaklarımı amıma doğru kaydırarak kalçalarımı araladım.

Bu çok ateşliydi. Böyle sahneleri olan hikâyeler okumuştum ama bir milyon yıl geçse de kendimi böyle bir sahnenin içinde bulacağımı hayal bile edemezdim. Colt'un da ne kadar baskın olabileceğini görmüştüm ve bu sadece onun itaat ettiğini görmeyi daha seksi hale getirdi.

"Lütfen," diye homurdandı Colt. "Sen onu yerken ben de senin sikini emmek istiyorum.

Lütfen."

"Henüz değil, bebeğim."

Kumaş parçasını yana ittim ve inleyerek iki parmağımı içime soktum. Sammy üzerine eğilip birkaç saniye boyunca sikini okşarken Colt tekrar banda doğru gerildi, nefes alışları hızlandı.

Sonra onu serbest bıraktı.

"Seni orospu çocuğu." Colt başını salladı.

Sammy yanıma dönüp yerde diz çökerken hınçla gülümsedi. Kanepenin kenarına geldi ve eğilerek yüzünü bana doğru bastırdı.

kalçalarımın arasındaki kadifeyi okşadı. "O kadar muhteşem ki," diye fısıldadı amıma doğru.

Ağzını aşağıya indirip amımdan nefes alırken hırıltılı bir inilti beni terk etti. İhtiyaç kanımda uğulduyor, tüm vücudum birbirine çekilmiş iki mıknatıs gibi ona tepki veriyordu.

"Sammy," diye inledim.

Kalçalarımı birbirinden ayırırken başımı kaldırdım, bakışları derin bir takdirle üzerimde geziniyordu.

"Çok güzel görünüyor," dedi Sammy. "Henüz ona sahip olamaman çok kötü."

Colt başını salladı ve sandalyeyi sallayarak bize doğru ilerledi. Bana keskin bir bakış fırlatırken ağzımı kapatarak bir kahkaha attım. "Oh evet, gülmeye devam et şekerim. Unutma, yakında seni mutlu bir şekilde sikim için yalvartacağım."

Sammy külotumu indirirken kıkırdadı ve amıma gelene kadar dilini iç uyluğumda gezdirdi. Dili klitorisimle buluşup zevk dalgaları gönderirken parmaklarımla kanepeyi kavrayarak haykırdım.

Kollarını bana doladı ve kıcımlı kanepenin kenarına sürükledi, dilini içime sokabilmek için bacaklarımı geriye itti. Nefesim kesildi, beni boşalmaya yaklaştırdıkça titriyordum.

"Durma, durma." Çok yaklaşmıştım. Çok yaklaşmıştım ve buna çok ama çok ihtiyacım vardı.

Sammy devam etti, parmakları klitorisimin etrafında beni kırıma noktasının ötesine itecek şekilde dönüyordu. Orgazm beni kör ederken ona doğru eğilerek haykırdım.

"Aferin kızım," diye homurdanarak dilini tekrar içime soktu ve beni harap eden kalıcı dalgaların arasından geçirdi.

Nefes nefese kalarak onun altında eridim. Arkasına yaslanıp ayağa kalktı, Colt'un yanına gitti ve onu sertçe öptü. Dudakları hâlâ döllemlerimle ıslaktı ve Colt bundan hoşlanmış görünüyordu, ikisi daha derin öpüşüyorlardı.

Sammy sehpadan bir makas aldı ve bana baktı. "Gel de onu kurtarmama yardım et meleğim. Bize doğru sürün."

Sürünmek mi? Dizlerim bunu kaldırabilir miydi? Bunu öğreneceğimden emindim.

Kanepeden kayarak dört ayak üzerine düştüm. Onlara doğru sürünürken vücudum sallanıyordu, Colt'un bacaklarının arasına diz çöktüğümde durdum. Sammy, Colt'un bacaklarını

Kolları, gövdesi ve bacakları. Ama bu, sikinin açıkta olduğu anlamına geliyordu.

Elimi şaftının etrafına kaydardım ve ucunu dudaklarıma götürdüm, onu geçici olarak yaladım.

İnledi, pürüzsüz teninde boncuk boncuk ter vardı. Sammy makası Colt'un gövdesi ve kollarının etrafındaki bandı kesmek için kullanırken bana onaylayan bir gülümseme verdi.

Colt hemen onları serbest bıraktı ve parmaklarını saçlarımin arasına sokarak ağzımı sikinin üzerine çekti. Onu hevesle emerek etrafında inledim.

Ben de uzanıp Sammy'nin sikini tuttum ve Colt'u emerken onu okşadım.

İkisi de küfretti, inlemeler birbirini izledi. Daha fazla bant kesildi ve kısa süre sonra Colt nihayet esaretten kurtuldu.

Bundan sonuna kadar yararlandı.

Dudaklarımı sikinden çekti ve sandalyeden kalkarak beni ayağa kaldırdı. İkisinin arasına sıkıştırıldığımda nefesim kesildi, Colt boynumu ve omuzlarımı öperken Sammy göğsümden aşağı öptü ve yüzünü göğüslerimin arasına soktu.

"İkimizin de sikini içinde istiyorum, şekerim." Colt kalçalarımın arkasına uzandı ve beni kaldırdı. Sammy bir adım öne çıkarak kalçalarımı beline doladı ve ikisi birlikte beni tuttular.

Colt'un elleri kayarak meme uçlarımla oynuyordu. Göğüslerim avuçlarının arasında oynuyor, sikinin başı kıcıma sürtünüyordu.

"Orada hiç sikilmedim," diye homurdandım.

"Hiç mi?" Sammy sordu.

"Asla."

"Kayganlaştırıcı," dedi Colt.

Sammy başıyla onayladı. "O bende. Ve yatak."

Sammy beni taşıırken ciyakladım, Colt da onun peşinden koridordan yatak odasına gitti.

"Çok yapmak zorunda değiliz," dedim hemen.

Sammy benimle birlikte yatağa yığıldı, ben onun altında kalacak şekilde bizi yuvarladı. "Denemek ister misin?"

"Evet," dedim utanarak. "" "O

zaman bir deneyelim."

BÖLÜM OTUZ ÜÇ

Colt

Lisedeyken sevdiğiniz kadının hasretiyle yıllar geçirdiğinizde, yeni seks oyuncakları almak ve her ihtimale karşı onları açılmamış bir kutuda bırakmak gibi saçma şeyler yapardınız. İşte o an gelmişti ve ben de içinde yeni bir popo tıkacı olan kutuyu açıp onu yıkadım.

Sammy kızımızı becerirken sandalyeye bağlı olmak beni neredeyse uçurumun kenarına getirmişti. Vücudumdaki her kas ihtiyaçla dolup taşıyordu. Onu sikmeye ihtiyacım vardı, onu *sikmeye* ihtiyacım vardı, *sikilmeye* ve *sikilmeye* ihtiyacım vardı. Azgın, çaresiz bir karmaşaydım.

Yağlama. Kayganlaştırıcıya ve havluya ihtiyacımız vardı. Sammy ve ben bu hafta bir kliniğe uğrayıp cinsel yolla bulaşan hastalıklar için test yaptırdığımıza her zamankinden daha çok sevinmişim. İkimizin de testi negatif çıkmıştı, bu da prezervatif alma konusunda endişelenmeme gerek olmadığı anlamına geliyordu.

Kalan malzemeleri aldım ve yatak odama döndüm. Sammy Sarah'yı öpmekle meşguldü, elleri onun üzerinde dolaşıyordu. Koyu renk saçları battaniyenin üzerine yayılmıştı, inlemeleri doğrudan sikime bir ihtiyaç sarsıntısı gönderdi.

Yatakta onlara katıldım.

Gözleri hemen siyah silikon oyuncağa kaydı. "Sence bu uyacak mı?"

"Olacak." Sammy'nin sesi kendinden emin geliyordu.

"alacağız," dedim. "Ve eğer hoşuna gitmezse, bırakırız. Tamam mı?"

Başını salladı ve inleme ile gıcırta arasında bir ses çıkardı.

Tanrım, onu kızartmaya bayılıyordum. Bu benim yeni favori şeyim olmaya başlamıştı.

Belki de bir yolsuzluk saplantım vardı?

"Şimdi ne olacak?" Sarah o güzel koyu renk kirpiklerini kırıpıştırarak sordu.

Sammy bana baktı. "Sikinin emilmesini mi yoksa oyuncakla götünün sikilmesini mi istiyorsun?"

Heyecandan içim içime sığmıyordu. "Kııcı," diye fısıldadım.

Yatakta ilerlerken bir gülümseme belirdi. "Ben de öyle düşünmüştüm. Dön bakalım.

Kıcını kaldır, meleğim."

Emrettiği gibi yaptı. Hepimiz pozisyon değiştirirken yatak üçümüzün arasında yer değiştirdi. Sıçrama ihtimaline karşı havluları yaydık.

Şimdi Sammy'nin sırtı yatak başlığına dayanmış, kalçaları açılmış ve uzun bacakları onu hapsetmişti. Dört ayak üzerindeydi, ağzı adamın sikinin üzerinde geziniyordu. Mükemmel kıcı bana dönüktü, yuvarlak, yumuşak ve ısırlılabilirdi.

Aman Tanrım. Hayatım mükemmeldi.

"Bana bir yastık ver," dedim

Sammy'ye.

Bana bir tane attı ve ben de ekstra destek için karnının altına kaydurdum.

Sonra da kıcının yanaklarından birine şakacı bir tokat attım. "Rahat mısın?"

"Evet."

Sammy onun koyu renk saçlarını topladı ve yan masaya baktı. Eğilip masanın üstünden bir saç bağı aldı ve onu kullanarak saçlarını yaptı.

Kukusu parlıyordu, kaygan ve ıslaktı. Parmağımın ucuyla izini sürdüm, şişmiş klitorisinin üzerinde durakladım. Nefes nefese kaldı, omurgası kamburlaştı.

"Colt."

Doğru, doğru. Onun kıcıyla ilk kez oynamam gerekiyordu.

Yine de, her yumuşak çığlığın ve inlemenin tadını çıkararak yavaşça etrafında dönmeye devam ettim.

Sammy'nin mavi gözleri bana sabitlenmişti, suyun içindeki ateş gibi.

Kadının açık ağzını yavaşça sikinin başına doğru yönlendirdi. Sıkılmış dişlerinin arasından bir nefes verdi, başı bir homurtuyla yatak başlığına yaslandı.

İki parmağımı içine soktum, içindeki sert et parçasını hissettim. Ben eğilip yüzümü kıcının yanaklarının arasına sokup ağzıma alırken kalçaları hareket ediyordu.

"Siktir," diye homurdandı Sammy. "Sikeyim."

İkisi de tek bir kelime kullanmak zorunda kalmıştı. Doğru düzgün düşünemiyordum bile. Dilim geziniyor, parmaklarım içine gömülüyordu.

Başı aşağı yukarı sallanırken vücudu bana karşı sallandı, Sammy onun boğazını metodik bir şekilde sikerken saçlarını kavradı.

Daha önce hiç bu kadar sertleşmemiştim. Sikim durmaksızın zonkluyor, onun kaygan amcığının etrafında kenetlenmesi için yalvarıyordu. Şu anda taşaklarımı içine sokmamamın tek nedeni, önce fişi takıp takamayacağımızı görmek istememdi.

Parmaklarımı da serbest bırakarak geri çekildim. Protesto edencesine inledi ama kışını tuttum, yanaklarını ayırdım ve ödülüne baktım. "Rahatla, şekerim."

Bir *mmph* sesi çıkardı. Kayganlaştırıcı şişesine uzandım ve kapağını açarak üzerine damlattım. Kasları gerildi ve Sammy'nin sikini çekmeye başladı, ama Sammy nazik bir *tsk* ile başını tuttu.

"Devam et meleğim."

Emme sesleri devam etti, sikim tepki olarak sarsıldı. Bir an için gözlerimi kapattım, kontrolü ele geçirmeye çalıştım.

Bir yanım onu dölleriyle doldurmak istiyordu, bir yanım da onu sayamayacağı kadar çok kez uçurumun kenarına götürmek istiyordu. Her deliğini sikmek, onu acımasızca orgazm etmek istiyordu.

Ve *sonra* onu dölleriyle doldurmak için.

Kontrolümü yeniden kazandığımda kayganlaştırıcıyı tekrar kışının etrafında gezdirmeye başladım ve onu yavaşça tahrik ettim. Sammy nefes almasına izin verdi ve sert nefesler alarak geri çekildi.

"Bu nasıl bir his?" diye sordum.

"Güzel." Omzunun üzerinden bana baktı, gözleri şehvetle kararmıştı. "Devam edebilirsin."

"Harika. Çok ateşlisin, Sarah." Bir parmağımı yavaşça içine sokana kadar onunla oynamaya devam ettim. "Sikeyim. Ve sıkı. Gerçekten çok sıkı. Oyuncağı içeri sokmaya çalışacağız."

İnledi. "Çok mu fazla?" Ben sordum.

"Hayır," diye fısıldadı. "Bu farklı."

"Öyle."

Bakire kışının bizim olduğunu bilmek beni daha da tahrik ediyordu.

"O oyuncağı sana soktuğunda, o seni sikerken ben de onu sikmek istiyorum," dedi Sammy. Onaylamak için bana baktı ve ben de başımı salladım.

"Lütfen," dedim.

Sarah anlaşarak inledi. Tıkaca uzanmadan önce parmağını içeri ve dışarı ittim. Kabul edip edemeyeceğini görmek için deneyecektik. Ucunu ona doğru yerleştirdim ve yavaşca içeri soktum. Daha yüksek sesle inledi, kasları tamamen gevşmeden önce gerildi.

"Aferin kıızıma," diye mırıldandım. "ok iyi alıyorsun. Yakında benimkini de alacaksın."

Tırnakları Sammy'nin kalçalarını sıyırdı ve Sammy yüzünde mutluluk dolu bir ifadeyle kalçalarını yukarı kaldırdı. Sammy kızın ağzını onun sikinden çekerek ona birkaç dakika verdi.

"ok fazla," diye homurdandı. "Durma."

Tıkacı tamamen içine girene kadar ittim. "İşte oldu," dedim. "Başardın, şekerim."

Rahatlayarak nefes verdi. "İyi hissettiriyor."

"Grmem gerek." Sammy onun altından çıktı ve bana doğru sürünerek bir göz attı. Aleti n sperm ve kadının tükürüğünün karışımıyla parlıyordu. "Mkemmek," diye fısıldadı.

"yle," diye kabul ettim, sikim zonkluyordu. "Seni ya da onu becermem gerek yoksa boşalacağım."

"Becer beni, lütfen," dedi Sarah. "Tıkacın ve sikiinin içimde olmasının nasıl bir şey olduğunu bilmek istiyorum."

Sammy kıcımını sıktı. "Ve sen onu becerirken ben de seni becereceğim."

Hevesle başımı salladım. Sarah yatağın daha yukarısına doğru ilerledi, altındaki yastığı ayarladı ve bize daha fazla yer açtı. Omzunun üzerinden bize baktı, teni kızarmış, vücudu tamamen sergilenmişti.

Sammy arkamda diz çökerken avuçlarını vücudumda gezdirdi. Dudakları boynumu sıyıarak içime ürperti gönderdi. Her dokunuşu nefesimi kesiyordu.

Çok yumuşaktı. Bir an beni öpüyordu, sonra beni Sarah'nın üzerine itti ve beni sikine hazırlamak için kayganlaştırıcı kullandı. O da en az benim kadar sertti.

Lanet olsun. Bunu çok istemiştim.

"Hazır mısın?" Sammy'nin sesi şehvet doluydu. İkimiz de hissettik. Birlikte olma, bağlanma ve sevişme ihtiyaını.

"Evet," dedim.

"Evet, lütfen," diye homurdandı Sarah.

Sammy doğru iterken ben de sikimin başını onun içine soktum. Üçümüz birlikte inledik. *Burası* cennet gibiydi. Onun kaygan amcığı

Etrafımda kenetleniyor, siki içimi dolduruyordu. Zihnim bu ikili his arasında gidip geliyor, zevk beni yıkıyordu. Daha önce hiç böyle sikilmemiştim, sikim bir deliğimdeyken diğeri içimdeydi ama mükemmeldi.

"Tanrım, çok doluyum." Kalçalarını salladı, kasları içimdeki hayatı sıkıştırdı ve neredeyse boşalmamı sağladı.

", , " diye homurdandım. "Siktir. Sikimi sağyorsun, şekerim. Bir dakika kıpırdamadan durun."

Sarah hareketsizleşirken Sammy daha da içime girdi, parmakları tenimi kazıyordu. Omzumu ısırdı, acı sadece aldığım zevki arttırdı.

"Tanrım, çok iyi hissediyorsun."

Ürperdim, vücudumdaki her sinir canlandı. Birbirimize karşı hareket etmeye başladığımızda zevk içimde dalgalandı. Sammy homurdanarak içime sertçe girerken Sarah geriye doğru eğildi ve sikimi daha derine aldı.

"Onun aracılığıyla beni becerdiğini hissedebiliyorum," diye fısıldadı Sarah. "Siktir," dedi ikimiz de.

Bir çılgınlık bizi ele geçirdi ve Sammy beni sıkıca tuttu, beni ileri itti ve beni acımasızca becermeye başladı. Sikim amına girip çıkarken taşakları bana çarpıyor, beni içine alırken ruhani çılgınlıklar atıyordu. Boşalmaya o kadar yaklaşmışım ki, her türlü kontrolümü, her türlü becerme yeteneğimi kullanıyordum, dua ediyordum, henüz için dua ediyordum çünkü bu zevkin mümkün olduğunca uzun sürmesini istiyordum.

"Daha sert," diye .

Kollarını bana doladı, kontrolü ele geçirirken eli boğazımda gezindi. Ben onun seks oyuncağıydım ve o da saf bir mutluluktu.

Boşalmak üzere olduğunu biliyordum. Vücudundaki değişimi, beni sağma şeklini, ağlayışının ve nefes alışının değiştiğini hissettim.

"Bizim için gel," diye homurdandı Sammy. "O güzel küçük sesini duyabiliyorum meleğim. Bizim için gel."

Parmakları battaniyeye gömüldü, boşalırken sırtı kamburlaştı. O orgazm olurken ben daha fazla dayanamadım. , sonunda bıraktım. Onunla birlikte damarlarıma, kanıma, kemiklerime kadar ulaşan zevkin rahatlaması geldi. Sammy nefesleri düzensiz bir şekilde beni becermeye devam ederken onu döllerimle doldurdum.

Beni serbest bıraktığında tamamen rahatladım, o devam ederken vücudum Sarah'ya karşı eridi. Sammy beni kullanırken vücudumu ısıtan dalgaların tadını çıkararak homurdandım.

"Geliyorum," diye nefes nefese kaldı.

Bir kez daha içime girdi ve durakladı, boşalırken kalçaları sarsıldı, içime sıcaklık fışkırdı.

Bana doğru yığıldı, alnı sırtıma değiyordu. Üçümüz de ter içinde kalmıştık. Misk kokulu ve tatlı seks kokusunu içime çektim.

Birbirimizin içinde erirken Sammy yumuşak bir inilti çıkardı. Kimse konuşmadan birkaç dakika geçti.

Başını kaldırdı. "Sanırım bakım sonrası somun zamanı geldi."

Sarah'dan yumuşak bir kıkırdama kaçtı ve ben homurdandım.

"Ne?"

"Bakım sonrası somunu. Taze bir somun ekmek pişirdim." "Bakım sonrası için ekmek mi yaptın?"

"Evet."

"Ne tür ekmek?" Sarah sordu.

"brownie hamuru karıştırılmış ekşi maya." "Aynen öyle," dedim. "Yetiştirilmiş ve ekmek."

Ben yataktan kalkarken ikisi birden kahkahalara boğuldu.

İkinizi de seviyorum. Neredeyse . Dilimin ucundaydı, tüm bedenim o kadar çok sevgiyle doluydu ki zapt etmek zordu.

Sonunda onlara söyleyecek kadar cesur olurdum.

BÖLÜM OTUZ DÖRT

Sarah

GÖZLERİM yavaşça açıldı ve Sammy ile Colt'un arasına kıvrılmış olduğumu fark ettim. Başımı kaldırıp saate bakarken yumuşak bir inilti beni terk etti.

Kahretsin, saat sabahın beşiydi. Kalkıp eve koşmam, kekleri alıp Alice için kafeye götürmem, eve dönüp duş almam, sonra da Honey ve çocuklarla kahvaltı etmem gerekiyordu.

Dikkatlice yorganın altından sıyrıldım ama o sırada Sammy'nin kolu bana dolandı.

"Nereye gittiğini ?" diye mırıldandı uykulu uykulu.

Kahretsin, Sammy'nin sabahki sesi çok ateşliydi.

"Gitmem gerek," diye fısıldadım. Arkamı döndüm ve onu tamamen öptüm. İnledi, eli göğsümü kavradı. Lanet olsun. "Daha sonra gizlice daha fazla zaman geçiririz."

"Tamam, tamam," diye mırıldandı. "Şimdi gizlice bir şey sokamayacağımıza emin misin?"

Kıkırdadım ve ona karşı eriyerek onu tekrar öptüm. Geri çekildim ve iç çekerek alnımı onunkine bastırdım. "Birkaç ufak tefek işim var, sonra da çocukları alacağım."

"Tamam," diye iç geçirdi. "Nerede olduğunu bize mesaj at."

"İyi olacağım," dedim.

Ben yataktan kalkıp giysilerimi toplarken Colt horladı.

Dün gece Colt ve Sammy ile birlikte olmak dini bir deneyim olmuştu. Ve uykusuzluktan biraz bitkin düşmeye değerdi.

İkisine şöyle bir baktım. Sammy yatağın ortasına yuvarlanmıştı ve şimdi Colt'la kucaklaşıyordu, ikisi iç içe geçmişti.

Onları seviyorum.

Ama onlarla birlikte olmak da beni korkutuyordu.

Bana bakışları, dokunuşları, bana tapınışları... İstiyordum ama hak etmediğimden de endişeleniyordum.

Bu can sıkıcı düşünceleri kafamdan kovdum ve koridordan ön kapıya doğru yöneldim. Ayakkabılarımı giydim ve iç çekerek çantamı aldım.

Bunun bizim için sonsuza kadar süreceğini hayal etmek kolaydı - bir evimiz olması, bir yatağı paylaşmamız, çocuklara kendi alanlarını vermemiz ve hatta etrafta koşturabilecekleri bir arazimiz olması.

İdeal dünyamda kendi fırınımı işletiyordum. Colt şaraphanesini geri almıştı, Sammy mutluydu ve sevdiği işi yapıyordu ve çocukların okulda sorunları yoktu.

Kulağa mükemmel
geliyordu. Ve
imkansız.

İstediğim şey bu olsa da, bu sadece bir hayaldi - nasıl gerçekleştireceğimi bilmediğim bir hayal. Bazen olanlardan sonra iyileşmek söz konusu olduğunda iki adım ileri, üç adım geri gittiğimi hissediyordum.

David bulunana ve daha fazla sorun çıkmayana kadar, beni mutlu eden şeyin peşinden gidebileceğimden emin değildim.

Ceketimi giyip dışarı çıktım ve küçük Honda'ma doğru ilerledim. Ev, kekler, kafe, eve dönüş, sonra kahvaltı, sonra iş. *Ben her zaman her yerdeyken neden benimle birlikte olmak istesinler ki?*

Bu sabah kötü düşünceler ve kendimle ilgili şüpheler çok şiddetliydi. Arabama binip garaj yolundan çıkarken onları bir kenara itmek için elimden geleni yaptım.

Citrus Cove kafenin boş otoparkına girdiğimde sıcak kahvemden bir yudum aldım. Mavi bina tek başına duruyordu, gökyüzü ezilmiş üzüm rengindeydi. Daha iyisini bilmesem, Citrus 'daki tek kişinin ben olduğumu düşünebilirdim.

Günün bu kadar erken saatinde mesaj atmanın verdiği suçluluk duygusuna rağmen Colt ve Sammy'ye gönderdim. Henüz sabahın altısı bile olmamıştı ama

Saat kaç olursa olsun nerede olduğumu bilmek istiyorlardı. Bir şey olması ihtimaline karşı konum bilgim ikisi ve ailemizdeki diğer herkes için açıktı.

Bu şekilde düşünmek zorunda kalmaktan nefret ediyordum.

David'in kayıp olduğu söyleniyordu. Küçük bir parçam korkunç bir şey olup olmadığını merak etti ama tek düşünebildiğim *iyi* olduğuydu. Bana ve çocuklara o kadar çok zarar vermişti ki, karmanın ona geri dönmesi konusunda kendimi kötü hissetmiyordum.

Yine de her an ortaya çıkabilirdi. Belki de aslında kayıp değildi, sadece saklanıyordu.

Onu bir daha gördüğümde daha güçlü olacaktım. Kendime verdiğim söz buydu.

Honda'mın motoru, arabayı park edip bir süre hareketsiz oturduktan sonra vınladı. Bugün hava buz gibiydi. Buzparmaklarımı birbirine sürttüm ve kapıyı açtım. Yanaklarımı uyuşturan bir esinti yükseldi. Çantamı, kahve fincanımı ve kek kutusunu kaptığım gibi kafenin arka kapısına yöneldim ve Davy ile Jake'i düşündüm.

Tüm bunların onları nasıl etkileyeceği konusunda endişeliydim, özellikle de okulda. Zaten sınıflarında yaşadıkları onca sorundan sonra ne yapacağımdan emin değildim. Davy'nin sürekli olarak babası yüzünden kötü davranan diğer çocuklarla uğraşmasının sağlıklı olmadığını biliyordum. Polisin kapımıza kadar gelmiş olması herkesin yine konuşacağı anlamına geliyordu. Çocukların Honey ile birlikte olması önemli değildi, çocuklar yine de konuşacaktı çünkü ebeveynleri konuşacaktı.

Muhtemelen Emma ve Haley'i veli toplantılarına götürmenin zamanı gelmişti. Ekstra desteğe sahip olmak, müdürü bu saçmalığı durdurmam gerektiğine ikna etmeme kesinlikle yardımcı olacaktır.

Bir elimde kahve fincanımı tutup kutuyu kollarımla vücudum arasında dengede tutarken, diğer elimle anahtarı almak için çantamı karıştırırken dudaklarımdan buhar püskürdü. "Neredesin sen?" diye mırıldandım.

Soğuk metali hissettim ve çantamın diplerinden çıkardım. Kafamı kaldırdım ve donakaldım, şok beni sarstı.

Fahişe. Sürtük. BU SENİN HATAN.

Bu sözler kapının üzerinde kırmızıyla yazılıydı. Yerel bir gazeteden alınmış, ön yüzünde Thomas Connor'ın ve öldürdüğü tüm kadınların yüzlerinin bulunduğu bir makale bantlanmıştı.

Nefes alamıyordum. Tökezleyerek geri döndüğümde mide bulantım arttı. Tıpkı arabama bırakılan yazı gibiydi ama çok daha kötüydü. Her bir kadının yüzü kapıya bantlanmıştı, isimleri öfkeli, sivri harflerle yazılmıştı. Ortadaki kadın tanıdık geliyordu ama doğru düzgün düşünemiyordum.

Sıra sende.

Tıpkı Thomas'ın Haley için yazdığı gibi.

Telefonumu çıkarıp bir fotoğraf çekerken ve grup mesaj sohbetine gönderirken ellerim titredi.

Colt hemen beni aradı. "Sarah, neredesin? Güvende misin?" "Kafedeyim."

Sesim titriyor, kalbim çarpıyordu. Hissedebiliyordum.

Haley de beni aradığında telefonum çaldı. "Haley arıyor-"

"Lütfen . Sammy'ye onu aratıyorum, böylece çıldırmayacak. Yoldayız, tamam mı?"

"Özür dilerim," diye fısıldadım. "Herkesi istememiştim. I-"

Gözyaşları görüşümü bulanıklaştırırken Sammy'nin adını bağırdığını duydum. Thomas'ın öldürdüğü tüm kadınların gözlerinin içine bakmaya devam ettim.

Ben de orada olmalıydım, değil mi?

"Buradayım, Sarah," dedi. "Konuş benimle. Hatta kal. Yola çıkıyoruz."

Bir kapının boğuk bir şekilde çarptığını ve arka planda Sammy'nin duydum. "Hunter da yolda, meleğim. Güvende misin?"

"Sarah," diye homurdandı Colt. "Şekerim, lütfen bize cevap ver." "Arabama bineceğim," dedim.

"Yap şunu."

Aceyleyle Honda'ya geri döndüm. Kapıyı çekip açtım ve içeri girdim, kek kutusunu koltuğa fırlattım ve kahvemi bardak tutucuya koydum. Çantamı döşeme tahtasına fırlattım.

"Biri binaya yazı yazmış," dedim. "Thomas hakkında bir yazı ve tüm kadınların resimlerini koymuşlar. Bunun neden olduğunu anlamıyorum. Eğer David'se, bu çok..."

David böyle bir şey yapmazdı. Ama yine de evlendiğim adamı hiç tanımamıştım.

"Yola çıkıyoruz. Sammy, Hunter ve Cam'i arıyor."

Yola çıkmışlardı. Nefes almak için kendimi zorladım. Onlar-

Göz ucuyla gördüğüm bir hareket çılgılık atmama neden oldu. Bir levyenin ucu cama çarptı ve cam kırıldı.

"Aman Tanrım!"

Elimden kendimi korumaya çalışırken Colt'un bağırırları telefonda yankılandı. Bir el kırık pencereden saçlarımı tutup başımı döndürürken acı tenimi kesti.

"Aptal orospu," diye hırladı bir erkek sesi. Sesi tanıdık geliyordu ama nedenini anlayamadım. "Ölmeyi hak ediyorsun."

Karşı koydum, tırnaklarımı elinin ve kolunun üzerinde gezdirdim. Başımı direksiyona çarptı ve ben yıldızları gördüm, gözlerime kan damlıyordu.

Dövüş. Savaşmak zorundayım. Etmek zorundayım.

Yanımdaki tutucuda duran kahve fincanını kaptığım gibi fırlattım ve kaynar sıvıyı üzerine sıçrattım. Bir çığlık atıp beni bıraktı ve bana ihtiyacım olan saniyeyi verdi. Koltuğun üzerinden kayarak yolcu tarafına geçtim ve kapıyı açtım, tökezleyerek yere düşerken kan hala yüzümden akıyordu.

Her şey dönüyordu. Kusacak gibi oldum ama kaçma ihtiyacı beni hareket ettirdi.

Arabamdan sürünerek uzaklaşırken bir kamyonun uğultusu ve kaldırımda ilerleyen tekerleklerin sesi etrafımda yankılandı. Kaldırıma ulaştığımda başım döndü ve bir bağırış duydum.

O David değildi. Tek düşünebildiğim buydu. Benden nefret eden ve ölmemi isteyen sadece David değildi, başka biri daha vardı.

"Sarah, aman Tanrım," Hunter'ın yüzü belirdi. Yanımda diz çöktü ve oturmama yardım ederken ellerini tuttum. "Kahretsin. Tamam. Her şey yolunda. Güvendesin, tamam mı? Güvendesin. Sammy ve Colt neredeyse geldiler."

"Beni eve götüremez misin?" .

"Hayır," dedi sertçe. "Bana odaklanabilir misin?"

Gerçekten yapamadım ama denedim. Her şey dalgalanıyor, midemi bulandırıyor. "Özür dilerim," diye nefes nefese kaldım. "Kusacağım."

"değil. Bırak çıksın."

Denesem de durduramazdım. Dün geceki yemeği kustum, boğazım yanıyordu. Sırtımı hafifçe ovdu ve yumuşak bir sesle konuştu. "Bunu kimin yaptığını bulacağız ve bir daha asla gökyüzünü göremeyecekler. Böyle bir şey olduğu için çok üzgünüm."

Tek yapabildiğim başımı sallamaktı. Zor nefes alarak kusmayı bitirdim. İtiraz edemedim beni kucaklayıp kaldırıma taşıdı ve oturttu.

Colt'un kamyoneti park yerine girdi ve kayarak durdu.

"Kahvemi fırlattım. Ben de karşılık verdim." *Donup kalmadım. Bir kez olsun donmadım.*

"Tabii ki yaptın. Sen bir savaşçısın."

Gözyaşlarım akmaya başladı. Sesler yankılandı ve Colt'u yanımda hissettim, yüzü görüş alanıma giriyordu, gözleri panik doluydu.

Hunter bir emir verdi. "Sammy, kamyondan ilk yardım çantamı getir."

"Merhaba şekerim," diye fısıldadı Colt, gözleri yaşarmıştı. "Kimdi o? Kim yaptı?"

Bu mu?"

"Bilmiyorum," dedim. "Sesini tanıyamadım..." Gözlerimi kapattım, başım zonkluyordu.

Sesleri etrafımda uğulduyordu ve Sammy'nin eli yüzümdeydi.

Hunter, "Kesinlikle beyin sarsıntısı geçiriyor," dedi. "Onu doktora götürelim."

"Çocukların bilmesini istemiyorum," diye fısıldadım. "Zaten çok fazla şey oluyor."

"Bir şeylerin ters gittiğini anlayacaklar," dedi Colt usulca. "Saklanamazsın-"

"Sen onların babası değilsin ve şu anda senin fikrini almak istemiyorum," diye tersledim. Sözlerimin acısını hissettim ve yüzümü buruşturarak ona bakmak için gözlerimi açtım.

"Sarah, seni acil götürüyoruz," dedi Sammy kararlı bir şekilde. "Bunu karşılayamam."

"Ben ödeyeceğim-"

"İstemiyorum."

"Çok kötü," diye homurdandı Colt. "Seni hastaneye götürüyoruz. Kanaman var ve beyin sarsıntısı geçiriyorsun."

Tartışmaya devam edemeyecek kadar sersemlemiştim, bu yüzden tek yaptığım onu terslemek oldu. Ve evet, kabaydı. Ama duygularını incitmek yerine tek yaptığı gülümsemek oldu.

"Güzel."

"Siktir git," diye mırıldandım.

"Bunu başka bir zamana saklayalım."

Alay ettim ama daha tek kelime edemedim tartaklandım. Nazikçe tartaklandım ama yine de tartaklandım. Sammy beni kaldırırken sirenler havada çınliyordu ve ben başımı salladım.

"Neden ambulans çağırdın?"

Yaşadığım stres beni parçalara ayırmak için yeterliydi. Ambulans Colt ve Hunter'ın araçlarının arasına park edip yabancılar inerken burnumu çektim.

Kahretsin, başım ağrıyor.

Her yerim acıyordu. Cam beni nereye götürmüş olursa olsun, kesici acı daha da şiddetleniyordu. Başımı Sammy'nin omzuna yasladım ve etrafımdaki konuşmaları dinledim.

"Sarah. Uyanık kal." Colt'un elini yanağımda hissettim. "Lütfen şekerim. Honey az önce çocuklarla birlikte geldi."

Hay sikeyim. Uzaktan Jake'in sesini duyunca gözlerim hemen açıldı. Soluk sarı kamyonetini gördüm ve başımı salladım.

"Sakın beni bu halde görmelerine izin verme," dedim kararlı bir şekilde, gözlerinin içine bakarak. "İkiniz de beni anlıyor musunuz? Burada benimle olmana değil, onlarla olmana ihtiyacım var. Lütfen, lütfen. Lütfen beni dinleyin."

Sammy beni sedyeye koyarken Colt başıyla onayladı. Ona sert bir bakış attım ama sonra ellerinin nasıl titrediğini gördüm.

Parmaklarını saçlarının arasında gezdirdi. "Çocukları aldık. Seninle hastanede buluşacağız. İyi olduğundan emin olmamız gerek meleşim."

İkisi yolumdan çekilirken kaderimi kabul ederek nefes verdim.

Peşimde biri olduğu sürece Sammy için tehlikeliydim. Colt için tehlikeliydim.

Çocukların önünü kesmeye gittiklerini gördüğüm anda gözlerimi kapattım ve karanlığın içine daldım.

BÖLÜM OTUZ BEŞ

Sammy

Bu sabah yaşananlar hepimizi şoka sokmuştu. Artık akşam olmuştu ama korkunun etkisi henüz geçmemişti. Hayatımda hiç Sarah'yı telefonda dinlediğim andaki kadar korkmamıştım.

Bir daha asla böyle bir korku yaşamak istemedim. Bir an yatağında Colt'un yanına sokulmuştum, bir an sonra ona ulaşmak için yarışıyorduk. Colt kamyonetini bir yarış arabası gibi kullanıyor, ona zamanında ulaşmak için toprağı ve çakılları yırtıyordu.

Ona her kim saldırdıysa, bunu onlara ödetmek istiyordum. peşine düşmüşlerdi, bu da onu takip ettikleri anlamına geliyordu. Onu takip etmedikleri sürece kafeye bu kadar erken gitmeyi bilmelerinin imkânı .

Gözlerimi ovuşturdum. Her şey darmadağın oluyordu. Geçen yıl Haley'nin başı beladayken hissettiklerimin aynısını ama bu çok daha kötüydü çünkü Sarah'ya aşıktım.

Honey ayağını yere vuruyor, kollarını kavuşturmuş, gözleri bana ve Colt'a hançer gibi saplanıyordu. Herkes bekleme odasında toplanmış, Jake ve Davy için elimizden geleni yapıyorduk. Çocuklar arabayla gelirken bize yapışmışlardı ve ben de onların yanında olmak için elimden geleni yapmıştım. Davy, Sarah'yı görmesini engellediğimiz için çok öfkeliydi ama ben onun istediğini yapıyordum.

Neden ambulansa bindirilişini görmelerini istemediğini anladım. Tanrı biliyor ya, buna bir daha asla tanık olmak istemedim. Yaşadığım sürece asla unutamayacağım bir şeydi.

Haley sandalyesinden kalkıp yanımıza geldi ve Honey'ye yalvaran bir bakış attı. Colt ve benim şu anda maruz kaldığımız Honey bakışlarını altıncı kez engellemeye çalışıyordu. Kızgındı ve belki de olanlar için bizi suçluyordu. Tam olarak emin değildim.

"Şu anda kabalık ediyorsun," diye fısıldadı Haley Honey'ye. "Ayağını vurmayı kes. Beni endişelendiriyorsun."

"Onunla birlikte orada olmalıydılar."

Haley itiraz etmeye başladı ama Colt başını salladı. Dizleri zıplamayı bırakmıyordu. "Hayır, o haklı. Yapmalıydık."

Sertçe yutkundum ve Jake ile Davy'ye baktım. Çok şey yaşamışlardı. Nasıl yardım edebilirdim ki? Onlara her şeyin yoluna gireceğini göstermek için ne söyleyebilir ya da ne yapabilirdim? Tek bildiğim bir daha asla onlarla anneleri arasında durmak istemediğimdi.

Cam öne doğru eğildi ve çenesini ovuşturdu. Hepimiz yorgun ve korkmuştuk, Davy ve Jake için kendimizi bir arada tutuyorduk. Honey'e sert bir bakış attı. "Bunların hiçbiri onların suçu değil," dedi Cam. "Sarah'nın peşinde her kim varsa, hepsi Thomas'la bağlantılı."

Bu konuda hepimiz hemfikiriz.

"O iyi olacak mı?" Jake sordu.

"Evet," dedi Emma. Kolu onu koruyacak şekilde sarılmıştı, gözleri öfkeyle yanıyordu. "Annen çok güçlü."

Hemşire odaya girdi ve gözleri büyüdü. Oldukça kalabalık bir gruptuk. Honey, Haley, Cam, Hunter, Jake, Davy, Emma, Colt ve ben. Annemle babam da burada olacaktı ama onları herkese yemek getirmeleri için göreve göndermiştik.

Hemşire boğazını temizledi. Geçen yıl defalarca gördüğümüz hemşire olduğuna yemin edebilirdim, ki hastanenin ne kadar küçük olduğu düşünüldüğünde bu çok mantıklıydı. Yerdeki fayansların burası inşa edildiğinden beri burada olduğuna emindim. "Tamam, Sarah uyandı. Kötü bir beyin sarsıntısı geçirmiş ve camdan dolayı birkaç yara almış ama bunlar iyileşecek. İyileşecek. Çocuklarını ve Haley'i görmek istedi ama henüz başka kimseyi görmedi."

Nefes verdim, omuzlarım çöktü. Elimi Colt'un elinin içine kaydırarak uzandım. Avucumu sertçe sıktı. Endişe beni ele geçirirken kalbim hızla çarpıyordu. Sarah'yı görmek için yanıp tutuşuyordum.

Haley, Davy ve Jake'e odaklanmadan önce bize özür dileyen bir bakış attı. Ellerini onlara doğru uzattı. "Hadi gidip onu görelim."

Davy bize baktı, bakışları iç içe geçmiş ellerimize kaydı. Hem o hem de Jake Haley'nin ellerini tutarak onu ve hemşireyi odadan dışarı kadar takip ettiler.

Çocuklar kulak mesafesinden uzaklaşınca odadaki gerilim de azaldı. "Kahretsin," diye iç geçirdim. "Bu lanet olası bir kabus."

Colt elimi daha sıkı kavradı ama sessiz kaldı.

Emma bana üzgün bir bakış attı. "Sarah iyi. Önemli olan tek şey bu. Karşı koydu. Bu orospu çocuğu her kimse, onu yakalayacağız."

"Bud arıyor," dedi Hunter. "Bizden kaçmaya devam edemezler."

Başımı salladım ama şu anda suçluluk dışında hiçbir şey hissedemiyordum.

Cam kalktı ve koltuk değiştirerek yanıma oturdu. Yine de bir şey söylemedi.

Geçen yıl Haley hastanedeyken günlerce zombi gibi kalmıştı. Şimdiye kadar umutsuzluğunun derinliğini tam olarak anlamamıştım ve Sarah'nın iyi olacağını biliyorduk.

"Peki, siz ikiniz bana bazı şeyleri açıklayacak mısınız?" Honey sordu.

"Tatlım, ikisi de yorgun," diye iç geçirdi Cam. "Kelimenin tam anlamıyla Sarah'nın kanı. Sevdiğiniz birinin yaralandığını görmek çok zor."

Yüzü yumuşadı. "Üçünü kastetmiştim Cameron Harlow. Orada olmamalarını değil. Sarah istediği yere gider. Bunu bilen biri varsa o da benim."

Colt elimi bırakarak ayağa kalktı. "Biraz hava almam lazım. Şu anda söyleyebileceğim tek şey onu sevdiğim ve onu sevdiğim. Hepsi bu."

Kalbim boğazıma kadar fırladı. Honey'nin yanından geçip odadan çıkarken şok içinde ona baktım. *Beni seviyor muydu? Az önce beni sevdiğini mi söyledi?*

Öne doğru eğildim, sözleri üzerime çöktü. Şu an bu itiraf hakkında konuşmak için doğru zaman değildi ama...

Colt beni severdi.

Titrek bir nefes aldım ve parmaklarımı saçlarımda gezdirdim. Honey'nin omuzları çöktü. "Şirretlik yapıyorum, değil mi?"

"Evet," diye Emma.

Bunu söyleyecek kadar cesur olan tek kişi oydu.

"Sanırım hepimiz korkmuş ve stresliyiz. Bu Haley 2.0 gibi ve yapabileceğimiz hiçbir şey yok. Hunter, ona saldıran adamı gördün mü?" Emma sordu.

"Hayır," dedi Hunter. Yüzünü buruşturdu ve sandalyesinde arkasına yaslanarak bana acımasız bir bakış attı. "Şey, ona bir göz attım. Arabayı çektiğimde, birisini gördüm."

ama Sarah'nın da kaldırımında süründüğünü gördüm. Önce ona gitmeliydim. Onlara tarifi verdim. Sorun şuydu ki olay çok erken olmuştu, başka kimse uyanık değildi."

"bir yerde olmalı," dedi Emma. "Katılıyorum.

Sadece nerede olduğunu bilmiyorum."

Bu, ikisinin birbirlerine kaba davranmadan yaptıkları en uzun konuşmaydı.

"David değildi ama," dedi Cam. "Bu da bazı açılardan daha endişe verici."

Öyleydi. David'in belli bir şekilde davranmasını bekleyebilirdik. Ama Sarah'nın peşine düşen her kimse öfkeli ve intikamcıydı.

Ona zarar vermek istediler.

Sırada Sen Varsın yazısını tekrar kırmızı renkte görmek beni dehşete düşürdü. Kapıya yapıştırılmış tüm kadınların resimleri, isimleri öfke ve acıdan bahseden bir şekilde karalanmıştı.

Sarah'ı kaybedemezdim.

"Sammy, Colt'un peşinden gideceğim," dedi Cam usulca. "Sen istemedikçe için."

Bunu her şeyden çok istiyordum ama burada kalmam gerekiyordu.

"İhtiyacım var

Senin için," dedim. "O ve ben daha sonra konuşabiliriz."

Cam başıyla onayladı ve omzuma hafifçe vurarak beni sıktı. "O seni seviyor."

"Ben de onu seviyorum. O henüz bunu

bilmiyor." Cam gülümsemeye çalışarak

başını salladı. "Anlaşıldı."

Bizi terk etti. Emma ve Hunter birbirlerine baktılar ve sonra o da ayağa kalktı. "Annemle babamı kontrol etmeye gidiyorum."

"Gidip Sarah'yı göreceğim," dedi Emma. "Beni tutamazlar."

Muhtemelen tutamazlardı.

Böylece ben ve Honey yalnız kaldık. Yanıma oturdu ve küçük, yıpranmış elini uzattı. Nazikçe tuttum.

"Özür dilerim," dedi. "Bazen belli bir yola giriyorum. Sarah'yı çok seviyorum. Onun büyükannesi olduğumu biliyorum ama o benim için bir kız çocuğu. Son birkaç aydır birbirimizle zor zamanlar ama sonunda onunla yeniden gerçekten konuşmaya başladık. David ortaya çıktıktan sonra üçünüz hakkında bazı fikirlerim vardı ama bugüne kadar ilişkinizi tam olarak fark ettiğimi sanmıyorum."

"Bizim için uygun," dedim. "İkisini de seviyorum, tatlım. Gerçekten seviyorum. Ve o çocukları da seviyorum. Onları seven bir ya da iki babaya sahip olmayı hak ediyorlar."

"Gençsin," dedi. "Baba olmak şu anda gerçekten istediğin şey mi?"

"Evet." Hiç tereddüt etmeden ağzından çıktı. "Her şeyi istiyorum. Kırık kalpleri, üzüntüyü ve sevinç gözyaşlarını istiyorum. Top oyunlarını, kavgaları, Sarah ve Colt ile verandada oturup güneşin batışını izlemeyi istiyorum. İçinde büyüyebileceğimiz bir ev inşa etmek istiyorum. Bir ailem olsun istiyorum. *Bu* aileyi istiyorum. Her şeyi istiyorum."

Burnunu çekti. "Biliyor musun, Sarah'nın David'le evlendiği günü hatırlıyorum. O piçten hiç hoşlanmamıştım. Colt o gün ortaya çıktı ve ben gerçekten onunla gideceğini düşündüm. David'in onun için doğru kişi olmadığını anlayacağını düşünmüştüm."

"O manipülatif biri."

"Öyle. Onu aldı ve olmadığı birine dönüştürdü ve ben yıllarca onun mücadelesini izledim. İyi bir anne olmak için verdiği mücadeleyi izledim. Kendini bir arada tutmak için verdiği mücadeleyi izledim. Kötü bir durumdaki iyiliği görmek için verdiği mücadeleyi izledim. Her zaman onun için bu kadar mücadele edecek biriyle birlikte olmasını istedim." Derin bir nefes aldı. "Ama şimdi, onun için savaşıacak iki kişi istiyorum."

Gözlerim yaşardı. Ona bakmadan önce düzenli bir nefes aldım. Eğildim ve yanağından öptüm. "Teşekkür ederim, tatlım."

Gülümsedi. "Benim onayıma ihtiyacın yok ki."

"Hayır, ama yardımcı oluyor."

Haley, Emma ve çocuklarla birlikte kapıda belirdi. "Akşam yemeği için Harlow çiftliğine gidiyoruz. Tatlım, sen de gelmek ister misin?"

"Tabii. Lynn'le bütün gün konuşabilirim."

Haley gülümsedi. "Mükemmel. Sarah senin ve Colt için hazır. Birkaç dakika içinde döneceğim ve onu evine götüreceğim. Diğer herkes dışarı atıldı. Sevgilerimle, tabii ki."

"Senin kocan benim müstakbel kocamla birlikte" dedim.

Haley ve Emma geniş ve bilmiş sırtışlarla birbirlerine baktılar. Bir tür bahse mi girdiler diye merak ettim.

"Tamam, onu alıp seninkini göndereceğim."

Honey bana göz kırptı ve sonra grup olarak ayrıldılar. Ayağa kalktım ve yüzümü buruşturarak kendime baktım. Belki de gömlek değiştirmek iyi bir fikirdi.

Colt kapıda belirdi, gözleri kıpkırmızıydı. Sert görünüyordu. Bakışlarındaki korkuyu yok etmek için her şeyi yapardım. "Selam."

"Hey," diye fısıldadım. "İyi misin?"

"Hayır. Sen?"

"Hayır." Odayı geçip ona doğru yaklaştım ve onu sertçe öptüm. Bana karşı eridi, parmakları gömleğimde düğümlendi. Geri çekildim ve alnından öptüm. "Her şey yoluna girecek," diye fısıldadım.

"Bilmiyorum," diye fısıldadı. "Sadece bilmiyorum."

"Öyle olacak. Hadi gidip Sarah'yı görelim."

"İçimde kötü bir his var."

Aynı fikirde değildim. İkimiz steril koridorda sessizce onun odasına doğru yürüdük. Kafamı içeri uzatıp çerçeveye vurdum.

Hay sikeyim. Onu bu halde görmek beni öldürdü. Ona saldıran kişiye ne kadar kızgın olduğumu düşünecek zamanım bile olmamıştı ve bunu şimdilik bir kenara bırakmam gerekiyordu.

Haley'nin ona evden getirdiği yeni giysileri giymiş ve oturmaya başlamıştı bile. Camın kestiği her yer sargılıydı. Saçları dağınık bir topuz haline getirilmişti ve gözlerini koyu halkalar gölgeliyordu.

"Hey, meleğim."

Sarah bize baktı ve hemen ağlamaya başladı. Bakışları benden Colt'a kaydı ve tekrar geri döndü. "Merhaba."

"Nasıl hissediyorsun?" Colt sordu.

Kırık bir kahkaha attı, omuzları . "Sanki kamyon çarpmış gibi." Sertçe yutkundum ve gözlerini kaçırdı, yanaklarından birkaç damla yaş süzüldü. Yavaş ve bilinçli bir nefes aldı. "Şu anda bunu yapamam."

Colt onun yanına giderek diz çöktü. "Ne? yardımcı olabilirim?" "Hayır, Colt. Demek istediğim bu değil."

Zar zor nefes alabiliyordum. Hareket edemiyordum.

"*Buna* biraz ara vermeliyiz. Bu her neyse . Bunu yapamam. Şu anda yapamam, üzgünüm."

Colt vurulmuş gibi görünüyordu. Kapı aralığına yaslandım, dizlerim jöle gibiydi. Bu en çok korktuğum şeydi. Çok hızlı hareket ettiğimizi, balıklama daldığımızı, yeterince iyi olmadığımızı biliyordum. İkisinin de ihtiyacı olan ben değildim. Acı beni olduğum yerde dondurdu, her parçam ıstıraba dönüştü.

"Neden?" Colt fısıldadı.

"Şu anda bunu yapamam. İkinizin de gitmesi gerek. Haley benim için geri gelmeli."

"Sana yardım etmemize izin ver," dedim. "Lütfen, Sarah, ben-"

"Lütfen o cümleyi bitirme." Sözleri en yumuşak fısıltıyla çıkmıştı. Başını sallayarak bana baktı. "Lütfen. Lütfen şu anda bunu yapma."

Ama ben seni seviyorum. Seni seviyorum, seni seviyorum-

"Lütfen gidin. Dinlenmeye ihtiyacım var. Eve gitmem gerek."

"Sarah, lütfen bunu yapma," diye fısıldadı Colt. "Seni önemsiyoruz. Bir adım geri çekilebiliriz, sakın olabiliriz ama-"

"Hayır. Şu anda sadece kız kardeşime ihtiyacım var."

Bir an için başını eğdi, sesi titriyordu. "Tamam."

Kolumda nazık bir el hissettim ve döndüm. Haley'nin kaşları endişeyle çatılmıştı. "Buradayım, Sarah."

"Mükemmel zamanlama." Sarah içinde terhis belgeleri ve harap olmuş giysileri olan bir çanta kaptı. Ayağa kalkarken bir an sendeledi ama Colt ona yardım edemeden kendini topladı.

"Arabaya gitmenize yardım edebilir miyiz?" Ben sordum. *Bir arada tut. Colt için dayan.*

"Hayır," dedi Sarah. "Biz . Gidebilirsiniz."

Uzun bir süre durakladım. Bakışlarıma karşılık vermedi.

Colt'un yüzündeki sefalet beni Sarah'nın duruşunda gördüğüm acı kadar etkiledi. "Colt, hadi ama," dedim nazikçe.

Ona acı dolu son bir bakış attı ve yanımdan geçip gitti. Sarah'ya baktım ve konuşmak için son gücümü kullandım. "Eğer bir şeye ihtiyacın olursa lütfen bizi ara. Ne olursa olsun her zaman yanındayız."

O başka bir şey söyleyemeden Colt'un peşinden gittim. Soğuğa adımımı atıp doğruca kamyonetine doğru ilerlerken gözyaşlarım görüşümü bulanıklaştırdı. Yolcu kapısını açtım ve arkaya baktım. Arka koltuğa yayılmış ağlıyordu.

"Bebeğim," diye fısıldadım.

"Az önce bizden ayrıldı."

Ona her şeyin yoluna gireceğini söylemek istedim. Ama gerçekten bilmiyordum. Tek bildiğim her şeyin acıttığıydı.

BÖLÜM OTUZ ALTI

Sarah

"Eğer böyle ağlamaya devam edersen, seni hastaneye geri götürmem gerekebilir. Çünkü bu beyin sarsıntın için iyi olamaz."

Tüm vücudum hıçkırıklarla sarsıldı. Yatağımın üzerine yayıldım, yüzümü yastığıma gömdüm ve ağlamamı durduramadım. *Ben doğru olanı yaptım. Doğru olanı yaptım.*

Çocuklar eve gelmeden önce içimdekileri dökmem gerekiyordu, çünkü şu anda kendimi toparlayacak gücüm yoktu.

Çok
yorgundum.

Çok, çok
yorgundum.

Haley sırtımı okşadı. "Sarah, ne oldu? Neyin var? Sammy ya da Colt'u hiç böyle görmemiştim."

Konuşamadım bile.

Beni saran panik, daha önce yaşadığım hiçbir şeye benzemiyordu. Kafede saldırıya uğramak ve dinlenilmediğimi hissetmek, David'le evlendiğimden beri içimde hissetmediğim bir şeyi tetiklemişti. Bu Colt ya da Sammy'nin suçu değildi.

Beni hastaneye götürmelerinin mantıken doğru şey olduğunu biliyordum. Yap.

Ama biri kalbime bunu söyleyebilir mi?

Onları tehlikeye atmıştım. Bunun onlar için çok fazla olduğu korkusu beni ele geçirdi ve kendimi kaybettim. Tüm bunların olmasının sebebi bendim. Nasıl olur da benimle birlikte olmak isterlerdi? Bunu hak etmediler. Hak etmiyorlardı.

Her zaman tehlikede olmayı hak ediyordum, her zaman yaralanacak mıyım diye merak ediyordum.

Çok fazlaydı. Tehditler, David'in kaybolması, bu saldırı derken hepimiz için en iyisini yapmıştım. İlişkimizi bitirmek onları güvende tutmanın tek yoluydu.

Ama acıdı. Her şey acıtıyordu. Davy ve Jake'in bana nasıl baktıklarını düşünmeden edemiyordum.

Kendimi dünyanın en kötü annesi gibi hissediyordum. Bir psikopatla evlenmişim ve insanların benden nefret ettiği, bana ve sevdiğim insanlara saldırma ihtiyacı hissettiği bir duruma düşmüştük.

Kendimi bile koruyamazken herkesi nasıl güvende tutabilirdim ki?

Sammy ya da Colt'a tüm bunları yaşatmak adil değildi. Zaten yeterince şey yaşadılar.

"Onlardan ayrıldım," diye hıçkırdım.

"Aman Tanrım. Tamam, tamam. Tamam, tamam." Haley sırtımı nazıkçe ovmaya devam etti. "O yüzden gözyaşlarını kurutmanı istiyorum Sarah. Çünkü bu başın için iyi değil. Aşağı inip sana biraz su getireceğim ve döndüğümde gözyaşlarının kurumuş olmasını istiyorum."

"Honey gibi konuşuyorsun."

"Evet, şey. Benimle olman onunla olmandan daha iyi."

O yatak odasından çıkarken burnumu çektim ve kendimi ağızımdan nefes almaya zorladım. Tanrım, berbat haldeydim. Sırt üstü döndüm, gözyaşlarım yüzümün kenarlarından aşağı yuvarlandı ve saçlarımı ıslattı. Onları silerken tavana baktım ve David'i düşündüm.

Onunla evlenmek benim en büyük hatamdı. Birlikte geçirdiğimiz onca yılı, onun her dediğini yaptığım onca zamanı düşündüm. Onun istediği kalıba girmek için kim olduğumu sürekli değiştirmiştım.

Son birkaç aydır yeniden kim olduğumu öğrenmeye başlamıştım. Ama tükenmişim. Savaşmaktan yorulmuştum. Ruhumu emen yorgunluk kollarını etrafıma dolamıştı ve gitmeme izin vermiyordu.

Ne yapmam gerekiyordu?

Haley elinde bir bardak su ve pipetle döndüğünde merdivenler gıcırdadı. Sarı bukleleri başının üstünde toplanmıştı, yatağın kenarına oturup bana bir yudum ikram ederken kaşlarını birbirine yaklaştırmıştı.

"Herkes bana karşı çok iyi," diye . "Sarah.

Herkes seni *seviyor*."

Birkaç yudum alırken daha fazla gözyaşıyla savaştım. Suyu yan sehpanın üzerine koydu ve beni kollarına alarak dikkatlice yatağa uzandı.

Çenesini başımın üzerine koyarak tüm vücuduyla iç çekti. "Annemin öldüğü zamanı hatırlıyor musun?" diye fısıldadı.

Gözlerim açıldı. Bu, hakkında hiç konuşmadığımız bir şeydi. Adının en son ne zaman geçtiğini bile hatırlamıyordum. "Evet."

"yanında olacağımıza nasıl yemin ettiğimizi hatırlıyor musun?"

Sertçe yutkundum. "Evet."

"Seni gerçekten hayal kırıklığına uğrattım."

"Hayır," diye homurdandım. "Hayır, yapmadın. Haley, bunu konuşmuştuk."

"Bu duygunun aniden yok olduğu anlamına gelmiyor. Beynim gitmemin nedenleri olduğunu biliyor. Ama ne kadar çok şey kaçırdığımı düşündüğümde kalbim hala acıyor. Ve senin ne kadar çok şeyi tek başına yapmak zorunda kaldığını düşündüğümde daha da çok acıyor. David hiç yanında olmadı. Jake ve Davy'yi doğurduğun günden beri yalnız bir annesin. Neden ne kadar güçlü olduğunu göremiyorsun?"

"Çünkü kendimi güçlü hissetmiyorum. Hiçbir şeyi güçlü olduğum için yapmadım, yapmak zorunda olduğum için yaptım." Sesim kesildi ve nefesimi tutarak gözyaşlarımla tekrar savaştım. Duygusal acı beni tekrar tüm gücüyle vurdu, sanki etrafımdaki her şey paramparça oluyor ve ben tekrar tekrar kesiliyordum. "Herkes bana kırılanmışım gibi davranıyor. Herkes bana kırılmışım gibi davranıyor."

"Sarah, her şeyi kendi başına yapmaya o kadar alışmışsın ki sevilmenin bir parçasının da ilgi görmek olduğunu unutmuşsun. Kimse senin için bir şey yapmaz çünkü senin kırılan ya da bozuk olduğunu düşünürler. Yaparlar çünkü biz birbirimiz için bunu yaparız. Benim yerimde olsaydınız, siz de benim yaptığımı yapmaz mıydınız?"

Yan dönüp başımı göğsüne yaslarken yüzümü buruşturdum. "Aylardır bir yük oldum. Thomas'tan haberim olmaması beni gerçekten . Nasıl bilemedim Haley? Onun tamamen farklı bir insan olduğunu nasıl gözden kaçırabildim?"

"Hiçbirimiz bilmiyorduk," dedi Haley.

"Ama bir şeylerin yanlış gittiğini fark etmeli miydim? Sevdiğim herkesi tehlikeye attım. Bugün yine öyle hissettim, her zamankinden daha fazla."

"Ama bunu sen yapmadın. Tabii eğer gizliden gizliye şeytani bir deha değilsen." Başımı salladım. "Hayır."

Nazıkçe saçlarımı okşadı. "Peki o zaman neden kendini cezalandırmaya devam ediyorsun?"

"Çünkü bilmem gerekirdi."

"David'in bir kardeşi olduğunu kimse bilmiyordu. O aile hakkında ortaya çıkan bilgiler hayal edebileceğimizin çok ötesinde Sarah. Bunu sen yapmadın. O kadınları sen öldürmedin. Beni öldürmeye çalışmadın."

"Özür dilerim."

Sinirli bir şekilde iç çekti. "Özrünü kabul etmiyorum." "Ama-"

"Hayır. Kabul etmiyorum. Bunu kabul etmiyorum. Bana Sammy ve Colt'tan neden ayrıldığını söyle. Onları sevdiğini sanıyordum."

"Seviyorum." Gözyaşlarına engel olamadım ve nefes almaya çalışarak akmalarına izin verdim. "Onları o kadar çok seviyorum ki, Haley. Ama bugün saldırıya uğradıktan sonra onlar için bir tehlike olduğumu fark ettim. Çok fazla sorun yaratıyorum."

"Sana bunu sorarken bana bakmanı istiyorum."

Başımı kaldırıp ona baktım ve gözlerim büyüdü.

Haley çıldırılmıştı.

"Sammy Harlow ya da Colton Hayes senin çok fazla sorun yarattığını mı söyledi?"

bir şey söylediler mi? Yoksa David mi konuşuyor?" Gözlerim büyüdü.

"Çünkü ya gidip birkaç kovboyun dizini kıracağım ya da sana hâlâ David'in seni kontrol etmesine izin verdiğini söyleyeceğim."

Bir an ona baktım ve güldüm, sonra gülmek acı verdiği için yüzümü buruşturdum. "Çok acımasısın."

Ama haklı olduğu bir nokta vardı.

"Haklı olabilirsin," diye iç geçirdim, başka tarafa bakarak. "Ama yine de bazı şeyleri gözden geçirmek için biraz zamana ihtiyacım var. İkisinin de artık benimle bir şey yapmak isteyeceğini sanmıyorum."

"Ben olsam o kadar emin olmazdım," dedi. "Onları bekleme odasında görmeliydin. Onları Jake ve Davy ile birlikte görmeliydin. Hatta Jake ve Davy'yi ikisiyle birlikte görmeliydin."

Yavaşça başımı salladım. "Çocukların beni ambulansa bindirilirken görmelerini istemedim. Ve Tanrım, şimdi daha fazla fatura çıkacak ve..."

Haley yüzünü buruşturdu.

Gözlerimi kısmıştım. "Bu bakış ne için?"

Küçük bir gülümsemeyle mücadele etti. "Endişelenecek bir faturanız olacağını sanmıyorum."

"Haley."

"Ben değilim."

"Haley!"

Dudaklarıyla bir fermuar hareketi yaptı. "Tek kelime bile etme."

"Seni hain," diye iç geçirdim ama şimdi gülümsüyordum. "Sen onların tarafındasın, değil mi?"

"Belki biraz. Hayatında seni seven ve senin de onları sevdiğin iki insan olmasını hiç beklemiyordum. Bence bu çok güzel. Bence birbirlerini sevdikleri de çok açık. Ve bence üçünüz de iyi insanlarsınız. Açıkçası, istediğinin bu olup olmadığına kendin karar vermelisin."

Haklıydı. "Düşünmek için biraz alana ihtiyacım var."

"Bugün çok fazla büyük duygu vardı," dedi. "Onlardan ayrılma kararını korku yüzünden verdin. İyileşirken biraz yalnız kalmanın iyi olacağını düşünüyorum. Biraz uyumaya ihtiyacın var. Bugün cehennem gibiydi ama artık güvendesin. Ben aşağı inip Cam'i arayacağım ve çocukları kontrol edeceğim."

"Tamam. Teşekkür ."

Elini sıktım ve yataktan kalkmadan önce alnımdan öptü. Battaniyeleri omuzlarıma kadar çektim ve kalbimdeki ağrıyı görmezden gelmeye çalıştım.

Daha önce, doğru şeyi yaptığımdan o kadar emindim ki.

Bir parçam bunun doğru şey *olduğuna* inanıyordu. Bir yanımda uzun süre karşılıksız sevilmemenin yaralarını taşıyordu. David'le geçirdiğim yıllar beni buruşuk ve aç bırakmıştı ve Sammy ile Colt hayatıma girerek beni iyileştirmeye başladılar.

Berbat durumdaydım.

Ben bir anneydim. Her zaman meşguldüm. Sürekli hareket halindeydim, sürekli geçmişin yaralarını sarmaya çalışıyordum. Benimle olmak isterlerse, olacaklarına güvenmeyi onlara ve kendime borçlu değil miydim?

Onları seviyordum. Bundan her şeyden daha çok emindim.

Sammy ve Colt hayatımı pek çok yönden değiştirmişti. Şimdi korku beni geri tutuyordu ve belki de Haley haklıydı. Belki de hâlâ David'in beni kontrol ettiğini hissediyordum.

Gözlerim kapanmaya başladı ve uykuya dalarken tek düşünebildiğim Colt ve Sammy'den ayrılarak nasıl bir hata yaptığımı.

Savaşmaktan ve korkmaktan çok yorulmuştum. Mutlu olmama izin vermemin zamanı gelmemiş miydi?

Yeniden sevmeme izin vermem anlamına geliyordu.

Bu aynı zamanda sevilmememe izin vermek anlamına da geliyordu.

OceanofPDF.com

BÖLÜM OTUZ YEDİ

Colt

"SIKTIR... SIKTIR."

Saat sabahın altısıydı. Gözlerim fal taşı gibi açıldı ve kafam berraklaşırken tavana baktım.

Oturma odasından inilti ve homurtular yankılandı. Sammy'nin ne halt ettiğini merak ederek kaşlarımı çattım. Sammy olduğunu biliyordum. Siktir dediğinde sesinin nasıl çıktığını biliyordum.

Başımı kaldırdım ve kapıya baktım.

Sammy geçici olarak buraya taşındığından beri kapıyı açık bırakmayı alışkanlık haline getirmiştım. Kalıcı olarak kalmasını umuyordum.

Sarah'ın bizden ayrılmasının üzerinden dört gün geçmişti. Çoğunlukla yataktaydım, tamamen mutsuzdum ve sadece gerektiğinde ya da Sammy beni yemek için kaldırdığında dışarı çıkıyordum. Şimdi her şey o kadar tepetaklak olmuştu ki ne yapacağımı bilemiyordum.

Geçen gece hep beraberdik, her şeyin mükemmel olacağından o kadar emindim ki. Onu seviyordum. Onu sevmişim. Birlikte olmayı seviyordum. Birlikte bir hayat kurmak istiyordum.

"Lanet olsun."

"Ne oluyor lan?" diye mırıldandım. Kanepemde mastürbasyon mu yapıyordu?

Sessizce yataktan kalktım ve koridordan aşağıya indim. İnlemeler daha da arttı.

"Fuuuuuck," diye homurdandı Sammy.

Sessizce köşeyi döndüm ve durakladım.

Sammy'nin kıcı bana dönüktü, üzerinde gümüş rengi dar bir spor şortu vardı, kalçasını köpük rulonun üzerinde hareket ettirirken sırt kaslarına yapışan bir egzersiz tişörtü vardı. Zeminde ileri geri hareket ettirirken teni terden bir parıltıyla kaplanmıştı.

Seks havamda değildim. Sarılmış, öpüşmüş ve film izlemiştik ama henüz seks yapmamıştık.

Ama şu anda tek düşünebildiğim buydu. Lanet olsun, terliyen ve böyle inlerken çok iyi görünüyordu...

Görüntü doğrudan sikime gitti.

Kollarımı kavuşturdum ve boğazımı temizledim.

Şaşkınlıkla kıcının üzerine yuvarlandı ve bana baktı. Gözleri daha sonra boxerimin içindeki ereksiyonumun dış hatlarına kaydı.

"Seni uyandırdım mı?" diye homurdandı.

"Yaptın," dedim. "Bu kadar erken saatte kalçalarını yuvarlayarak ne halt ediyorsun?"

"Koşuya çıktım." Dudaklarını yaladı ve dizlerinin üzerine çöktü. Saçları terden geriye doğru kaymıştı ve *kirliydi*. Nedense bu beni daha da tahrik ediyordu. "Seni istiyorum."

"Ben de seni istiyorum," diye fısıldadım. "Özür dilerim..."

"Hayır, üzülme. İkimizin de kalbi kırık Colt. Onu ben de en az senin kadar özlüyorum ve onun yolundan çekilmeye çalışmak tuhaf hissettiriyor. İyi bir iş çıkardığımdan değil."

Ben de bilmiyordum. İkimiz Cam'e mesaj atıyor, Sarah'yı sıkıştırmadan gelişmelerden haberdar olmaya çalışıyorduk. Onu düşündüğümü bildirmek için bir kez mesaj attım ve cevapsız bıraktım.

Mesele şu ki, onu takip ediyorduk. İyi niyetli bir takipti elbette. Birimizin kafenin karşısında oturup o çalışırken her şeyi gözetlemediği tek bir gün bile olmamıştı. İkimiz de onun başına tekrar kötü bir şey gelmesini istemiyorduk.

Bud ve polis departmanındaki herkes ona saldıran adamı yakalamaya çalışıyordu. David hâlâ kayıptı, bu da beni tedirgin ediyordu.

Düşüncelerim dönüp duruyordu. Sarah, Thomas'ın neden olduğu acı ve yıkım, tehlike, her şeyi berbat edip onu tekrar kaybettiğim gerçeği.

"Colt." Sammy'nin sesi paniği kıran yumuşak, yalvaran bir fısıltıydı. "Buraya gel, bebeğim."

Sesi çok nazik ve tatlıydı ve şu anda ona *ihtiyacım* vardı.

"Siktir," diye mırıldanarak oturma odasını geçip ona doğru gittim. Düşmek üzere olan gözyaşlarıma engel olamadım ve o da uzanıp beni bir öpücüğün içine çekerek gözyaşlarımı uzaklaştırdı. "Ne yapacağız şimdi?"

"Birbirimizin yanında olacağız. Çünkü seni terk etmiyorum Colt. Ve onu da gerçekten kaybettiğimizi sanmıyorum."

Emin değildim. Gülümsemeye zorlayarak o anı kavramaya çalıştım. "Dizlerinin üzerine çökmene alışkın değilim."

Sammy homurdandı ve kalçalarımı uzanarak beni kendine çekti. Boxerımı aşağı sıyırdığında homurdandım, sikim serbest kaldı. İkimizin de hissettiği umutsuzluğa rağmen o kadar sertleşmişim ki. Onun mastürbasyon yapmadığını bilmek şimdi biraz komikti, ama ne olursa olsun, onun oflayıp pufladığını ve inlediğini duymak beni tahrik ediyordu.

Uzun parmaklarını sikimin dibine doladı ve beni yavaşça okşadı. "Seni uykundan uyandırdığım için üzgünüm prenses."

"Sen *prensesin* ta kendisisin."

Sikimi ağzına aldı ve neredeyse ruhumu bedenimden emip çıkaracaktı. Başını kavradım, zevk içimden geçerken kalçalarımı salladım. Fırtınalı mavi gözleri beni daha derine götürürken, beni hiç bırakmadı.

Daha sert ittim, boğazının arkasına vurdum. Homurdandı, elleri kalçalarımı kaydı, parmak uçları kıcıma girdi.

"Kahretsin, Sammy."

Tek düşünebildiğim ağzını alması, başını sallaması ve şu anda her parçamın ona ihtiyaç duymasıydı.

Beni kenara doğru sürüklemeye devam ederken başımı geriye eğdim, gözlerimi sıkarak kapattım. Ağzı sıcak ve ipeksiydi, dili emişler arasında şaftımı işliyordu. Taşaklarımı avuçladı ve onlarla oynayıp beni kızdırırken uzun bir inilti beni terk etti.

Tam boşalmak üzereyken geri çekildi. Her şey durdu ve ben ona baktım, gözlerim kocaman olmuştu.

"Becer beni," diye fısıldadı. "İçime boşalmanı istiyorum."

İkinci kez sormasına gerek yoktu. Elimi uzattım ve onu ayağa kaldırdım, ikimiz koridorda yatağıma doğru ilerlerken çılgınca öpüştük.

Ona karşı nadir görülen bir baskınlık gösterisiyle, onu battaniyelerin üzerine ittim. Kayganlaştırıcıyı kaptığım gibi dört ayak üzerine yuvarlandı, arkasında diz çöktü ve ikimizi de hızla hazırladı.

Yeniden bağlanmaya ihtiyacımız vardı. Sırtından aşağıya doğru öpüp teninin tuzlu tadının tadını çıkarırken bu ihtiyaç beni çok etkiledi.

"Becer beni," diye hırladı. "Beni çiğ çiğ sık Colt. Sana ihtiyacım var." Tamam, belki daha sonra birbirimizin tadını çıkarırız.

Sikimin başını ona doğru bastırdım ve kalçalarını geri itip beni içine aldığımda şok oldum. Kahretsin, çok sıkıydı. Kalçalarını kavradım, onu hareketsiz kalmaya zorlarken içimden bir homurtu çıktı.

"Kıpırdamadan dur," diye homurdandım. "Dayan, Sammy."

Kollarını uzattı, sırt kasları dalgalanırken yüzünü yastığa gömdü ve çıkardığı sesleri bastırdı. Etrafıma uyum sağlarken gözlerimi kapattım.

İlkel ve muhtaç bir şey yüzeye doğru tırmanarak yükseldi. O inlerken tırnaklarımı sırtında gezdirdim. Kalçalarımın kendine ait bir aklı vardı. Sertçe ittim, onu sikimin geri kalanıyla doldurdum.

Boğuk bir küfür savurdu ama ne dediğini bilmek istiyordum. Her iniltisini ve hırıltısını kristal berraklığında duymak istiyordum. Parmaklarımı kısa siyah saçlarında gezdirdim ve başını yukarı çekip kalçalarımı geri çekerek tekrar içine pompaladım.

Sikeyim. Ritim sert ve çılgıncaydı. Gözlerimi sıkarak kapattım, sikim içine girip çıkıyordu. Her santimini alıyordu, her itişte zevk .

İçine boşalırken gözlerinin içine bakmak istediğimi fark ettim. Çekildim, onu sırt üstü yatırdım ve kalçalarını geriye doğru ittim. Aleti o kadar sertti ki, ben tekrar içine girerken eli hemen aletin etrafına dolandı ve okşamaya başladı.

"Siktir, bebeğim," diye inledi.

Eğildim, onu sertçe öptüm, dilim onunkine karıştı. Ona doyamıyordum. Yüzümü nazikçe kavradı, dokunuşu onun sıcak deliğini ıslah etme şeklimle ciddi bir çelişki oluşturunuyordu.

"Boşalacağım," diye homurdandı.

Aletinden karnımıza sıcak dölleri fişkırdı. Onun orgazmını izlemek beni uçuruma sürükledi ve seslerimiz yatak odasında yankılanırken onu doldurdum.

Ona yaslanırken nefes nefese kaldım. Alnımı göğsüne bastırdım, nefes alışını hissediyordum. Ellerini yanlarımda gezdirerek beni nazikçe okşadı.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı.

Bakışlarım yukarı kaydı. Fırtınalı mavi gözleriyle buluştum ve onların içinde denizde kayboldum. "Seni seviyorum," diye fısıldadım.

Yüzümü okşadı, eli yanağıma tutuyordu. Gözlerimi kapattım, samimiyet ve bağlantı beni toprakladı.

Şu anda ikimizin de kalbi acıyordu ama birbirimize sahiptik.

"Hâlâ geri döneceğine inanıyorum," diye fısıldadı Sammy. "Onu seviyoruz. Onun da bizi sevdiğini hissediyorum. Ama o kadar çok şey yaşadı ki, sanırım bu sevgiyi kabul etmek onun için zor."

"Onun bizimle olmasını istiyorum," dedim. "Ama fikrini değiştirmezse, birlikte olmamızı istiyorum. Seni yanımda istiyorum. Evden taşınmanı istemiyorum."

"Emin misin?"

"Daha fazla," dedim. "Gerçi... Sarah bizimle olsaydı belki bir ev inşa ederdik diye düşünmüştüm. Buradaki arazi bana ait, uzun zaman önce Cam'den satın aldım. Yeterince yer var... Şu anda sadece aptallık ediyorum."

"Hayır, değilsin," diye homurdandı. Bir öpücük daha çaldı. "Bu fikri sevdim. Bir ev inşa etmenin ne kadar pahalı olduğunu merak ediyorum."

"Pahalı. Ama sonsuza kadar bizde kalacak." Yüzü yumuşadı. "Sahip oluruz."

Dudaklarıma muzip bir gülümseme yayıldı. "Belki de bir yemek kanalı açmalıyım, ne dersin?"

"Yani, ya da daha fazla içerik yapmama yardım edebilirsin. İyi ellerin var."

"Öyle mi?"

"Mmhmm. Belki önce duşta deneyebilirim." Kaşlarını kaldırdım. "Nasıl denemek istiyorsun?"

"Sanırım bana dokunurken hissettiklerini bilmek akıllıca olacaktır."

"Değil mi? Tanrı korusun bir salatalığı yanlış okşarsam. Doğru yaptığımdan emin olmalısın."

İkimiz de kahkahalara boğulduk. Yavaşça ondan ayrıldım ve yataktan yuvarlanarak doğruca duşa gittik.

Kalbim şimdi biraz daha hafiflemişti.

BÖLÜM OTUZ SEKİZ

Sarah

RUTİNİM NORMALE DÖNMÜŞTÜ ama yine de kendimi hissetmiyordum.

Beyin sarsıntısı birkaç baş ağrısı yapmıştı ama genel olarak iyiydim. Birkaç gün izin almıştım, bu da Colt ve Sammy'den ayrılma kararım yüzünden yatakta kendime işkence ettiğim anlamına geliyordu.

Kırılan ön camdan kaynaklanan kesiklerin çoğu iyileşiyordu ama kalbimdeki kesikler iyileşmiyordu.

Haley'nin David hakkındaki sözleri aklımdan çıkmıyordu. Sonunda Brenda'yı arayıp bu konuyu onunla konuştum ve o da bazı duygularımı çözmemde bana yardımcı oldu.

Korkunun mutluluğumun önüne geçmesine izin veriyordum. Brenda ile konuştuktan sonra kendimi ne kadar sabote ettiğimi fark etmeye başlamıştım. Çok eşlilik, ilişkiler ve ebeveyn olmak üzerine birkaç kitap okudum çünkü bu alanlarda da başarısız olduğumu hissediyordum.

Görünüşe göre bunların hepsi normaldi. Kırılmamıştım, çaresiz ya da işe yaramaz değildim. Hak ettiğim bir gelecek için savaşırken geçmişin yaralarını sarıyordum.

Sammy ve Colt'la tekrar konuşmak istedim.

Bu hafta fark ettiğim bir diğer şey ise ikisini de ne kadar çok sevdiğimdi.

İlk kimi sevdiğimi fark ettiğimden emin değildim.

Belki de Colt'un düğünümü bastığı gündü.

Belki de Sammy'nin beni arabalı servise götürdüğü geceydi.

Belki de ikisi bana sıkıca sarılıp güzel olduğumu ve romantizmi hak ettiğimi gösterdikleri zamandı.

Öyle ya da böyle, son birkaç hafta içinde bir yerlerde onlara o kadar aşık olmuştum ki bu beni korkutuyordu.

Artık kendime düşünmek ve hayatımda ne istediğimi ve neye ihtiyacım olduğunu anlamak için zaman tanıdığımdan, ruhumu sarsan bu korkuyu alıp başka bir şeye dönüştürebildim.

Umut.

Gelecek için umudum vardı. Her şeyin yoluna gireceğine dair bir umut. Hâlâ otoparkta bana kimin saldırdığını ya da peşimde kimin olduğunu bilmiyordum. Eski kocamın nerede olduğunu ya da hayatta olup olmadığını bile bilmiyordum. Ama fırtınayı atlatıp diğer tarafa geçeceğime dair umudum vardı. Beni bekleyen mutlu bir son olduğunu biliyordum.

Hepimiz için mutlu bir gündü.

Yine de beni geri kabul edeceklerinden emin değildim. Sonucun ne olacağı ya da onlardan ayrıldığım için beni affedip affetmeyecekleri konusunda hiçbir fikrim yoktu. Onlar da korkmuşlardı ve ben onların yanında olmak yerine kendimi geri çekmiştim.

Konuşmalar kafede yankılandı ve ben gözümü kırıştıtararak şimdiki zamana geldim. Çalışırken otomatik pilot şu anda tamamen açıktı. İnsanlarla hoşbeş ediyor, ara sıra gelen meraklı soruları dikkatle geçiştiriyor ve masalara yemek götürüyordum; tüm bunları yaparken bir yandan da hayatımı düşünüyordum.

Gelecekte ne istiyordum?

Hayal kurmak kolaydı. Bu hayalleri gerçeğe dönüştürmek daha zordu ama denemek için çaba sarf etmek istedim.

"Nasıl hissediyorsun, Sarah?"

Hizmet ettiğim masalardan birinde üç yaşlı adam oturuyordu. İçlerinden biri Honey'i düzenli olarak gören Bay Johnson'dı. Onu mutlu ederdi, komik ve tatlıydı. Onu nadiren görürdüm ama gördüğümde kendimi hep gülümserken bulurdum.

"Daha iyiyim," dedim. "Her şey biraz çılgıncaydı."

"Ben de o orospu çocuğunu bulmaya çalışıyordum," diye homurdandı yaşlı adamlardan biri. "Gözümü dört açıyorum."

Citrus Cove'daki herkes saldırıya uğradığımı duymuştu. Bu ilgiden nefret ediyor ve kaosla uğraşmak zorunda kalmayacağım günü özlemle bekliyordum. Yine de ona minnettar bir gülümseme verdim.

"Minnettarım. Bir şeye ihtiyacınız olursa bana haber verin, tamam mı? Bay Johnson, eğer bugün Honey's'e uğrayacak olursanız bana haber verin. Size biraz mal gönderirim."

Sırıttı. "Bir adama nasıl yardım edeceğini biliyorsun. Sanırım bundan sonra uğrayacağım."

"Mükemmel." Kafenin arka tarafına yöneldim ve Alice'in arka kapıdan girdiğini gördüm.

Bana baktı ve gülümsedi. "Nasıl gidiyor?"

"Bugün iyi," dedim. "Sanırım bu hafta sonu soğuk havanın gelmesiyle daha yoğun olacak."

Herkes bu konuda biraz endişeliydi. Hava tahminleri doğruysa, birkaç gün boyunca buz ve karla karşılaşabilirdik ki bu da altyapımız için kıyamet demektir. Emma evi çoktan pilli lambalar, ısıtıcılar ve elektrik kesilirse yiyebileceğimiz yiyeceklerle doldurmuştu. Cam'in yakacak odun ve diğer malzemeleri bıraktığını da fark etmiştim. Aslında Colt ve Sammy'den geldiğinden şüphelenmiştim ama bu konuda onunla tartışmamıştım.

"Evet, evet," diye iç geçirdi Alice, başını sallayarak. "Biliyor musun, ben New York'ta yaşarken bu hiç sorun olmazdı. Birkaç metre kar yağardı ve kimsenin kılı kıpırdamazdı. Burada ise dünyanın sonu geldi."

"Doğru," dedim. "Biz sıcak için yaratıldık, soğuk için değil."

Kıkırdadı. "Oh, sen kaçmadan önce. Colt'un kekleri bana getirdiğini ve harika olduklarını söylemek istedim. Onları burada satabilirsin. Sadece ne yapmak istediğini söyle."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. Bir an ona bakakaldım, olduğum yerde donup kaldım. "Gerçekten ciddi misin?"

"Evet. Bence harika olurlar. Sana destek olmak için yapabileceğim bir şey varsa, Sarah, ben buradayım."

Gözlerim doldu ve bir adım daha yaklaşarak ona sarıldım. "Bana karşı çok nazıksın."

Beni sıkıca kavradı ve sonra bıraktı. "Umarım bir gün benim için çalışmayı bırakırsın da gerçekten arkadaş olabiliriz. Şu anda hâlâ senin patronun olmak zorundayım ve bu berbat bir şey."

Güldüm. "Umarım öyledir. Yani, seviyorum. Sevmediğimi düşünmeni istemem-"

"İnan bana, farkındayım," diye homurdandı. Gözleri yanımdan geçti ve kaşlarını kaldırdı. "Tam zamanında. Ben de nerede olduklarını merak ediyordum."

Arkamı döndüm ve nefesimi içime çektim. Sammy'nin arabasının kafenin girdiğini gördüğümde hissettiklerime hiçbir şey beni hazırlayamazdı. I

camdan dışarı baktım, o inerken kalbim küt küt atıyordu. Koyu renk kot pantolonu ve botlarının üzerine kalın bir ceket giymişti, siyah saçları nemliydi.

Şimdi tek düşünebildiğim Sammy'nin duşta olduğuydu. Colt duşta. *İkisiyle birlikte duşta olan ben.*

Yanaklarım kıpkırmızı oldu. Kapı açıldı, o içeri adımını atarken serin bir rüzgar havayı dondurdu.

Laptop çantasının yanında olduğunu fark ettim.

Alice kollarını kavuşturdu. "Neden bir hayalet görmüş gibi görünüyorsun?" "Biz... Bu biraz karışık."

"Mmhmm. Tamam o zaman. Bir şeye ihtiyacınız olursa bana haber verin." "Teşekkürler, Alice."

Trey mutfaktan zili çaldı ve ben de iç çekerek tekrar çalışma moduna geçtim. Tabakları bir tepsiye doldurup masalardan birine bırakırken, Sammy'nin kabinlerden birine yerleşen yakıcı bakışlarından kaçmaya çalıştım.

Cebimdeki telefonum çalmaya başladı ama duymazdan geldim.

"Her şey nasıl görünüyor?" Masadakilere sordum. Başlarını salladılar ve onaylayan sesler çıkardılar. "Mükemmel. Afiyet olsun."

Ona bakma, ona bakma, ona bakma. Ayaklarımın kendi aklı vardı. Standına yaklaştım, sonunda gözleriyle tanıştım.

Telefonum tekrar çalmaya başladı. Görmezden geldim, gerginlik omurgamdan yukarı tırmanıyordu.

"Burada ne yapıyorsun?" Fısıldadım.

"Yemek alıyorum," dedi Sammy. Sertçe yutkundu, gözleri yumuşadı. "Sarah, ben-"

"Sen bir aşçısın," dedim kaşlarımı kaldırarak. "Kendin için yemek yapamıyor musun?"

Bana orantısız bir gülümseme sunarak homurdandı. "Burada yiyip sana göz kulak olmayı tercih ederim."

Kalbim küt küt atmaya başladı. Onu bu kabinde görmeyi özlemiştim. Onu *görmeyi* özlemiştim, nokta. "İstedigine emin misin? Zamanınızı boşa harcamak istemiyorum."

"Bu hafta her gün sokağın karşısında oturup kafeyi gözlüyorduk. Sonunda içeri girmeye karar verdim."

Ağzım açık kaldı. "Gerçekten mi?" "Gerçekten."

"O zaman beni takip ediyorsun," dedim, sesimdeki alaycılığa engel olamayarak.

Kaşlarını kaldırdı. "Takip mi ediyorsun yoksa koruyor musun?"

Telefon cebimde tekrar çalmaya başladı ve içimi çekerek telefonu çıkardım. Okulun telefon numarası ekranda yanıp sönüyordu ve yüzümü buruşturarak cevap verdim.

"Merhaba, ben Sarah," dedim.

"Merhaba Sarah, bu Agatha."

Harika. Tek kelimeyle harika.

"İşteyim. oluyor?" diye sordum. Sammy kaşlarını çattı. "Kim o?"

Okul, diye mırıldandım.

"Çocuklar kavga etti. Onları gerekiyor."

Gözlerimi kapattım, bir parça sabır, irade gücü ve kararlılık bulmaya çalıştım.

-Bir şey. "Şu anda onları alamam."

"Biri onları mı? ." "*Uzaklaştırma* mı?"

Sammy hemen, "Onları ben ," dedi.

"Sana yük olmak istemiyorum," dedim hızlıca ama o çoktan ayağa kalkmıştı.

"Üzgünüm, Sarah. Onları alması için birine ihtiyacımız var ve eğer bu kişi sen olursan David ve Jake ile aramızdaki sorunları çözmeye çalışabiliriz."

"Onun adı Davy. Sana kaç kere söyledim Agatha?"

Sammy yüzünü buruşturdu. "Onları aldım, Sarah. Gidip onları alacağım ve Honey'e götürebilirim."

Burnumun kenarını çimdikledim. "Tamam. Sammy Harlow çocukları almaya gelecek. Gelecek hafta bir toplantı ayarlamamız gerekecek. Şu anda bunu yapamam."

"Tamam, tatlım. Sana bir e-posta göndereceğim."

"Tamam. Hoşça kal." Başımı sallayarak telefonu aniden kapattım.

"Gerçekten kötü olmadıkça Davy ve Jake'i neden uzaklaştırdıklarını . Ve bu onlar gibi görünmüyor. Çok şey olduğunu biliyorum ama onlar iyi çocuklar."

Sammy, "Cam ve ben gençken oldukça sert kavgalara karışmıştık," dedi.

"Umarım birbirleriyle kavga etmemişlerdir. Onları kavga etmemeleri için yetiştirdim... Onları evime götürür müsün? Birkaç saat içinde çıkacağım."

"Sorun değil. Sen eve dönene kadar onlarla kalacağım."

Sertçe yutkundum, onu inceliyordum. Bakışları altında yanaklarım kızardı.

"Emin misin? Arayabilirim-"

"Eminim. Oraya vardığımızda sana mesaj

atarım." "Teşekkür ederim."

Şu anda onu öpmeyi o kadar istiyordum ki. Onun yerine, gidişini izledim.

OceanofPDF.com

BÖLÜM OTUZ DOKUZ

Sammy

Okula girdim ve doğruca müdürün odasına yöneldim. Oraya ilk kez gittiğimi söyleyemezdim. Yıllar önce bu koridorlarda yürüdüğümünden beri bina neredeyse hiç yenilenmemiştir.

Kapıya yaklaşırken burnumu kırıstırdım. Baş dertte olanın ben olmadığımı bilmek bile beni hâlâ tedirgin ediyordu.

Sarah'ya yardım etme fırsatına balıklama atlamıştım. Onun için elimden geleni yapacaktım. Zor bir hafta olmuştu ve Colt için kendimi toparlamaya çalışıyordum ama bu beni yıpratıyordu.

Sadece umutlu olmak zorundayım.

Davy gri bir sandalyeye oturmuş, kollarını kavuşturmuş ve gözlerini yere dikmişti. Jake onun yanına oturmuş, kardeşine bakmayı reddediyordu. İkisi de huysuz görünüyordu ve gülümsemek için kendimi zor tutuyordum çünkü bunun hiçbir şeye faydası olmayacağı kesindi. Ama bir kardeş kavgası gördüğümde anlıyordum ve kızgın oldukları çok açıktı.

Kızdıkları her neyse eninde sonunda geçecekti.

Jake başını kaldırıp bana baktı, gözleri irileşmişti. "Annem nerede?" diye sordu. "Beni o gönderdi, dostum," dedim. "Sorun olur mu?"

"Evet." Kollarını kavuşturdu ve kardeşine pis bir bakış fırlattı. "Sorun değil. Zaten çalıştığını biliyorum."

Evet, bu bakışı tanıyordum. Cam'e ya da Hunter'a kaç kez attığımı söyleyemem ama sayısız kez atmışımdır.

Masanın arkasında yaşlı bir kadın oturuyordu ve onu tanıdım. "Bayan Agatha," dedim ona sırtarak.

Yıllardır o masanın arkasındaydı. Parfümü duvarlara, patlamış mısırlı tavana ve eskimiş halıya sinmişti. Gençken beni çok korkuturdu.

Kalemle çizilmiş kaşları kalktı. "Sammy Harlow. Seni bir daha göreceğimi hiç düşünmemiştim."

"Oh, hadi ama. Seni her zaman markette görüyorum."

Gülümsedi ve kalemmini masaüstüne vurdu. "Connor'ların çocuklarını almaya mı geldin? Sarah seni göndereceğini söyledi."

Connor çocuklar. Gerildim. Çocukların bundan nefret ettiğinden emindim ve onlara baktığımda ikisinin de bu cümle karşısında nasıl kaskatı kesildiklerini gördüm. "Evet," dedim. "Onları almam için beni gönderdi."

Agatha öne doğru eğildi. "Sarah'nın Colton Hayes'le çıktığını sanıyordum."

"Öyle," dedim. "O da benimle çıkıyor. Ben de onunla çıkıyorum." Bunun bir kısmı yalandı. Teknik olarak Sarah benden ve Colt'tan ayrıldı. Ama Agatha'ya bunu söylemeyecektim, özellikle de yanaklarının nasıl solduğunu ve gözlerinin nasıl büyüdüğünü gördükten sonra.

Ondan onaylamama yayılıyordu. Küçük bir kasabada yaşadığımı çok sık hatırlamazdım ama şu anda bunu hissediyordum. "Üçünüz de birlikte misiniz?"

"Evet," dedim. "Ve?"

"Bu pek..." "Çok ne?"

"Şey, ilginç, bunu söyleyebilirim. *Geçmiş*i göz önüne alındığında onunla çıkmaya şaşırdım."

Ne oluyor lan? Bu yaşlı cadıya mı kaybedeceğim?

"Sarah hepimizin arasında bir tanrıça ve burada çocuklar olduğu için şanslısın Agatha, yoksa bu kaba yorumun hakkında söyleyecek daha çok şeyim olurdu," dedim hafifçe. Bakışlarımı Davy ve Jake'e kaydırdım. İkisi de dikkatle dinliyordu ve Jake kendini beğenmiş görünüyordu. "Çıkabilir miyiz?"

Yüz ifadesi asıktı. "Sadece David ve Jake için bu kaydı imzalamanız gerekiyor."

"Davy," dedim hemen.

Başını eğdi. "Affedersiniz?"

"Davy," dedim tekrar. "Ona Davy derler. Herkesin bunu bildiğini sanıyordum." "Onlara söyledik ama dinlemediler," diye söze girdi Jake.

Agatha alay etti, açıkça telaşlanmıştı. "Yani. Onun adı David."

Neredeyse benden üç kat yaşlı bir kadınla el sıkışmak üzereydim.

"Bayan Agatha." Çocukların beni duymaması için sesimi alçaltarak eğilirken ses tonumu hoş tuttum. "Bir çocuğa tercih ettiği isimle hitap etmediği için bir okulu sosyal medyada yerden yere vurmak isteyecek bir milyon, ama gerçekten bir milyon Instagram takipçim var. Bu zor bir şey değil. Bunu yapmak zor olmamalı. Kahrolası sistemdeki adını değiştirin, öğretmenlerin doğru anladığından emin olun, yoksa bir sorunumuz olacak. Tamam mı? Ve eklemek isterim ki, annemin bu işe karışması konusunda hiçbir sorunum yok."

Lynn Harlow'u bir tehdit olarak kullanmak gerçekten ihtiyacım olan tek şeydi. Annem Citrus Cove'daki boomerlara hükmediyordu.

Ağzı açık kaldı. "Sammy Harlow. Benimle bu şekilde konuşmaya nasıl cüret edersin-"

"Formu bana ver," diye araya girdim, hâlâ sakın ve tatlıydım. "Eğer bunu bir daha duyarsam, burada bir daha asla sessiz bir an yaşanmamasını sağlarım. Anlaşıldı mı?"

Panoyu kaptığım gibi bana başını salladı, adımı imzaladı ve sonra doğruldu.

"çocuklar," dedim. "Buradan gidiyoruz."

"Hâlâ açığa alınmış durumdalar," diye ağzından kaçırdı. "Sarah'nın bir toplantı daha yapması gerekecek."

"değil," dedim. "Orada görüşürüz."

Ağzı yine açık kaldı. Sarah'yı toplantıya gelmeme izin vermesi için nasıl ikna edeceğimi düşünmeye başlamıştım bile, çünkü bu saçmalıktı. Şu anda *teknik olarak* çıkmıyor olsak da.

Kalbim acıyordu ama çocuklara başımı salladım. "Hadi buradan çıkalım." Ayağa kalktılar, biz kapıya doğru giderken Agatha'ya bakıyorlardı.

"Gününüz *kutlu* olsun," dedim.

O herhangi bir küçümseyici yorum yapamadan üçümüz oradan ayrıldık. Boynumun arkası sıcaktan karıncalandı. Çocukları dışarı çıkarırken sakinleştirici bir nefes aldım.

Jake, "Auranız artı bin," dedi.

Bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

"Teşekkürler. Benim arabamdayız," dedim. "Şuradaki. Anneni aramak ister misin?"

"Hayır," dedi Davy. "Şu anda işte."

"Evet, sorun değil," diye mırıldandı Jake. ". Zaten bütün bu olanlar aptalcaydı."

Kaşlarımı kaldırdım. Bu yakında barışacaklarına dair iyi bir işaretti, değil mi? "Peki... İkinizden biri yiyecek bir şeyler ister mi?"

"Sadece eve gitmek ve Davy'yle bir daha hiç konuşmamak istiyorum," diye mırıldandı Jake. Neyse, boş ver.

İçeri girmeleri için arka kapıyı açtığımda yüzüm buruştu. Sürücü koltuğuna oturdum ve arabayı çalıştırıp kaloriferi patlattım.

Ne yapmam gerekiyordu? "Biliyorsun, benim iki erkek kardeşim var," dedim. *Kulağa çok aptalca geliyor.* "Eskiden çok kavga ederdik."

Davy kollarını kavuşturmuş olan Jake'e baktı. "Ben yanlış bir şey yapmadım. Sınıfta Rachel'a söylediğim tek şey, Jake'in onun güzel olduğunu düşündüğü, çünkü *bütün* yıl bunu söyleyip durduğu."

Aman Tanrım. Bu bir kız problemiydi.

"Sen... Sen *cehenneme* gidebilirsin," diye tersledi Jake.

Davy'nin nefesi kesildi. "Bunu söylemeye nasıl cüret edersin? Anneme söyleyeceğim." "Hayır, ona söyleme.

Ama yine de ciddiylim."

Dudağımı ısırdım, poker suratımı korumaya çalışıyordum çünkü aksi takdirde gülmeye başlayacaktım. "Bu biraz utanç *verici* olabilir, de öyle değil mi?" diye sordum.

Davy dikiz aynasından bana baktı ve ters ters . *Gülme*, . "Yani sen *onun* tarafındasın?"

Koltuğumda döndüm. "Demek istediğim, belki de Jake bunu ona kendisi söylemek istedi. İkinizi yumruk yumruğa kavga ettiren şey bu muydu?"

Jake iç çekerek pencereden dışarı baktı. "Davy'yi ittim çünkü ona söylememesini söyledim ve o da söyledi. Sonra o da beni geri itti. Ben de sinirlendim."

"Evet, ben de kızdım çünkü sen aptallık ediyordun."

"Ona söylememeliydin. Rachel artık tuhaf olduğumu düşünüyor."

"Ama sen tuhaf değilsin. Garip olan o."

"Bütün kızların tuhaf olduğunu

düşünüyorsun." "Çünkü

öyleler."

"Tamam, tamam," diye homurdandım. "Eve manzaralı yoldan dönmeye ne dersin? Sonra da biraz sıcak çikolata yapabilirim."

"Bizim için biraz daha öğle yemeği hazırlayabilir misin? Çünkü hepsi güzeldi ve annem böyle yemek yapamıyor ve ben de sandviçlerden bıktım," dedi Davy.

Yani Davy'nin kalbine giden yol yemekti. Bununla çalışabilirdim. Etrafıma bakıp park yerinden çıkarken gülümsemek için kendimi zor tuttum. "Evet, yapabilirim

Bunu yap."

Tanıdık bir kamyonet caddenin karşısındaki dur işaretiyle rölantide çalışıyordu ve kalbim küt küt atmaya başladı. Bu kesinlikle David'in eski kamyonuydu ama ön camı içindeki kişiyi göremeyeceğim kadar karanlıktı. Sessiz sokağa girdiğimde kamyon arkamızdan çekildi.

Muhtemelen bir şey yoktu. David'in artık o kamyonu kullanmadığını biliyorduk. Değil mi?

Dar bir mahalle yolundan sola dönerken dikkatimi yola verdim. Okul Citrus Cove'un diğer tarafındaydı, Sarah ve çocukların yaşadığı yerin tam karşısındaydı. Yine de küçük bir kasabaydı ve onları eve geri götürmek uzun sürmezdi. Şikâyetlerini konuşmaları için onlara daha fazla zaman tanımak amacıyla uzun yoldan gitmeye karar verdim.

Çocuklar didişmeye devam ediyordu ama en azından birbirleriyle konuşuyorlardı. Tekrar en iyi arkadaş olmaları uzun sürmeyecekti. Bu döngüyü çok iyi biliyordum. Cam ve benim kaç kez bu tartışmaya girdiğimizi bilemezdim. Hunter ve ben bile... Gerçi ben kavga etmeyi sevdiğim yaşa geldiğimde Hunter benimle gerçekten kavga etmek için biraz fazla büyüktü. Ama bir ikizim olsaydı? İkimiz de sürekli birbirimizin boğazına sarılırdık.

Dikiz aynasından baktım ve kaşlarımı çattım. O lanet kamyon hâlâ arkamdaydı.

Biz.

Endişem arttı. Bundan hoşlanmadım. Yani, küçük bir kasabaydı. Belki de sadece bizimle aynı yöne gidiyorlardı... ama tuhaf hissettirdi.

Sağa döndüm ve Citrus Cove'un etrafından dolaşıp Sarah'nın yaşadığı küçük mahalleye bağlanan köy yoluna girdim.

Onlar da sağa döndüler.

Hızlandım, direksiyonu kavradıkça parmak eklemlerim beyazlıyordu. Yol, küçük kasabamızın içinde yer aldığı tepeleri kucaklayarak kıvrılıyor ve eğiliyordu.

Kamyon durmadı. "Ne oluyor lan?" Mırıldandım.

"S'li kelimeyi söyledin," dedi Jake. "Neden cehennem diyemiyorum?" "Annen sana bunu söylememeni mi söyledi?"

"Evet."

"O zaman nedeni bu. Hepimiz için kuralları o koyuyor."

Kamyon , arabamın kuyruğuna takıldı. Karşı şeride geçerken kalbim küt küt atıyordu ama onlar hemen arkamdan geliyordu.

"Sorun nedir?" Davy, sesi endişeyle titreyerek sordu.

"Bu adam tam bir pislik gibi davranıyor," dedim.

İkisi de başlarını çevirip arka pencereden dışarı baktı. "David mi o?" Davy fısıldadı.

"Hayır, sanmıyorum," dedim.

"Ama bu onun kamyoneti," dedi

Jake. Seslerindeki korku beni öldürdü.

"Eğer o ise, fark etmez, çünkü durmayacağız."

Bir viraja geldiğimizde midem bulandı. Piç kurusu arabamın arkasına çarparak bizi ezdi. Ben direksiyonu kavrarken çocuklar çığlık attı.

Bu sefer daha sert çarptı, metal çatırdadı ve araba yalpaladı. Kontrolü sağlamak için mücadele ettim.

Bizi öldürmeye çalışıyorlardı.

Saldırganlık beni dehşete düşürdü. Parmak eklemlerim bembeyaz oldu, aklım gitti.

"Çok hızlı gidiyoruz," diye bağırdı Jake.

"Her şey yoluna girecek," dedim. "Bir sonraki durakta kenara çeker ve polisi ararız, tamam mı?"

Gaza bastım ve virajı hızla döndüm. Lastikler gıcırdadı ama virajdan çıkarken kamyonla aramıza mesafe koymayı başardım.

Nefes al, nefes al, nefes al. Çocuklarınızı güvende tutun.

Bu yollarda büyümüştüm ama bu kadar hızlı viraj almak beni korkutuyordu, özellikle de arabada onlar varken.

Bizi güvenli bir yere götürmem gerekiyordu. Çok uzakta olmayan bir benzin istasyonu vardı ama bu yolda başka hiçbir şey yoktu.

Bunu neden ? Kendimi hırpalayacak zamanım .

Kamyon tekrar çekiş gücü kazanıyordu. Aramızda biraz mesafe vardı.

"İkinizi de güvende tutacağım ama yapmak üzere olduğum şey tehlikeli, tamam mı? Bu yüzden kemerlerinizi bağlayın ve sıkı tutunun."

Onlar emniyet kemerlerini sıkıp birbirlerine tutunurken arkama baktım.

Davy bakışlarımı karşıladı ve onun kızgın olduğunu fark ettim.

Kahretsin, ben de kızgındım. "*Dur bakalım.*"

Dönmeye başladığım anda ayağımı frene bastım ve marketin otoparkında aptalca yaptığım tüm donutlara güvendim. Araba tam zamanında dönerek

yanımdan hızla geçen kamyonun yoluna girdim. Şoföre bir an göz attım ve kanım buza dönüştü.

Kadın.

Tiyatrodaki. Kafedeki.

Gaza bastım ve momentumu kullanarak geldiğimiz yöne doğru geri dönerek yola çıktım. Bu sefer virajı biraz daha güvenli aldık ve sonra düz bir şekilde mahallelere geri döndük. Bulutlar hızla toplanıyor, dışarıda sıcaklık düşüyordu. Görünüşe göre soğuk hava dalgası beklenenden daha erken geliyordu.

"Ailemin evine gidiyoruz, tamam mı? Biz iyiyiz."

Jake ağlıyordu. Davy ona sarılmış, gözlerini kocaman açmıştı. Koltuğumda döndüm ve elimi uzattım.

"Çok özür dilerim. Korkutucuydu ve çok üzgünüm."

Elimi tuttular. Harlow ailesinin yolundan aşağı inip annemle babamın evine gidene kadar da bırakmadım.

Kapıyı açtım ve Jake ile Davy'yi kamyonetten çıkardım. Uzun boylu olmanın avantajı, on bir yaşındaki iki çocuğu kolayca ön verandaya taşıyabilmemdi. Ben içeri koşup onları yere bıraktığımda Benny havlamaya başladı. Antrede yere çöktüm, kalbim hâlâ göğsümde çarpıyordu.

Annemin çığlığı evin içinde yankılandı ve gözleri kocaman açılmış bir halde mutfaktan hızla çıktı. "Aman Tanrım. Ne oldu böyle?"

Neyse ki Jake konuşkan biriydi, çünkü hikayeye benim sürdüğümünden daha hızlı başladı.

"Bizi öldürmeye çalışan bir kamyon vardı! Babam olduğunu düşündük ama öyle olduğunu sanmıyorum ve bizi yoldan çıkarmaya çalıştı ve Sammy gerçekten çok hızlı sürdü ve sonra neredeyse ölüyorduk ama-"

Davy kollarını boynuma doladı ve ben de ona sarıldım. Gözlerimi kırıştıtarak anneme baktım. Nefesini içine çekti ve ebeveyn moduna geçtiğini görebiliyordum ki bu kesinlikle benim henüz ustalaştığım bir şey değildi. Yıllarca pratik yapmıştı.

Elini Jake'in omuzlarına koydu. "Üçünüzün de güvende olmasına çok sevindim. Sanırım o korkudan sonra biraz sıcak çikolatayı hak ettiniz, değil mi? Hepinize zarar vermeye çalışan kişiyi bulmak için bazı telefon görüşmeleri yapacağız ve ailemizi bir araya getireceğiz."

Babamın aşağıya geldiğini duydum. Endişeyle kaşlarını çatı ve annem de ona *baktı*. "Sıcak çikolata yapıyoruz," diye duyurdu.

"Bundan daha güçlü bir şeye ihtiyacım var," diye mırıldandım.

"Babalık çoktan işe koyuldu, tatlı bezelyem. Davy, sen iyi misin?"

Beni bırakmadan önce daha sıkı sıkı. "O olduğunu sandım ama değilmiş. Onu gördüm. Tiyatrodaki kadındı."

"Evet," diye fısıldadım. "Kim olduğunu bulacağız ve onu hayatımızdan çıkaracağız, tamam mı?"

"Tamam." Kollarını kavuşturdu. "Bizi güvende tutun." "Denedim."

"Yine de araba kullanman kötü."

Gülmekten kendimi alamadım. "Evet, öyle. Ama hayattayız."

Başıyla onayladı ve Jake ile annemi mutfağa kadar takip etti. Ben titreyerek ayağa kalkarken babam gizli bir dolaptan bir şişe viski çıkardı.

Sarah'yı aramam gerekiyordu. Ve Colt. Ve Cam ve Haley ve Hunter ve Emma ve-

"Evlat, bir saniye oturman gerekiyor."

İçimde tartışacak bir şey yoktu. Kanepeye oturdum ve yüzümü ellerimin arasına gömdüm. Hâlâ titriyordum. İşe yarayacağından emin olmadığım bir an olmuştu. Ama vurulmayı önlemek için tek seçenek hızlı bir tek seksendi.

Delinin tekiydi. Hemen adını öğrenmeli ve tüm bunlarla nasıl bir bağlantısı olduğunu bulmalıydık.

Çocukların peşinden gitmek delilikti.

Hangi arabayı kullandığımı bildiğini boş ver.

Bizi takip ettiği anlamına geliyordu. Evimi mahveden kişi o olabilirdi.

Babam elime bir shot bardağı tutuşturdu ve ben de bardağı geri ittim, boğazımdaki yanma beni merkeze aldı.

"Annem çoktan telefon etmeye başladı. Askerler yakında gelir. Bud'ı arayacağım."

"David'in eski kamyoneti idi ama o kullanmıyordu. Sinemada bizi taciz eden kadındı."

Kaşlarını kaldırdı. "Demek o gece bu yüzden ağaçtaydın, öyle mi?"

"Sadece onun için değil. Colt için de. İkisi için de. Onları seviyorum."

Bir an durakladı ve sonra yüzüne kendini beğenmiş bir sırıtma yayıldı. "Biliyordum amına koyayım." Bana bir kadeh daha uzattı. "Biliyorsun, ben dün doğmadım. Annemin bana elli dolar borcu var."

Ağzım açık kaldı. "Benim üzerime bahse mi girdin?"

"Evet ve ben kazandım. Dairene zorla girildiği gün bir Şeyler anlamıştım. Onlara nasıl baktığını görmeliydin, sanki dünyada başka kimsenin önemi yokmuş gibi." Bana nc bir kadeh uzattı. "Biliyorsun, annen ve ben Woodstock 69'u hatırlıyoruz. Bu tür Şeyler yeni değil."

"Sanki sen oradaydın?!"

"Hayır. Ama-"

"Tamam, hayır," diye . "Bilmek bile istemiyorum. Bu hikâeyi bitirme bile."

Kıkırdadı ama sonra yüzü yumuşadı. "Sarah ve Colt'u ara, diğerlerini biz hallederiz."

Ondan aldım ve nefes verdim. Titremem azalmaya başlamıştı. Ailem için her zamankinden daha fazla şkrediyordum.

OceanofPDF.com

KIRKINCI BÖLÜM

Sarah

"HADI, HADI, HADI." Hiç bu kadar hızlı sürdüğümü hatırlamıyorum.

Colt'un kamyoneti peşimdeyken Harlow'un garaj yolunda hızla ilerlerken yağmur ön cama yağıyordu.

Sammy'den gelen telefon beni paniğe sevk etmişti. Hemen kafeden ayrıldım ama yolda neler olduğunu bilmek beni endişelendirmişti.

Colt ve ben arabalarımızı durdurduk ve ben kapımı açtım.

"*Sarah!*" adımı seslendi, gözlerinde benim hissettiğim korkunun aynısı vardı.

Dondurucu yağmur bizi sırlıslıkla etmişti ama ben neredeyse hiç hissetmiyordum. Elini tuttum ve ikimiz birlikte eve doğru koşarak ön kapıdan içeri daldık.

"Anne!"

Jake ve Davy ayağa kalktı ve ben ikisini de kucakladım. Dizlerimin bağı çözülmüştü ama onları sıkıca tutarken ayakta durmaya devam ettim.

Jake, "Sammy bir yarış arabası sürücüsü gibi sürüyor ve neredeyse ölüyorduk ama sonra şu çılgın dönüşü yaptı ve şimdi iyiyiz," dedi.

"Buna *U dönüşü* deniyor," diye yaptı Davy.

Ağlama, ağlama, ağlama. "Söyleyecek sözüm yok," diye fısıldadım.

"İkiniz de iyi misiniz?"

"Biz iyiyiz anne," diye cevap verdi Davy.

Onlara tekrar sarılabildiğim kadar sıkı sarıldım, başlarının üstünden Colt ve Sammy'ye baktım. Colt Sammy'yi sert bir öpücüğün içine çekti. Sammy'nin anne ve babası -Bob ve Lynn- kaşlarını kaldırarak birbirlerine baktılar ve sonra iç çekti.

"Evet, evet."

Sammy, Colt'tan uzaklaşırken gözlerini devirdi. "Bizim üzerimize bahse girdiler."

Bize mi? Ona ve Colt'a baktım. Şu anda sadece iki şey düşünebiliyordum; bir, Tanrı'ya şükür çocuklar güvendeydi ve iki, *biz*.

Lynn ayağa kalktı ve gülümsedi. "Ben yemeğe başlayacağım. Diğer herkes birazdan gelir."

"Teşekkür ederim," diye fısıldadım.

"Anne, sanırım bizi ölümüne sıkıştırıyorsun."

Önce Jake'in sonra da Davy'nin başının üstünü öptüm. Kapı açılıp herkes oturma odasına doluşunca isteksizce onları bıraktım. Önce Honey, ardından Hunter, Cam, Haley ve Emma içeri girdi. Çocukları bıraktım ve onları diğerlerinin yanına bıraktım.

Cam ve Hunter kardeşlerinin yanına koştular ve Sammy'yi kucaklarına aldılar. Haley beni de kendine çekti ve ben de ona yaslandım.

"Sammy ve Colt'la konuşmam gerek," diye fısıldadım. "Evet. Çocuklar elimizde."

Onu sıkıca kavradım. Honey ve çocuklar saçmalamaya başladığında Emma bize yaklaştı. Korkunç olay artık bir süper kahraman hikâyesiydi ve Jake bunu kesinlikle yetenekle anlatıyordu. Emma'ya doğru eğildim ve başımı salladım.

"Sammy beni aradığında her şey durdu," dedim. Tekrar ona ve Colt'a baktım. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde hâlâ başları eğik, Hunter ve Cam ile konuşuyorlardı.

"Komplo kuruyor gibi görünüyorlar," dedi Emma.

Haley ve ben başımızı sallayarak onayladık. Kız kardeşim dudaklarını birbirine bastırarak bana baktı. "Sammy o kadını sizin karşılaştığınız kadın olarak tanıdığını mı söyledi?"

"Evet."

Onun ve kocasının kim olduğunu öğrenmemiz gerekiyordu. Ve tüm bunlarla nasıl bir bağlantısı olduğunu. Artık hepimiz aynı fikirdeydik.

Hunter boğazını temizledi. "Polisi arayacağım ve neler olduğunu anlatacağım."

Sammy başıyla onayladı. "Bu iyi . Bunu henüz yapmadım."

Kafede bana saldıran adam onun kocası olmalıydı, değil mi? Ama neden?

Bunu daha sonra düşünmem gerekecekti. Şu anda her şeyden çok Sammy ve Colt'la yalnız konuşmaya ihtiyacım vardı.

Herkesin birbiriyle konuşurken çıkardığı uğultu evi dolduruyordu ama artık Jake ve Davy'nin güvende olduğunu bildiğim için oturma odasını geçip yanlarına gittim ve Colt'un omzuna dokunarak gruplarını böldüm.

"Hey," diye fısıldadı. Bakışlarının ağırlığını üzerimde hissettim, Sammy'ninkini de. "Hey," dedim. Kahretsin, gergindim.

Hunter başparmaklarını pantolonunun içine sokarak bana endişeli bir gülümseme sundu. "Başın nasıl?"

"Ben iyiyim," dedim. "Diğer herkes de iyi olduğu için minnettarım. Sammy ve Colt'u ikinizden çalmam gerekiyor."

Cam başıyla onayladı. "Devam et." Bakışları Haley'e kaydı ve ifadesi yumuşadı. "Ben gidip güzel karıma yardım edeceğim."

Hal dolabın üstündeki şişeye uzanmaya çalışırken arkama baktım ve gözlerim büyüdü. Cam hızlıydı ve çoktan onun arkasındaydı, eli sırtının alt kısmındaydı ve şişeyi onun için aşağı çekiyordu.

"Boş odalardan birinde konuşabiliriz," dedi Sammy.

Colt'un yüz ifadesi acımasızdı. Sammy'yi kısa bir koridorda takip ettik ve temiz çarşaf kokan küçük bir yatak odasına girdik. Kapıyı sessizce kapattı.

İkisiyle yüzleşmek için döndüm. Şimdi onlara gerçekten bakınca ne kadar yorgun göründüklerini fark ettim. Colt'un gözlerinin altında daha önce hiç koyu halkalar gördüğümü sanmıyorum.

Derin bir nefes aldım. Yüzleşmekten nefret ederdim ama bunu yapmak zorundaydım.

"İkinizden de çok özür dilerim," diye başladım. "Her şeyi berbat ettim. Panikledim ve ikinizle de konuşmak yerine kendimi kapattım." Kalbim çok hızlı atıyordu. "Hâlâ iyileşiyorum. Hâlâ kim olduğumun parçalarını topluyorum ve tekrar nasıl iyi olacağımı öğreniyorum. Hâlâ seilmeyi nasıl kabul edeceğimi bulmaya çalışıyorum. Yıllarca, beni her gün biraz daha yıpratana biriyle bir döngünün içinde sıkışıp kaldım. Kafenin dışında saldırıya uğradığımda tek düşünebildiğim ikinizi de tehlikeye attığım ve buna değmeyeceğimdi ama bunu söyleyen David'di."

"Sarah-"

"Bitirmeme izin ver," diye fısıldadım. "Bunu söylemem gerekiyor, lütfen." Başlarını salladılar, dikkatle dinliyorlardı.

"Colt, seni Citrus Cove'a geldiğimden beri tanıyorum. Tekrar birlikte olabileceğimizi hiç düşünmemiştim ama bir şansımız var. Ve Sammy, sen hayatımdaki her şeyi daha iyiye doğru değiştirdin. İkiniz sayesinde, seilmeyi ve hak ettiğimi fark ediyorum. Ben zihnimin yükü değilim.

beni öyle olduğuma inandırdı. Ben mükemmel değilim. Ben bir anneyim. Dağınığım. Programım zor çünkü sürekli ve orada olmadığım zamanlarda da çocuklarıma yetismeye çalışıyorum. Tüm bunları ikinizi de sevdiğimi söylemek için söylüyorum. İkinizin de beni affetmesini beklemiyorum ama güvende tuttuğunuz için teşekkür ederim. Son birkaç haftadır her konuda bana yardım ettiğiniz için teşekkür ederim. Artık benimle bir şey yapmak istememenizi anlıyorum ve kararınız ne olursa olsun saygı duyacağım ama ben sizi istiyorum. Eğer beni kabul ederseniz ikinizi de hayatımda istiyorum."

Colt nefes verdi ve ellerini dizlerinin üzerine koyarak eğildi.

"Colt? Neyin var?" Sammy onu tekrar ayağa kaldırırken öne atıldım.

Yüzümü tuttu, gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu. "Nasıl olur da seninle bir şey yapmak istemediğimizi düşünebilirsin?"

Birden Sammy beni ikisinin arasına çekti. Kulağıma fısıldayarak eğildiğinde nefesimi içime çektim. "Sen meşgulsün diye seni bırakıp gideceğimizi mi sanıyorsun? Sana aşık olduğumuzda neye imza attığımızı biliyorduk."

Ağzım açık kaldı. "Sen... Sen seviyorsun..."

"Şekerim, seni seviyoruz," diye fısıldadı Colt. "Seni sevmekten hiç vazgeçmedim." Sammy başımın üstünü öperek, "İkinizi de seviyorum," dedi. "Seni alacağız."

Bunu atlatacağız. Ama lütfen seninle tekrar birlikte olmak istediğimizden asla şüphe etme, Sarah."

"Yapmamaya çalışacağım." Gözlerimi sildim ve önce Colt'u sonra da Sammy'yi öpmek için eğildim, aralarında eridim. "Seninle yarın konuşmayı planlıyordum ama bugün bu olay oldu ve ben sadece... bunu söylemem gerekiyordu."

"Bunu yaptığına sevindim meleğim," dedi Sammy. "Sanırım sürüşümle çocukları korkuttum. Hatta kendimi bile korkuttum."

Colt titrek bir nefes verdi. "Sammy, seninle ilgili telefonu almak beni çok korkuttu. İkinizin de balonlu naylona sarılıp bu psikopatlardan güvenli bir şekilde uzakta olmanızı istiyorum. Kovboy kalbim buna dayanamaz."

"Bu insanların kim olduğunu bulmamız gerekiyor," dedim. "Bunu neden yaptıklarını bilmiyorum. Çocuklara ve sana saldırmak için, ben sadece..."

"David'in eski kamyonetini kullanıyordu," dedi Sammy başını sallayarak. "Tam bir akıl tutulmasıydı. Babam bana üç viski shot içirdi çünkü çok kötü titriyordum."

Yüzünü tuttum ve onu sertçe öptüm. "Teşekkür ederim. Neler olabileceğini hayal bile edemiyorum."

Colt ve ben kollarımızı ona doladık, bedenler ve çılgın kalp atışları birbirine karıştı.

Colt, "Konuları çok değiştirmek istemiyorum ama hava kötüleşiyor," dedi.

"Siz ikiniz bizimle kalmak ister misiniz?" Ben sordum. "Benim yatağında uyuyabilirsiniz..."

"Evet," dedi ikisi de hemen. "Umarım sığarız," diye kıkırdadım. "Kendimizi sığdıracağız."

OceanofPDF.com

KIRK BİRİNCİ BÖLÜM

Colt

Ön kapıyı kilitledim ve botlarımı çıkarıp Sarah'nın ayakkabılarının yanına koydum. Sammy şöminede odunları tutuşturmaya çalışırken çocuklar kanepede kıkırdıyorlardı. Sarah pijamalarıyla onların yanına sokulmuş, izleyecek bir film arıyordu.

Ayrılmadan önce hepimiz Harlow'ların evinde hızlı bir akşam yemeği yedik. Cam ve Hal evlerine gitmiş, Hunter ailesiyle kalmaya karar vermiş ve Emma da Honey ile geri dönmeyi teklif etmişti. Bir süre sonra hem Emma'nın hem de Honey'nin *Altın Kızlar*'ı izlemeyi sevdiklerini ve dedikoduya yakınlık duyduklarını öğrendim; konunun ben, Sammy ve Sarah olduğundan şüpheleniyordum. En azından Emma bizi Sarah'nın evine gönderirken bunu ima etmişti.

İlk defa Sarah, çocuklar, Sammy ve ben vardık. Kendimi evimde hissettim. Sıcaklık dramatik bir şekilde düşmüştü ve yağmur kesinlikle buza dönüşecekti.

"Sence kar yağacak mı?" Davy sordu.

"Belki," dedi Sammy. "Umarım hepsi erir, yoksa zamanın sonuna kadar karda mahsur."

Jake dramatik bir şekilde nefesini tuttu. "Ama sonsuza dek kar yağmasını istiyorum."

Sarah homurdandı, karıştırma onun Saç. "Sonsuza dek hapsolmuş içmek sıcak çikolata."

"Ve s'mores yemek," dedim.

"Kulağa hoş geliyor," dedi

Davy.

Ateş ocakta yayılmaya başladı ve sonunda kütükleri tutuşturdu. Sammy muzaffer bir edayla arkasına yaslandı. "Anladım. Ben bir tanrıyım."

Çocuklar güldü, ben de sırttım ve buraya gelirken hazırladığım çantadan dizüstü bilgisayarımı çıkardım. Planımız bir film izlemektir ama ben o sırada biraz araştırma yapacaktım.

Ama önce...

"Bence yere dev bir yatak yapmalıyız," dedim.

Sarah ayağa kalkmaya başladı. "Hayır, hayır, olduğun yerde kal," dedim Sarah'ya. "Biz ."

"Evet, var," dedi Sammy.

Jake benimle birlikte yukarı koştu ve battaniye ve yastıkları çıkarıp kanepenin önünde rahat bir yuva oluşturmak için aşağıya taşındık. Sammy çoktan sehpayı iterek yer açmış, ocakta yanan ateş evi ısıtmaya başlamıştı. Sarah televizyonu açtı ve biz her şeyi hazırlarken filmler arasında gezindi.

Kısa süre sonra beşimiz yere yayılmış, *Noel Öncesi Kabus*'u izliyorduk. Sammy'nin yanında dizüstü bilgisayarımı açarken sırtımı kanepeye yasladım. Sarah onunla çocukların arasındaydı.

Son birkaç haftaya ait notlarımı çıkarırken dizüstü bilgisayarımı onlardan uzaklaştırdım.

David'in kamyonetiyle başladım. Bu işte bir iş vardı. Bir şekilde tüm bunlar onunla ve vekaleten Thomas'la bağlantılıydı.

Bu çift öldürülen biriyle akraba olabilir mi?

Thomas tarafından öldürülen kadınların isimlerini içeren bir liste bulduğumda midem bulandı. Midemi bulandırdı.

Sammy kaşlarını çatarak bana baktı. "Neyin var?"

Vücut dilim gerçekten bu kadar açık mıydı? "Sadece bazı şeyleri araştırıyorum."

Hafifçe doğrulup bir göz attı. "Ah." Kaşlarını kaldırdı.

"Bazı noktaları birleştirmeye çalışıyorum," dedim sessizce.

Başını salladı ve kolunu Sarah'nın beline dolayarak tekrar yanına yerleşti. Bir an için onlara baktım ve gülümsedim. Bugün erken saatlerde tüm dünyamızın neredeyse yeniden paramparça olduğunu hatırlamak zordu.

Tek istediğim bunu yapan insanları bulmak ve onları hayatımızdan çıkarmaktı, böylece gerçekten önemli olan şeylere odaklanabilecektik.

Telefonumu cebimden çıkardım ve Sarah saldırıya uğradığında kafede çekilen fotoğrafları kendime e-postayla gönderdim.

Kapı, Citrus Cove Katili ve ardında bıraktığı yıkımla ilgili makalelerle kaplıydı. Kasabanın eteklerindeki bu ev onun saklanma yeri idi. Tanrım, o kadar çok hayatı mahvetmişti ki. Her gün Haley'nin kurtulduğuna ve Sarah'nın kurbanlardan biri olmadığına şükreliyordum.

Gerçi birçok açıdan öyleydi.

İpucu olabilecek herhangi bir şey aramak için fotoğrafları görsel olarak taradım. *Bir şeyler*. Olayları birbirine bağlayacak bir ipucuna ihtiyacımız vardı.

Ne oldu? Neden biri Sammy ve çocukların peşine düşsün? Neden Sarah'a saldırsınlar ki? Ve David Connor hangi cehennemdeydi?

Kafenin kapısına yapıştırılmış olan yazıda, kadınların fotoğraflarından biri kırmızı daire içine alınmıştı. Omurgamı bir ürperti sardı. *You're Next'in* daire içine alındığını görmek hâlâ dehşet vericiydi.

Eğer çiftin Thomas tarafından öldürülen biriyle bir şekilde akrabalığı varsa, belki de Sarah'ya çarpık bir adalet sağlamaya çalışıyorlardı. Bu bana hiç mantıklı gelmiyordu - masum bir insana acı çektirmek kesinlikle hiçbir şeyi çözmiyordu. Ama keder insanı uçuruma sürükleyebilirdi ve bugünkü olayların arkasında her kim varsa, kesinlikle zaten akli dengesi yerinde değildi.

Gözlerimi kısarak kapıdaki kadının yüzünü yakınlaştırdım. *Jane Bell*.

Yumuşak bir horlama dikkatimi çekti. Sarah bayılmıştı ve görünüşe göre çocuklar da uykuya dalmak üzereydiler. Avucumu Sammy'nin omzunda hafifçe gezdirdim, aramızdaki bağ içimi ısıttı.

Kendime iyi olacağımızı hatırlattım. Hepimiz iyi olacaktık.

Jane Bell'i Google'da arattım ve yüzümü buruşturdum.

Yaklaşık beş yıl önce kaybolmuş. Dallas'ın dışında küçük bir kasabada yaşıyordu. Sadece 23 yaşındaymış.

Nefesimi tuttum, gözyaşlarımı geri kıptım. Yıkıcıydı. Instagram'ı açtım ve onun adını arattım, eskiden ona ait olan profili bulana kadar profiller arasında gezindim. Fotoğraflardan birine tıkladım, midem bulanıyordu. Sadece bir gün batımı fotoğrafıydı ama ölmeden önceki son paylaşımı olduğunu bilmek ona ürkütücü bir hava katıyordu. Fotoğrafı beğenen hesapların listesine bakarken kaşlarımı çattım. Profil resmi kırmızı bir noktaydı. Üzerine tıkladım.

Biyografilerinde 'Asla unutma' yazıyordu. Sammy'nin bahsettiği hesap bu değil miydi? Videolarına sayısız yorum bırakan hesap?

"Bu ne lan?" diye mırıldandım kendi kendime. Profilini aradım ve rastgele bir video seçtim, aynı hesaptan bir yorum bulana kadar kaydardım.

Yani bunun kesinlikle Jane Bell ile bir ilgisi var.

Eski Instagram sayfasına geri döndüm ve onu takip eden hesaplar arasında gezindim, tanıdık bir yüz gördüğümde donup kaldım.

Kafedeki o lanet kadın. Sammy'yi takip eden kadın. *Elizabeth Bell*. Instagram'ı Citrus Cove'un fotoğrafları ve Thomas Connor hakkındaki makalelerle doluydu. Kaydırmaya devam ederken avuçlarım terledi. Hesabına bağlı bir Facebook sayfası vardı. Tıkladığımda midem bulandı.

"Sammy," diye fısıldadım. Ona baktım ama gözleri kapalıydı. "Mmm."

"*Sammy*."

Gözlerini araladı ve dönüp bana baktı. "Ben rahatım ve uyukum var, sen de çalışmayı bırakıp filmin tadını çıkarmalısın."

"Hayır, bak." Ona ekranımı gösterdim. Kaşlarını çattı, belli ki . 'Hakkında' bölümüne tıkladım ve ona isimleri gösterdim.

Gözleri büyüdü.

Elizabeth Bell, Jane'in *kız kardeşi*ydi.

Ayrıca Ron Bell ile mutlu bir evliliği vardı. *Ron*.

Fotoğrafının üzerinde gezindim, kıstırılmış yüz hatlarını tanıdım ve burada bakır-kahverengi saçları yerine sarı bir küt saç olrsa da, kesinlikle oydu.

Başımı mutfığa doğru salladım ve ayaklarımın üzerinde yuvarlandım. Sammy ayağa kalktı, ikimiz de Sarah ve çocuklara baktık. Arka planda çalan filmle birlikte oturma odası sıcak ve rahattı ve onlar mışıl mışıl uyuyorlardı.

Sammy beni mutfığa kadar takip etti. "Bize sıcak çikolata yapıyorum," dedi. "Eğer buna bakacaksam bir şeylere ihtiyacım olacak."

"Benimkine viski koyabilir misin?"

"Evet, eğer biraz bulabilirsem." Dolapları karıştırdı.

Konuşurken sesimi alçak tuttum. "Karakolu arayıp isimlerini vereyim mi? Belki yardımı olur?"

"Bence bu iyi bir fikir ama buz fırtınası yüzünden önümüzdeki haftaya kadar hiçbir şey yapamayacaklarını biliyorsun."

Ne yazık ki, haklı olduğu bir nokta vardı.

Elizabeth'in profilinde gezindim ve başımı salladım. "Ne oluyor lan?" Her gönderi ya Citrus Cove Katili, ya David'in kefaletle serbest bırakılması ya da Sammy'nin videoları hakkındaydı.

Neden Sammy'ye bu kadar takıntılıydı? Geniş bir platformu olduğu için miydi? Yeniden paylaştığı videolarından birine "*Bir katille çıkıyor!*" diye bir başlık eklemişti. Giderek daha fazla gönderide aynı akıldışı mesajlar yer alıyordu. Her şey üçümüz çıkmaya başladığımız zaman başladı. Ondan önceki tüm paylaşımlar tamamen Citrus Cove ve Connor'lar hakkındaydı.

Kız kardeşinin ölümüyle ilgili gönderiye geldiğimde yavaşça nefes aldım. Başlık beni sarstı.

Kız kardeşim yıllardır kayıp. Onu bulmak için hiçbir şey yapmadılar. Onu yüzüstü bıraktılar ve şimdi o öldü. Yakalanması gereken bir adam tarafından öldürüldü. SISTEMİMİZ BOZUK. BU NASIL OLABİLİRDİ HAPPENED? JANE, seni özleyeceğiz. Seni seviyorum.

"Siktir." Dizüstü bilgisayarı mutfak masasının üzerine bıraktım ve koltuğa doğru kaydım. Gözlerim yaşardı. Bize yaptıkları için bu kadından nefret ediyordum,

Ama aynı zamanda onun da incinmiş olmasından nefret ediyordum.

"Bu çok üzücü," dedim göğsümü ovuşturarak.

Ron Bell'in eşinin gönderisine yaptığı bir yorum dikkatimi çekti. *Adalet yerini bulacak. Onları yakalayacağız, Lizzie.*

Sarah'a saldıran o muydu? Bu mantıklı olurdu. Resmine baktım, öfkem kabarıyordu.

Sammy önüme dumanı tüten bir kupa koydu. "Viski ve sıcak çikolata." Eğilip ekranıma baktı. "Kocası o mu?"

"Evet. Ron. Kafede gördüğümüz adama benziyor, değil mi?"

"Öyle..." Sammy dudaklarını birbirine bastırdı. "Ron, David'in kamyonetini alan adamın adı değil mi? İsimlerini bildiğimize göre, nerede yaşadıklarını bulabilir miyiz?"

Çenem sertleşti. Sıcak çikolatadan uzun bir yudum aldım, sert yaptığı için minnettarım çünkü sarsılan sinirlerim için bir şeye ihtiyacım vardı.

"Sanırım seni taciz eden profil onlara aitti," dedim. "Hunter'ı arayayım, bakalım adreslerini nasıl bulacağını biliyor mu?"

Sammy telefonunu uzattı, Hunter'ın numarası çalmaya başlamıştı bile. Homurdandım ve o cevap verince telefonu açtım.

"Her şey yolunda mı?" Hunter homurdandı.

"Hey, ben Colt. Sammy de burada. Biraz araştırma yapıyorduk ve sanırım bir şey buldum. Elinizde bir isim varsa birinin adresini bulabilir misiniz?"

"Evet," dedi.

"Aynen , ha?" Alay ettim. "Casus olmadığına emin misin?"

Hunter dramatik bir şekilde iç çekti. "Hayır, ben sadece Google'da nasıl arama biliyorum.

Adı ne?"

"Elizabeth ve Ron Bell," dedim.

Sammy kaşlarını kaldırdı ve yüz ifademi izleyerek içkisinden bir yudum aldı. Hunter'ın arka planda hareket ettiğini duydum ve ona yaşlı bir adam deme dürtüsüyle savaştım. Öyle değildi ama bazen öyleymiş gibi homurdanıyordu.

"Peki," dedi Hunter. "Bana birkaç dakika ver, sana adreslerini mesaj atayım."

"Teşekkürler." Telefonu kapattım ve kaşlarımı çatarak sandalyemde arkama yaslandım. "Bundan hoşlanmadım," dedim.

"Ben de öyle," diye onayladı Sammy.

Hunter'ın mesajı gelene kadar sessizce oturduk. Adrese tıkladım.

"Hayatta olmaz," dedi Sammy. "Bu

doğru olamaz," diye fısıldadım.

Ama eğer , o zaman bir eve taşınmışlardı. Citrus

Cove'da.

Bu mahallede. Sokağın hemen aşağısında.

Aniden ayağa kalktığımda sandalyem tırmalandı. "Gidip kontrol edeceğim."

"Hayır, değilsin," dedi Sammy başını sallayarak. "Kesinlikle olmaz. Sıkı durmalı, fırtınayı atlatmalı ve sonra-"

Işıklar söndü ve bizi karanlığa gömdü.

"Lanet olsun," diye iç geçirdim. Eğilip mutfak penceresinden dışarı baktım.

"Sadece biz varız."

"Belki bir şalter atmıştır," dedi Sammy. "Gidip bir bakayım."

"Hayır, sorun değil, ben yaparım. Zaten bacaklarımı esnetmem gerekiyor."

Bir şeyler yapmam gerekiyordu, çünkü bu da neydi?

"Ve belki de aptalca bir şey yapma arzusundan uzaklaşmak?"

"Evet, o da var," diye iç geçirdim.

Verandaya çıkmadan önce ceketimi ve botlarımı giydim. Buzlu basamaklardan dikkatlice inerek evin yan tarafına doğru yürüdüm. Çimenler ayak altında çıtırdıyor, bıçakları buzla kaplanıyordu.

Mahalledeki diğer bütün evlerin ışıkları yanıyordu, yani bu iyi haberdirdi. El fenerimi yaktığımda nefeslerim durgun havaya karıştı.

Elektrik kutusunun metal kapısı açık duruyordu. "Ne oluyor lan?" Mırıldandım.

Eğilip şalteri indirdim ve pencerelerden birine baktım. Işıklar tekrar yandı. "Dışarı yalnız çıkmamalıydım."

Suratımın ortasına bir yumruk indiği anda sıçradım ve döndüm. Eve doğru geri düştüm ve adam tekrar yumruk salladığında yolumdan çekilecek kadar çabuk toparlandım.

Kapüşonu açık siyah bir ceket giymişti ama Sarah'nın yanaklarına sıçratıldığı kahvenin kızgın yanık izlerini hâlâ görebiliyordum. Yüzünü gördüm, birkaç dakika önce bilgisayarımın ekranından baktığım yüzün aynısıydı.

Vücudumu ona doğru fırlatıp onu geriye savururken telefonum yere çarptı.

"Dövüşmek için yanlış adamı seçtin *Ron*," diye hırladım.

"Sen sadece kaçınılmaz olana engel oluyorsun," dedi. "Karım onlar da ölene kadar durmayacak."

Şaşırtıcı derecede hızlı hareket ederek siyah bir tabanca çıkardı. *Hay sikeyim*. Tetiği çektiğinde yana doğru atıldım ama kurşun kalçama isabet etti.

Acı bir şimşek gibi patladı ve ııııık atarak yere düştüm. Benzin ve duman kokusu havayı doldurdu ve başımı geriye doğru salladım, gözlerim büyüdü.

Korku beni sardı.

Sarah'nın evini ateşe vermişlerdi.

KIRK İKİNCİ BÖLÜM

Sarah

HEMEN UYANDIM, başımı iki yana çevirdim, şaşkınlık çöktü. Karanlıktı, televizyon kapalıydı. Tek ışık şömineden geliyordu. Duvarlarda gölgeler dans ediyordu ve kalbim küt küt atıyordu.

Bu ses de neydi? Az önce bir silah sesi mi duydum?

"Sammy? Colt?" Seslendim.

Sammy oturma odasına koştu, vücudu gergindi. Konuşmak için ağzını açtı ama sonra ikimiz de derin bir nefes alınca sustu.

Odayı bir yanık kokusu doldurdu ama bu koku ocaktan gelmiyordu. Nefes verdim. "Duman kokusu mu alıyorum?"

Nefes aldı ve gözleri büyüdü. "Çocukları uyandır. Hemen."

"Colt nerede?" diye sordum.

"Dışarı. Kaldırın onları." Sammy botlarını giymeye başlamıştı bile. "Acele edin."

Ayağa fırladı ve kapıyı çekerek açtı. Ama sonra vücudu kaskatı kesildi. Ellerini havaya kaldırıp nefes nefese bir fısıltı çıkarırken dehşet içinde bakakaldım.

"Sarah, onları dışarı çıkar. Arkadan çık."

Sikeyim. Ne oluyor lan? Çocukları salladım, hızla ayağa kalktım ve onları yukarı çektim. Dışarıdan bir ses duydum ama şu anda bunu düşünemezdim.

"Neler oluyor?" Davy sordu.

Sammy yavaşça bir adım geri çekilerek kafedeki kadını ortaya çıkardı. Göğsüne bir silah dayamıştı, gözleri nefretle yanıyordu.

Hay sikeyim. "Koşun! Komşulara gidip yardım getirin," diye homurdanarak Davy ve Jake'i arkaya doğru ittim. Sammy'yi yalnız bırakamazdım.

"Anne! Yemek odasında yangın var-"

İkisini de koridorda iterek arka kapıya doğru götürdüm. Kapıyı çekip açtım, alevler verandanın üzerinde sürünürken gözlerim büyüdü. Dışarı çıkmaları için hâlâ yeterince yer vardı.

"Git!" Bağırdım.

"Ama-"

"*Gidin!*" Koşmaya başladılar, arka bahçeye fırladılar.

Geri döndüm. Sammy'yi yalnız bırakamazdım. Oturma odasına geri döndüm, Sammy'ye ve kadına yaklaşırken homurdandım. "Bırakın onu. Bunu neden yaptığınızı bilmiyorum ama biz yanlış bir şey yapmadık."

Silahını Sammy'ye doğrultmuş, bakışlarını bana sabitlemişti. "Kız kardeşimin ölmesinin sebebi sensin. Bilmen gerekiyordu, bilmen gerekiyordu!"

"Yapmadım," dedim, sesim titreyerek. "Yemin ederim yapmadım. Öz kız kardeşimi de öldürmeye çalıştım."

"Ama o yapmadı. Benimkini öldürdü. Yıllarca kayıptı ve *yıllarca* onu tekrar göreceğimi umdum - onu bulacağımızı. Ama yakalandı ve biz de gerçeği öğrendik. Sonra kocanızı *serbest* bıraktılar. *Kefaletle*."

Sammy yavaşça bir adım geri çekildi. "Yani masum bir kadını ve çocuklarını öldürmeye mi çalıştın Elizabeth?"

Kadın onunla alay etti. "O. Değil. *Masum değil!*"

Elini hareket ettirdiği anda Sammy bileğini kavradı ve büktü. Silah ateş aldı, kurşun uçarak yanımdan geçti ve duvara çarptı. Sammy silahı elinden alıp onu kapıdan geri iterken oturma odasını daha fazla duman doldurdu.

Peşinden koştum. Kolları beni sardı, tam çığlık atarken beni durdurdu, ayakları verandaya yayılan buzda kaydı. Her şey o kadar yavaş oldu ki, o geriye düşerken etrafımdaki her şey pekmeze döndü, vücudu merdivenlere doğal olmayan bir açıyla çarptı.

Çatlak.

Sammy yüzümü göğsüne doğru çekerek bana sıkıca sarıldı. İkimiz de hareketsiz kaldık, rahatsız edici bir sessizliğin ardından zor nefes alıyorduk.

Güm, güm, güm; kalp atışları göğsünde hızla atıyordu. Nefeslerim hızlandı. *Güçlü ol. Güçlü olmak zorundasın.*

"Sarah," diye fısıldadı, sesi titriyordu. "911'i aramanı istiyorum. Colt'u bulmamız gerek. Ayakkabılarını kap ve evden çık."

Çatırdayan odunların sesini yanan kauçuk ve kimyasalların kokusu takip ediyor, ateş daha da kızıştıkça güçleniyordu. Evimiz yanıyordu. Her şeyi kaybedecektik, biz-

Beni serbest bıraktı. Kapıdan içeri daldım, tenis ayakkabılarımı giydim ve telefonumu cebime attım. Sammy dikkatlice merdivenlerden inip bahçeye çıktı.

"Colt vuruldu!"

Hayır, hayır, hayır, hayır. 911'i ararken ellerim titriyordu.

Operatör cevap verdi. "9-1-1, acil durumunuzun adresi nedir?" Kulaklarım çınlayarak dışarı çıkarken adresimi sayıkladım.

"Adın ne senin?"

"Ben Sarah Bently. Yardıma ihtiyacımız var. Ev yanıyor ve erkek arkadaşım vuruldu. Saldırıya uğradık ve ölü bir kadın da var."

Sokağın karşısındaki ışıklar yandı ve Davy ile Jake'i gördüğümde rahat bir nefes aldım. Birkaç komşu dışarı çıkıyordu. Zihnim çok hızlı hareket ediyordu, adrenalinin soğuk örtüsüyle birlikte panik de başlamıştı. Hareket etmeye devam etmeliydim, yardım etmeye devam etmeliydim.

Colt. Colt ve Sammy'yi bul.

Merdivenlerdeki kadının etrafından dolaştım, çok yakından bakmayı reddettim.

Kan kaldırımında birikmiş, vücudu kımıldamıyordu.

"," diye fısıldadım kendi kendime. ", bakma."

Kalbim küt küt atarak evin etrafında koşuşturdum. Ciğerlerim soğuk havayı emdi, evin arka tarafında uzanan alevleri gördüğümde nefesim kesildi.

"Hastanın bilinci yerinde mi?"

Sammy, Colt'un üzerine diz çökmüştü. Çimenlerin üzerinde başka bir ceset daha vardı ama hareket etmiyorlardı.

"Bana kanamayı nasıl durduracağımı söyle," diye homurdandım ve Colt'un yanında yere çöktüm. Zor nefes alıyordu, kalçasındaki bir yaradan kan fişkırıyordu.

"Hasta-"

"Uyanık, yara uyluğunun üst kısmında."

Sammy kemerini çıkardı ve Colt'un bacağına dolayarak sıkıca çekti.

"Söyle bize, hoparlördesin," düğmesine bastım ve yere bıraktım.

"Yaraya basınç uygulamak isteyeceksiniz, kan kaybını mümkün olduğunca yavaşlatmaya çalışın. Dört dakikaları kaldı."

Colt dişlerini sıkarak haykırdı. "Çocuklar nerede?" diye homurdandı. "Güvendeler," diye fısıldadım.

Bana doğru uzandı ve kollarımı göğsüne dolayarak bana yaslanmasına izin verdim. Sammy paltosunu çıkarıp baskı uygulamak için kullandı.

"Şerefsiz beni bacağımdan vurdu." Sesi titriyordu, ancak bir fısıltıdan daha yüksekti. "Onu bayıltmayı başardım. Hâlâ silahı var."

Sirenler buz fırtınasında feryat ediyor, alevler daha parlak yanıyordu. Başımı çevirdim ve yerdeki adama baktım. Kıpırdanmaya başlamıştı.

Ben Colt'u bırakıp arkamızdan yayılan alevli parıltıda parıldayan silaha doğru hızla sürünürken operatör konuşmaya devam etti. Başını kaldırıp silaha uzandı ama ben ondan önce silahı kaptım ve daha uzağa kaydırdım.

"Seni kaltak," diye hırladı.

Önce bir polis aracı geldi, kayarak durdu ve kaldırıma çarptı. Beni yakalamaya çalışırken geri yuvarlandım ve ellerini tekmeledim. İki polis memuru bize doğru koşarak onu geri çekti. Tammy'yi tanıdım ve rahatlayarak keskin bir nefes verdim.

Ardından bir itfaiye aracı ve ambulans geldi ve avlu insanlarla doldu. Ayağa kalktım ve Sammy ile Colt'un yanına koştum.

"Merhaba şekerim," diye homurdandı Colt, nefes alış veriş yavaşlıyordu.

Sammy başını salladı. "Daha yeni geldiler Colt, harika gidiyorsun. Her şey yoluna girecek, söz veriyorum." Sesi kesildi ama önce bana, sonra da bize doğru koşan sağlık görevlilerine baktı.

Onlar kontrolü ele geçirirken bağırışlar etrafımızda yankılandı. Sammy beni ayağa kaldırdı, onlar Colt'u kaldırıp etrafını sararken beni sıkıca tuttu. Jake ve Davy insanların arasından sıyrılıp kollarını bize doladıklarında gözyaşları görüşümü bulanıklaştırdı.

"O iyi olacak mı?" Jake hıçkırığa hıçkırığa ağladı.

Sammy çocukları kucaklaşmamızın içine çekti. Soğuktan titriyorlardı ve ben de kollarımı onlara sımsıkı dolayarak soğuk havada birbirimize sarılmak için vücut ısıımızı kullandım.

Yere baktım ve irkildim. Sammy aklımdan geçenleri okudu ve çıplak ayakları çimlere değmesin diye ikisini de kaldırdı.

"Onlarla gidelim," diye fısıldadım.

Sağlık görevlilerini ambulansa kadar takip ettik ve Sammy eve dönüp baktı, gözleri büyüdü. "Lanet olsun."

Bakamadım. Tek yapabildiğim Colt'un ambulansa yüklenişini izlemektir.

Bud bize temkinli bir şekilde yaklaştı, yüzüne yorgunluk çizgileri kazınmıştı. "Herkesi hastaneye götürelim ve tüm bunları çözelim."

"Evlerinin kontrol edilmesi gerekiyor," dedi Sammy. "Bu olaydan hemen önce Colt ve ben sokağın aşağısında bir ev satın aldıklarını fark ettik."

Başını salladı. "Gidiyoruz. Seni sıcak ve güvenli bir yere götürelim."

OceanofPDF.com

KIRK ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Sarah

HER ŞEY BİR KASIRGAYDI. Memurlarla konuşmak, çocukları duman solumaları için bir hemşireye kontrol ettirmek ve ailemizi telefonla bilgilendirmek arasında bir an bile yalnız kalmadım. Tüm bunlar olurken Colt için endişelenmeden duramıyordum.

Buz yüzünden herkesin evde kalmasını sağlamıştık. Şu anda yollar çok tehlikeliydi ve onları bilgilendireceğimize söz vermiştik, bu da ya Sammy'nin ya da benim sürekli telefonda olmamız anlamına geliyordu.

Sammy bekleme odasında yanıma oturdu. Cam'in hatta konuşmasını dinlerken ona yaslandım. Jake ve Davy yanımdaki sandalyelere uzanmış, battaniyeleri üzerlerine sarmışlardı. Sammy'nin eli benimkini kavradı ve ben de aynı sıkılıkla ona tutundum.

"Başka haber var mı?" Cam sordu.

"Henüz yok," dedim.

"Bu lanet havadan nefret ediyorum. Şu anda orada olmamamın tek nedeni yola buz yapışmış olması."

Cam bunu beşinci kez söylüyordu. Haley arkadaşı, "Her şey girecek," dedi.

"Emma iyi mi?" Ben sordum. "Henüz onunla konuşmadım ama ev..."

"O iyi." Hal telefonu Cam'in elinden kaptı, sesi daha netti. "Şu anda ev için endişelenme. Çocuklar nasıl?"

Onlara bir göz attım. "Çok yorgunlar ve travma geçiriyorlar. Bunu nasıl atlatacağımızı düşünemiyorum bile."

Sammy elimi sıktı. "Biz hallederiz meleğim."

Gözlerim yaşardı ama ağlamayı çoktan geçmiştım. Sammy'ye daha çok yaslandım.

"Her şey yoluna girecek," dedi Haley. "Kulağa korkunç geliyor ama... David artık yok. Tüm bunları arkamızda bırakabiliriz."

"Umarım öyledir," diye fısıldadım. "Yeni bir başlangıca ihtiyacımız var. Kimsenin zarar görmediği ve her şeyin normal olduğu bir başlangıç."

". Sammy ve Colt var... Onlarla konuştun mu?"

"Evet," dedim. Tanrım, sanki yıllar önceydi. "Eve erken gelmeden önce."

"Düşündüm de. Daha sonra daha meraklı olacağım."

"Eminim olacaksın. O zaman bir bardak viski doldur ve otur," diye iç geçirdim. "Biz de öyle yapıyoruz."

"Bana viski yok ama-"

"Ne demek sana viski yok?" İki kaşım da havaya kalkarak sordum. Sammy hemen başını çevirdi, yüz ifadesi benimkini yansıtıyordu.

BEBEK? diye bağırdı.

"Viski havamda değilim, hepsi bu."

"Hmm." Gözlerimi duvara diktım. Şüpheliydim ama birlikte olduğumuzda dönüp dolaşıp aynı yere gelirdim. *Teyze mi olacağım?* "Sen-"

Bud kapıda belirdi. "Bir dakikan var mı?"

"Bud daha yeni ," dedim. "Sizi birazdan arayacağım, tamam mı?" "Tamam," dedi Haley. "İkinizi de seviyorum. Yakında görüşürüz."

Telefonu kapattım ve cebime attım. Sammy ayağa kalktı, ellerini kotunun üzerinde gezdirdi. İkimiz de hâlâ kan ve kir içindeydik ve duman gibi kokuyorduk. Onu koridora kadar takip ettim, ikimiz de uyuyor olsalar da çocukların duyamayacağı şekilde adımlarımızı attık.

Bud bir nefes verdi, omuzları çöktü. "David öldü, Sarah. Onu çiftin satın aldığı evde bulmuşlar. Görünüşe göre gerçekten iyi olmayan insanlarmış ve kefaletinin ödendiğini öğrendiklerinde adaleti kendi ellerine almaya karar vermişler."

İyi olmamak oldukça yetersiz bir ifadeydi.

Sammy kollarını bana doladı. Şokun etkisi geçince ona doğru eğildim.

David ölmüştü.

"Nasıl öldü?" Fısıldadım. "Onu vurdular."

Titrek bir nefes verdim. Ağlayacak gözyaşım kalmamıştı ve kesinlikle David için dökmeyecektim.

Ama onun gittiğini bilmek garipti.

"Bell denen kadın öldü. Verandanızda ayağı kayınca kafası kırıldı. Adam hala hayatta ve gözaltında ve birden fazla cinayet girişimiyle suçlanacak. Otoparkta size saldırdığını itiraf etti. Ayrıca arabanızı kurcaladığını da itiraf etti."

"Ev..." Sammy sözünü kesti.

"Yangınları söndürdüler. Görünüşe göre evin arka kısmı ve mutfağı yanmış. Yangını o tarafta başlatmışlar. Evin diğer yarısı hala ayakta ama hava koşulları nedeniyle ciddi hasar görmüş. Çok üzgünüm, Sarah. Bu senin ve ailen için tam bir cehennem oldu."

"Ama artık bitti," diye fısıldadım. "Sonunda bitti."

Bud nazık, hüzünlü bir gülümseme sundu. "Evet, öyle. Colton'dan haber var mı?" "Yaşıyor," dedi Sammy sıkıca. "Şu anda tek bildiğimiz bu."

"Pekâlâ. Bir şeye ihtiyacınız olursa arayın. Bu fırtına geçtikten sonra her şeyi çözeceğiz. İfadelerinizi aldık ve eve gelince..."

"Bunu sonra düşünürüz," dedi Sammy. "Hepimiz hayattayız. Önemli olan tek şey bu. Bize bir iyilik yapmanın bir yolu var mı?"

"Elbette. Neye ihtiyacınız var?"

"Üstümüzü değiştirmek için birkaç tişört alabilir miyiz? Çocuklar için de birkaç çorap."

"Evet. Ne yapabileceğime bir bakayım. Hastane çorabı olabilir."

"Bu iyi," dedim. "Teşekkür ederim, Bud."

Bud Sammy'nin omzuna vurdu ve yanımdan ayrıldı. Sammy'ye doğru döndüm ve başımı sallayarak ona baktım.

"O öldü," diye fısıldadım.

Sammy iç çekti. "Üzgün olduğumu söyleyemem ama üzgünüm."

"Yani ben de öyle olduğumu söyleyemem. Gerçekten de hayatımızdan tamamen çıktı." Buna inanmak zordu. "Kendimle ne yapacağımı bilmiyorum. Şu anda doğru düzgün düşünemiyorum bile."

"Artık tek yapabileceğimiz beklemek meleşim," diye mırıldandı. "Colt'tan haber almak için beklemek. Sonra da oradan devam ederiz. Fırtına geçecek ve sırtımızı yaslayabileceğimiz bir ailemiz var."

Haklıydı. Ellerini omuzlarıma yerleştirdi ve hafifçe ovuşturdu. Yumuşak bir inilti beni terk etti ve ona doğru eğilerek gözlerimi kapattım. Rahatlama bedenimi sarmıştı.

"Hmm. Kendime not, sana daha sık masaj yapacağım." "Evet, lütfen."

Eğildi ve boynumu nazikçe öptü. Arkamı döndüm ve ona sıkıca sarıldım. Beni daha sıkı tuttu, yanağını başımın üstüne bastırdı.

"Tüm bunlar sona erdiğinde, Colt'un arazisine mükemmel bir ev inşa edeceğiz. Ve büyümek için ihtiyacımız olan tüm odalara sahip olacak. İşine başlayabilmen için iyi bir mutfak, benim için film çekebileceğim bir yer, hatta belki gizli bir seks odası bile olacak."

Nefesim kesildi, kıkırdamamı bastırdım. "Gizli bir seks odası mı?"

"Evet. Yani, popo tıkaçlarını ve kürekleri bir yere saklamalıyız. Ben de bir seks koltuğu istiyorum."

"Aman Tanrım," diye fısıldadım. Sırıtarak ona baktım. "Ses yalıtımı yapmamız gerekecek."

"Oh yapacağız. Kimse bir şey duymayacak."

Bir hışırtı dikkatimizi çekti. "Nerede o? Oğlum nerede?"

İkimiz de koridora baktık. Yaşlı bir adam kocaman gözlerle bize doğru hızla yürürken Sammy bir *hmm* sesi çıkardı. Arkasından bir hemşire onu yavaşlatmaya çalışıyordu.

Colton'ın babasını daha önce yakından görüp görmediğimden emin değildim ama o olduğunu biliyordum. Fiziksel benzerlikler vardı ve hayatımın aşklarından birinin otuz yıl sonra neye benzeyeceğini görmek ilginçti.

Kuşkusuz, çok yakışıklı.

Sammy bizi geçmeden önce onu yavaşlatmak için uzandı. "Hâlâ Colt'u bekliyoruz ve bunu sana söyleyen kişi olmaktan nefret ediyorum ama onun görmek istediği kişinin sen olduğunu sanmıyorum," dedi Sammy.

Adam yavaşladı, gözleri hüžün doluydu. "Sadece iyi olup olmadığını bilmek istiyorum. Beni arayıp haber verdiler ve ben de işleri yoluna koyamayacağım diye korktum."

"Yaşıyor," dedim hemen. "şu anda ameliyatta ve bacağındaki kurşun çıkarılıyor. Başka bir şey bilmiyoruz."

"Nasıl gittiğini öğrenene kadar kalabilirsin," dedi Sammy. "Ama sonra bu havada araba kullanabiliyorsan gitmelisin. Colt'a uğradığını söyleyebiliriz ama köprüleri onarmaya açık olana kadar onu görmenin doğru yolunun bu olduğunu sanmıyorum."

"Teşekkür ederim," dedi. Duvara yaslandı, omuzları çökmüştü.

Hemşire ön masaya dönmeden önce bize özür dileyen bir bakış attı. Biz Colt'u ciddi şekilde yaralayan adamı incelerken Sammy çenesini başımın üstüne dayadı.

İkimize de baktı. "Bir şey sorabilir miyim..." diye devam etti.

Sammy iç çekti ve elini uzatarak beni bıraktı. Adam yavaşça sıktı. "Ben Sammy Harlow, bu da Sarah. Colt bizim... erkek arkadaşımız kulağa yeterince ciddi gelmiyor."

"Onu seviyoruz," dedim
basitçe. "Benim adım John,"
dedi.

"Evet, seni duyduk." Sammy sesindeki acıyı saklayamadı.

Şu anda yumruklarını çekmiyordu, ama onu suçlayamazdım. İkimiz de çok gergindik ve yıpranmıştık. İkimizin de şu anda kibar davranabilecek kapasiteye sahip olduğundan emin değildim.

John ensesini ovuşturdu. "Pek çok pişmanlığım var. Onu kovmak da bunlardan biri."

Kaşlarımı çattım. "Öyle olmalı. İki oğlum var, on bir yaşındalar. Ergenlik çağına geldiklerinde onları dışarı atmayı hayal bile edemiyorum. Ebeveyn olmanın bir parçası da çocuğunuzun yanında olmaktır ve siz onun yanında değildiniz."

"Onu evden atmamalıydım," dedi. "Gerçi bunu yıllarca bilmiyordum. İnanmak üzere yetiştirildiğim şeyleri unutmaya başlamam biraz zaman aldı. Beni affetmesini beklemiyorum ama sadece... sadece onun iyi olduğunu bilmem gerekiyor. Herkes internette bu gece olanlarla ilgili paylaşımlar yapıyor ve buraya gelirken tek düşünebildiğim onu kaybedersem..."

"Korkunuz anlaşılabilir," dedi Sammy. "Ama Sarah ve ben bu gece tam bir cehennem yaşadık. O yüzden belki bir fincan kahve alır, oturur, dua falan eder ve acıma partinizi kendinize saklarsınız."

John derin bir nefes aldı. "Sanırım bunu yapacağım."

"Resepsiyonun yanında biraz kahve var," dedim. Uzaklaşmadan önce bize başıyla selam verdi. Sammy'ye kaşlarımı kaldırdım. "Belki biraz sert?"

"Burnunu kırmadığım için şanslı. Bu gece kendimi cömert hissediyorum." Homurdandım. "Pekala prenses."

Geniş bir sırtıma patlak verdi ve rahatlayarak duvara yaslandı. "Sahip olabileceğim onca lakap arasından ikinizin prenses lakabını seçtiğine inanamıyorum."

"Yani patronluk taslıyorsun."

Bir kahkaha attı ve beni kendine çekerek çenemi yukarı kaldırdı. "Eve döndüğümüzde ve sen benim yatağında olduğunda bunu hatırlayacağım."

"Sence Colt'la hemşirelik oynamamız gerekecek mi?" Gözleri parladı. "Sürprizlerle dolusun."

"Ya seninle flört edeceğim ya da sinir krizi geçireceğim," dedim. "Sanırım ilk seçeneği seçeceğim."

Bud elinde bir yığın giysi ve çorapla koridora döndü. "Teşekkür ederim," dedi Sammy, onları Bud'dan alırken.

"Yardım etmekten mutluluk duyarım. Başka bir şeye ihtiyacınız olursa beni arayın. Ben merkeze dönüyorum."

Giderken ona el salladım ve Sammy'nin elindeki giysi yığınının karıştırarak çocuklar için iki yeni gömlek ve çorap çıkardım.

"Önce git üstünü değiştir," dedi Sammy. "Anne moduna geri dönmeden önce."

İkimizin de üzerinde kan var meleşim."

Kendime baktım ve iç çektim, çünkü haklıydı. Üstümden bir tişört kaptım. "Geri geleceğim."

Koridordan banyoya gittim ve üzerimi hızla değiştirerek gömleğimi çöpe attım. Lavaboya eğilip ellerimi, kollarımı, yüzümü ve boynumu yıkadım. Saçlarıma da su sıçrattım ve uçlarını düzelttim.

Aynada kendime baktığımda artık on iki yıl önceki kırık dökük kıızı görmüyordum. Daha güçlü ve daha mutluydum ve başka bir trajedinin diğer tarafında duruyor olsam da umudum vardı.

Kırık kalpler daha güçlü onarılır. Bunun doğru olduğunu şimdi her zamankinden daha iyi biliyordum.

Dinlenmiş olarak Sammy'nin yanına döndüm ama koridorda yoktu. Bekleme odasının kapısına gidip çerçeveye yaslandım ve diz çöküp Davy ile Jake'in çoraplarını onları uyandırmadan değiştirmesini izledim.

Onu seviyorum. Onu çok seviyorum.

Arkamda ayak sesleri duydum ve bir hemşire yaklaşırken hafifçe döndüm. "Merhaba. Colton Hayes'le ilgili bir gelişme var."

Sammy hemen . "O nasıl?"

"Durumu iyi. Çok kan kaybetti ama ameliyat başarılı geçti ve şu anda iyileşme sürecinde. Kurşun herhangi bir kemiği kırmamış ve hayati bir yere isabet etmemiş. İyileşecek."

Sammy'ye yaslandım ve nefes . "Teşekkür ." "Onu görebilir miyiz?" Sammy sordu.

"Bir odaya girer girmez, evet. Muhtemelen hâlâ uyuyor olacaktır."

"Tamam. Gidip babasına haber vereyim." Sammy yanımdan geçip resepsiyona doğru ilerledi.

Hemşire sinsi bir gülümsemeyle başını salladı. "Çok şanslı bir kadınsın."

Homurdandım ve Sammy'nin John'la konuşmasını izledim. Sert olmasına rağmen empati kurabiliyordu, bu çok açıktı. John gözlerini ovuşturdu ve başını salladı, sonra ayrılmadan önce Sammy'nin elini tekrar sıktı.

"Colton bekar mı yoksa..."

"Hayır," dedim. "O alındı. İkimiz tarafından da."

"Oh. Tamam, yani gelmiş geçmiş en şanslı kadınsın." "Evet," dedim gülümseyerek.

"Öyleyim."

OceanofPDF.com

KIRK DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Sammy

Üç Gün Sonra

Elimde üç fincan kahveyle hastane odasına adım attım. Birini Colt'a, diğerini Sarah'ya uzattım ve benimkiyle birlikte sandalyelerden birine yerleştim.

"Tanrıya şükür," dedi Colt ve hemen strator bardağın yarısını boşalttı. "Bunun tadı göt gibi. Ama kafein var."

Sarah kendininkini yudumlarken burnunu kırıştırarak güldü. "Bu... bu kesinlikle kafein."

"Yarın sabah eve döndüğümüzde ikinize de en güzel kahveyi yapacağım," diye söz verdim.

Son birkaç gün hayatımın en korkutucu ve yorucu günleriydi. Ama başarmıştık.

Colt iyileşmeye başlamıştı bile. Kurşunu çıkardıktan sonra her şey yolunda gitmişti.

Colton'la ilgili komik bir bilgi, uyuşturucu aldığı anda azgın ve dengesiz bir herifti. İlk uyandığında, Sarah'ya 'bir kovboyla gezintiye çıkmak' isteyip istemediğini sormuş, bu da ikimizi histerik kıkırdamalara sevk etmişti.

Hava mucizevi bir şekilde değişmişti, bu da ailemizi görebileceğimiz anlamına geliyordu. Yollardaki buzlar yeterince eridiği anda herkes hastaneye gelmişti. Şimdi çocuklar Cam, Haley, Emma, Hunter ve Honey ile birlikte annem ve babamda güvendeydiler. Ev doluydu ve şu anda hepimizin tam da ihtiyacı olan şeydi.

David Connor ölmüştü. Bells, karısının kız kardeşinin öldürülmesi nedeniyle intikam almaya karar verdikten sonra onu öldürdü.

Bunun için üzgün olduğumu söyleyemem. Belki biraz boktan bir durumdu, belki de değildi ama David'in öldüğünü öğrendiğimizde hepimiz bir rahatlama hissettik. Çocuklara söylemek zor olmuştu ama Sarah haberi verdiğinde onlara destek olmak için orada olabildiğim için mutluydum.

"Kendi yatağında olmaya hazırım. İkinizle birlikte," dedi Colt.

"Hiçbir şey yapamayacaksın," diye güldü Sarah. "Kelimenin tam anlamıyla vuruldun."

"Beni hafife alıyorsun," diye itiraz etti Colt. "Dilim gayet iyi çalışıyor."

Homurdandım. "Sen doymak bilmeyen küçük bir sürtüksün."

Colt kahvesinin yudumlarken sırtıttı. "Eminim öyledir."

Kahvemden bir yudum aldım ve neredeyse geri tükürecektim. "Aman Tanrım. Bu berbat bir şey."

Sarah, "Belki Emma'ya uğrayıp gerçek kahve içmesi için rüşvet verebilirim," dedi.

Başımı salladım. "Lütfen."

Sarah ona mesaj atmaya başlamıştı bile. Sandalyemde rahatlamış, pencereden süzülen güneş ışığının tadını çıkarıyordum. Dışarısı hâlâ cehennem gibi soğuktu ama buzlar erimiş ve Teksas'ın merkezi normale dönmüştü.

Ev yıkılmıştı. Kabaca bir planımız olmasına rağmen hâlâ çözmemiz gereken bir sorun vardı. Görünüşe göre Emma geçici olarak Honey'nin yanına taşınacak ve Haley'nin eski yatak odasını devralacaktı.

Hepimiz Colt'un evine taşınacaktık. Sarah, Colt ve benim sığabilmemiz için onun odasına daha büyük bir yatak almak üzere alışverişe çıkmıştım bile. Biz yeni evin inşaatına başlarken ikinci yatak odası çocukların olacaktı. Bir süre için dar bir alan olacaktı ama buna değecekti.

Hunter, Hunter olduğu için, bir inşaatçının hızlı hareket etmesi için ipleri çoktan çekmeye başlamıştı. Bazen ağabeyimin dünyada üstesinden gelemeyeceği tek bir sorun yokmuş gibi gelirdi. Her zaman birilerini tanır, her zaman ne yapacağını bilirdi. Emma odada olmadığı sürece, o zaman da sanki paraşütle atlıyormuş gibi görünürdü.

"Yarın seni eve götüreceğiz. Ve gerçek yiyeceklerle beslenir. Ve..."

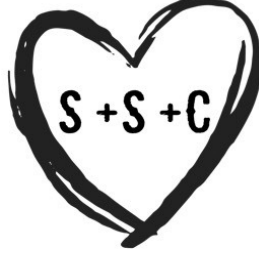
"Ve birlikte olacağız," dedi Colt. "Sonunda birlikte olabileceğiz."

Sarah gülümsedi ve mutluluğu gözlerine yansıdı; onun bu şekilde gülümsemesini sonsuza dek izleyebilirdim.

Onu sonsuza dek bu şekilde gülümsetebilirim.

OceanofPDF.com

Sarah

Bahar, Bir Yıl Sonra

HARLOW MEŞE ağacı, koyu yeşil yapraklarının üzerinde görünürde tek bir bulut bile olmayan kot mavisi gökyüzüne doğru kıvrıldı. Uzaktaki üzüm bağı çiçek açmış, bu sonbaharda tam bir hasat vaat ediyordu.

Ilık bir esinti çimenlerin üzerinde yuvarlanarak gelinliğimin eteklerini karıştırdı. Gülümseyerek saçlarımı düzelttim ve ailemize bakmak için döndüm.

Sevdiklerimizden oluşan küçük bir toplantıydı. Haley, Cam, Hunter, Emma, Emma'nın şu anda çıktığı adam, Sammy'nin ailesi, Alice, Bay Johnson ve benim çocuklar. Colt'un babası bile buradaydı ve bu Sammy'yle beni şaşırtmıştı. Ama Colt son birkaç aydır onunla bazı duygusal telafiler yapmıştı ve yanından geçerken gülümsedim.

Sammy ve Colt ağacın altında duruyordu, ikisi de her zamanki gibi yakışıklıydı. Colt'un başında gül yakalı kahverengi bir kovboy şapkası, kravatlı fildişi bir gömlek, kahverengi pantolon ve çizmeler vardı. Sarı saçları hafifçe dağılmıştı, mavi gözleri yaşlarla parlıyordu.

Ona başımı salladım. "Sakin ağlamaya kalkma, Colton." "Söz vermiyorum, şekerim."

Sammy ona sırtıttı. Aynı yaka çiçeğine sahip bir ceket, ekose bir gömlek ve ona uygun pantolon ve botlar giymişti. Koyu renk saçlarını geriye taramıştı, tepeden onlara doğru yürürken gözleri benim üzerimdeydi.

Gelinliğimiz mükemmeldi. Alyanslarımız mükemmeldi. Bugünün, sevgi dolu hayatımın geri kalanının ilk günü olduğunu şüpheye yer bırakmayacak şekilde biliyordum.

Bana değer veren iki adam.

Bir planım vardı. Artık ne istediğimi ve neye ihtiyacım olduğunu biliyordum, bir zamanlar hayatının aşkıyla evlendiğini düşünen kızıdan çok farklıydım.

Tam önlerinde durdum. Colt gözlerini sildi, bu da birkaç kıkırdamaya neden oldu.

"Angel, çok güzelsin," diye fısıldadı Sammy.

"Sen de öylesin," dedim.

Colt bana kolunu uzatırken sırttı. Onu tuttum ve meşe ağacıyla yüz yüze geldiğimizde diğer kolumu Sammy'ninkine doladım.

Üç kişi olduğumuz için bizim düğünümüz diğerlerinden biraz farklıydı ama bir o kadar da özeldi. Her ne kadar nikahımızı kıyan biri olmasa da ve yasal olarak bazı sorunlar yaşasak da bugün yüzüklerimizi takıyor ve Harlow meşe ağacına baş harflerimizi kazıyorduk.

"Seni seviyorum," dedi

Sammy. "Ben de seni
seviyorum," dedi Colt.

"İkinizi de seviyorum."

Sammy parmağıma bir yüzük geçirdi, güneş ışığında parlıyordu. Bir yüzüğü Colt'un parmağına geçirirken sırttım, sonra o da aynısını Sammy'ye yaptı.

Sammy ağaç kabuğuna bir kalp ve baş harflerimizi yontarken herkes alkışladı.

S + S + C

Eğildim ve Colt'u öptüm, kollarımı boynuna doladım. Beni serbest bıraktı ve Sammy'yi yanına çekerek onu da öptüm. O Colt'u öperken ben de başımı omzuna yasladım.

Bu hep hayalini kurduğum düğündü.

Gökyüzü pembe ve turuncuya dönerken çimlere uzandım ve başımı Colt'un kucağına koydum. Törenden bu yana birkaç saat geçmişti. Daha sonra yeni şarap imalathanesinde öğle yemeği yedik. İnşaat aylar sürmüştü ama yepyeni şarap ahır bitmişti ve birkaç hafta içinde büyük bir açılış yapacaktık.

Yeni evimizin inşaatı, hızla büyüyen küçük işim ve Kovboy Elma Şarapları -işlerinin yeni adı- arasında çok işimiz vardı. Ama bu ikisi yanımdayken gelişeceğimizden hiç şüphem yoktu.

Mükemmel günü sonlandırmak için güneşin batışını izlemek istedik. Sammy bacaklarını yanıma uzatmış, gitarının tellerini koparıırken hülyalı bir şekilde gülümsüyordu. Bugünlerde gözleri çok daha az fırtınalıydı, tıpkı Colt'un çok daha az üzgün olması gibi.

Etrafımızda tanımadığım bir melodi dolaşıyordu. Yumuşak, hülyalı bir mırıltı çıkardım.

"O da ne?" Colt sordu. "Bunu çaldığını hiç duymamıştım."

"Senin şarkın," diye mırıldandı Sammy. "Siz ikinizden önce asla bir aşk şarkısı yazamazdım. İlk versiyonu bundan biraz farklıydı ama sanırım sonunda doğru oldu."

Tanrım, şanslı bir kadındım. Ona gülümsedim. "Bizim için söyleyecek misin?" diye sordum. "Lütfen?"

Nefesini içine çekti, yanakları kızardı. "Duymak istiyorum," diye ısrar etti Colt. "Bizim için söyle."

Sammy boğazını temizledi. "Pekala... İşte başlıyoruz..."

*...Güneşle yıkanmış
verandada Üç
sallanan sandalye Her
sabah
Orada
oturduk ve
izledik
Bebeklerimiz
Kurduğumuz bir hayat
Sevgiyle yıpranmış ellerle*

*Yıllar boyunca,
Savaşlarımız oldu,
yaralarımızı hak ettik
Ama birlikte geçirdiğimiz her an
Dilek yıldızlarının öptüğü bir rüyaydı
Ateşlerin için yanıyorum
Ruhlarımızın dans
ettiğini hissediyorum.
Sonsuza dek
minnettarım.*

*Şansımızı çaldık
Ay dokunuşlu çiçekler
Üç çift bot
Her gece
Köklerimizi güçlendirdik
Yolumuzu açtık
Ve yolu işaretledi
Sonsuza dek sürecek
mutluluğumuzu bulmak için*

*Yıllar boyunca,
Savaşlarımız oldu,
yaralarımızı hak ettik
Ama birlikte geçirdiğimiz her an
Dilek yıldızlarının öptüğü bir rüyaydı
Ateşlerin için yanıyorum
Ruhlarımızın dans
ettiğini hissediyorum.
Sonsuza dek
minnettarım.
Şansımızı çaldık..."*

Sözlerini bitirdiğinde Colt ve ben birbirimize sarıldık, gözyaşlarımız yanaklarımızdan süzülüyordu. Söyleyecek sözüm yoktu.

Sammy gitarındaki kelebek kakmalarını izlerken ikimize de utangaç bir gülümseme sundu. "O kadar kötü müydü?"

"Çok güzeldi," diye fısıldadı Colt. "Sikeyim."

"Sammy, böyle yazabildiğini bilmiyordum," diye hıçkırdım. "Teşekkür."

"Mükemmel bir ilham kaynağım var. Kocam ve karım hakkında yazdım."

Colt önce onun, sonra da benim gözyaşlarımı sildi. Eğildi ve beni öptü.

"İkinci şans için teşekkür ederim."

"Mmm, Sammy'yi kıskanıp bana çıkma teklif ettiğin için teşekkür ederim." "Hey, şimdi. İşe yaradı."

"oldu," diye kıkırdadım. "Ve o gün çalışmadığı için eski Honda'ma teşekkür ederim."

Sammy homurdanarak gitarını bir kenara bıraktı, elimi tuttu ve parmak eklemlerimi öptü. "Hayatını bizimle paylaşan güzel, güçlü, sevgi dolu insan olduğun için teşekkür ederim."

"Oh." Yanaklarım pembeleşti ve bir nefes aldım. "Tamam, böyle şeyler söyleyemezsin. Makyajım akacak."

"Yani, belki de amaç budur," diye alay etti Colt. "Makyajının akması hoşuma gidiyor."

"*Colton Harlow*," diye azarladım.

Gözleri büyüdü. "*Sarah Harlow*."

Sammy takdirle mırıldandı, yüzü gülüyordu. "Soyadımızı böyle söyleyince ikinizin de sesi çok güzel çıkıyor."

Colt sırttı, gözleri vücudumda geziniyordu. Elini karnımın üzerinde gezdirdi ve sonra göğüslerimden birini avuçladı. "Hmm. Bu elbiseyi üzerinde tutmaya ne kadar heveslisin?"

Kaşlarımı kaldırdım. "Açıktayız."

Colt etrafına bakındı. "Bizi burada göremezler."

Sammy parmaklarını iç bacaklarımda gezdirerek içime bir sıcaklık dalgası gönderdi. "Haklı, yapamazlar," diye onayladı. Ona pis bir bakış attım ve o da sahte bir masumiyetle ellerini kaldırdı. "Sadece söylüyorum meleğim."

Colt'un kravatından tutup doğruldum ve ikisini de şakacı bir şekilde çimlere doğru ittim. Üçümüz gülüştük ve sonra ben ortada kaldım, ikisi de bana bakmak için ayağa kalktılar.

İkisine bakarken, onların sevgisine layık olmadığım için ne kadar korktuğumu düşündüm. Mutluluğu hak etmediğimi. Hepimize zarar verebilecek bir hata yapmaktan korkuyordum.

Ama her şeyin nasıl sona ereceğini ve geleceğimizin nasıl başlayacağını bildiğimden, bu şansı çaldığımız için çok minnettardım.

Gülümsedim. "Elbise çıkabilir."

OceanofPDF.com

also by clio evans

Çağdaş/Küçük Kasaba Romantizmi:

CITRUS COVE SERISI

Kırık Başlangıçlar (Citrus Cove 1)

Çalınmış Şanslar (Citrus Cove 2) Gizli

Kökler (Citrus Cove 3)

STANDALONES

Mükemmel Hediye (Noel Boynuzlu Novella)

Canavar Romantizmi:

YARATIK KAFE SERISI

[Küçük Bir Dilim](#)

[Cehennem Küçük Bir](#)

[Yudum Günah](#)

[Küçük Şehvet](#)

[Yudumu Küçük](#)

[Parçası Nefret Şoku](#)

[Küçük Şımarıklık](#)

[Küçük Acı Şarkısı](#)

[Küçük Küçük Düşme](#)

[Riskiİhtiyaç Tadı](#)

[Kaderin Küçük](#)

[Kanatları Ateşin Küçük](#)

[Ruhları](#)

[Küçük Kar Öpücüğü: Bir Yaratık Kafe Noel Antolojisi Küçük Kan](#)

Damlası

Taşın Küçük Kalbi

Alevin Küçük

Kıvılcımı

WARTS & CLAWS A.Ş. SERİ

[Çok Nazik Saygılar](#)

[DeğilOlmayan Çok İyi](#)

[Dilekler](#)

[Şimdiden Teşekkürler.](#)

Saygılarımla

Pek Takdir Edilmedi

FREAKS OF NATURE DÜET

Güvercinler ve
Şeytanlar
Şeytanlar ve
Güvercinler

ÜÇ KADER MAFYA SERİSİ

Hırsızlar ve
Canavarlar Katiller
ve Canavarlar
Kraliçeler ve
Canavarlar Krallar ve
Canavarlar

GALAKTİK TAŞLAR SERİSİ

Kozmik
Öpücük
Kozmik Ezme
Kozmik Isı

STANDALONES

Gece

OceanofPDF.com

about clio evans

Merhaba Yaratıklar!

Clio Evans, Citrus Cove Serisi, Creature Cafe Serisi, Warts & Claws Serisi ve daha fazlasının yazarıdır. Mitlerin, efsanelerin, BDSM'nin ve medyadaki queer neşenin aşığı olan Clio, karakterleri için mükemmel sapıkça mutlu sonlar yazmaktan hoşlanıyor.

Austin, Teksas'tan geliyorlar ve çikolata yiyip kahve içerek hayatlarının en iyi dönemini yaşıyorlar.

Yeni sürümler, güncellemeler ve daha fazlası için Instagram, Facebook, TikTok veya haber bültenlerinde onlara katılın!

www.clioevansauthor.com

OceanofPDF.com

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

